

Bruxelles, 23. studenoga 2016.
(OR. en)

14775/16

**Međuinstitucijski predmet:
2016/0360 (COD)**

**EF 351
ECOFIN 1096
CCG 12**

PRIJEDLOG

Od:	Glavni tajnik Europske komisije, potpisao g. Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Datum primitka:	23. studenoga 2016.
Za:	g. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, glavni tajnik Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2016) 850 final
Predmet:	Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu omjera financijske poluge, omjera neto stabilnih izvora financiranja, zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, kreditnog rizika druge ugovorne strane, tržišnog rizika, izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama, izloženosti prema subjektima za zajednička ulaganja, velikih izloženosti, zahtjeva za izvješćivanje i objavu i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2016) 850 final.

Priloženo: COM(2016) 850 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 23.11.2016.
COM(2016) 850 final

2016/0360 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu omjera financijske poluge, omjera neto stabilnih izvora financiranja, zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, kreditnog rizika druge ugovorne strane, tržišnog rizika, izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama, izloženosti prema subjektima za zajednička ulaganja, velikih izloženosti, zahtjeva za izvješćivanje i objavu i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2016) 377 final}

{SWD(2016) 378 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

- **Razlozi i ciljevi prijedloga**

Predložena izmjena Uredbe (EU) br. 575/2013 (Uredba o kapitalnim zahtjevima ili CRR) dio je zakonodavnog paketa kojim su obuhvaćene i izmjene Direktive 2013/36/EU (Direktiva o kapitalnim zahtjevima ili CRD), Direktive 2014/59/EU (Direktiva o oporavku i sanaciji banaka ili BRRD) i Uredbe (EU) br. 806/2014 (Uredba o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu ili SRMR).

Direktiva 2014/59/EU² (Direktiva o oporavku i sanaciji banaka ili BRRD) o oporavku i sanaciji institucija i Uredba (EU) br. 806/2014⁴ o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu (SRM).

Te su mjere poduzete kao odgovor na financijsku krizu iz 2007. – 2008. i temelje se na međunarodno dogovorenim standardima. Iako je zbog reformi financijski sustav postao stabilniji i otporniji na brojne vrste mogućih budućih šokova i kriza, njima i dalje nisu na sveobuhvatan način riješeni svi utvrđeni problemi. Ovim se prijedlozima stoga nastoji završiti program reformi rješavanjem preostalih slabosti te provedbom nekih neriješenih elemenata reforme koji su ključni za osiguravanje otpornosti institucija, ali koje su tijela za utvrđivanje standarda na svjetskoj razini (tj. Bazelski odbor za nadzor banaka (BCBS) i Odbor za financijsku stabilnost (FSB)) tek nedavno završila:

- obvezujući omjer financijske poluge kojim će se spriječiti da institucije pretjerano povećaju financijsku polugu, npr. kako bi nadoknadile nisku profitabilnost,
- obvezujući omjer neto stabilnih izvora financiranja (NSFR) koji će se temeljiti na poboljšanom portfelju financiranja institucija te kojim će se uspostaviti usklađeni standard za određivanje koliko je stabilnih dugoročnih izvora financiranja potrebno instituciji da prebrodi razdoblja stresnih uvjeta na tržištu i u pogledu financiranja,
- kapitalni zahtjevi osjetljiviji na rizik za institucije koje u značajnoj mjeri trguju vrijednosnim papirima i izvedenicama, kojima će se spriječiti prevelika razlika u tim

¹ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 321, 26.6.2013., str. 6.).

² Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

³ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

⁴ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010.

zahtjevima koja se ne temelji na profilima rizičnosti institucija,

- naposljetku, novi standardi za ukupnu sposobnost pokrivanja gubitaka (TLAC) globalnih sistemski važnih institucija (GSV institucije), kojim će se od tih institucija zahtijevati veća sposobnost pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije, riješiti pitanje povezanosti na globalnim financijskim tržištima te dodatno ojačati sposobnost EU-a da sanira posrnule GSV institucije svodeći pritom rizike za porezne obveznike na najmanju moguću mjeru.

U Komunikaciji od 24. studenoga 2015.⁵ Komisija je prepoznala potrebu za daljnjim smanjenjem rizika te se obvezala predstaviti zakonodavni prijedlog koji se temelji na prethodno navedenim međunarodnim sporazumima. Tim mjerama smanjenja rizika dodatno će se ojačati otpornost europskog bankarskog sustava i povjerenje tržišta u taj sustav, ali će se i pružiti osnova za daljnji napredak u dovršetku bankarske unije. Potreba za daljnjim konkretnim zakonodavnim mjerama koje treba poduzeti radi smanjenja rizika u financijskom sektoru prepoznata je i u zaključcima Vijeća Ecofin od 17. lipnja 2016⁶. U rezoluciji Europskog parlamenta od 10. ožujka 2016. o bankovnoj uniji – godišnje izvješće za 2015. isto se tako navode neka područja u postojećem regulatornom okviru koja bi se mogla dodatno riješiti.

Istodobno, Komisija je morala uzeti u obzir postojeći regulatorni okvir i razvoj događaja u području propisa na međunarodnoj razini te odgovoriti na izazove koji utječu na gospodarstvo EU-a, posebno potrebu za promicanjem rasta i otvaranja radnih mjesta u doba nesigurnih gospodarskih izgleda. Kako bi se ojačalo gospodarstvo Unije, pokrenuto je nekoliko važnih inicijativa politika, kao što su Plan ulaganja za Europu (EFSU) i unija tržišta kapitala. Trebalo bi poboljšati sposobnost institucija za financiranje gospodarstva, a da se pri tom ne naruši stabilnost regulatornog okvira. Kako bi se osiguralo da nedavne reforme u financijskom sektoru budu u nesmetanoj interakciji međusobno i s novim inicijativama politika, ali i s nedavnim širim reformama u financijskom sektoru, Komisija je, na temelju poziva na očitovanje, provela temeljitu sveobuhvatnu procjenu postojećeg okvira za financijske usluge (uključujući CRR, CRD, BRRD i SRMR). Ocijenjena je i nadolazeća revizija globalnih standarda iz šire perspektive utjecaja na gospodarstvo.

Izmjene koje se temelje na kretanjima u međunarodnom kontekstu dokaz su primjene međunarodnih standarda na pravo EU-a, uz ciljane prilagodbe kako bi se uzele u obzir posebnosti EU-a i šira pitanja politike. Na primjer, zbog činjenice da se u EU-u mali i srednji poduzetnici (MSP-ovi) i infrastrukturni projekti pretežno oslanjaju na bankovno financiranje potrebne su posebne regulatorne prilagodbe kojima se osigurava da su institucije i dalje sposobne financirati ih jer su oni okosnica jedinstvenog tržišta. Nužno je osigurati nesmetanu interakciju s postojećim zahtjevima, kao što oni u pogledu središnjeg poravnanja i kolateralizacije izloženosti izvedenica, ili postupan prijelaz na neke od novih zahtjeva.

⁵ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskoj središnjoj banci, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Ususret dovršetku bankarske unije”, 24.11.2015., COM(2015) 587 final.

⁶ Zaključci Vijeća o planu za dovršetak bankovne unije, 17.6.2016.

Takvim prilagodbama, koje su ograničene u smislu opsega ili vremena, stoga se ne narušava ukupna kvaliteta prijedloga, koji su usklađeni s osnovnim ciljevima međunarodnih standarda.

Osim toga, na temelju poziva na očitovanje, cilj je prijedloga poboljšanje postojećih pravila. Analiza koju je provela Komisija pokazala je da se sadašnji okvir može primijeniti na proporcionalniji način, posebno uzimajući u obzir situaciju u kojoj se nalaze manje i jednostavnije institucije kad se čini da neki od trenutnih zahtjeva u pogledu objavljivanja i izvješćivanja te složenih knjiga trgovanja nisu opravdani bonitetnim razlozima. Nadalje, Komisija je razmotrila rizik povezan sa zajmovima koji se daju MSP-ovima i za financiranje infrastrukturnih projekata te je utvrdila da bi za neke od tih zajmova bilo opravdano primijeniti kapitalne zahtjeve koji su niži od onih koji se trenutno primjenjuju. U skladu s tim, ovim će se prijedlozima ispraviti ti zahtjevi te će se povećati proporcionalnost bonitetnog okvira za institucije. Time će se sposobnost institucija da pridonose financiranju gospodarstva ojačati, a da se pritom ne naruši stabilnost regulatornog okvira.

Konačno, Komisija je u bliskoj suradnji sa Stručnom skupinom za bankarstvo, plaćanja i osiguranja ocijenila primjenu postojećih mogućnosti i diskrecijskih prava utvrđenih CRD-om i CRR-om. Na temelju te analize ovim se prijedlogom namjeravaju ukinuti neke mogućnosti i diskrecijska prava koji se odnose na odredbe o omjeru financijske poluge, o velikim izloženostima te o regulatornom kapitalu. Predlaže se ukidanje mogućnosti stvaranja nove odgođene porezne imovine za koju jamči država i koja ne ovisi o budućoj profitabilnosti, a koja bi bila izuzeta iz odbijanja od regulatornog kapitala.

- **Usklađenost s postojećim odredbama u tom području politike**

Neki elementi prijedloga koji se odnose na CRD i CRR proizlaze iz unutarnjih preispitivanja, dok su ostale prilagodbe financijskog regulatornog okvira postale nužne zbog naknadnih događaja, kao što su donošenje BRRD-a, uspostavljanje jedinstvenog nadzornog mehanizma te rad Europskog nadzornog tijela za bankarstvo (EBA) i aktivnosti na međunarodnoj razini.

Prijedlogom se unose izmjene u postojeće zakonodavstvo kako bi u cijelosti bilo usklađeno s postojećim odredbama politike u području bonitetnih zahtjeva za institucije te okvira za njihov nadzor, oporavak i sanaciju.

- **Usklađenost s drugim politikama Unije**

Četiri godine nakon što su se europski šefovi država i vlada dogovorili o stvaranju bankarske unije uspostavljena su dva njezina stupa, jedinstveni nadzor i sanacija, koja imaju čvrsti temelj u jedinstvenim pravilima za sve institucije iz EU-a. Iako je ostvaren znatan napredak, potrebno je poduzeti daljnje korake za dovršenje bankarske unije, što uključuje i stvaranje jedinstvenog sustava osiguranja depozita.

Revizija CRR-a i CRD-a dio je mjera za smanjenje rizika koje je potrebno poduzeti radi daljnjeg jačanja otpornosti bankarskog sektora, a koje se provode usporedno s postupnim uvođenjem europskog sustava osiguranja depozita (EDIS). Istodobno je cilj revizije osigurati stalna jedinstvena pravila za sve institucije iz EU-a, neovisno o tome jesu li u bankarskoj uniji ili izvan nje. Opći ciljevi ove inicijative, kako su prethodno opisani, u potpunosti su usklađeni i povezani s temeljnim ciljevima EU-a usmjerenima na promicanje financijske stabilnosti,

smanjenje vjerojatnosti i opsega potpore poreznih obveznika u slučaju sanacije institucija te pridonosenje skladnom i održivom financiranju gospodarske aktivnosti, čime se potiče visoka razina konkurentnosti i zaštite potrošača.

Ti su opći ciljevi isto tako u skladu s ciljevima ostalih, prethodno opisanih važnih inicijativa EU-a.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Predložene izmjene temelje se na istoj pravnoj osnovi kao i zakonodavni akti koji se mijenjaju, tj. na članku 114. UFEU-a kad je riječ o prijedlogu uredbe o izmjeni CRR-a te članku 53. stavku 1. UFEU-a kad je riječ o prijedlogu direktive o izmjeni CRD-a IV.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Ciljevi koji se žele ostvariti predloženim mjerama usmjereni su na dopunjavanje postojećeg zakonodavstva EU-a te se stoga mogu najbolje ostvariti na razini EU-a, a ne različitim nacionalnim inicijativama. Nacionalne mjere kojima se nastoji, na primjer, smanjiti financijska poluga institucija te povećati kapitalni zahtjevi u pogledu stabilnosti njihovih izvora financiranja i knjige trgovanja ne bi bile jednako učinkovite u osiguravanju financijske stabilnosti kao pravila EU-a, s obzirom na slobodu institucija da se poslovno nastanjuju i pružaju usluge u drugim državama članicama te posljedični stupanj prekograničnog pružanja usluga, tokova kapitala i integracije tržišta. Upravo suprotno, nacionalnim mjerama moglo bi se narušiti tržišno natjecanje te utjecati na tokove kapitala. Osim toga, donošenje nacionalnih mjera bilo bi i pravno problematično s obzirom na to da su CRR-om već regulirana bankarska pitanja, među ostalim i zahtjevi koji se odnose na financijsku polugu (izvješćivanje), likvidnost (konkretno, koeficijent likvidnosne pokrivenosti ili LCR) i knjigu trgovanja.

Stoga se smatra da su izmjene CRR-a i CRD-a najbolje rješenje. Njima se postiže dobra ravnoteža između usklađivanja pravila i održavanja nacionalne fleksibilnosti tamo gdje je ona nužna, a da se pritom ne ometa primjena jedinstvenih pravila. Izmjenama bi se dodatno promicala jedinstvena primjena bonitetnih zahtjeva i konvergencija nadzornih praksi te osigurali jednaki uvjeti na unutarnjem tržištu bankarskih usluga. Navedene ciljeve države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri ostvariti same. To je posebno važno u bankarskom sektoru u kojem brojne kreditne institucije posluju na cijelom jedinstvenom tržištu EU-a. Da bi se kreditne institucije mogle učinkovito nadzirati na konsolidiranoj osnovi, ključno je ostvariti punu suradnju i povjerenje unutar jedinstvenog nadzornog mehanizma (SSM) te unutar kolegija nadzornih tijela i nadležnih tijela izvan SSM-a. Ti se ciljevi ne bi mogli ostvariti nacionalnim pravilima.

- **Proporcionalnost**

Proporcionalnost je bila sastavni dio procjene učinka priložene prijedlogu. Ne samo da su sve predložene opcije u različitim regulatornim područjima pojedinačno ocijenjene u odnosu na cilj proporcionalnosti, nego je i nedostatak proporcionalnosti u okviru postojećih pravila prikazan kao zaseban problem te su analizirane specifične opcije čiji je cilj smanjenje

administrativnih troškova i troškova usklađivanja za manje institucije (vidi odjeljke 2.9. i 4.9. procjene učinka).

- **Odabir instrumenta**

Predlaže se da se mjere provedu izmjenom CRR-a i CRD-a uredbom, odnosno direktivom. Predložene se mjere zaista odnose na postojeće odredbe ugrađene u te pravne instrumente ili se one njima dodatno razvijaju (likvidnost, financijska poluga, primici, proporcionalnost).

U pogledu novog standarda za TLAC koji je potvrdio FSB, predlaže se da se najveći dio standarda ugradi u CRR jer se samo uredbom može postići potrebna ujednačena primjena, kao što je to slučaj i s postojećim kapitalnim zahtjevima koji se temelje na rizicima. Donošenjem bonitetnih zahtjeva u obliku izmjene CRR-a osiguralo bi se da ti zahtjevi budu izravno primjenjivi na GSV institucije. Time bi se države članice spriječilo da provode različite nacionalne zahtjeve u području u kojem je poželjna potpuna usklađenost radi sprječavanja nejednakih uvjeta. Međutim, bit će potrebno prilagoditi trenutačne pravne odredbe u okviru BRRD-a kako bi se osiguralo da zahtjev za TLAC te minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (MREL) budu u potpunosti međusobno usklađeni i povezani.

Neke od predloženih izmjena CRD-a koje utječu na proporcionalnost ostavile bi državama članicama određeni stupanj fleksibilnosti koja im omogućuje zadržavanje drukčijih pravila u fazi prijenosa tih izmjena u nacionalne propise. Time bi se državama članicama dala mogućnost uvođenja strožih pravila o nekim pitanjima.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- **Savjetovanja s dionicima**

Komisija je provela niz inicijativa kako bi ocijenila jesu li postojeći bonitetni okvir i predstojeće revizije globalnih standarda najprimjereniji instrumenti za osiguravanje bonitetnih ciljeva za institucije iz EU-a te hoće li se njima i dalje osiguravati potrebni izvori financiranja za gospodarstvo EU-a.

U srpnju 2015. Komisija je pokrenula javno savjetovanje o mogućem učinku CRR-a i CRD-a na bankovno financiranje gospodarstva EU-a, s posebnim naglaskom na financiranje MSP-ova i infrastrukture, a u rujnu 2015. objavila je poziv na očitovanje⁷ koji se odnosio na cjelokupno financijsko zakonodavstvo EU-a. Tim dvjema inicijativama željeli su se dobiti empirijski dokazi i konkretne povratne informacije o i. pravilima koja utječu na sposobnost gospodarstva da se financira i da raste, ii. nepotrebnim regulatornim opterećenjima, iii. interakcijama, nedosljednostima i nedostacima u pravilima te iv. pravilima koja dovode do neželjenih posljedica. Osim toga, Komisija je prikupila stajališta dionika u okviru posebnih

⁷ Vidi http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/docs/consultation-document_en.pdf i http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/consultation-document_en.pdf. Pozivom na očitovanje želio se obuhvatiti cijeli spektar propisa o financijskim uslugama. Procjena učinka odnosi se isključivo na pitanja u području bankarstva. Ostala pitanja koja uključuju druge segmente financijskog zakonodavstva EU-a obradit će se zasebno.

analiza provedenih u pogledu odredaba kojima se reguliraju primici⁸ i proporcionalnosti pravila iz CRR-a i CRD-a. Konačno, pokrenuto je javno savjetovanje u kontekstu studije čiju je izradu Komisija naručila kako bi se ocijenio učinak CRR-a na bankovno financiranje gospodarstva⁹.

Sve prethodno navedene inicijative pružile su jasne dokaze da je potrebno ažurirati i upotpuniti trenutačna pravila kako bi se i. dodatno smanjili rizici u bankarskom sektoru i time smanjilo oslanjanje na državnu potporu i novac poreznih obveznika u slučaju krize te ii. povećala sposobnost institucija da usmjeravaju odgovarajuća sredstva u gospodarstvo.

U prilogima 1. i 2. procjene učinka navodi se sažetak savjetovanja, revizija i izvješća.

- **Procjena učinka**

O procjeni učinka¹⁰ raspravljalo se s Odborom za nadzor regulative te je ona odbijena 7. rujna 2016. Nakon odbijanja procjena učinka poboljšana je dodavanjem i. boljeg objašnjenja konteksta prijedloga u okviru politike (tj. njegova odnosa prema kretanjima politike na međunarodnoj razini i na razini EU-a), ii. više podataka o stajalištima dionika te iii. dodatnih dokaza o učincima (u smislu koristi i troškova) različitih opcija politike istraženih u procjeni učinka. Odbor za nadzor regulative dao je 27. rujna 2016. pozitivno mišljenje¹¹ o ponovno dostavljenoj procjeni učinka. Procjena učinka priložena je prijedlogu. Prijedlog je i dalje usklađen s procjenom učinka.

Kako je vidljivo iz simulacijske analize i makroekonomskog modela izrađenog u procjeni učinka, treba očekivati ograničene troškove uvođenja novih zahtjeva, posebno novih bazelskih standarda, kao što su oni koji se odnose na omjer financijske poluge i knjigu trgovanja. Procijenjeni dugoročni učinak na bruto domaći proizvod (BDP) kreće se od – 0,03 % do –0,06 %, a povećanje troškova financiranja za bankarski sektor procjenjuje se na manje od tri bazna boda u najekstremnijem scenariju. U pogledu koristi simulacijska je vježba pokazala da bi se javna sredstva potrebna za potporu bankarskom sustavu u slučaju financijske krize slične onoj iz 2007. – 2008. smanjila za 32 %, što je smanjenje sa 51 milijarde EUR na 34 milijarde EUR.

⁸ Izvješće Komisije COM(2016)510 Izvješće Komisije Europskom parlamentu i Vijeću od 28. srpnja 2016. – Ocjena pravila o primicima iz Direktive 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 575/2013

⁹ Javno savjetovanje dostupno je na http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/index_en.htm.

¹⁰ *Insert link to impact assessment.*

¹¹ *Insert link to opinion.*

- **Primjerenost propisa i pojednostavnjenje**

Očekuje se da će se zadržavanjem pojednostavnjenih pristupa pri izračunu kapitalnih zahtjeva osigurati stalna proporcionalnost pravila za manje institucije. Nadalje, dodatnim mjerama za povećanje proporcionalnosti nekih zahtjeva (koji se odnose na izvješćivanje, objavljivanje i primitke) za te bi se institucije trebalo smanjiti administrativno opterećenje i opterećenje u vezi s usklađivanjem.

Kad je riječ o MSP-ovima, očekuje se da će predložena ponovna kalibracija kapitalnih zahtjeva za izloženosti banaka prema MSP-ovima imati pozitivan učinak na bankovno financiranje MSP-ova. To bi u prvom redu utjecalo na MSP-ove čije su trenutne izloženosti iznad 1,5 milijuna EUR jer prema postojećim pravilima te izloženosti ne podliježu pomoćnom faktoru za MSP-ove.

Očekuje se da će ostali elementi prijedloga, posebno oni koji su usmjereni na poboljšanje otpornosti institucija na buduće krize, povećati održivost kreditiranja MSP-ova.

Konačno, očekuje se da će se mjerama usmjerenima na smanjenje troškova usklađivanja za institucije, posebno manje i jednostavnije institucije, smanjiti troškovi zaduživanja za MSP-ove.

Što se tiče trećih zemalja, prijedlogom će se povećati stabilnost financijskih tržišta EU-a i time smanjiti vjerojatnost i troškovi potencijalnih štetnih prelijevanja za globalna financijska tržišta. Osim toga, predloženim će se izmjenama dodatno uskladiti regulatorni okvir u cijeloj Uniji i time znatno smanjiti administrativni troškovi za institucije iz trećih zemalja koje posluju u EU-u.

Uzimajući u obzir kontinuirano preispitivanje investicijskih društava u okviru CRR-a i prvo izvješće EBA-e¹², smatra se razumnim da se novouvedeni zahtjevi primjenjuju samo na sistemski važna investicijska društva, dok se za ostala investicijska društva nastavljaju primjenjivati postojeći zahtjevi do dovršetka preispitivanja.

Prijedlog je u skladu s prioritetom Komisije za uspostavu jedinstvenog digitalnog tržišta.

- **Temeljna prava**

EU je posvećen visokim standardima zaštite temeljnih prava i potpisnik je brojnih konvencija o ljudskim pravima. U tom kontekstu prijedlog vjerojatno neće izravno utjecati na ta prava, kako su navedena u glavnim konvencijama UN-a o ljudskim pravima, Povelji Europske unije o temeljnim pravima, koja je sastavni dio ugovorâ EU-a, te Europskoj konvenciji o ljudskim pravima (ECHR).

¹² Vidi <https://www.eba.europa.eu/-/eba-issues-recommendations-for-sound-prudential-regime-for-investment-firms> za više pojedinosti.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Ovaj prijedlog nema utjecaj na proračun Unije.

5. OSTALI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Očekuje se da će predložene izmjene početi stupati na snagu najranije u 2019. Izmjene su blisko povezane s ostalim odredbama CRR-a i CRD-a koje su već na snazi i prate se od 2014.

BCBS i EBA nastaviti će prikupljati podatke potrebne za praćenje omjera financijske poluge i novih mjera likvidnosti kako bi se omogućile buduće procjene učinaka novih alata politike. Redoviti postupci nadzorne provjere i ocjene (SREP) te testiranja otpornosti na stres isto će tako pomoći u praćenju utjecaja novih predloženih mjera na predmetne institucije te u ocjenjivanju primjerenosti fleksibilnosti i proporcionalnosti predviđenih kako bi se uzele u obzir posebnosti manjih institucija. Osim toga, službe Komisije i dalje će sudjelovati u radnim skupinama BCBS-a i zajedničkoj radnoj skupini koju su osnovali Europska središnja banka (ESB) i EBA radi praćenja dinamike kapitalnih i likvidnosnih pozicija institucija na svjetskoj razini i na razini EU-a.

Skup pokazatelja za praćenje napretka u ostvarivanju rezultata koji proizlaze iz provedbe izabranih opcija sastoji se od sljedećega:

Za omjer neto stabilnih izvora financiranja (NSFR):

Pokazatelj	NSFR za institucije iz EU-a
Cilj	Od datuma primjene 99 % institucija koje sudjeluju u EBA-inom programu praćenja provedbe okvira Basel III ispunjavaju NSFR od 100 % (65 % kreditnih institucija iz skupine 1. i 89 % kreditnih institucija iz skupine 2. ispunjavaju NSFR na kraju prosinca 2015.)
Izvor podataka	EBA-ina polugodišnja izvješća o praćenju provedbe okvira Basel III

Za omjer financijske poluge:

Pokazatelj	Omjer financijske poluge za institucije iz EU-a
Cilj	Od datuma primjene 99 % kreditnih institucija iz skupine 1. i skupine 2. imaju omjer financijske poluge od najmanje 3 % (93,4 % institucija iz skupine 1. ispunjava cilj od lipnja 2015.)
Izvor podataka	EBA-ina polugodišnja izvješća o praćenju provedbe okvira Basel III

Za MSP-ove

Pokazatelj	Manjak u financiranju MSP-ova u EU-u, tj. razlika između potrebe za vanjskim financiranjem i raspoloživosti sredstava
Cilj	Dvije godine nakon datuma primjene < 13 % (zadnja poznata vrijednost – 13 % od kraja 2014.)
Izvor podataka	Anketa o pristupu poduzeća financiranju (SAFE) Europske komisije / Europske središnje banke (podacima je obuhvaćeno samo europodručje)

Za TLAC:

Pokazatelj	TLAC u GSV institucijama
Cilj	Sve globalne sistemski važne banke iz EU-a (GSV banke) ispunjavaju cilj (> 16 % rizikom ponderirane imovine (RWA) / 6 % mjere izloženosti omjera financijske poluge (LREM) od 2019., > 18 % rizikom ponderirane imovine (RWA) / 6,75 % LREM-a od 2022.)
Izvor podataka	EBA-ina polugodišnja izvješća o praćenju provedbe okvira Basel III

Za knjigu trgovanja:

Pokazatelj	RWA za tržišni rizik za institucije iz EU-a Uočene promjene u rizikom ponderiranoj imovini agregiranih portfelja kod kojih se primjenjuje pristup internih modela
Cilj	– Od 2023. sve institucije iz EU-a ispunjavaju kapitalne zahtjeve za tržišne rizike u skladu s konačnom kalibracijom donesenom u EU-u. – Od 2021. neopravdana varijabilnost (tj. varijabilnost koja ne proizlazi iz razlika u odnosnim rizicima) rezultata internih modela u institucijama iz EU-a niža je od trenutačne varijabilnosti* internih modela u institucijama iz EU-a. *Referentne vrijednosti za „trenutačnu varijabilnost” zahtjeva koji se odnose na vrijednosti adherentne riziku (VaR) i dodatni kapitalni zahtjev za rizik trebale bi biti one koje su procijenjene u zadnjem EBA-inu „Izvješću o varijabilnosti rizikom ponderirane imovine za portfelje tržišnih rizika”, izračunane za agregirane portfelje, objavljene prije stupanja na snagu novog okvira za tržišne rizike.

Izvor podataka	EBA-ina polugodišnja izvješća o praćenju provedbe okvira Basel III EBA-ino „Izvješće o varijabilnosti rizikom ponderirane imovine za portfelje tržišnih rizika” Nove bi vrijednosti trebalo izračunati prema istoj metodologiji.
-----------------------	---

Za primitke:

Pokazatelj	Odgode i isplata u instrumentima koje upotrebljavaju institucije
Cilj	99 % institucija koje nisu male i jednostavne, u skladu sa zahtjevima CRD-a, odgađaju isplatu najmanje 40 % varijabilnih primitaka u razdoblju od tri do pet godina te isplaćuju najmanje 50 % varijabilnih primitaka u instrumentima za zaposlenike koji primaju značajan iznos varijabilnih primitaka.
Izvor podataka	EBA-ina izvješća o usporednoj analizi primitaka

Za proporcionalnost:

Pokazatelj	Smanjeno opterećenje povezano s nadzornim izvješćivanjem i objavljivanjem
Cilj	80 % manjih i jednostavnijih institucija izvješćuje o smanjenom opterećenju
Izvor podataka	Istraživanje koje će pripremiti i provesti EBA do 2022. – 2023.

U roku od pet godina od datuma primjene predloženih mjera ocijenit će se učinci prijedloga na temelju metodologije koja će biti dogovorena s EBA-om ubrzo nakon donošenja. EBA će biti zadužena za određivanje i prikupljanje podataka potrebnih za praćenje prethodno navedenih pokazatelja i ostalih pokazatelja potrebnih za evaluaciju izmijenjenog CRR-a i CRD-a. Metodologija bi se mogla razviti za pojedinačne opcije ili za skup međusobno povezanih opcija, ovisno o okolnostima prije pokretanja evaluacije te o rezultatima pokazatelja praćenja.

Kontinuirano će se osiguravati usklađenost i provedba, prema potrebi i tako što će Komisija pokretati povredbene postupke u slučajevima neprenošenja ili neispravnog prenošenja ili neispravne primjene zakonodavnih mjera. O povredama prava EU-a može se izvješćivati preko Europskog sustava financijskog nadzora (ESFS), uključujući nacionalna nadležna tijela i EBA-u te preko ESB-a. EBA će isto tako nastaviti objavljivati redovita izvješća o praćenju provedbe okvira Basel III o bankarskom sustavu EU-a. Tim se programom prate učinci zahtjeva okvira Basel III (koji se provode CRR-om i CRD-om) na institucije iz EU-a, posebno u pogledu stopa kapitala institucija (onih koje se temelje na riziku i onih koje se ne temelje na riziku) te omjera likvidnosti (LCR, NSFR). Odvija se usporedno s programom koji provodi BCBS.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

IZUZEĆA OD KAPITALNIH I LIKVIDNOSNIH ZAHTJEVA (CRR)

Zbog zahtjeva da društva kćeri budu usklađena s kapitalnim i likvidnosnim zahtjevima na pojedinačnoj osnovi, institucijama može biti teško učinkovito upravljati tim sredstvima na razini grupe. To je posebno važno u trenutačnom okruženju u kojem tehnološki razvoj sve više olakšava centralizaciju upravljanja kapitalom i likvidnošću u grupi.

U skladu s postojećim zakonodavstvom nadležna tijela imaju mogućnost na pojedinačnoj osnovi izuzeti od primjene zahtjeva društva kćeri ili matična društva u jednoj državi članici ili u dijelu likvidnosne podgrupe koja djeluje u nekoliko država članica, uz primjenu zaštitnih mehanizama kojima se osigurava da su kapital i likvidnost primjereno raspodijeljeni između matičnog društva i društava kćeri. Uspostavom jedinstvenog nadzornog mehanizma (SSM) nadzor na razini grupe znatno je ojačan, posebno ako se subjekti grupe nalaze u državama članicama koje sudjeluju u SSM-u, pri čemu u okviru SSM-a postoje bolja saznanja i izravne ovlasti nad subjektima iz grupe koji se nalaze u različitim državama članicama. Međutim, dok se ne dovrši uspostava bankarske unije države članice u kojima se nalaze društva kćeri brine da bi nedovoljna razina likvidnosti ili kapitala na razini društava kćeri u poteškoćama mogla imati fiskalne posljedice za te države članice („domaćine”). Ta se pitanja u ovom prijedlogu rješavaju sljedećim zaštitnim mehanizmima: uvjeti koji već postoje u CRR-u nadopunjuju se jasno definiranom obvezom matičnog društva da podupre društva kćeri. Za tu obvezu matičnog društva zahtijeva se jamstvo u punom iznosu zahtjeva od kojeg je izuzeto i to jamstvo mora biti osigurano kolateralom u vrijednosti od najmanje polovine zajamčenog iznosa. Komisija će pažljivo pratiti provedbu relevantnih odredaba.

Smatra se da u ovoj fazi uspostave bankarske unije nadležno tijelo koje nadzire matična društva i društva kćeri s poslovnim nastanom u drugim državama članicama unutar bankarske unije treba moći od primjene kapitalnih i likvidnosnih zahtjeva izuzeti društva kćeri koja se nalaze u državama članicama koje nisu država članica matičnog društva, no samo ako je obveza matičnog društva da podupre te podružnice zajamčena u punom iznosu zahtjeva od kojeg je izuzeto te ako je to jamstvo osigurano kolateralom u vrijednosti od najmanje polovine zajamčenog iznosa. Članci 7. i 8. CRR-a izmijenjeni su u skladu s tim. Ista izuzeća na raspolaganju su, kao mogućnost, nadležnim tijelima država članica izvan bankarske unije ako se ona s tim izričito slože.

PROVEDBA FSB-OVA STANDARDA ZA UKUPNU SPOSOBNOST POKRIVANJA GUBITAKA (CRR, BRRD, SRM)

FSB je 9. studenoga 2015. objavio pregled najvažnijih podataka o ukupnoj sposobnosti pokrivanja gubitaka („standard za TLAC”)¹³ koji je prihvaćen tjedan dana kasnije na sastanku na vrhu država skupine G20 u Turskoj¹³. U skladu sa standardom za TLAC od globalnih sistemski važnih banaka (GSV banaka), koje se u zakonodavstvu Unije nazivaju GSV institucije, zahtijeva se da imaju dovoljan iznos obveza s velikom sposobnošću pokrivanja

¹³ FSB, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet*, 9.11.2015.

gubitaka (tj. obveza na koje se može primijeniti „bail-in”) kako bi se osiguralo nesmetano i brzo pokrivanje gubitaka i dokapitalizacija u sanaciji. Odnos između standarda za TLAC i postojećeg zakonodavstva Unije usmjerenog na iste regulatorne ciljeve detaljnije je opisan u objašnjenju priloženom prijedlozima za izmjene BRRD-a i SRMR-a.

Usklađenost s BRRD-om

U Uniji se standard za TLAC provodi izmjenama CRR-a, na temelju postojećeg okvira BRRD-a. Kako bi se integrirala dva okvira koja u pogledu politike imaju istu svrhu, treba uvesti nove definicije, kao što je subjekt u sanaciji, grupa u sanaciji, itd. (članak 4. CRR-a) te zajamčiti suradnju između nadležnih tijela i sanacijskih tijela (članak 2. CRR-a).

Na temelju preispitivanja koje se zahtijeva u članku 518. CRR-a i u skladu sa zahtjevima iz članka 59. BRRD-a, kriteriji za instrumente dodatnog osnovnog kapitala (članak 52. CRR-a) i dopunskog kapitala (članak 63. CRR-a) mijenjaju se jer se uvodi zahtjev da se u trenutku neodrživosti redovnog poslovanja ti instrumenti otpišu ili konvertiraju u instrumente redovnog osnovnog kapitala. Time se ne mijenja status instrumenata kapitala koje izdaju institucije iz EU-a, a istodobno se osigurava da matični subjekti iz EU-a pri izračunu konsolidiranih kapitalnih zahtjeva instrumentima dodatnog osnovnog kapitala ili dopunskog kapitala smatraju samo instrumente koje su izdala društva kćeri institucija EU-a iz trećih zemalja koji zadovoljavaju taj dodatni zahtjev.

Zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

Standard za TLAC provodi se u EU-u uvođenjem zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze kojim su obuhvaćeni omjer zasnovan na riziku i omjer koji nije zasnovan na riziku (novi članak 92.a CRR-a). Taj se zahtjev primjenjuje samo u slučaju GSV institucija koje mogu biti grupa institucija ili samostalne institucije (članak 131. stavak 1 CRD-a). Članak 6. CRR-a mijenja se jer se propisuje da samostalne GSV institucije koje su subjekti u sanaciji moraju ispunjavati zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na pojedinačnoj osnovi, dok se članak 11. mijenja jer se propisuje da subjekti u sanaciji koji su dio grupa koje se smatraju GSV institucijama moraju ispunjavati zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na konsolidiranoj osnovi.

Standard za TLAC sadržava i zahtjev za interni TLAC (tj. zahtjev da se unaprijed utvrdi mogućnost pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije na razini društava kćeri unutar grupe za sanaciju), koji se prenosi u EU uvođenjem zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (novi članak 92.b CRR-a) koji se primjenjuje na GSV institucije izvan EU-a (BRRD već sadržava slično pravilo za GSV institucije). Taj zahtjev čini 90 % zahtjeva koji se primjenjuje na GSV institucije u skladu s novim člankom 92.a. Zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze GSV institucija izvan EU-a primjenjuje se na značajna društva kćeri GSV institucija izvan EU-a na pojedinačnoj osnovi ako ona nisu ni subjekti u sanaciji ni matične institucije iz EU-a, a na konsolidiranoj osnovi ako su te institucije matična društva iz EU-a koja nisu subjekti u sanaciji.

Prihvatljive obveze

Novo poglavlje 5.a (novi članci 72.a do 72.l) o prihvatljivim obvezama uvodi se u CRR nakon poglavlja kojima se uređuje regulatorni kapital. U novom članku 72.a navode se isključene

obveze koje se ne mogu uračunati u ispunjavanje zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze. Članak 72.b sadržava kriterije prihvatljivosti za instrumente prihvatljivih obveza, pri čemu se u stavku 2. navode kriteriji prihvatljivosti za podređene obveze, dok se u stavcima 3. i 4. određuju kriteriji prihvatljivosti za obveze koje su u jednakom položaju kao i isključene obveze. U članku 72.c navodi se da se instrumenti mogu uračunati u prihvatljive obveze samo ako im je preostali rok do dospijeca najmanje godinu dana. Kriterijima prihvatljivosti isključuju se instrumenti obveza koje su izdali subjekti posebne namjene u skladu s pregledom najvažnijih podataka o TLAC-u.

U novom poglavlju 5.a odjeljku 2. (članci 72.e do 72.j) predviđena su pravila o odbicima koja se primjenjuju kako bi se utvrdio neto iznos obveza koji se može uračunati u zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze. Institucije su obvezne odbiti ulaganja u vlastite instrumente prihvatljivih obveza (članak 72.f) i ulaganja u prihvatljive obveze drugih GSV institucija (članci 72.h i 72.i). U članku 72.e stavku 3. navodi se proporcionalni odbitak za ulaganja u obveze koje su u jednakom položaju kao i isključene obveze te se mogu smatrati prihvatljivim obvezama samo do ograničenog iznosa. Odbici od prihvatljivih obveza i od regulatornog kapitala provode se na temelju odgovarajućeg pristupa za odbitke (članak 66. točka (e) CRR-a). U članku 72.j navodi se izuzeće od odbitaka za stavke iz knjige trgovanja. U novom poglavlju 5.a odjeljku 3. definirani su koncepti prihvatljivih obveza (članak 72.k) te regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza (članak 72.l).

Komisija će od EBA-e zatražiti savjet o alternativnim opcijama za tretman ulaganja u instrumente za TLAC koje izdaju GSV institucije te o učinku tih opcija. Provedba pristupa koji je BCBS nedavno objavio a odnosi se na tretman ulaganja u instrumente za TLAC jedna je od opcija o kojima će Komisija zatražiti savjet. Komisija će na temelju tog savjeta razmotriti jesu li opravdane promjene rješenja predstavljenog u ovom prijedlogu.

Prilagodba općih zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

U dijelu II. poglavlju 6. glavi I. CRR-a (članci 73. do 80.) uvedene su prilagodbe jer se uvodi kategorija prihvatljivih obveza. Članci 77. i 78. prošireni su kako bi se obuhvatilo prethodno nadzorno odobrenje za prijevremeni otkup instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza. U članku 78. uvodi se mogućnost da se institucijama izda opće prethodno odobrenje prijevremenog otkupa u skladu s kriterijima kojima se osigurava ispunjenje uvjeta za izdavanje tog nadzornog odobrenja. U skladu s člankom 80. EBA je zadužena za praćenje izdavanja instrumenata regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza. Kako bi se uskladili kriteriji prihvatljivosti regulatornog kapitala s kriterijima za prihvatljive obveze, instrumenti dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala koje izdaje subjekt posebne namjene moći će se uračunati za potrebe regulatornog kapitala samo do 31. prosinca 2021.

VLASNIČKA ULAGANJA U FONDOVE (CRR)

BCBS je u prosincu 2013. objavio novi standard za tretman vlasničkih ulaganja u fondove. Novim se standardom pojašnjava postojeći tretman i postiže tretman tih izloženosti koji je usklađen na međunarodnoj razini i osjetljiviji na rizike (tj. takav da odražava i rizik temeljnih ulaganja fonda i njegovu financijsku polugu). Nekoliko je promjena uvedeno u CRR radi uvođenja novog standarda u pravo Unije.

Članak 128. izmijenjen je kako bi se osiguralo da se definicijom stavki povezanih s posebno visokim rizikom ne obuhvate izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-ovima.

Članak 132. izmijenjen je kako bi se uzela u obzir nova opća načela i zahtjevi na kojima se temelji izračun kapitalnih zahtjeva za izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-ovima za institucije koje primjenjuju standardizirani pristup za kreditni rizik.

Uvodi se novi članak 132.a kako bi se detaljnije prikazali izračuni u okviru dvaju pristupa predviđenih u članku 132., odnosno pristupa pregleda i pristupa koji se temelji na politici ulaganja.

Članak 152. izmijenjen je kako bi se uzeli u obzir revidirani zahtjevi i pristupi za izračun kapitalnih zahtjeva za izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-ovima za institucije koje primjenjuju pristup zasnovan na internim rejting-sustavima za kreditni rizik.

STANDARDIZIRANI PRISTUP ZA KREDITNI RIZIK DRUGE UGOVORNE STRANE (SA-CCR) (CRR)

BCBS je u ožujku 2014. objavio standard za novu standardiziranu metodu izračuna vrijednosti izloženosti izvedenica, tzv. standardizirani pristup za kreditni rizik druge ugovorne strane (SA-CCR), kako bi se uklonili nedostaci postojećih standardiziranih metoda. Nekoliko je promjena uvedeno u CRR da bi se nove metode uvele u pravo Unije te da se pri tom osigura proporcionalnost novih pravila.

U članku 273. neke su definicije izmijenjene, a neke su nove dodane kako bi se uzele u obzir novouvedene metode. Metoda tržišne vrijednosti zamijenjena je metodom SA-CCR (članci 274. do 280.f). Pravila o standardiziranoj metodi uklonjena su. Uvedena su nova pravila o pojednostavnjenoj metodi SA-CCR (članak 281.). Izmijenjena su postojeća pravila o metodi originalne izloženosti (članak 282.). Izmijenjeni su kriteriji prihvatljivosti za primjenu metode originalne izloženosti i uvedeni su kriteriji prihvatljivosti za primjenu pojednostavnjene metode SA-CCR (članak 273.a i 273.b). Članci 298. i 299. izmijenjeni su radi uvođenja metode SA-CCR.

IZLOŽENOSTI PREMA SREDIŠNJIM DRUGIM UGOVORNIM STRANAMA (CRR i EMIR)

BCBS je u travnju 2014. objavio konačni standard za tretman izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama. U konačnom standardu uklonjeni su nedostaci privremenog standarda koji je objavljen dvije godine ranije. Nekoliko promjena u CRR-u i Uredbi (EU) 648/2012 (Uredba o infrastrukturi europskog tržišta ili EMIR) uvedeno je radi uvođenja konačnog standarda u zakonodavstvo Unije.

Izmjene članaka 300. do 310. i članka 497. CRR-a

U članku 300. dodano je nekoliko novih definicija pojmova koji se upotrebljavaju u izmijenjenim pravilima o kapitalnim zahtjevima za izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama. Članak 301. izmijenjen je radi uvođenja posebnog tretmana izloženosti institucija prema drugim ugovornim stranama zbog gotovinskih transakcija, kako bi se detaljnije objasnio tretman inicijalne marže i uzela u obzir činjenica da će se jedinstvena metoda primjenjivati na izračun kapitalnih zahtjeva za izloženosti prema kvalificiranim središnjim drugim ugovornim stranama. Članak 304. izmijenjen je radi promjene metoda

izračuna vrijednosti izloženosti izvedenica te da bi se pojasnio tretman transakcija financiranja vrijednosnim papirima i kolaterala koje klijenti nude članovima sustava poravnanja. Članak 305. izmijenjen je kako bi se pojasnio tretman transakcija financiranja vrijednosnim papirima te radi prilagodbe kriterija prihvatljivosti za povlašteni tretman izloženosti klijenata. U članku 306. dodano je pojašnjenje tretmana jamstava klirinških članova njihovim klijentima i tretmana transakcija financiranja vrijednosnim papirima. U članku 308. uvedena je nova metoda izračuna kapitalnih zahtjeva za preduplate u jamstveni fond za kvalificiranu središnju drugu ugovornu stranu. U članku 309. izmijenjena je formula za izračun kapitalnih zahtjeva za izloženosti prema nekvalificiranoj središnjoj ugovornoj strani. U članku 310. alternativna metoda za izračun kapitalnih zahtjeva za izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama uklonjena je i zamijenjena novim tretmanom za naknadne uplate u jamstveni fond. Konačno, izmijenjene su prijelazne odredbe u članku 497.

Izmjene članaka 50.a do 50.d i članka 89. EMIR-a

Članci 50.a do 50.d izmijenjeni su radi uvođenja nove metode za izračun hipotetskog kapitala središnje druge ugovorne strane koji je institucijama potreban za izračun njihovih kapitalnih zahtjeva za uplate u jamstveni fond te središnje druge ugovorne strane. Članak 89. stavak 5.a izmijenjen je radi ažuriranja prijelaznih odredaba koje se odnose na taj izračun.

KNJIGA TRGOVANJA / TRŽIŠNI RIZIK (CRR)

BCBS je u siječnju 2016. završio s radom na temeljnom preispitivanju knjige trgovanja i objavio novi standard za tretman tržišnog rizika. Standard se odnosi na nedostatke postojećeg okvira tržišnog rizika, među ostalim i nedovoljan obuhvat svih vrsta rizika kojima su institucije izložene, kao i nesigurnost u pogledu razlike između knjige trgovanja i knjige pozicija kojima se ne trguje (tj. bankovne knjige), što je stvaralo prilike za regulatornu arbitražu. Novi standard sadržava revidirana pravila za primjenu internih modela za izračun regulatornog kapitala za tržišni rizik, kao i novi standardizirani pristup kojim se zamjenjuje postojeći. Nekoliko je promjena uvedeno u CRR da bi se novi standard uveo u pravo Unije i da se pri tom osigura proporcionalnost novih pravila.

Glava I. – Opći zahtjevi, vrednovanje i izvyješćivanje

U članku 94. navode se revidirani uvjeti pod kojima institucija može iskoristiti odstupanje za institucije s malim obujmom poslova iz knjige trgovanja, u okviru kojih kapitalni zahtjevi za kreditni rizik pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje mogu zamijeniti kapitalne zahtjeve za tržišni rizik. U člancima 102. i 103. pojašnjavaju se opći zahtjevi za pozicije iz knjige trgovanja. U člancima 104. i 104.a pojašnjavaju se kriteriji za dodjelu pozicija u knjizi trgovanja te uvjeti za ponovno raspoređivanje pozicije iz knjige trgovanja kao pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje i obratno. U članku 104.b definira se novi pojam stola za trgovanje. U članku 105. navode se pravila o razboritom vrednovanju pozicija iz knjige trgovanja koja se moraju poštovati. U članku 106. opisuju se priznavanje i tretman pozicija iz knjige trgovanja koje se smatraju internom zaštitom pozicija u knjigama pozicija kojima se ne trguje.

Glava IV. poglavlje 1. – Opće odredbe

U članku 325. opisuju se različiti pristupi koje institucije mogu primijeniti za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik, kao i uvjeti za njihovu primjenu i način njihove

kombinirane primjene. U članku 325.a detaljnije se navode kriteriji prihvatljivosti pri primjeni standardiziranog pristupa u institucijama sa srednjim obujmom poslova iz knjige trgovanja. U članku 325.b utvrđuju se uvjeti pod kojima se izloženosti tržišnom riziku mogu netirati među različitim pravnim subjektima unutar grupe za potrebe izračuna konsolidiranih kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik. U članku 325.c navode se uvjeti pod kojima se pozicije koje je institucija zauzela da bi se zaštitila od nepovoljnog utjecaja promjene tečaja na omjer regulatornog kapitala institucije mogu izuzeti od zahtjeva za tržišni rizik.

Poglavlje 1.a – Standardizirani pristup

U odjeljku 1. (članak 325.d) opisuju se različite komponente standardiziranog pristupa. U odjeljku 2. (članci 325.e do 325.l) opisuje se funkcioniranje prve komponente, odnosno metode koja se temelji na osjetljivosti. U njemu se navode opća načela za izračun i agregiranje delta-rizika, vega-rizika i nelinearnog rizika. U odjeljku 3. pododjeljku 1. (članci 325.m do 325.r) određuju se faktori rizika koje treba uzeti u obzir pri izračunu osjetljivosti pozicija iz knjige trgovanja na različite razrede rizika. U odjeljku 3. pododjeljku 2. (članci 325.s do 325.u) objašnjava se način izračuna tih osjetljivosti. U odjeljku 4. (članak 325.v) opisuje se funkcioniranje druge komponente standardiziranog pristupa, odnosno faktor uvećanja za preostali rizik. U odjeljku 5. opisuje se funkcioniranje treće komponente standardiziranog pristupa, odnosno kapitalni zahtjev za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza. U članku 325.w navedene su glavne definicije. U pododjeljku 1. (članci 325.x do 325.z) opisuje se način izračuna kapitalnog zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za nesekuritizacijske pozicije, dok se u pododjeljku 2. (članci 325.aa i 325.ab) i pododjeljku 3. (članci 325.ac do 325.ae) opisuje isti izračun za sekuritizacijske pozicije. U odjeljku 6. (članci 325.af do 325.az) navode se ponderi rizika i korelacije koje se moraju upotrijebiti za svaki razred rizika zajedno s osjetljivostima, kako bi se utvrdili kapitalni zahtjevi za tržišne rizike u skladu sa standardiziranim pristupom. Izloženosti prema državama EU-a uključene su u prvi razred rizika, kojem je dodijeljen najniži ponder rizika (članci 325.ai i 325.al). Taj je tretman u skladu s tretmanom koji ne ovisi o rejtingu, a koji je trenutačno predviđen za te vrste izloženosti uključene u knjigu pozicija kojima se ne trguje. Smanjeni su ponderi rizika koji se primjenjuju za pokrivene obveznice koje su izdale institucije iz EU-a (članci 325.ai i 325.al). Takvim će se tretmanom spriječiti moguće znatno povećanje kapitalnih zahtjeva za izloženosti prema pokrivenim obveznicama koje izdaju institucije iz EU-a, a pri tom će se održati niži troškovi financiranja za hipotekarne kredite za stambene i nestambene nekretnine.

Poglavlje 1.b – Pristup internog modela

U odjeljku 1. (članci 325.ba i 325.bb) navode se uvjeti pod kojima je institucijama dopuštena upotreba internog modela te način izračuna kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik za stolove za trgovanje koji ostvaruju korist od takvog dopuštenja. U odjeljku 2. (članci 325.bc do 325.bl) opisuju se način upotrebe očekivanih manjaka i razdoblja likvidnosti za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik, uvjeti koje interni modeli moraju ispuniti u smislu retroaktivnog testiranja, raspodjele dobiti i gubitka, interne validacije, kao i općenitiji kvalitativni zahtjevi i zahtjevi za mjerenje rizika, te mjera rizika u scenariju testiranja otpornosti na stres koja se mora izračunati za faktore rizika koji se ne mogu modelirati. Slično kao i za standardizirani pristup, uveden je povlašteni tretman u okviru pristupa internog modela, u obliku kraćih razdoblja likvidnosti za izloženosti prema državama

članicama EU-a i pokrivenih obveznica koje izdaju institucije iz EU-a (članak 325.be). U odjeljku 3. (članci 325.bm do 325.bq) opisuje se način izračuna kapitalnog zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za stolove za trgovanje ako se za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza upotrebljava pristup internog modela.

Poglavlja 2., 3. i 4. – Pojednostavnjeni standardizirani pristup

U poglavljima 2., 3. i 4. – o kapitalnim zahtjevima za pozicijski rizik, valutni rizik, odnosno robni rizik – prikazan je pojednostavnjeni standardizirani pristup u okviru revidiranog okvira za tržišni rizik. Ta su pravila već postojala u sadašnjem okviru za tržišni rizik i ostala su nepromijenjena. Institucije će moći upotrebljavati taj pristup do [datum primjene ove Uredbe]. Nakon tog datuma samo institucije koje ispunjavaju kriterije prihvatljivosti navedene u članku 325.a moći će upotrebljavati pojednostavnjeni standardizirani pristup.

Poglavlje 5. – Pojednostavnjeni interni pristup

Poglavlje 5. sadržava pojednostavnjeni interni pristup u okviru revidiranog okvira za tržišni rizik. Ta su pravila već postojala u sadašnjem okviru za tržišni rizik i ostala su nepromijenjena. Institucije će moći upotrebljavati taj pristup do [datum primjene ove Uredbe]. Nakon tog datuma institucije više neće moći primjenjivati pojednostavnjeni pristup internih modela za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike. Međutim, poglavlje 5. ostaje na snazi za izračunavanje kapitalnih zahtjeva za rizik prilagodbe kreditnom vrednovanju (CVA rizik) u skladu s naprednom metodom iz članka 383.

Dio deseti – Prijelazne odredbe, izvješća, preispitivanja i izmjene

U članku 501.b opisuje se način postupnog uvođenja kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik, koji se izračunavaju u skladu s poglavljima 1.a i 1.b. U članku 519.a navodi se nekoliko tehničkih elemenata revidiranog okvira za tržišni rizik koji bi se mogli pokazati problematičnima nakon provedbe. EBA je zadužena da preispita te tehničke elemente najkasnije u roku od 3 godine od stupanja na snagu ove Uredbe, a Komisija u svjetlu EBA-inih zaključaka može predložiti izmjenu određenih pravila.

VELIKE IZLOŽENOSTI (CRR)

Trenutačna kapitalna osnova („priznati kapital”) obuhvaća samo dio općih velikih izloženosti institucija te ona stoga instituciji nije dostatna da izbjegne najveći mogući gubitak u slučaju iznenadne propasti pojedine druge ugovorne strane ili grupe drugih ugovornih strana kojom se ugrožava opstanak institucije, odnosno njezina redovnog poslovanja. Nadalje, trenutačnim ograničenjem ne uzimaju se u obzir veći rizici povezani s izloženostima GSV institucija prema pojedinim drugim ugovornim stranama ili grupama povezanih klijenata i posebno izloženosti prema drugim GSV institucijama. Financijska je kriza zapravo pokazala da znatni gubici u jednoj GSV instituciji mogu biti razlog za preispitivanje solventnosti drugih GSV institucija, uz moguće ozbiljne posljedice za financijsku stabilnost. Konačno, postojeći okvir velikih izloženosti temelji se na metodama koje nisu jednako točne kao nova metodologija (tj. standardizirani pristup za kreditni rizik druge ugovorne strane, SA-CCR) koju je BCBS izradio za izračunavanje izloženosti banaka prema izvedenicama (tj. OTC izvedenice). Okvir za velike izloženosti izmijenjen je kako bi se uklonili utvrđeni nedostaci. Konkretno, kapital koji se može uzeti u obzir pri izračunu ograničenja velike izloženosti ograničen je na osnovni

kapital (a ne više na dopunski kapital); članak 395. stavak 1. izmijenjen je kako bi se uvelo manje ograničenje od 15 % za izloženosti GSV banaka prema drugim GSV bankama, a izmijenjenim člankom 390. propisuje se primjena metoda SA-CCR za utvrđivanje izloženosti prema transakcijama OTC izvedenicama, čak i za banke kojima je odobrena upotreba internih modela. Izmjenama trenutnog okvira povećat će se ukupna osjetljivost na rizik sustava za velike izloženosti i postići bolja usklađenost europskog sustava sa standardom BCBS-a za velike izloženosti koji je objavljen 2014.

U skladu sa zahtjevom iz članka 507. CRR-a Komisija je trebala preispitati i sastaviti izvješće o primjeni članka 400. stavka 1. točke (j) i članka 400. stavka 2. Budući da nije bilo moguće prikupiti dovoljno kvantitativnih podataka za procjenu mogućeg učinka ukidanja izuzeća navedenih u tim odredbama ili propisivanja obveze njihove primjene, člankom 507. EBA-i se nalaže da izvješćuje Komisiju o primjeni izuzeća iz članka 400. stavaka 1. i 2. i članka 390. stavka 6.

OMJER FINACIJSKE POLUGE (CRR)

Uvode se nove odredbe i prilagodbe u nekoliko članaka CRR-a radi uvođenja obvezujućeg zahtjeva za omjer financijske poluge za sve institucije koje podliježu CRD-u. Zahtjevom za omjer financijske poluge nadopunjuju se postojeći zahtjevi iz CRD-a za nadzorno praćenje rizika prekomjerne financijske poluge, kao i zahtjevi iz CRR-a za izračunavanje i izvješćivanje nadzornih tijela o omjeru financijske poluge te od siječnja 2015. njegovu javnu objavu.

Zahtjev za omjer financijske poluge

Zahtjev za omjer financijske poluge od 3 % osnovnog kapitala – kako je dogovoreno na međunarodnoj razini – dodaje se kapitalnim zahtjevima iz članka 92. CRR-a koje institucije moraju ispuniti uz zahtjeve koji se temelje na rizicima. Na taj se način usklađeni obvezujući zahtjev i potpora institucijama uvode u cijeloj Uniji. Nadalje, nadležna tijela i dalje su odgovorna za praćenje politika i procesa pojedinih institucija koji se odnose na financijsku polugu te po potrebi mogu naložiti dodatne mjere za ublažavanje rizika prekomjerne financijske poluge.

Prilagodbe mjere izloženosti omjera financijske poluge

Preuzete su prilagodbe mjere izloženosti omjera financijske poluge koje su već bile uključene u postojeći CRR. S obzirom na to da bi se omjerom financijske poluge od 3 % nekim poslovnim modelima i linijama poslovanja nametnulo veće ograničenje nego drugima, opravdano je uvođenje dodatnih prilagodbi. Institucije mogu smanjiti mjeru izloženosti omjera financijske poluge za zajmove državnih razvojnih banaka (članak 429.a stavak 1. točka (d)), prolazne kredite (članak 429.a stavak 1. točka (e)) i izvozne kredite s garancijom službenog tijela (članak 429.a stavak 1. točka (f)). Da se institucije ne bi obeshrabrilo u obavljanju poslova poravnanja za klijente, institucijama se dopušta da smanje mjeru izloženosti za inicijalnu maržu koju su primile od klijenata za izvedenice koje poravnavaju kvalificirane središnje druge ugovorne strane (članak 429.c stavak 4.).

Zaštitni sloj omjera financijske poluge za GSV banke

U tijeku su rasprave na međunarodnoj razini o mogućem zaštitnom sloju omjera financijske poluge za GSV banke. Kad se postigne konačni međunarodni dogovor o zaštitnom sloju omjera financijske poluge, trebalo bi razmotriti njegovo uključivanje u CRR.

REGULATORNO IZVJEŠĆIVANJE (CRR)

Dodane su ili izmijenjene različite odredbe u CRR-u i CRD-u kako bi se povećala proporcionalnost i smanjili troškovi za institucije u općem okviru za regulatorno izvješćivanje.

Članak 99. stavak 5. izmijenjen je jer se EBA-i nalaže da do 31. prosinca 2019. podnese izvješće Komisiji o troškovima regulatornog izvješćivanja. Pri tom se vrlo precizno utvrđuje metodologija koju bi EBA trebala primijeniti za kvantificiranje troškova izvješćivanja za institucije i propisuje da je EBA obvezna dati preporuke za pojednostavnjenje izvješćivanja za male institucije izmjenama postojećih EBA-inih obrazaca za izvješćivanje.

Male institucije, kako su definirane u članku 430.a, podnositi će regulatorna izvješća samo jedanput godišnje, dok će sve druge institucije izvješća podnositi svakih šest mjeseci ili češće (članak 99. stavak 4., članci 100., 101., 394. i 430.).

Izvješćivanje o velikim izloženostima bit će jednostavnije jer je jedna stavka uklonjena i pojašnjena je druga stavka o kojoj se trenutačno izvješćuje u skladu s člankom 394.

OBJAVLJIVANJE (CRR)

Veća proporcionalnost zahtjeva za objavu

U osmom dijelu dodane su nove odredbe kako bi obveze objavljivanja bile razmjerne relativnoj veličini i složenosti institucija. Institucije su svrstane u tri kategorije – značajne (članak 433.a), male (članak 433.b) i ostale (članak 433.c) i dodatno se razlikuju institucije koje kotiraju na burzi i institucije koje ne kotiraju na burzi. Zahtjevi za objavljivanje primjenjivat će se na svaku kategoriju institucije primjenom metode klizne ljestvice, pri čemu će se objave razlikovati po sadržaju i učestalosti.

Na višem kraju ljestvice, velike institucije čiji vrijednosni papiri kotiraju na burzi objavljivat će sve informacija koje se zahtijevaju na temelju osmog dijela jedanput godišnje, a neke određene informacije svakih šest mjeseci ili svaka tri mjeseca, što u potonjem slučaju uključuje tablicu s ključnim bonitetnim podacima (članak 447.) Na nižem kraju ljestvice, male institucije koje ne kotiraju na burzi objavljivat će jedanput godišnje samo određene informacije o upravljanju, primicima i upravljanju rizicima, kao i tablice s ključnim podacima.

Ciljane izmjene radi usklađenosti s međunarodnim standardima i novi ili izmijenjeni zahtjevi iz stupa I.

U osmom dijelu glavam II. i III. uvedeno je nekoliko izmjena (članci 435. do 455.) radi usklađenja zahtjeva za objavljivanje s međunarodnim standardima za objavljivanje. Konkretno, dodan je novi zahtjev za objavu informacija o značajnim ulaganjima u društva za

osiguranje koja se na temelju odobrenja nadležnog tijela ne odbijaju od dodatnih kapitalnih zahtjeva financijskih konglomerata (članak 438. točke (e) i (f)).

Drugim izmjenama u navedenim glavama obuhvaćeni su novi ili izmijenjeni zahtjevi iz stupa 1. koji se uvode ovim zakonodavnim prijedlogom. To će uključivati objave informacija o TLAC-u (članak 437.a), riziku druge ugovorne strane (članak 439.), tržišnom riziku (članak 445.) i likvidnosnim zahtjevima (članak 451.a). Naposljetku, pojašnjeno je objavljivanje informacija o primicima i uveden je zahtjev za objavljivanje informacija o primjeni odstupanja od pravila o primicima iz Direktive 2013/36/EU (članak 450.).

Ovlaštenja EBA-i i Komisiji

Prijedlog sadržava ovlaštenje EBA-i za izradu jedinstvenih formata za objavu koji bi trebali biti što usklađeni s međunarodnim formatima za objavu radi lakše usporedivosti (članak 434.a).

Zbog toga prijedlog sadržava i ovlaštenje Komisiji za izmjenu zahtjeva za objavljivanje u osmom dijelu radi usklađenja s izmjenama međunarodnih standarda za objavljivanje (članak 456. točka (k)).

NSFR (CRR)

U šestom dijelu dodana je nova glava i izmijenjene su postojeće odredbe radi uvođenja obvezujućeg omjera neto stabilnih izvora financiranja (NSFR) za kreditne institucije i sistemski važna investicijska društva.

Opće odredbe

Izmijenjene su opće odredbe u prvom dijelu. Izmijenjen je članak 8. radi usklađenja uvjeta pod kojima institucije mogu iskoristiti izuzeća od likvidnosnih zahtjeva na pojedinačnoj osnovi te članci 11. i 18. u pogledu pravila o konsolidaciji.

Postojeće odredbe o likvidnosti

U šestom dijelu izmijenjene su glave I. i II. radi usklađenja definicija i zahtjeva za izvješćivanje. U članku 411. izmijenjene su definicije, dok su zahtjevi za izvješćivanje detaljnije utvrđeni u člancima 412., 413., 415., 416. i člancima 422. do 425. Članak 414. izmijenjen je kako bi se uključio novi zahtjev za NSFR i utvrdile posljedice u slučaju neispunjenja tog zahtjeva.

Šesti dio, nova glava IV.: Omjer neto stabilnih izvora financiranja

Poglavlje 1. Omjer neto stabilnih izvora financiranja (članci 428.a i 428.b)

U članku 428.a navode se pravila za društva kćeri u trećim zemljama o izračunu NSFR-a na konsolidiranoj osnovi.

U članku 428.b definira se opća struktura NSFR-a koji se izračunava kao omjer iznosa raspoloživih stabilnih izvora financiranja institucije (ASF) i iznosa potrebnih stabilnih izvora financiranja (RSF).

Poglavlje 2. Opća pravila o izračunu omjera neto stabilnih izvora financiranja (članci 428.c do 428.h)

U članku 428.c objašnjena su opća pravila o izračunu NSFR-a.

U članku 428.d objašnjeno je kako se ugovori o izvedenicama uzimaju u obzir pri izračunu NSFR-a, a u članku 428.e objašnjeno je netiranje transakcija osiguranih kolateralom i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala.

U članku 428.f utvrđeni su uvjeti pod kojima se neka imovina i obveze mogu smatrati međuovisnima i navodi se popis proizvoda čija se imovina i obveze smatraju takvima: centralizirana uređena štednja, promotivni krediti, izdavanje pokrivenih obveznica bez rizika za financiranje u razdoblju od godine dana te poslovi poravnanja klijentovih transakcija izvedenicama. Komisija je ovlaštena donijeti delegirani akt radi preispitivanja tog popisa (novi članak 460. stavak 3.).

U članku 428.g navodi se tretman depozita u mrežama zadruga ili institucionalnim sustavima zaštite, a člankom 428.h za nadležna tijela uvodi se diskrecijsko pravo odobrenja povlaštenog tretmana za transakcije unutar grupe u određenim okolnostima.

Poglavlje 3. Raspoloživi stabilni izvori financiranja (članci 428.i do 428.o)

U odjeljku 1. (članci 428.i i 428.j) ovog poglavlja utvrđuju se opća pravila koja se primjenjuju na izračun iznosa ASF-a koji je brojnik u NSFR-u.

U odjeljku 2. (članci 428.k do 428.o) utvrđeni su faktori ASF-a koji se primjenjuju na regulatorni kapital i različite obveze ovisno o njihovim značajkama, posebno o njihovu dospijeću i vrsti druge ugovorne strane.

Poglavlje 4. Potrebni stabilni izvori financiranja (članci 428.p do 428.ag)

U odjeljku 1. (članci 428.p i 428.q) ovog poglavlja utvrđena su opća pravila koja se primjenjuju na izračun iznosa RSF-a koji je nazivnik u NSFR-u.

U odjeljku 2. (članci 428.r do 428.o) utvrđeni su faktori RSF-a koji se primjenjuju na različitu imovinu i izvanbilančne izloženosti ovisno o njihovim značajkama, posebno o njihovu dospijeću, likvidnosti i vrsti druge ugovorne strane.

U definicijama i faktorima RSF-a koji se primjenjuju za izračun NSFR-a odražavaju se definicije i korektivni faktori koji se primjenjuju na izračun LCR-a u EU-u. Konkretno, na imovinu koja je prihvatljiva kao visokokvalitetna likvidna imovina (HQLA) prvog stupnja, isključujući izrazito visokokvalitetne pokrivene obveznice, primjenjuje se faktor RSF-a od 0 % kako bi se izbjegli negativni učinci na likvidnost tržišta državnih obveznica.

Na imovinu koja proizlazi iz transakcija s financijskim klijentima koje imaju preostali rok do dospijeca kraći od šest mjeseci i koje su osigurane HQLA-om prvog stupnja, isključujući

izrazito visokokvalitetne pokriveno obveznice, primjenjuje se faktor RSF-a od 5 % (članak 428.s). Ako je ta imovina neosigurana ili osigurana drugom imovinom, na te se transakcije primjenjuje faktor RSF-a od 10 % (članak 428.u). Prilagodbom bazelskih faktora RSF-a (koji iznose 10 %, odnosno 15 %) nastoji se ublažiti neposredni učinak na likvidnost međubankovnog tržišta financiranja, vrijednosnih papira i aktivnosti održavanja tržišta. Komisija je ovlaštena donijeti delegirani akt radi preispitivanja tog tretmana i tretmana osiguranih transakcija u širem smislu, uzimajući u obzir zaključke iz izvješća koje je sastavila EBA. Ako se odluka ne donese u roku od 3 godine od datuma primjene NSFR-a, ti će se faktori RSF-a povećati na 10 %, odnosno 15 % (novi članak 510. stavak 7. u desetom dijelu).

Za ugovore o izvedenicama, ako je imovina iz izvedenica (koja se prebija varijacijskim maržama primljenim u obliku gotovine i HQLA-a prvog stupnja, isključujući izrazito visokokvalitetne pokriveno obveznice) veća od obveza iz izvedenica (koje se prebijaju ponuđenim varijacijskim maržama), na razliku se primjenjuje faktor RSF-a od 100 % (članak 428.ag). Osim toga, na imovinu koja je ponuđena kao inicijalna marža ili uplata u jamstveni fond središnje druge ugovorne strane primjenjuje se faktor RSF-a od 85 % (članak 428.af). Nadalje, uvodi se pristup osjetljiv na rizik, usklađen s bazelskim NSFR-om, kako bi se obuhvatio budući rizik financiranja izvedenica. Za ugovore o izvedenicama koji nisu pokriveni maržom primjenjuje se faktor RSF-a od 10 % na njihove bruto obveze iz izvedenica (članak 428.u), a za ugovore o izvedenicama koji su pokriveni maržom uvodi se mogućnost primjene faktora RSF-a od 20 % na bruto obveze iz izvedenica ili upotrebe potencijalne buduće izloženosti (PFE) koja se izračunava na temelju standardiziranog pristupa za kreditni rizik druge ugovorne strane – SA-CCR (članak 428.x). Komisija je ovlaštena donijeti delegirani akt radi preispitivanja tog tretmana, uzimajući u obzir zaključke iz izvješća koje je sastavila EBA. Ako se odluka ne donese u roku od 3 godine od datuma primjene NSFR-a, faktor RSF-a od 20 % primjenjivat će se na bruto obveze iz izvedenica za sve ugovore o izvedenicama i za sve institucije (novi članak 510. stavak 5.).

MSFI 9 (CRR)

Dodan je članak 473.a radi postupnog uvođenja novih zahtjeva za dodatno rezerviranje za kreditni rizik na temelju MSFI-ja tijekom razdoblja koje započinje 1. siječnja 2019. i završava 31. prosinca 2023. kako bi se ublažio financijski učinak na institucije.

POMOĆNI FAKTOR ZA MSP-OVE (CRR)

Prijedlog uključuje promjene kapitalnih zahtjeva za izloženosti prema MSP-ovima (članak 501.). Zadržava se trenutačno smanjenje kapitala od 23,81 % za izloženost prema MSP-u ako ona ne iznosi više od 1,5 milijuna EUR. Ako je izloženost prema MSP-u veća od 1,5 milijuna EUR, predlaže se smanjenje kapitala od 23,81 % za udjel od prvih 1,5 milijuna EUR izloženosti te smanjenje od 15 % za preostali dio izloženosti iznad praga od 1,5 milijuna EUR. Institucije će i dalje moći primjenjivati smanjenje usklađenjem iznosa izloženosti ponderirane rizikom za određeni MSP.

TRETMAN INFRASTRUKTURNIH IZLOŽENOSTI (CRR)

Promicanje održivih infrastrukturnih projekata u područjima kao što su transport, energetika, inovacije, obrazovanje te istraživanje od presudne je važnosti za gospodarski rast Unije. U vezi s drugim inicijativama Komisije, kao što su Unija tržišta kapitala i Plan ulaganja za

Europu, prijedlogom se želi mobilizirati privatno financiranje visokokvalitetnih infrastrukturnih projekata. Polazeći od nedavnih događanja u regulatornom okviru za društva za osiguranje te rada u kontekstu predstojeće BCBS-ove reforme standardiziranog pristupa, predlaže se da se u okviru standardiziranog pristupa i pristupa zasnovanog na internim rejting-sustavima za kreditni rizik odobri povlašteni tretman za izloženosti prema specijaliziranom financiranju čija je svrha financiranje sigurnih i dobrih infrastrukturnih projekata. Oni se utvrđuju s pomoću skupa kriterija kojima se može smanjiti profil rizičnosti izloženosti i poboljšati sposobnost institucija za upravljanje tim rizikom. Kriteriji su u skladu s onima s pomoću kojih se utvrđuju kvalificirani infrastrukturni projekti na koje se primjenjuje povlašteni tretman u skladu s okvirom Solventnost II. Predloženi tretman podliježe klauzuli o preispitivanju radi moguće prilagodbe te odredbe zbog njezina učinka na infrastrukturna ulaganja u EU-u te da bi se uzela u obzir sva relevantna kretanja na globalnoj razini. Time će se omogućiti, ako bude potrebno, i izmjena odredbe u cilju veće fleksibilnosti strukture financiranja infrastrukturnih projekata, tj. proširenja tretmana na infrastrukturna trgovačka društva. Komisija će, nakon savjetovanja s EBA-om, izvijestiti o kretanjima na tržištu infrastrukturnih ulaganja i stvarnom profilu rizičnosti takvih ulaganja te će dostaviti svoje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću zajedno sa svim odgovarajućim prijedlozima.

PREISPITIVANJE INVESTICIJSKIH DRUŠTAVA (CRR)

Preispitivanje investicijskih društava u skladu s člankom 508. stavkom 3. sad je u svojoj drugoj fazi. EBA je u prvom izvješću objavljenom u prosincu 2015. ustanovila da pravila koja vrijede za banke u skladu s CRR-om za većinu investicijskih društava nisu prikladna za predviđenu namjenu, uz iznimku onih koja su više systemska i koja predstavljaju rizike slične onima s kojima se suočavaju kreditne institucije. EBA na zahtjev Komisije provodi dodatnu analizu i prikuplja podatke kako bi se propisao primjereniji i proporcionalan kapitalni zahtjev za investicijska društva kojim će se obuhvatiti svi parametri mogućeg novog režima. Očekuje se da će EBA svoj konačni prijedlog dostaviti Komisiji u lipnju 2017. Komisija do kraja 2017. namjerava predstaviti zakonodavne prijedloge kojima se uspostavlja poseban bonitetni okvir za nesistemska investicijska društva.

Smatra se da je do donošenja tih prijedloga primjereno dopustiti da nesistemska investicijska društva primjenjuju CRR u inačici koja je vrijedila prije stupanja izmjena na snagu. Na systemska investicijska društva, s druge strane, primjenjivat će se izmijenjena inačica CRR-a. Time će se osigurati primjeren tretman systemskih društava i smanjiti regulatorno opterećenje za nesistemska društva koja bi u protivnome u razdoblju prije konačnog donošenja bonitetnog okvira za investicijska društva koji će se predložiti u 2017. morala privremeno primjenjivati novi skup pravila namijenjenih kreditnim institucijama i systemskim društvima.

UVODENJE IZMIJENJENOG OKVIRA ZA KAMATNI RIZIK (CRR I CRD)

Nakon promjena na razini BCBS-a koje se odnose na mjerenje kamatnih rizika izmijenjeni su članci 84. i 98. CRD-a i članak 448. CRR-a radi uvođenja revidiranog okvira za uključivanje kamatnih rizika za pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje. Izmjene uključuju uvođenje zajedničkog standardiziranog pristupa koji bi institucije mogle primijeniti za obuhvaćanje tih rizika ili čiju bi primjenu nadležna tijela mogla zahtijevati od institucije kad sustavi koje je institucija razvila za obuhvaćanje tih rizika nisu zadovoljavajući, poboljšani test netipičnih vrijednosti te zahtjeve za objavu. Osim toga, EBA je u skladu s člankom 84. CRD-a zadužena

za razradu detalja standardizirane metodologije u pogledu kriterija i uvjeta koje bi institucije trebale primjenjivati u svrhu utvrđivanja, ocjenjivanja i ublažavanja kamatnih rizika i upravljanja tim rizicima te kako bi u skladu s člankom 98. CRD-a utvrdile šest nadzornih scenarija šoka koji se primjenjuju na kamatne stope i zajedničku pretpostavku koju institucije moraju provesti za test netipičnih vrijednosti.

Prijedlog**UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**

o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu omjera financijske poluge, omjera neto stabilnih izvora financiranja, zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, kreditnog rizika druge ugovorne strane, tržišnog rizika, izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama, izloženosti prema subjektima za zajednička ulaganja, velikih izloženosti, zahtjeva za izvješćivanje i objavu i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke¹⁴,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹⁵,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Nakon financijske krize do koje je došlo u razdoblju 2007. – 2008. Unija je provela opsežnu reformu regulatornog okvira za financijske usluge radi jačanja otpornosti financijskih institucija. Ta se reforma u velikoj mjeri temeljila na međunarodno dogovorenim standardima. Među brojnim mjerama paket reformi uključivao je donošenje Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁶ i Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹⁷, čime su pojačani bonitetni zahtjevi za kreditne institucije i investicijska društva.

¹⁴ SL C, , str.

¹⁵ SL C, , str.

¹⁶ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.)

¹⁷ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.)

- (2) Iako je zbog reforme financijski sustav postao stabilniji i otporniji na brojne vrste mogućih budućih šokova i kriza,, njome se nisu riješili svi utvrđeni problemi. Važan razlog za to bio je taj što međunarodna tijela koja donose standarde, kao npr. Bazelski odbor za nadzor banaka (Bazelski odbor) i Odbor za financijsku stabilnost, tada još nisu završili svoj rad na međunarodno dogovorenim rješenjima za te probleme. Sada kada je rad na važnim dodatnim reformama dovršen trebalo bi odgovoriti na neriješene probleme.
- (3) Komisija je u Komunikaciji od 24. studenoga 2015. prepoznala potrebu za daljnjim smanjenjem rizika te se obvezala predstaviti zakonodavni prijedlog koji bi se temeljio na međunarodno dogovorenim standardima. I u Zaključcima Vijeća od 17. lipnja 2016. i Rezoluciji Europskog parlamenta od 10. ožujka 2016.¹⁸ prepoznata je potreba za poduzimanjem daljnjih konkretnih zakonodavnih mjera koje bi trebalo donijeti za smanjenje rizika u financijskom sektoru.
- (4) Mjerama za smanjenje rizika trebalo bi se ne samo dodatno ojačati otpornost europskog bankarskog sustava i povjerenje tržišta u taj sustav, nego i stvoriti temelj za daljnji napredak u dovršetku bankarske unije. Te se mjere trebaju razmotriti i s obzirom na šire izazove koji utječu na gospodarstvo Unije, posebno s obzirom na potrebu za promicanjem rasta i otvaranjem novih radnih mjesta u razdoblju neizvjesnih gospodarskih izgleda. U tom su kontekstu pokrenute različite važne inicijative politika, kao npr. Plan ulaganja za Europu i unija tržišta kapitala, kako bi se ojačalo gospodarstvo Unije. Stoga je važna nesmetana interakcija svih mjera za smanjenje rizika s tim inicijativama politika, kao i s nedavnim širim reformama u financijskom sektoru.
- (5) Odredbe ove Uredbe o izmjeni trebale bi biti istovjetne međunarodno dogovorenim standardima te bi se njima trebalo osigurati da Direktiva 2013/36/EZ i ova Uredba i dalje budu istovjetne okviru Basel III. Ciljano usmjerene prilagodbe koje bi odražavale posebnosti Unije i šira razmatranja u pogledu politika trebale bi imati ograničeno područje primjene ili vrijeme kako se ne bi narušila opća pouzdanost bonitetnog okvira.
- (6) Trebalo bi poboljšati i postojeće mjere za smanjenje rizika kako bi se osiguralo da se mogu primijeniti proporcionalnije te da se njima ne stvara pretjerano opterećenje u pogledu usklađenosti, posebno za manje i jednostavnije institucije.
- (7) Omjerima financijske poluge pridonosi se očuvanju financijske stabilnosti jer djeluju kao potpora kapitalnim zahtjevima koji se temelje na riziku te ograničavaju stvaranje prekomjerne financijske poluge u vrijeme gospodarskog oporavka. Stoga bi trebalo uvesti zahtjev za omjer financijske poluge kako bi se dopunio postojeći sustav izvješćivanja i objavljivanja u pogledu omjera financijske poluge.
- (8) Kako se ne bi nepotrebno ograničavalo pozajmljivanje institucija poduzećima i

¹⁸ Vidi Rezoluciju Europskog parlamenta od 10. ožujka 2016. o bankovnoj uniji – godišnje izvješće za 2015., dostupno na <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0093+0+DOC+XML+V0//HR>.

kućanstvima te kako bi se spriječili neopravdani negativni učinci na tržišnu likvidnost, zahtjev za omjer financijske poluge trebalo bi odrediti na razini na kojoj bi djelovao kao pouzdana potpora za rizik prekomjerne financijske poluge i pritom ne bi ometao gospodarski rast.

- (9) Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) zaključilo je u svojem izvješću Komisiji¹⁹ da bi omjer financijske poluge osnovnog kapitala kalibriran na 3 % za sve vrste kreditnih institucija predstavljao pouzdanu funkciju potpore. Zahtjev za omjer financijske poluge od 3 % dogovorio je i Bazelski odbor na međunarodnoj razini. Stoga bi zahtjev za omjer financijske poluge trebao biti kalibriran na 3 %.
- (10) Međutim, zahtjevom za omjer financijske poluge od 3 % određene poslovne modele i poslovne linije ograničilo bi se više nego ostale. To bi posebno neproporcionalno utjecalo na javno kreditiranje od strane javnih razvojnih banaka i službeno zajamčene izvozne kredite. Omjer financijske poluge stoga bi trebalo prilagoditi za te vrste izloženosti.
- (11) Omjerom financijske poluge ne bi se smjelo ugroziti ni pružanje usluga središnjeg poravnanja klijentima od strane institucija. Stoga bi iz mjere izloženosti omjera financijske poluge trebalo isključiti inicijalne marže za transakcije izvedenicama čije se poravnanje provodi centralno, koje su institucije u gotovini primile od svojih klijenata i koje prenose središnjim drugim ugovornim stranama.
- (12) Bazelski odbor revidirao je međunarodni standard za omjer financijske poluge kako bi se pobliže odredili određeni aspekti strukture tog omjera. Uredbu (EU) br. 575/2013 trebalo bi uskladiti s revidiranim standardom kako bi se poboljšali jednaki međunarodni uvjeti za institucije iz EU-a koje posluju izvan Unije te kako bi se osiguralo da omjer financijske poluge ostane djelotvorna dopuna kapitalnim zahtjevima koji se temelje na riziku.
- (13) Bazelski odbor trenutačno razmatra uvođenje dodatnog omjera financijske poluge za globalno sistemski važne banke (GSV banke). Konačnim ishodom rada Bazelskog odbora na kalibraciji trebala bi se potaknuti rasprava o primjerenoj kalibraciji omjera financijske poluge za sistemski važne institucije iz EU-a.
- (14) Odbor za financijsku stabilnost 9. studenoga 2015. objavio je Popis obveza („standard TLAC”) za ukupnu sposobnost pokrivanja gubitaka (TLAC) koji je u studenome 2015. prihvaćen na sastanku na vrhu država skupine G20 u Turskoj. Standardom TLAC od globalno sistemski važnih banaka (GSV banke) zahtijeva se da imaju dovoljan iznos obveza s velikom sposobnošću pokrivanja gubitaka (tj. obaveza na koje se primjenjuje *bail-in*) kako bi se osiguralo nesmetano i brzo pokrivanje gubitaka i dokapitalizacija u sanaciji. U svojoj Komunikaciji od 24. studenoga 2015. Komisija se obvezala da će do kraja 2016. predstaviti zakonodavni prijedlog . kojim bi se omogućilo provođenje standarda TLAC do 2019., odnosno do roka koji je dogovoren na međunarodnoj razini.
- (15) Pri provedbi standarda TLAC u Uniji treba uzeti u obzir postojeći minimalni zahtjev

¹⁹ *Report on the leverage ratio requirement* od 3 kolovoza 2016.
[https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA-Op-2016-13+\(Leverage+ratio+report\).pdf](https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA-Op-2016-13+(Leverage+ratio+report).pdf)

za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (MREL) naveden u Direktivi 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁰. Budući da TLAC i MREL imaju isti cilj, osigurati da institucije imaju dovoljnu sposobnost za pokrivanje gubitaka, ta su dva zahtjeva elementi zajedničkog okvira koji se međusobno dopunjuju. U operativnom smislu, usklađenu minimalnu razinu standarda TLAC trebalo bi uvesti u Uredbu (EU) br. 575/2013 u obliku novog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, dok bi faktor uvećanja specifičan za društva za globalno sistemski važne institucije (GSV institucije) i zahtjev specifičan za društva za institucije koje nisu globalno sistemski važne trebalo uvesti ciljanim izmjenama Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća²¹. Relevantne odredbe kojima se uvodi standard TLAC u ovoj Uredbi (EU) trebalo bi tumačiti zajedno s onima u prethodno navedenom zakonodavstvu i s Direktivom 2013/36/EU.

- (16) U skladu sa standardom TLAC koji se odnosi samo na GSV banke, minimalni zahtjev za dostatni iznos regulatornog kapitala i obveze s velikom sposobnošću pokrivanja gubitaka uveden ovom Uredbom trebalo bi primjenjivati samo u slučaju GSV institucija. Međutim, pravila koja se odnose na prihvatljive obveze uvedene ovom Uredbom trebala bi se primjenjivati na sve institucije, u skladu s dopunskim prilagodbama i zahtjevima iz Direktive 2014/59/EU.
- (17) U skladu sa standardom TLAC, zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze trebalo bi primjenjivati na subjekte u sanaciji koji su ili sami GSV institucije ili su dio grupe za koju je utvrđeno da je GSV institucija. Zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze trebalo bi primjenjivati ili na pojedinačnoj osnovi ili na konsolidiranoj osnovi, ovisno o tome jesu li ti subjekti u sanaciji samostalne institucije koje nemaju društva kćeri ili su to matična društva.
- (18) Direktivom 2014/59/EU omogućuje se upotreba sanacijskih alata ne samo za institucije, već i za financijske holdinge i mješovite financijske holdinge. Matični financijski holdinzi i matični mješoviti financijski holdinzi trebali bi stoga imati dostatnu sposobnost pokrivanja gubitaka na isti način kao i matične institucije.
- (19) Kako bi se osigurala djelotvornost zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, ključno je da instrumenti koji se drže radi ispunjavanja tog zahtjeva imaju veliku sposobnost pokrivanja gubitaka. Obveze koje se isključuju iz *bail-in* instrumenta iz Direktive 2014/59/EU nemaju takvu sposobnost, kao ni druge obveze koje bi, iako se na njih u načelu može primijeniti *bail-in*, mogle u praksi uzrokovati poteškoće za primjenu *bail-ina*. Te obveze stoga ne bi trebalo smatrati prihvatljivima za zahtjev za

²⁰ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

²¹ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).

regulatorni kapital i prihvatljive obveze. S druge strane, instrumenti kapitala, kao i podređene obveze, imaju veliku sposobnost pokrivanja gubitaka. Osim toga, potencijal pokrivanja gubitaka obveza koje imaju isti rang kao i određene isključene obveze trebalo bi priznati u određenoj mjeri, u skladu sa standardom TLAC.

- (20) Kako bi se izbjeglo dvostruko obračunavanje obveza za potrebe zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, trebalo bi uvesti pravila za odbitak ulaganja u stavke prihvatljivih obveza koja su u skladu s odgovarajućim pristupom odbitaka koji je već razvijen u Uredbi (EU) br. 575/2013 za instrumente kapitala. U skladu s tim pristupom, ulaganja u instrumente prihvatljivih obveza trebalo bi najprije odbiti od prihvatljivih obveza, a ako nema dovoljno obveza, trebalo bi ih odbiti od instrumenata dopunskog kapitala.
- (21) Standard TLAC sadržava neke kriterije prihvatljivosti za obveze koji su stroži od postojećih kriterija prihvatljivosti za instrumente kapitala. Kako bi se osigurala dosljednost, kriterije prihvatljivosti za instrumente kapitala trebalo bi uskladiti u pogledu neprihvatljivosti instrumenata koje izdaju subjekti posebne namjene od 1. siječnja 2022.
- (22) Od donošenja Uredbe (EU) br. 575/2013 međunarodni standard za bonitetni tretman izloženosti institucija središnjim drugim ugovornim stranama izmijenjen je kako bi se poboljšao tretman izloženosti institucija prema kvalificiranim središnjim drugim ugovornim stranama. Važne revizije tog standarda uključivale su upotrebu jedinstvene metode za određivanje kapitalnog zahtjeva za izloženosti zbog uplata u jamstveni fond, izričitu gornju granicu općih kapitalnih zahtjeva koja se primjenjuje na izloženosti prema kvalificiranim središnjim drugim ugovornim stranama te pristup za određivanje vrijednosti izvedenica koji je osjetljiviji na rizik u izračunu hipotetskih sredstava kvalificiranih središnjih drugih ugovornih strana. Istodobno je tretman izloženosti prema nekvalificiranim središnjim drugim ugovornim stranama ostao nepromijenjen. S obzirom na to da je revidiranim međunarodnim standardima uveden tretman koji je primjereniji za okruženje središnjeg poravnanja, pravo Unije trebalo bi izmijeniti kako bi se uključili ti standardi.
- (23) Kako bi se osiguralo da institucije na odgovarajući način upravljaju svojim izloženostima u obliku udjela ili dionica u subjektima za zajednička ulaganja, pravila kojima se uređuje tretman tih izloženosti trebala bi biti osjetljiva na rizik te bi se njima trebala promicati transparentnost u pogledu odnosnih izloženosti subjekata za zajednička ulaganja. Bazelski odbor stoga je donio revidirani standard kojim se utvrđuje jasna hijerarhija pristupa za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom za te izloženosti. U toj se hijerarhiji odražava stupanj transparentnosti za odnosne izloženosti. Uredbu (EU) br. 575/2013 trebalo bi uskladiti s tim pravilima dogovorenim na međunarodnoj razini.
- (24) Za izračun vrijednosti izloženosti transakcija izvedenicama u skladu s okvirom za kreditni rizik druge ugovorne strane Uredbom (EU) br. 575/2013 institucijama se trenutačno daje mogućnost odabira između triju različitih standardiziranih pristupa: standardizirana metoda („SM”), metoda tržišne vrijednosti („MtMM”) i metoda originalne izloženosti („OEM”).
- (25) Međutim, tim standardiziranim pristupima ne priznaje se na odgovarajući način

karakter smanjenja rizika kolaterala u izloženostima. Njihove su kalibracije zastarjele i u njima se ne odražava visoka razina volatilnosti koja je opažena za vrijeme financijske krize. Njima se ne priznaju ni koristi od netiranja na odgovarajući način. Kako bi se uklonili ti nedostaci, Bazelski odbor odlučio je zamijeniti SM i MtMM novim standardiziranim pristupom za izračun vrijednosti izloženosti izvedenica, takozvanim standardiziranim pristupom za kreditni rizik druge ugovorne strane („SA-CCR”). S obzirom na to da je revidiranim međunarodnim standardima uveden novi standardizirani pristup koji bolje odgovara okruženju središnjeg poravnanja, pravo Unije trebalo bi izmijeniti kako bi se uključili ti standardi.

- (26) Metoda SA-CCR osjetljivija je na rizik od metoda SM i MtM te bi se njome trebali razviti kapitalni zahtjevi u kojima se bolje odražavaju rizici institucija povezani s transakcijama izvedenicama. Istodobno je metoda SA-CCR složenija za provedbu u institucijama. Za neke od institucija koje trenutačno upotrebljavaju metodu MtM metoda SA-CCR može se pokazati kao previše složena i zahtjevana za provedbu. Za te institucije trebalo bi uvesti pojednostavniju inačicu metode SA-CCR. Budući da će takva pojednostavnjena inačica biti manje osjetljiva na rizik od metode SA-CCR, ona bi trebala biti primjereno kalibrirana kako bi se osiguralo da se u njoj ne podcjenjuje vrijednost izloženosti transakcija izvedenicama.
- (27) Za institucije koje imaju vrlo ograničene izloženosti izvedenica i koje trenutačno upotrebljavaju metodu OEM, metoda SA-CCR i pojednostavnjena metoda SA-CCR mogle bi biti previše složene za provedbu. Metodu OEM trebalo bi stoga ograničiti na te institucije, no trebalo bi je revidirati kako bi se ispravili njezini glavni nedostaci.
- (28) Trebalo bi uvesti jasne kriterije kako bi se instituciju usmjerilo pri odabiru dozvoljenih pristupa. Ti bi se kriteriji trebali temeljiti na veličini poslova s izvedenicama u instituciji, koja upućuje na stupanj složenosti koji bi institucija trebala biti sposobna zadovoljiti pri izračunu vrijednosti izloženosti.
- (29) Za vrijeme financijske krize gubici u knjizi trgovanja za neke institucije s poslovnim nastanom u Uniji bili su znatni. Za neke se od njih pokazalo da razina potrebnog kapitala koja se zahtijevala za te gubitke nije bila dovoljna, što je dovelo do toga da su tražile izvanrednu javnu financijsku potporu. Zbog tih opažanja Bazelski je odbor uklonio brojne slabe točke u bonitetnom tretmanu pozicija iz knjige trgovanja koje su kapitalni zahtjevi za tržišne rizike.
- (30) U 2009. je na međunarodnoj razini dovršen prvi skup reformi i prenesen u pravo Unije Direktivom 2010/76/EU Europskog parlamenta i Vijeća²².
- (31) Međutim reformom iz 2009. nisu se uklonile strukturne slabosti standarda za kapitalne zahtjeve za tržišni rizik. Zbog nedovoljno jasne granice između knjige trgovanja i knjige pozicija kojima se ne trguje nastale su mogućnosti za regulatornu arbitražu, dok zbog nedostatka osjetljivosti na rizik kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike nije bilo

²²

Direktiva 2010/76/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o izmjeni direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ u pogledu kapitalnih zahtjeva za knjigu trgovanja i za resekuritizacije te nadzorni pregled politika nagrađivanja (SL L 329, 14.12.2010., str. 3.)

moguće obuhvatiti sve rizike kojima su institucije bile izložene.

- (32) Bazelski odbor stoga je pokrenuo temeljito preispitivanje knjige trgovanja (FRTB) kako bi se riješili ti nedostaci. To preispitivanje završeno je u siječnju 2016. Standardima FRTB-a poboljšava se osjetljivost na rizik okvira za tržišni rizik utvrđivanjem iznosa kapitalnih zahtjeva koji je proporcionalniji rizicima pozicija iz knjige trgovanja te se pojašnjava definicija granice između knjige pozicija kojima se ne trguje i knjige trgovanja.
- (33) Provedbom standarda FRTB-a u Uniji treba se očuvati dobro funkcioniranje financijskih tržišta u Uniji. Nedavnim studijama učinka o standardima FRTB-a pokazalo se da se očekuje da će provedba standarda FRTB-a dovesti do naglog povećanja općih kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike. Kako bi se spriječilo naglo smanjenje trgovanja u Uniji, trebalo bi uvesti razdoblje postupnog uvođenja tako da institucije mogu priznati opću razinu kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike nastalu prenošenjem standarda FRTB-a u Uniji. Posebnu pažnju trebalo bi posvetiti i europskim posebnostima trgovanja i prilagodbi kapitalnih zahtjeva za državne i pokrivene obveznice te jednostavnim, transparentnim i standardiziranim sekuritizacijama.
- (34) Proporcionalni tretman za tržišne rizike trebalo bi primijeniti i na institucije s ograničenim obujmom poslova u knjizi trgovanja, što bi omogućilo većem broju institucija s malim obujmom poslova trgovanja da primjenjuju okvir za kreditni rizik za pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje, kako je određeno u revidiranoj inačici odstupanja za mali obujam poslova iz knjige trgovanja. Osim toga, institucijama sa srednjim obujmom poslova iz knjige trgovanja trebalo bi omogućiti da upotrebljavaju pojednostavnjeni standardizirani pristup za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike u skladu s pristupom koji se trenutačno primjenjuje u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013.
- (35) Trebalo bi ojačati okvir za velike izloženosti kako bi se poboljšala sposobnost institucija za pokrivanje gubitaka i kako bi se bolje uskladile s međunarodnim standardima. U tu svrhu trebalo bi upotrebljavati kapital veće kvalitete kao kapitalnu osnovu za izračun ograničenja velike izloženosti, a izloženosti prema kreditnim izvedenicama trebalo bi izračunavati s pomoću metode SA-CCR. Nadalje, ograničenje izloženosti koju GSV banke mogu imati prema drugim GSV bankama trebalo bi smanjiti kako bi se smanjili sistemski rizici koji se odnose na međusobne poveznice među velikim institucijama i vjerojatnost koju nastanak statusa neispunjavanja obveza druge ugovorne strane GSV banke može imati na financijsku stabilnost. Iako se koeficijentom likvidnosne pokrivenosti (LCR) osigurava da kreditne institucije i sistemska investicijska društva mogu podnijeti veliki stres u kratkoročnom razdoblju, njime se ne osigurava da te kreditne institucije i investicijska društva dugoročno imaju stabilnu strukturu izvora financiranja. Stoga je jasno da bi trebalo oblikovati detaljan obvezujući zahtjev za stabilne izvore financiranja na razini EU-a koji bi trebao biti stalno ispunjen u cilju sprječavanja prekomjerne ročne neusklađenosti između imovine i obveza te pretjeranog oslanjanja na kratkoročne izvore financiranja velikih klijenata.
- (37) U skladu sa standardima Bazelskog odbora za stabilne izvore financiranja trebalo bi stoga donijeti pravila za definiranje zahtjeva za stabilne izvore financiranja kao omjera

iznosa dostupnih stabilnih izvora financiranja institucije i njezina iznosa potrebnih stabilnih izvora financiranja u razdoblju od jedne godine. To je obvezujući omjer neto stabilnih izvora financiranja („NSFR”). Iznos dostupnih stabilnih izvora financiranja trebalo bi izračunati množenjem obveza i regulatornog kapitala institucije odgovarajućim faktorima kojima se odražava njihov stupanj pouzdanosti za vrijeme jednogodišnjeg razdoblja NSFR-a. Iznos dostupnih stabilnih izvora financiranja trebalo bi izračunati množenjem imovine i izvanbilančnih izloženosti institucije odgovarajućim faktorima kojima se odražavaju njihova likvidnosna obilježja i preostali rokovi do dospeljeća za vrijeme jednogodišnjeg razdoblja NSFR-a.

- (38) NSFR bi trebalo iskazati kao postotak i utvrditi na najnižoj razini od 100 %, što upućuje na to da institucija ima dovoljno stabilnih izvora financiranja kako bi ispunila svoje potrebe za financiranjem tijekom jednogodišnjeg razdoblja u uobičajenim i stresnim uvjetima. Ako NSFR padne ispod razine od 100 %, institucija bi trebala ispuniti posebne zahtjeve određene u članku 414. Uredbe (EU) br. 575/2013 za pravodobno ponovno uspostavljanje svoje najniže razine NSFR-a. Nadzorne mjere u slučaju neusklađenosti ne bi trebale biti automatske, već bi nadležna tijela trebala procijeniti razloge za neusklađenost sa zahtjevom za NSFR prije određivanja mogućih nadzornih mjera.

- (39) U skladu s preporukama EBA-e iz njezina izvješća od 15. prosinca 2015., sastavljenog u skladu s člankom 510. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, pravila za izračun NSFR-a trebala bi biti blisko usklađena sa standardima Bazelskog odbora, uključujući razvoj tih standarda u pogledu tretmana transakcija izvedenicama. Međutim, potreba da se uzmu u obzir neke europske posebnosti kako bi se osiguralo da se NSFR-om ne sprječava financiranje europskog realnog gospodarstva opravdava donošenje nekih prilagodbi NSFR-a iz bazelskog okvira radi definiranja europskog NSFR-a. Te prilagodbe zbog europskog konteksta preporučuju se u izvješću o NSFR-u koji je sastavila EBA i odnose se uglavnom na poseban tretman za i. prolazne modele općenito, a posebno za izdavanje pokrivenih obveznica; ii. poslove financiranja trgovine; iii. centraliziranu reguliranu štednju; iv. stambene kredite za koje postoji jamstvo i v. kreditne unije. U tim predloženim posebnim tretmanima u velikoj se mjeri odražava povlašteni tretman koji imaju ti poslovi u europskom LCR-u u usporedbi s LCR-om iz bazelskog okvira. Budući da se NSFR-om dopunjuje LCR, ta dva omjera zaista bi trebala biti dosljedna u svojoj definiciji i kalibraciji. To posebno vrijedi za faktore potrebnih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju na visokokvalitetnu likvidnu imovinu iz LCR-a za izračun NSFR-a koji mora odražavati definicije i korektivne faktore koji se primjenjuju u europskom LCR-u, bez obzira na usklađenost s općim i operativnim zahtjevima utvrđenima za izračun LCR-a koji nisu primjereni u jednogodišnjem okviru za izračun NSFR-a.

- (40) Izvan okvira europskih posebnosti strogi tretman transakcija izvedenicama u bazelskom NSFR-u mogao bi imati važan učinak na poslove s izvedenicama institucija i, posljedično, na europska financijska tržišta te na pristup krajnjih korisnika nekim postupcima. Na transakcije izvedenicama i na neke međusobno povezane transakcije, uključujući poslove poravnanja, uvođenje bazelskog NSFR-a bez provođenja opsežnih studija kvantitativnog učinka i javnog savjetovanja moglo bi imati neopravdan i neproporcionalan učinak. Dodatni zahtjev u pogledu držanja 20 % stabilnih izvora financiranja za bruto obveze po izvedenicama vrlo se često smatra grubom mjerom

kojom se procjenjuju dodatni rizici financiranja povezani s mogućim porastom obveza po izvedenicama tijekom jednogodišnjeg razdoblja. Stoga se čini razumnim donijeti alternativnu mjeru osjetljiviju na rizik kako se ne bi narušilo dobro funkcioniranje europskih financijskih tržišta i osiguravanje instrumenata za zaštitu od rizika za institucije i krajnje korisnike, uključujući poduzeća, kako bi se osiguralo njihovo financiranje kao cilj unije tržišta kapitala.

Za transakcije izvedenicama koje nisu pokrivene maržom, čiji budući rizici financiranja ovise o nekim nepredvidivim događajima, kao što su pokretači povezani s rejtingom kojima se zahtijeva dostavljanje kolaterala, i koje se najbolje određuju njihovom tržišnom vrijednošću, koja bi odgovarala iznosu potrebnog izvora financiranja ako nastupi takav događaj, trebao bi se primjenjivati faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja („RSF”) od 10 % na njihove bruto obveze po izvedenicama. Faktor RSF-a od 20 % zaista se čini vrlo konzervativnim. Kod transakcija izvedenicama koje su pokrivene maržom uvedena je mogućnost za institucije koje upotrebljavaju metodu SA-CCR da primjenjuju RSF faktor od 20 %, kako je navedeno u bazelskom standardu ili da upotrijebe svoju potencijalnu buduću izloženost koja se izračunava prema metodi SA-CCR. Institucije koje ne upotrebljavaju SA-CCR imaju vrlo malen portfelj izvedenica i trebale bi biti izuzete iz tog zahtjeva. Taj je pristup osjetljiviji na rizik i s obzirom na to da je namijenjen izračunu kreditnog rizika druge ugovorne strane i omjera financijske poluge, ne bi smio predstavljati dodatno opterećenje za institucije.

- (41) Neujednačenim tretmanom iz bazelskog okvira za kratkoročne izvore financiranja, kao što su repo transakcije (stabilni izvori financiranja ne priznaju se) i za kratkoročno pozajmljivanje, kao što su obratne repo transakcije (zahtijevaju se određeni stabilni izvori financiranja – 10 % ako su kolateralizirani visokokvalitetnom likvidnom imovinom prvog stupnja – HQLA – kako je definirana LCR-om i 15 % za druge transakcije) s financijskim klijentima nastoji se obeshrabriti snažne poveznice kratkoročnim izvorima financiranja među financijskim klijentima koji su izvor međusobne povezanosti i otežava se sanacija pojedine institucije bez prijenosa rizika na ostatak financijskog sustava u slučaju njezine propasti. Međutim, kalibracija neujednačenosti pretjerano je konzervativna i može utjecati na likvidnost vrijednosnih papira koji se obično upotrebljavaju kao kolateral u kratkoročnim transakcijama, posebno državne obveznice, jer će institucije vjerojatno smanjiti obujam svojih operacija na tržištima repo transakcija. Takvim pristupom mogle bi se ugroziti i aktivnosti održavanja tržišta jer tržišta repo transakcija olakšavaju upravljanje nužnim inventarom i na taj su način suprotna ciljevima unije tržišta kapitala. Nadalje, tako bi se otežalo brzo pretvaranje tih vrijednosnih papira u gotovinu po dobroj cijeni, što bi moglo ugroziti djelotvornost LCR-a čija je svrha osigurati zaštitni sloj likvidne imovine koja se može lako pretvoriti u gotovinu u slučaju likvidnosnog stresa. U konačnici, kalibracija te neujednačenosti mogla bi utjecati na likvidnost međubankovnog tržišta financiranja, posebno za potrebe upravljanja likvidnošću, jer će bankama postati skuplje međusobno kreditiranje na kratkoročnoj osnovi. Trebalo bi zadržati neujednačen tretman, no faktore RSF-a trebalo bi smanjiti na 5 %, odnosno 10 % (umjesto dosadašnjih 10 % i 15 %).
- (42) Osim ponovne kalibracije bazelskog faktora RSF-a koji se primjenjuje na kratkoročne

obratne repo transakcije s financijskim klijentima, koje su osigurane državnim obveznicama (faktor RSF-a od 5 % umjesto 10 %), pokazalo se da su potrebne neke druge prilagodbe kako bi se osiguralo da se uvođenjem NSFR-a ne ugrožava likvidnost tržišta državnih obveznica. Bazelski faktor RSF-a od 5 % koji se primjenjuje na HQLA prvog stupnja, uključujući državne obveznice, upućuje na to da bi institucije trebale držati brzo dostupne dugoročne neosigurane izvore financiranja u tom postotku, bez obzira na vrijeme u kojem očekuju da će držati te državne obveznice. To bi mogao biti dodatni poticaj za institucije da radije polažu gotovinu kod središnjih banaka, nego da djeluju kao primarni trgovci i osiguravaju likvidnost na tržištu državnih obveznica. Osim toga, to nije u skladu s LCR-om koji priznaje potpunu likvidnost te vrste imovine čak i u vrijeme ozbiljnog likvidnosnog stresa (korektivni faktor 0 %). Faktor RSF-a za HQLA prvog stupnja kako je definiran u europskom LCR-u, isključujući iznimno visokokvalitetne pokrivene obveznice, stoga bi trebalo smanjiti s 5 % na 0 %.

- (43) Nadalje, svu likvidnu imovinu visoke kvalitete prvog stupnja kako je definirana LCR-om, isključujući visokokvalitetne pokrivene obveznice, koja je primljena kao varijacijska marža u ugovorima o izvedenicama, trebalo bi prebiti s imovinom iz izvedenica, dok se u skladu s bazelskim standardom prihvaća samo gotovina, uz poštovanje uvjeta iz okvira financijske poluge za prijeboj imovine iz izvedenica. Takvim širim priznavanjem imovine koja je primljena kao varijacijska marža pridonijet će se likvidnosti tržišta državnih obveznica, izbjeci će se kažnjavanje krajnjih korisnika koji drže velike iznose državnih obveznica, a malo gotovine (npr. mirovinski fondovi) te će se izbjeći dodatno povećanje potražnje za gotovinom na tržištima repo transakcija.
- (44) NSFR bi trebalo primjenjivati na institucije na pojedinačnoj i na konsolidiranoj osnovi, osim ako nadležna tijela izuzmu iz primjene NSFR na pojedinačnoj osnovi. Time se udvostručuje područje primjene LCR-a koje NSFR nadopunjuje. Ako NSFR na pojedinačnoj osnovi nije izuzet iz primjene, transakcijama između dviju institucija koje pripadaju istoj grupi ili istom institucionalnom sustavu zaštite trebalo bi, u načelu, dodijeliti iste faktore dostupnog i potrebnog stabilnog izvora financiranja kako bi se izbjegao gubitak izvora financiranja na internom tržištu te kako se ne bi ugrozilo djelotvorno upravljanje likvidnošću u europskim grupama u kojima se likvidnošću upravlja centralno. Takav povlašteni jednaki tretman trebalo bi odobriti samo za transakcije unutar grupe, kada postoje svi nužni zaštitni mehanizmi, na temelju dodatnih kriterija za prekogranične transakcije te samo uz prethodno odobrenje uključenih nadležnih tijela jer se ne može pretpostaviti da će institucije koje imaju poteškoće u ispunjavanju svojih obveza plaćanja uvijek primati financijsku potporu od drugih društava koja pripadaju istoj grupi ili istom institucionalnom sustavu zaštite.
- (45) Pri konsolidaciji društava kćeri u trećim zemljama trebalo bi uzeti u obzir na odgovarajući način zahtjeve za stabilne izvore financiranja u tim zemljama. U skladu s tim, pravilima o konsolidaciji u Uniji ne bi se smio uvesti povoljniji tretman za dostupne i potrebne stabilne izvore financiranja u društvima kćerima iz trećih zemalja od onog koji je na raspolaganju na temelju nacionalnog prava u tim trećim zemljama.
- (46) U skladu s člankom 508. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 Komisija treba

izvijestiti o primjerenom sustavu za bonitetni nadzor investicijskih društava i dostaviti, prema potrebi, zakonodavni prijedlog. Dok se ne počne primjenjivati ta odredba, na investicijska društva koja nisu sistemska investicijska društva trebalo bi i dalje primjenjivati nacionalno pravo država članica koje se odnosi na zahtjev za neto stabilne izvore financiranja. Međutim, na investicijska društva koja nisu sistemska investicijska društva trebalo bi primjenjivati NSFR propisan Uredbom (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj osnovi, ako su ona dio bankovne grupe, kako bi se omogućio odgovarajući izračun NSFR-a na konsolidiranoj osnovi.

- (47) Od institucija bi trebalo zahtijevati da podnose izvješće svojim nadležnim tijelima u izvještajnoj valuti o obvezujućem detaljnom NSFR-u za sve stavke i zasebno za stavke nominirane u svakoj značajnoj valuti kako bi se osiguralo odgovarajuće praćenje mogućih valutnih neusklađenosti. Zbog NSFR-a ne bi trebalo doći do bilo kakvih dvostrukih zahtjeva za izvješćivanje za institucije ili do zahtjeva za izvješćivanje koji nisu u skladu s pravilima koja su na snazi te bi institucije trebale imati dovoljno vremena da se pripreme za stupanje na snagu novih zahtjeva za izvješćivanje.
- (48) Budući da je pružanje smislenih i usporedivih informacija tržištu o zajedničkim ključnim podacima o riziku institucija temeljna okosnica pouzdanog bankarskog sustava, nužno je smanjiti neujednačenost informacija što je više moguće i olakšati usporedivost profila rizičnosti kreditnih institucija unutar iste nadležnosti i među različitim nadležnostima. Bazelski odbor za nadzor banaka (BCBS) objavio je revidirane standarde za objavljivanje iz stupa 3. u siječnju 2015. kako bi se poboljšala usporedivost, kvaliteta i dosljednost regulatornih objava institucija za tržište. Stoga je primjereno izmijeniti postojeće zahtjeve za objavu kako bi se proveli ti novi međunarodni standardi.
- (49) Sudionici Komisijina poziva na očitovanje o regulatornom okviru EU-a za financijske usluge smatraju trenutne zahtjeve za objavu neproporcionalnima i opterećujućima za manje institucije. Ne dovodeći u pitanje veće usklađivanje objava s međunarodnim standardima, od manjih i manje složenih institucija trebalo bi zahtijevati da njihove objave budu manje učestale i detaljne nego objave većih, usporedivih institucija, čime bi se smanjilo administrativno opterećenje kojem podliježu.
- (50) Trebalo bi pojasniti objave u pogledu primitaka. Nadalje, od institucija koje ostvaruju korist od odstupanja od određenih pravila o primicima trebalo bi zahtijevati da objavljuju informacije koje se odnose na takvo odstupanje.
- (51) Primjenom rezerviranja za očekivane gubitke po kreditima, koja su uvedena revidiranim međunarodnim računovodstvenim standardom za financijske instrumente „MSFI 9”, moglo bi doći do iznenadnog znatnog povećanja omjera kapitala institucija. Dok su u tijeku rasprave o primjerenom bonitetnom tretmanu učinka većih očekivanih gubitaka po kreditima te kako bi se spriječio neželjeni negativni učinak na odobravanje kredita kreditnih institucija, trebalo bi postupno uvesti dodatno rezerviranje za kreditni rizik u skladu sa standardom MSFI 9.
- (52) Mali i srednji poduzetnici (MSP-ovi) čine jedan od stupova gospodarstva Unije s obzirom na to da imaju ključnu ulogu u stvaranju gospodarskog rasta i zaposlenosti. Budući da MSP-ovi imaju niži sistemski rizik od većih poduzeća, kapitalni zahtjevi za

izloženosti prema MSP-ovima trebali bi biti niži od onih za velika poduzeća kako bi se osiguralo da banke na optimalan način financiraju MSP-ove. Trenutačno se na izloženosti prema MSP-ovima u iznosu do 1,5 milijuna EUR primjenjuje smanjenje iznosa izloženosti ponderirane rizikom od 23,81 %. S obzirom na to da prag od 1,5 milijuna EUR za izloženost prema MSP-ovima nije pokazatelj za promjenu rizičnosti MSP-a, smanjenje kapitalnih zahtjeva trebalo bi proširiti na izloženosti prema MSP-ovima iznad praga od 1,5 milijuna EUR, a za dio koji premašuje taj prag trebalo bi primijeniti smanjenje iznosa izloženosti ponderirane rizikom od 15 %.

- (53) Ulaganja u infrastrukturu ključna su za jačanje europske konkurentnosti i poticanje otvaranja novih radnih mjesta. Oporavak i budući rast gospodarstva Unije uvelike ovise o raspoloživosti kapitala za strateška ulaganja od europske važnosti u infrastrukturu, posebno u širokopojasne i energetske mreže te u prometnu infrastrukturu, posebno u industrijskim centrima; u obrazovanje, istraživanja i inovacije te u obnovljive izvore energije i energetske učinkovitost. U Planu ulaganja za Europu nastoji se promicati dodatno financiranje održivih infrastrukturnih projekata, među ostalim mobilizacijom dodatnih privatnih izvora financiranja. Za više potencijalnih ulagača glavni su razlozi za zabrinutost primijećeni nedostatak održivih projekata i ograničena sposobnost za pravilnu ocjenu rizika, s obzirom na njihovu suštinski složenu prirodu.
- (54) Kako bi se potaknula privatna ulaganja u infrastrukturne projekte ključno je stoga odrediti regulatorno okruženje kojim se mogu promicati visokokvalitetni infrastrukturni projekti i smanjiti rizici za ulagatelje. Posebno je potrebno smanjiti kapitalne zahtjeve za izloženosti prema infrastrukturnim projektima, pod uvjetom da zadovoljavaju skup kriterija pomoću kojih je moguće smanjiti njihov profil rizičnosti i poboljšati predvidivost novčanih tokova. Komisija bi trebala preispitati tu odredbu do [tri godine nakon stupanja na snagu] kako bi se procijenili (a) njezin učinak na opseg infrastrukturnih ulaganja institucija i kvaliteta ulaganja, uzimajući u obzir ciljeve EU-a u pogledu prelaska na gospodarstvo s niskim razinama ugljika, otporno na klimatske promjene te kružno gospodarstvo. i (b) njezina primjerenost s bonitetnog stajališta. Komisija bi trebala razmotriti i je li potrebno proširiti područje primjene na ulaganja poduzeća u infrastrukturu.
- (55) Člankom 508. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća² propisuje se da Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjerenom režimu bonitetnog nadzora investicijskih društava i društava iz članka 4. stavka 1. točaka 2.(b) i (c) te Uredbe, nakon čega, prema potrebi, donosi zakonodavni prijedlog. Tim se zakonodavnim prijedlogom mogu uvesti novi zahtjevi za navedena društva. Za osiguravanje proporcionalnosti i izbjegavanje nepotrebnih regulatornih promjena koje se ponavljaju investicijska društva koja nisu sistemska trebalo bi stoga isključiti iz usklađivanja s novim odredbama o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013. Međutim, na investicijska društva koja predstavljaju isti sistemski rizik kao i kreditne institucije trebalo bi primjenjivati iste zahtjeve kakvi se primjenjuju na kreditne institucije.
- (56) S obzirom na poboljšani nadzor nad grupom koji je posljedica snažnijeg okvira za bonitetni nadzor i uspostave bankarske unije poželjno je da institucije više iskorištavaju prednosti jedinstvenog tržišta, među ostalim kako bi osigurale učinkovito

upravljanje kapitalnim i likvidnosnim resursima u cijeloj grupi. Stoga bi mogućnost izuzeća iz primjene zahtjeva na pojedinačnoj osnovi za društva kćeri ili matična društva trebala biti dostupna za prekogranične grupe, pod uvjetom da postoje odgovarajući zaštitni mehanizmi kojima se osigurava da subjekti na koje se primjenjuje izuzeće imaju na raspolaganju dovoljan kapital i likvidnost. Ako su ispunjeni svi zaštitni mehanizmi, nadležno tijelo odlučuje hoće li odobriti takva izuzeća. Odluke nadležnih tijela trebale bi biti opravdane na odgovarajući način.

- (57) Kako bi se institucijama olakšalo usklađivanje s pravilima iz ove Uredbe i Direktive 36/2013/EU kao i s regulatornim tehničkim standardima, provedbenim tehničkim standardima, smjernicama i predlošcima donesenim radi provedbe tih pravila, EBA bi trebala razviti informatički alat u cilju pružanja smjernica institucijama za odgovarajuće odredbe, standarde i predloške, s obzirom na njihovu veličinu i poslovni model.
- (58) Kako bi se olakšala usporedivost objavljivanja, EBA bi trebala biti zadužena za izradu standardiziranih predložaka za objavu koji bi obuhvaćali sve značajne zahtjeve za objavu iz Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća. Pri izradi tih standarda EBA bi trebala uzeti u obzir veličinu i složenost institucija, kao i prirodu i razinu rizika njihovih poslova.
- (59) Kako bi se osigurala odgovarajuća definicija nekih posebnih tehničkih odredaba iz Uredbe (EU) br. 575/2013 i kako bi se uzela u obzir moguća kretanja na međunarodnoj razini, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebalo bi delegirati Komisiji s obzirom na popis proizvoda ili usluga čija se imovina i obveze mogu smatrati međuovisnima te s obzirom na tretman transakcija izvedenicama, transakcija osiguranih kolateralom i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala te neosiguranih transakcija s financijskim klijentima koje imaju preostalo dospijeće kraće od šest mjeseci za izračun neto stabilnih izvora financiranja.
- (60) Komisija bi trebala donijeti nacrt regulatornih tehničkih standarda koje je izradila EBA u području kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik za pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje, instrumenata izloženih preostalim rizicima, izračuna iznenadnih statusa neispunjavanja obveza odgovarajuće odnosne obveze, odobrenja za upotrebu internih modela za tržišni rizik, retroaktivnog testiranja internih modela, raspodjele dobiti i gubitka, faktora rizika koji se ne mogu modelirati i rizika nastanka statusa neispunjavanja obveze za pristup internih modela za tržišni rizik, s pomoću delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a i u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka. Komisija i EBA trebale bi osigurati da te standarde i zahtjeve mogu primijeniti sve odgovarajuće institucije na način koji je razmjeran vrsti, opsegu i složenosti tih institucija i poslova koje obavljaju.
- (61) Za potrebe primjene pravila o velikim izloženostima Komisija bi trebala donošenjem akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije odrediti u kojim su okolnostima uvjeti za postojanje grupe povezanih klijenata ispunjeni te kako izračunati vrijednost izloženosti koja proizlazi iz ugovora navedenih u Prilogu II. i

kreditnih izvedenica koje nisu ugovorene izravno s klijentom, već se na njima temelji dužnički ili vlasnički instrument koji je izdao taj klijent, kao i rok u kojem nadležna tijela mogu dopustiti prekoračenje ograničenja izloženosti. Komisija bi trebala izdati i regulatorni tehnički standard kako bi odredila format i učestalost izvješćivanja o velikim izloženostima, kao i kriterije za utvrđivanje banaka u sjeni na koje se odnose obveze izvješćivanja o velikim izloženostima.

- (62) U pogledu kreditnog rizika druge ugovorne strane ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebalo bi delegirati Komisiji u pogledu definiranja aspekata povezanih sa značajnim činiteljem rizika transakcija, nadzornom deltom i faktorom uvećanja za kategoriju robnog rizika.
- (63) Prije donošenja akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provode u skladu s načelima navedenim u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. Konkretno, u cilju osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (64) Kako bi se učinkovitije odgovorilo na kretanja tijekom vremena u pogledu standarda za objavu na međunarodnoj razini i na razini Unije, Komisija bi trebala imati ovlast za donošenje izmjena zahtjeva za objavu iz Uredbe (EU) br. 575/2013 na temelju delegiranog akta.
- (65) EBA bi trebala izvijestiti o tome kako bi se mogla poboljšati proporcionalnost paketa Unije o nadzornom izvješćivanju u smislu područja primjene, detaljnosti ili učestalosti.
- (66) Za potrebe primjene kapitalnih zahtjeva za izloženosti u obliku udjela ili dionica u subjektima za zajednička ulaganja Komisija bi trebala donošenjem regulatornog tehničkog standarda odrediti način na koji institucije izračunavaju iznos izloženosti ponderiran rizikom prema pristupu koji se temelji na politici ulaganja ako nije dostupan nijedan ulazni podatak koji se zahtijeva za taj izračun.
- (67) Budući da se ciljevi ove Uredbe, prvenstveno jačanje i poboljšanje već postojećeg zakonodavstva Unije kojim se osiguravaju jedinstveni bonitetni zahtjevi koji se primjenjuju na kreditne institucije i investicijska društva u cijeloj Uniji, ne mogu u dovoljnoj mjeri ostvariti na razini država članica, već se zbog svojih razmjera i učinaka mogu bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti, kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku ova Uredba ne prelazi ono što je nužno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (68) S obzirom na izmjene tretmana izloženosti prema kvalificiranim središnjim drugim ugovornim stranama, posebno tretmana uplata institucija u jamstvene fondove kvalificiranih središnjih drugih ugovornih strana, trebalo bi izmijeniti relevantne odredbe Uredbe (EU) br. 648/2012 koje su uvedene tom Uredbom na temelju Uredbe (EU)

br. 575/20136 i u kojima se navodi izračun hipotetskog kapitala središnjih drugih ugovornih strana koji tada institucije upotrebljavaju za izračun svojih kapitalnih zahtjeva.

(69) Primjena određenih odredaba o novim kapitalnim zahtjevima i prihvatljivim obvezama kojima se provodi standard TLAC trebala bi početi 1. siječnja 2019., kako je dogovoreno na međunarodnoj razini.

(70) Uredbu (EU) br. 575/2013 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU) br. 575/2013 mijenja se kako slijedi:

(1) Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1. Područje primjene

Ovom Uredbom propisuju se jedinstvena pravila o općim bonitetnim zahtjevima koje institucije, financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi koji podliježu nadzoru u skladu s Direktivom 2013/36/EU ispunjavaju u odnosu na sljedeće stavke:

- (a) kapitalni zahtjevi koji se odnose na potpuno mjerive, jedinstvene i standardizirane elemente kreditnog rizika, tržišnog rizika, operativnog rizika i rizika namire;
- (b) zahtjevi za ograničavanje velikih izloženosti;
- (c) likvidnosni zahtjevi koji se odnose na potpuno mjerive, jedinstvene i standardizirane elemente likvidnosnog rizika;
- (d) izvještajni zahtjevi u vezi s točkama (a), (b) i (c) i s financijskom polugom;
- (e) zahtjevi za javnu objavu.

Ovom Uredbom propisuju se jedinstvena pravila o kapitalnim zahtjevima i zahtjevima za prihvatljive obveze koje ispunjavaju subjekti u sanaciji koji su globalne sistemski važne institucije (GSV institucije) ili su dio GSV institucija i značajnih društava kćeri GSV institucija izvan EU-a.

Ovom Uredbom ne određuju se zahtjevi za objavu za nadležna tijela u području bonitetne regulative i nadzora institucija propisani Direktivom 2013/36/EU.”.

(2) Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2. Nadzorne ovlasti

- 1. Radi osiguranja usklađenosti s ovom Uredbom nadležna tijela imaju ovlasti i provode postupke propisane Direktivom 2013/36/EU i ovom Uredbom.

2. Radi osiguranja usklađenosti s ovom Uredbom sanacijska tijela imaju ovlasti i provode postupke propisane Direktivom 2014/59/EU i ovom Uredbom.
3. Nadležna tijela i sanacijska tijela surađuju radi osiguranja usklađenosti s kapitalnim zahtjevima i zahtjevima za prihvatljive obveze.”.

(3) Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točka 7. zamjenjuje se sljedećim:

„(7) „subjekt za zajedničko ulaganje” ili „CIU” znači UCITS definiran člankom 1. stavkom 2. Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²³ ili AIF definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁴;”;

(b) u stavku 1. točka 20. zamjenjuje se sljedećim:

„(20) „financijski holding” znači financijska institucija čija su društva kćeri isključivo ili uglavnom institucije ili financijske institucije i koja nije mješoviti financijski holding.

Društva kćeri financijske institucije uglavnom su institucije ili financijske institucije ako je barem jedno od njih institucija i ako je više od 50 % vlasničkog kapitala, konsolidirane imovine, prihoda, osoblja ili drugog pokazatelja financijske institucije koje nadležno tijelo smatra relevantnim povezano s društvima kćerima koja su institucije ili financijske institucije.”;

(c) u stavku 1. točka 26. zamjenjuje se sljedećim:

„(26) „financijska institucija” znači društvo koje nije institucija i nije samo industrijski holding, a čija je osnovna djelatnost stjecanje udjela ili obavljanje jedne ili više djelatnosti navedenih u točkama 2. do 12. i točki 15. Priloga I. Direktivi 2013/36/EU, uključujući financijski holding, mješoviti financijski holding, instituciju za platni promet u smislu Direktive 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁵ i društvo za upravljanje imovinom, ali isključujući osigurateljne holdinge i mješovite osigurateljne holdinge definirane člankom 212. stavkom 1. točkama (f) i (g) Direktive 2009/138/EZ;”;

(d) u stavku 1. točki 39. umeće se sljedeći podstavak:

„Dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba koje zbog svoje izravne izloženosti istoj središnjoj drugoj ugovornoj strani za potrebe poravnanja ispunjavaju uvjete iz točaka (a) i (b) ne

²³ Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 174, 17.11.2009., str. 32.).

²⁴ Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).

²⁵ Direktiva 2007/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ (SL L 319, 5.12.2007., str. 1.).

smatraju se grupom povezanih osoba.”;

(e) u stavku 1. točki 71. uvodna rečenica u podtočki (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) za potrebe članka 97. to znači zbroj sljedećih elemenata.”;

(f) u stavku 1. točki 72. podtočka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) uređeno je tržište ili tržište treće zemlje koje se smatra istovjetnim uređenom tržištu u skladu s postupkom iz članka 25. stavka 4. točke (a) Direktive 2014/65/EU;”;

(g) u stavku 1. točka 86. zamjenjuje se sljedećim:

„(86) „knjiga trgovanja” znači sve pozicije u financijskim instrumentima i robi koje institucija drži s namjerom trgovanja ili da bi zaštitila pozicije koje drži s namjerom trgovanja ili pozicije iz članka 104. stavka 2., isključujući pozicije iz članka 104. stavka 3.”.

(h) u stavku 1. točka 91. zamjenjuje se sljedećim:

„(91) „izloženost iz trgovanja” znači sadašnja izloženost, uključujući varijacijsku maržu koja pripada klirinškom članu i koju on tek treba primiti, i svaka potencijalna buduća izloženost klirinškog člana ili klijenta prema središnjoj drugoj ugovornoj strani koja proizlazi iz ugovora i transakcija navedenih u članku 301. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) te inicijalna marža.”.

(i) u stavku 1. točka 96. zamjenjuje se sljedećim:

„(96) „interna zaštita” znači pozicija koja značajno poništava elemente rizika između pozicija iz knjige trgovanja i jedne ili više pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje ili između dva stola za trgovanje.”.

(j) u stavku 1. dodaju se sljedeće točke:

(129) „sanacijsko tijelo” znači sanacijsko tijelo definirano člankom 2. stavkom 1. točkom 18. Direktive 2014/59/EU;

(130) „subjekt u sanaciji” znači subjekt u sanaciji definiran člankom 2. stavkom 1. točkom 83.a Direktive 2014/59/EU;

(131) „grupa u sanaciji” znači grupa u sanaciji definirana člankom 2. stavkom 1. točkom 83.b Direktive 2014/59/EU;

(132) „globalna sistemski važna institucija” (GSV institucija) znači GSV institucija utvrđena u skladu s člankom 131. stavcima 1. i 2. Direktive 2013/36/EU;

(133) „globalna sistemski važna institucija izvan EU-a” (GSV institucija izvan EU-a) znači globalne sistemski važne bankarske grupacije ili banke (GSV banke) koje nisu GSV institucije i na popisu su GSV banaka koji objavljuje Odbor za financijsku stabilnost i koji se redovito ažurira;

(134) „značajno društvo kći” znači društvo kći koje na pojedinačnoj ili konsolidiranoj osnovi ispunjava bilo koji od sljedećih uvjeta:

- (a) društvo kći drži više od 5 % konsolidirane rizikom ponderirane imovine svojeg izvornog matičnog društva;
- (b) društvo kći ostvaruje više od 5 % ukupnih prihoda iz poslovanja svojeg izvornog matičnog društva;
- (c) mjera ukupne izloženosti omjera financijske poluge društva kćeri iznosi više od 5 % konsolidirane mjere izloženosti omjera financijske poluge njegova izvornog matičnog društva;

(135) „GSV subjekt” znači subjekt koji ima pravnu osobnost i koji je GSV institucija ili je dio GSV institucije ili GSV institucije izvan EU-a;

(136) „*bail-in* instrument” znači *bail-in* instrument definiran člankom 2. stavkom 1. točkom 57. Direktive 2014/59/EU;

(137) „grupa” znači grupa društava od kojih je najmanje jedno institucija i koja se sastoji od matičnog društva i njegovih društava kćeri ili društava povezanih odnosom iz članka 22. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁶;

(138) „transakcija financiranja vrijednosnim papirima” znači repo transakcija, transakcija pozajmljivanja vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane ili maržni kredit;

(139) „sistemska investicijsko društvo” znači investicijsko društvo utvrđeno kao GSV institucija ili OSV institucija u skladu s člankom 131. stavkom 1., 2. ili 3. Direktive 2013/36/EU”;

(140) „inicijalna marža” ili „IM” znači bilo koji kolateral, osim varijacijske marže, primljen od subjekta ili dan subjektu radi pokrića postojeće ili potencijalne buduće izloženosti transakcije ili portfelja transakcija u razdoblju potrebnom za unovčenje tih transakcija, ili radi ponovne uspostave zaštite njihovih tržišnih rizika, nakon nastanka statusa neispunjavanja obveza druge ugovorne strane u transakciji ili portfelju transakcija;

(141) „tržišni rizik” znači rizik gubitka koji proizlazi iz promjene tržišnih cijena;

(142) „valutni rizik” znači rizik gubitka koji proizlazi iz promjene tečajeva stranih valuta;

(143) „robní rizik” znači rizik gubitka koji proizlazi iz promjene cijene robe;

²⁶

Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).

(144) „stol za trgovanje” znači jasno određena skupina trgovaca koju je institucija osnovala radi zajedničkog upravljanja portfeljem pozicija u knjizi trgovanja u skladu s jasno određenom i dosljednom poslovnom strategijom i koja posluje u okviru iste strukture za upravljanje rizicima.”.

(k) dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojim se utvrđuju okolnosti u kojima su ispunjeni uvjeti iz točke 39. prvog podstavka podtočaka (a) ili (b).

EBA dostavlja Komisiji nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [godinu dana nakon stupanja Uredbe na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”.

(4) Članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Institucije ispunjavaju obveze iz dijela drugog do dijela petog te dijela sedmog i dijela osmog na pojedinačnoj osnovi.”.

(b) Umeće se sljedeći stavak 1.a:

„1.a Odstupajući od stavka 1., samo institucije koje se smatraju subjektima u sanaciji te koje su i GSV institucije ili dio GSV institucije i nemaju društva kćeri ispunjavaju zahtjev iz članka 92.a na pojedinačnoj osnovi.

Samo značajna društva kćeri GSV institucije izvan EU-a koja nisu društva kćeri matičnog društva iz EU-a, koja nisu subjekti u sanaciji i nemaju društva kćeri, ispunjavaju uvjete iz članka 92.b na pojedinačnoj osnovi.”.

(5) U članku 7. stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Kako bi se osigurala adekvatna raspodjela regulatornog kapitala između matičnog društva i društva kćeri, nadležna tijela mogu izuzeti od primjene članka 6. stavka 1. bilo koje društvo kćer ako društvo kći i matično društvo imaju sjedište u istoj državi članici i ako je društvo kći uključeno u nadzor na konsolidiranoj osnovi matičnog društva koje je institucija, financijski holding ili mješoviti financijski holding te ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) ne postoje trenutačne ili očekivane značajne praktične ili pravne prepreke za promptni prijenos regulatornog kapitala ili za podmirenje obveza društva kćeri prema njegovu matičnom društvu;

(b) matično društvo ispunjava zahtjeve nadležnog tijela u vezi s razboritim upravljanjem društvom kćeri te je izjavilo, uz odobrenje nadležnog tijela, da jamči za obveze društva kćeri ili su rizici društva kćeri zanemarivi;

- (c) postupci procjene, mjerenja i kontrole rizika matičnog društva obuhvaćaju društvo kćer;
- (d) matično društvo ima više od 50 % glasačkih prava povezanih s udjelima u kapitalu društva kćeri ili ima pravo imenovati ili razriješiti većinu članova upravljačkog tijela društva kćeri.

2. Nakon savjetovanja s konsolidirajućim nadzornim tijelom, nadležno tijelo može od primjene članka 6. stavka 1. izuzeti društvo kćer čije se sjedište nalazi u državi članici koja nije država članica sjedišta njegova matičnog društva i ako je društvo kći uključeno u nadzor na konsolidiranoj osnovi tog matičnog društva koje je institucija, financijski holding ili mješoviti financijski holding, ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) uvjeti utvrđeni u stavku 1. točkama (a) do (d);
- (b) institucija je svojem društvu kćeri odobrila jamstvo koje u svakom trenutku ispunjava sljedeće uvjete:
 - i. jamstvo je odobreno za iznos koji je najmanje jednak iznosu kapitalnog zahtjeva izuzetog društva kćeri;
 - ii. jamstvo se aktivira ako društvo kći ne može podmiriti svoja dospjela dugovanja ili druge obveze ili se o društvu kćeri donese zaključak u skladu s člankom 59. stavkom 3. Direktive 2014/59/EU, ovisno o tome što nastupi ranije;
 - iii. najmanje 50 % iznosa jamstva u cijelosti je osigurano ugovorom o financijskom kolateralu kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki (a) Direktive 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁷;
 - iv. jamstvo i ugovor o financijskom kolateralu uređeni su propisima države članice u kojoj se nalazi sjedište društva kćeri, osim ako nadležno tijelo društva kćeri odredi drukčije;
 - v. kolateral kojim je jamstvo osigurano prihvatljivi je kolateral iz članka 197. koji je nakon primjene primjereno konzervativnih korektivnih faktora dostatan za potpuno pokriće iznosa iz podtočke iii.;
 - vi. kolateral kojim je jamstvo osigurano nije opterećen i ne koristi se kao kolateral za osiguranje bilo kojeg drugog jamstva;
 - vii. ne postoje pravne, regulatorne ili operativne prepreke za prijenos kolaterala s matičnog društva na odgovarajuće društvo kćer.”.

(6) Članak 8. zamjenjuje se sljedećim:

²⁷ Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu (SL L 168, 27.6.2002., str. 43.).

*„Članak 8.
Izuzeće od primjene likvidnosnih zahtjeva na pojedinačnoj osnovi*

1. Nadležna tijela mogu u cijelosti ili djelomično izuzeti od primjene dijela šestog instituciju i sva ili neka njezina društva kćeri koja imaju sjedište u istoj državi članici kao i institucija i nadzirati ih kao jedinstvenu likvidnosnu podgrupu, ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) matična institucija na konsolidiranoj osnovi ili društvo kći na potkonsolidiranoj osnovi ispunjavaju uvjete iz dijela šestog;
 - (b) matična institucija na konsolidiranoj osnovi ili institucija kći na potkonsolidiranoj osnovi stalno prate likvidnosne pozicije svih institucija unutar likvidnosne podgrupe na koje se primjenjuje izuzeće u skladu s ovim stavkom i osiguravaju zadovoljavajuću razinu likvidnosti za sve te institucije;
 - (c) institucije unutar likvidnosne grupe sklopile su ugovore koji su u skladu sa zahtjevima nadležnih tijela i koji omogućavaju slobodno kretanje sredstava između njih kako bi one mogle podmiriti pojedinačne i zajedničke obveze po njihovu dospijeću;
 - (d) ne postoji trenutačna ili očekivana značajna praktična ili pravna prepreka za ispunjenje ugovora iz točke (c).
2. Nadležna tijela mogu u cijelosti ili djelomično izuzeti od primjene dijela šestog instituciju i sva ili neka njezina društva kćeri čije se sjedište nalazi u državi članici koja nije država članica sjedišta institucije i nadzirati ih kao jedinstvenu likvidnosnu podgrupu tek nakon provedbe postupka iz članka 21. i samo institucije čija se nadležna tijela slažu oko sljedećih elemenata:
 - (a) njihove procjene usklađenosti s uvjetima iz stavka 1.;
 - (b) njihove procjene usklađenosti ustrojstva i tretmana likvidnosnog rizika s uvjetima iz članka 86. Direktive 2013/36/EU unutar jedinstvene likvidnosne podgrupe;
 - (c) razdiobe iznosa, lokacije i vlasništva nad zahtijevanom likvidnom imovinom koju mora imati jedinstvena likvidnosna podgrupa;
 - (d) određivanja minimalnih iznosa likvidne imovine koju moraju imati institucije koje se izuzimaju od primjene dijela šestog;
 - (e) potrebe za primjenom strožih parametara od onih navedenih u dijelu šestom;
 - (f) neograničene razmjene svih informacija među nadležnim tijelima;
 - (g) potpunog razumijevanja implikacija takvog izuzeća.
3. Tijelo koje je nadležno za nadzor na pojedinačnoj osnovi institucije i svih ili nekih njezinih društava kćeri čije se sjedište nalazi u državi članici koja nije država članica sjedišta institucije može tu instituciju i sva ili neka njezina društva kćeri u cijelosti ili

djelomično izuzeti od primjene dijela šestog i nadzirati ih kao jedinstvenu likvidnosnu podgrupu ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) uvjeti iz stavka 1. te stavka 2. točke (b);
- (b) matična institucija na konsolidiranoj osnovi ili institucija kći na potkonsolidiranoj osnovi odobrava instituciji ili grupi institucija čije je sjedište u drugoj državi članici jamstvo koje ispunjava sve sljedeće uvjete:
 - i. jamstvo je odobreno za iznos koji je najmanje jednak iznosu neto likvidnosnih odljeva koji se jamstvom zamjenjuju i izračunato je u skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2015/61²⁸ na pojedinačnoj osnovi za instituciju ili na potkonsolidiranoj osnovi za grupu institucija na koje se izuzeće primjenjuje i koje koriste jamstva, ne uzimajući u obzir povlašteni tretman;
 - ii. jamstvo se aktivira ako institucija ili grupa institucija na koje se izuzeće primjenjuje i koje ostvaruju korist od izuzeća ne mogu podmiriti svoja dospjela dugovanja ili druge obveze ili se o instituciji ili grupi institucija donese zaključak u skladu s člankom 59. stavkom 3. Direktive 2014/59/EU, ovisno o tome što nastupi ranije;
 - iii. jamstvo je u cijelosti osigurano ugovorom o financijskom kolateralu kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki (a) Direktive 2002/47/EZ;
 - iv. jamstvo i ugovor o financijskom kolateralu uređeni su propisima države članice u kojoj se nalazi sjedište institucije ili grupe institucija na koje se izuzeće primjenjuje i koje koriste jamstva, osim ako nadležno tijelo te institucije odredi drukčije;
 - v. kolateral kojim je jamstvo osigurano prihvatljiv je kao likvidna imovina visoke kvalitete kako je definirano u člancima 10. do 13. i članku 15. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 te se njime nakon primjene korektivnih faktora iz glave II. poglavlja 2. te Uredbe pokriva najmanje 50 % iznosa neto likvidnosnih odljeva izračunatih u skladu s tom Uredbom na pojedinačnoj osnovi za instituciju ili na potkonsolidiranoj osnovi za grupu institucija na koje se izuzeće primjenjuje i koje koriste jamstvo, ne uzimajući u obzir povlašteni tretman;
 - vi. kolateral kojim je jamstvo osigurano nije opterećen i ne koristi se kao kolateral za osiguranje bilo koje druge transakcije;
 - vii. ne postoje trenutačne ili očekivane pravne, regulatorne ili praktične

²⁸

Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 od 10. listopada 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija (SL L 11, 17.1.2015., str. 1.).

prepreke za prijenos kolaterala s institucije koja odobrava jamstvo na instituciju ili grupu institucija na koje se primjenjuje izuzeće i koje koriste jamstvo.

4. Nadležna tijela mogu stavke 1., 2. i 3. primjenjivati i na jedno ili nekoliko društava kćeri financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga te kao jedinstvenu likvidnosnu podgrupu nadzirati financijski holding ili mješoviti financijski holding i društva kćeri na koje se izuzeće primjenjuje ili samo društva kćeri na koja se izuzeće primjenjuje. Smatra se da se upućivanja na matičnu instituciju u stavcima 1., 2. i 3. odnose i na financijski holding ili mješoviti financijski holding.
5. Nadležna tijela mogu stavke 1., 2. i 3. primjenjivati i na institucije koje su članice istog institucionalnog sustava zaštite iz članka 113. stavka 7. ako te institucije ispunjavaju sve uvjete iz tih stavaka te na druge institucije povezane odnosom iz članka 113. stavka 6. ako te institucije ispunjavaju sve uvjete iz tih stavaka. Nadležna tijela u tom slučaju na osnovi konsolidiranog položaja svih institucija jedinstvene likvidnosne podgrupe određuju koja od institucija na koje se izuzeće primjenjuje mora ispuniti zahtjeve iz dijela šestog.
6. Ako je izuzeće odobreno u skladu sa stavcima 1. do 5. nadležna tijela mogu na razini jedinstvene likvidnosne podgrupe primijeniti i članak 86. Direktive 2013/36/EU ili neke njegove dijelove te na pojedinačnoj osnovi odobriti izuzeće od primjene članka 86. Direktive 2013/36/EU ili nekih njegovih dijelova.
Ako je izuzeće odobreno u skladu sa stavcima 1. do 5., za dijelove dijela šestog koji se ne primjenjuju nadležna tijela na razini jedinstvene likvidnosne podgrupe primjenjuju obveze izvješćivanja iz članka 415. ove Uredbe te na pojedinačnoj osnovi odobravaju izuzeće od primjene članka 415.
7. Ako izuzeće u skladu sa stavcima 1. do 5. nije odobreno institucijama kojima je izuzeće prethodno bilo odobreno na pojedinačnoj osnovi, nadležna tijela uzimaju u obzir vrijeme potrebno tim institucijama da se pripreme za primjenu dijela šestog ili njegovog dijela i odobravaju odgovarajuće prijelazno razdoblje prije primjene tih odredaba na te institucije.”

(7) Članak 11. zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 11.
Opći tretman*

1. Za potrebe primjene zahtjeva iz ove Uredbe na konsolidiranoj osnovi pojmovi „institucije”, „matične institucije u državi članici”, „matična institucija iz EU-a” i „matično društvo”, ovisno o slučaju, odnose se i na financijske holdinge i mješovite

financijske holdinge kojima je izdano odobrenje za rad u skladu s člankom 21.a Direktive 2013/36/EU.

2. Matične institucije u državi članici na osnovi svojeg konsolidiranog položaja te u opsegu i na način propisan člankom 18. ispunjavaju obveze iz dijela drugog do dijela četvrtog i dijela sedmog. Matična društva i njihova društva kćeri na koja se primjenjuje ova Uredba uspostavljaju odgovarajuću organizacijsku strukturu i odgovarajuće mehanizme unutarnjih kontrola kako bi osigurala da su podaci potrebni za konsolidaciju na odgovarajući način obrađeni i proslijeđeni. Posebno trebaju osigurati da društva kćeri na koja se ne primjenjuje ova Uredba primjenjuju sustave, procese i mehanizme kojima se osigurava odgovarajuća konsolidacija.
3. Odstupajući od stavka 2., samo matične institucije koje se smatraju subjektima u sanaciji te koje su GSV institucije, dio GSV institucije ili dio GSV institucije izvan EU-a ispunjavaju uvjete iz članka 92.a na konsolidiranoj osnovi, u opsegu i na način propisan člankom 18.

Samo matična društva iz EU-a koja su značajna društva kćeri GSV institucija izvan EU-a i koja nisu subjekti u sanaciji ispunjavaju uvjete iz članka 92.b na konsolidiranoj osnovi, u opsegu i na način propisan člankom 18.

4. Matične institucije iz EU-a ispunjavaju uvjete iz dijela šestog na osnovi svojeg konsolidiranog položaja ako grupu čini jedna ili više kreditnih institucija ili investicijskih društava koja imaju odobrenje za pružanje investicijskih usluga i aktivnosti navedenih u točkama 3. i 6. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ. Dok Komisija ne pripremi izvješće u skladu s člankom 508. stavkom 2. ove Uredbe, i ako grupu čine samo investicijska društva, nadležna tijela mogu matične institucije iz EU-a izuzeti od ispunjavanja uvjeta iz dijela šestog na konsolidiranoj osnovi, uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost poslova investicijskog društva.

Ako je izuzeće odobreno u skladu s člankom 8. stavcima 1. do 5., institucije i, ako je primjenjivo, financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi koji su dio likvidnosne podgrupe ispunjavaju uvjete iz dijela šestog na konsolidiranoj osnovi ili na potkonsolidiranoj osnovi likvidnosne podgrupe.”

5. Pri primjeni članka 10. središnje tijelo iz tog članka ispunjava zahtjeve iz dijela drugog do dijela osmog na osnovi konsolidiranog položaja cjeline koju čini središnje tijelo zajedno s njegovim povezanim institucijama.
6. Osim zahtjeva iz stavaka 1. do 4. i ne dovodeći u pitanje ostale odredbe ove Uredbe i Direktive 2013/36/EU, te kada je to opravdano potrebama nadzora zbog specifičnosti rizika ili strukture kapitala institucije ili kada države članice donesu nacionalne propise kojima se zahtijeva strukturno razdvajanje djelatnosti unutar bankovne

grupacije, nadležna tijela mogu zahtijevati da institucija na potkonsolidiranoj osnovi ispunjava obveze iz dijela drugog do dijela četvrtog i dijela šestog do dijela osmog ove Uredbe te glave VII. Direktive 2013/36/EU.

Primjena pristupa iz prvog podstavka ne smije dovesti u pitanje djelotvornost nadzora na konsolidiranoj osnovi i ne smije dovesti do nerazmjernih negativnih utjecaja na cijeli financijski sustav, ili na njegove dijelove, u drugim državama članicama ili u Uniji kao cjelini ni biti zapreka ili stvoriti zapreku funkcioniranju unutarnjeg tržišta.”.

- (8) Članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 12.

Izračun na konsolidiranoj osnovi za GSV institucije s nekoliko subjekata u sanaciji

Ako se više GSV subjekata koji pripadaju istoj GSV instituciji smatra subjektima u sanaciji, matična institucija te GSV institucije iz EU-a izračunava iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza iz članka 92.a stavka 1. točke (a). Izračun se temelji na konsolidiranom položaju matične institucije iz EU-a kao da je ona jedini subjekt za sanaciju u okviru GSV institucije.

Ako je iznos izračunat u skladu s prvim podstavkom manji od zbroja iznosa regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza iz članka 92.a stavka 1. točke (a) svih subjekata u sanaciji koji pripadaju toj GSV instituciji, sanacijska tijela postupaju u skladu s člankom 45.d stavkom 3. i člankom 45.h stavkom 2. Direktive 2014/59/EU.

Ako je iznos izračunat u skladu s prvim podstavkom manji od zbroja iznosa regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza iz članka 92.a stavka 1. točke (a) svih subjekata u sanaciji koji pripadaju toj GSV instituciji, sanacijska tijela postupaju u skladu s člankom 45.d stavkom 3. i člankom 45.h stavkom 2. Direktive 2014/59/EU.”.

- (9) Članak 13. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 13.

Primjena zahtjeva za objavu na konsolidiranoj osnovi

1. Matične institucije iz EU-a ispunjavaju uvjete iz dijela osmog na osnovi svojeg konsolidiranog položaja.
Velika društva kćeri matičnih institucija iz EU-a objavljuju informacije utvrđene u člancima 437., 438., 440., 442., 450., 451., 451.a, 451.d i 453. na pojedinačnoj osnovi ili, ako je to primjenjivo, na potkonsolidiranoj osnovi u skladu s ovom Uredbom i Direktivom 2013/36/EU.
2. Institucije koje se smatraju subjektima u sanaciji i koje su GSV institucije ili su dio GSV institucije ispunjavaju uvjete iz dijela osmog na osnovi svojeg konsolidiranog financijskog položaja.
3. Odredbe iz stavka 1. prvog podstavka ne primjenjuju se na matične institucije iz EU-a, matične financijske holdinge iz EU-a, matične mješovite financijske holdinge iz EU-a i subjekte u sanaciji ako su oni obuhvaćeni istovjetnim informacijama koje na

konsolidiranoj osnovi objavljuje matično društvo s poslovnim nastanom u trećoj zemlji.

Odredbe iz stavka 1. drugog podstavka primjenjuju se na društva kćeri matičnih društava s poslovnim nastanom u trećoj zemlji ako se smatra da su ta društva kćeri velika društva kćeri.

4. Pri primjeni članka 10. središnje tijelo iz tog članka ispunjava zahtjeve iz dijela osmog na osnovi konsolidiranog položaja središnjeg tijela. Članak 18. stavak 1. primjenjuje se na središnje tijelo, a povezane institucije tretiraju se kao društva kćeri središnjeg tijela.”.

- (10) Članak 18. zamjenjuje se sljedećim:

Članak 18.

Metode bonitetne konsolidacije

1. Institucije, financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi koji su obvezni ispunjavati zahtjeve iz odjeljka 1. ovog poglavlja na osnovi svojeg konsolidiranog položaja provode punu konsolidaciju svih institucija i financijskih institucija koje su njihova društva kćeri. Odredbe iz ovog članka stavaka 3. do 7. ne primjenjuju se ako se dio šesti primjenjuje na osnovi konsolidiranog položaja institucije, financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga ili na potkonsolidiranoj osnovi likvidnosne podgrupe kako je utvrđeno u člancima 8. i 10.
Institucije koje su obvezne ispunjavati zahtjeve iz članaka 92.a i 92.b na konsolidiranoj osnovi provode punu konsolidaciju svih institucija i financijskih institucija koja su njihova društva kćeri u odgovarajućim grupama u sanaciji.
2. Ako se nadzor zahtijeva na konsolidiranoj osnovi u skladu s člankom 111. Direktive 2013/36/EU, društva za pomoćne usluge uključuju se u konsolidaciju u slučajevima i u skladu s metodama utvrđenima u ovom članku.
3. Ako su društva povezana odnosom u smislu članka 22. stavka 7. Direktive 2013/34/EU, nadležna tijela određuju način provedbe konsolidacije.
4. Konsolidirajuće nadzorno tijelo zahtijeva proporcionalnu konsolidaciju prema udjelu u kapitalu sudjelujućih udjela u institucijama i financijskim institucijama kojima upravlja društvo uključeno u konsolidaciju zajedno s jednim ili više društava koja nisu uključena u konsolidaciju, ako je odgovornost tih društava ograničena visinom njihova udjela u kapitalu.
5. U slučaju sudjelujućih udjela ili kapitalnih veza koji nisu navedeni u stavicima 1. i 4., nadležna tijela određuju hoće li i na koji način konsolidacija biti provedena. Ona posebno mogu dopustiti ili zahtijevati upotrebu metode udjela. Ta metoda, međutim,

ne može biti osnova za uključivanje predmetnih društava u nadzor na konsolidiranoj osnovi.

6. Nadležna tijela određuju hoće li i na koji način konsolidacija biti provedena u sljedećim slučajevima:

- (a) ako prema mišljenju nadležnih tijela institucija ima značajan utjecaj na jednu ili više institucija ili financijskih institucija, no nema sudjelujući udio ili druge kapitalne veze u tim institucijama i
- (b) ako su dvije ili više institucija ili financijskih institucija pod jedinstvenom upravom, koja nije uprava određena ugovorom ili odredbama društvenog ugovora ili statuta.

Nadležna tijela posebno mogu dopustiti ili zahtijevati upotrebu metode navedene u članku 22. stavcima 7. do 9. Direktive 2013/34/EU. Ta metoda, međutim, ne može biti osnova za uključivanje dotičnih društava u nadzor na konsolidiranoj osnovi.

7. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju uvjeti prema kojima se mora provesti konsolidacija u slučajevima navedenim u stavcima 2. do 6. ovog članka.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 31. prosinca 2016.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”

(11) Članak 22. zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 22.
Potkonsolidacija subjekata u trećim zemljama*

1. Institucije kćeri primjenjuju zahtjeve iz članka 89. do 91., dijela trećeg i četvrtog na osnovi svojeg potkonsolidiranog položaja ako te institucije imaju instituciju ili financijsku instituciju kao društvo kći u trećoj zemlji ili ako imaju sudjelujući udio u takvom društvu.
 2. Odstupajući od stavka 1., institucije kćeri ne primjenjuju zahtjeve iz članka 89. do 91. i dijela trećeg i dijela četvrtog na osnovi svojeg potkonsolidiranog položaja ako je vrijednost ukupne imovine njihovog društva kćeri u trećoj zemlji manja od 10 % ukupne vrijednosti imovine i izvanbilančnih stavki institucije kćeri.
- (12) Naslov dijela drugog zamjenjuje se sljedećom:
„REGULATORNI KAPITAL I PRIHVATLJIVE OBVEZE”.
- (13) U članku 33. stavku 1. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:
„(c) dobitke ili gubitke po obvezama iz izvedenica institucije vrednovanim po fer vrijednosti, nastale kao rezultat promjena kreditnog rizika same institucije.”.
- (14) U članku 36. točka (j) zamjenjuje se sljedećim:
„(j) iznos stavki koje treba odbiti od stavki dodatnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 56. koji premašuje stavke dodatnog osnovnog kapitala institucije;”.
- (15) U članku 37. dodaje se sljedeća točka (c):
„(c) iznos koji treba odbiti umanjuje se za iznos računovodstvene revalorizacije nematerijalne imovine društava kćeri koja proizlazi iz konsolidacije društava kćeri koja pripadaju osobama koje nisu društva obuhvaćena konsolidacijom u skladu s dijelom prvim glavom II. poglavljem 2.”.
- (16) U članku 39. stavku 2. prvom podstavku uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:
”Odgođena porezna imovina koja ne ovisi o budućoj profitabilnosti ograničena je na odgođenu poreznu imovinu koja proizlazi iz privremenih razlika nastalih prije [datum donošenja izmijenjene Uredbe na kolegiju], ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:”.
- (17) U članku 45. podtočka i. u točki (a) zamjenjuje se sljedećim:
„i. datum dospijeca kratke pozicije jednak je datumu dospijeca duge pozicije ili je kasniji od njega ili je preostali rok do dospijeca duge pozicije najmanje 365 dana;”
- (18) U članku 49. na kraju stavka 2. dodaje se sljedeći podstavak:
„Ovaj stavak ne primjenjuje se pri izračunu regulatornog kapitala za potrebe zahtjeva iz

članaka 92.a i 92.b.”

(19) Članak 52. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) instrumente je izravno izdala institucija i plaćeni su u potpunosti”;

(b) točka (p) zamjenjuje se sljedećim:

„(p) propisima ili ugovornim odredbama kojima se uređuju instrumenti zahtijeva se trajan otpis ili konverzija instrumenata redovnog osnovnog kapitala, nakon odluke sanacijskog tijela o izvršenju ovlasti iz članka 59. Direktive 2014/59/EU;”

(c) u stavku 1. dodaju se sljedeće točke (q) i (r):

„(q) instrumenti se mogu izdavati u skladu s propisima treće zemlje ili na temelju njih samo ako je prema tim propisima izvršenje ovlasti otpisa i konverzije iz članka 59. Direktive 2014/59/EU djelotvorno i izvršivo na temelju zakonskih odredaba ili pravno izvršivih ugovornih odredaba kojima se priznaje sanacija ili druge mjere otpisa ili konverzije;

(r) instrumenti nisu predmet sporazuma o prijeboju ili prava na netiranje kojima bi se umanjila njihova sposobnost za apsorpiranje gubitaka.”.

(20) U članku 56. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) iznos stavki koje treba odbiti od stavki dopunskog kapitala u skladu s člankom 66. koji premašuje stavke dopunskog kapitala institucije;”.

(21) U članku 59. podtočka i. u točki (a) zamjenjuje se sljedećim:

„i. datum dospijeca kratke pozicije jednak je datumu dospijeca duge pozicije ili je kasniji od njega ili je preostali rok do dospijeca duge pozicije najmanje 365 dana;”.

(22) U članku 62. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) instrumenata kapitala i podređenih kredita, ako su ispunjeni uvjeti iz članka 63. i u opsegu utvrđenom u članku 64.;”.

(23) Članak 63. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) institucija je izravno izdala instrumente ili je izravno primila podređene kredite, ovisno o slučaju, i oni su u potpunosti plaćeni;”

(b) točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) potraživanja koja se odnose na glavnice instrumenata u skladu s odredbama kojima se uređuju instrumenti ili potraživanja koja se odnose na glavnice podređenih kredita u skladu s odredbama kojima se uređuju podređeni krediti, ovisno o slučaju, podređena su potraživanjima koja se odnose na instrumente prihvatljivih obveza;”.

(c) točka (n) zamjenjuje se sljedećim:

„(n) propisima ili ugovornim odredbama kojima se uređuju instrumenti zahtijeva se otpis glavnice instrumenata ili konverzija instrumenata u instrumente redovnog osnovnog kapitala, nakon odluke sanacijskog tijela o izvršenju ovlasti iz članka 59. Direktive 2014/59/EU;

(d) dodaju se sljedeće točke (o) i (p):

„(o) instrumenti se mogu izdavati u skladu s propisima treće zemlje ili na temelju njih samo ako je prema tim propisima izvršenje ovlasti otpisa i konverzije iz članka 59. Direktive 2014/59/EU djelotvorno i izvršivo na temelju zakonskih odredaba ili pravno izvršivih ugovornih odredaba kojima se priznaje sanacija ili druge mjere otpisa ili konverzije;

(p) instrumenti nisu predmet sporazuma o prijeboju ili prava na netiranje kojima bi se umanjila njihova sposobnost za apsorpiranje gubitaka.”.

(24) Članak 64. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 64.

Amortizacija instrumenata dopunskog kapitala

1. Puni iznos instrumenata dopunskog kapitala čiji je preostali rok do dospelosti duži od pet godina ispunjava uvjete za stavke dopunskog kapitala.
2. Opseg u kojem instrumenti dopunskog kapitala ispunjavaju uvjete za stavke dopunskog kapitala tijekom posljednjih pet godina do dospelosti instrumenata izračunava se tako da se rezultat izveden iz izračuna iz točke (a) pomnoži s iznosom iz točke (b) na sljedeći način:
 - (a) knjigovodstvena vrijednost instrumenata ili podređenih kredita na prvi dan posljednjeg petogodišnjeg razdoblja njihova ugovornog dospelosti podijeljena brojem kalendarskih dana u tom razdoblju;
 - (b) broj preostalih kalendarskih dana ugovornog dospelosti instrumenata ili podređenih kredita.”.

(25) U članku 66. dodaje se sljedeća točka (e):

„(e) iznos stavki koje treba odbiti od stavki prihvatljivih obveza u skladu s člankom 72.e koji premašuje prihvatljive obveze institucije.”.

- (26) U članku 69. podtočka i. u točki (a) zamjenjuje se sljedećim:

„i. datum dospijeca kratke pozicije jednak je datumu dospijeca duge pozicije ili je kasniji od njega ili je preostali rok do dospijeca duge pozicije najmanje 365 dana;”.

- (27) Nakon članka 72. umeće se sljedeće poglavlje 5.a:

„POGLAVLJE 5.a Prihvatljive obveze

ODJELJAK 1.

STAVKE I INSTRUMENTI PRIHVATLJIVIH OBVEZA

Članak 72.a

Stavke prihvatljivih obveza

1. Stavke prihvatljivih obveza sastoje se od sljedećeg, osim ako pripadaju bilo kojoj kategoriji isključenih obveza iz stavka 2.:
 - (a) instrumenti prihvatljivih obveza ako su ispunjeni uvjeti iz članka 72.b, u opsegu u kojem ne ispunjavaju uvjete za stavke redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala;
 - (b) instrumenti dopunskog kapitala čije je preostalo razdoblje do dospijeca najmanje godinu dana, u opsegu u kojem ne ispunjavaju uvjete za stavke dopunskog kapitala u skladu s člankom 64.
2. Odstupajući od stavka 1., sljedeće obveze isključuju se iz stavki prihvatljivih obveza:
 - (a) osigurani depoziti;
 - (b) depoziti po viđenju i kratkoročni depoziti čiji je izvorni rok dospijeca kraći od godinu dana;
 - (c) dio prihvatljivih depozita fizičkih osoba i mikro, malih i srednjih poduzetnika koji premašuje razinu pokrića iz članka 6. Direktive 2014/49/EU;
 - (d) depoziti koji bi bili prihvatljivi depoziti fizičkih osoba, mikro, malih i srednjih poduzetnika da ih nisu uplatile podružnice izvan Unije institucija u Uniji;
 - (e) osigurane obveze, uključujući pokrivenne obveznice i obveze u obliku financijskih instrumenata, koje se upotrebljavaju za zaštitu od rizika i sastavni su dio skupa za pokriće i koje su u skladu s nacionalnim propisima osigurane na sličan način kao pokrivenne obveznice, pod uvjetom da sva osigurana imovina povezana s pokrivenim iznosom pokrivenih obveznica ostane jednaka, odijeljena i s dovoljnim sredstvima i isključujući bilo koji dio osigurane obveze ili obveze za koju je osiguran kolateral koji premašuje vrijednost imovine, zaloga, založnog prava ili kolaterala kojim je osigurana;
 - (f) svaka obveza koja nastane na temelju držanja imovine ili novca klijenta, među

ostalim i imovine ili novca klijenta koji se drže u ime subjekata za zajednička ulaganja, pod uvjetom da je takav klijent zaštićen primjenjivim propisima o insolventnosti;

- (g) svaka obveza koja nastane na temelju fiducijarnog odnosa subjekta u sanaciji ili bilo kojeg njegova društva kćeri (kao fiducijara) i neke druge osobe (kao korisnika), pod uvjetom da je taj korisnik zaštićen primjenjivim propisima o insolventnosti ili građanskim pravom;
- (h) obveze prema institucijama, isključujući obveze prema subjektima koji su dio iste grupe, čiji je izvorni rok dospijeca kraći od sedam dana;
- (i) obveze prema sustavima ili upraviteljima sustava uspostavljenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ ili njihovim sudionicima koje nastaju na temelju sudjelovanja u takvom sustavu, čiji je preostali rok do dospijeca kraći od sedam dana;
- (j) obveza prema bilo kojoj od sljedećih osoba:
 - i. zaposleniku, koja se odnosi na obračunatu plaću, mirovinske pogodnosti ili druge fiksne primitke, osim varijabilne komponente primitaka koja nije uređena kolektivnim ugovorom i varijabilne komponente primitaka osoba koje preuzimaju značajni rizik, kako je navedeno u članku 92. stavku 2. Direktive 2013/36/EU;
 - ii. komercijalnom ili poslovnom vjerovniku, koja nastaje na temelju prodaje robe ili pružanja usluga instituciji ili matičnom društvu, a koje su ključne za svakodnevno funkcioniranje poslovanja institucije ili matičnog društva, uključujući IT usluge, komunalne usluge te usluge najma, popravaka i održavanja poslovnih prostora;
 - iii. poreznim tijelima i tijelima nadležnim za socijalno osiguranje, pod uvjetom da te obveze prema primjenjivim propisima imaju pravo prvenstva;
 - iv. sustavima osiguranja depozita, koja nastaje na temelju doprinosa koji se plaćaju u skladu s Direktivom 2014/49/EU;
- (k) obveze koje proizlaze iz izvedenica;
- (l) obveze koje proizlaze iz dužničkih instrumenata s ugrađenim izvedenicama.

Članak 72.b

Instrumenti prihvatljivih obveza

1. Obveze ispunjavaju uvjete za instrumente prihvatljivih obveza ako ispunjavaju uvjete iz ovog članka i samo u opsegu utvrđenom ovim člankom.
2. Obveze ispunjavaju uvjete za instrumente prihvatljivih obveza ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) obveze koje je institucije izravno izdala ili primila, ovisno o slučaju, i u potpunosti su podmirene;”
- (b) obveze nije kupila bilo koja od sljedećih osoba:
 - i. institucija ili subjekt obuhvaćeni istom grupom u sanaciji;
 - ii. društvo u kojem institucija ima izravan ili neizravan sudjelujući udio u obliku vlasništva, izravnog ili putem kontrole, od 20 % ili više glasačkih prava ili kapitala tog društva;
- (c) kupnju obveza, izravno ili neizravno, ne financira subjekt u sanaciji;
- (d) potraživanje u odnosu na glavnicu obveza u skladu s odredbama kojima se uređuju instrumenti u cijelosti je podređeno potraživanjima koja nastaju na temelju isključenih obveza iz članka 72.a stavka 2. Smatra se da je zahtjev podređenosti ispunjen u bilo kojoj od sljedećih situacija:
 - i. u ugovornim odredbama kojima se uređuju obveze navedeno je da je u slučaju redovnog postupka u slučaju insolventnosti kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 47. Direktive 2014/59/EU potraživanje u odnosu na glavnicu instrumenata podređeno potraživanjima koja nastaju na temelju bilo koje isključene obveze iz članka 72.a stavka 2.;
 - ii. u propisima kojima se uređuju obveze navedeno je da je u slučaju redovnog postupka u slučaju insolventnosti kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 47. Direktive 2014/59/EU potraživanje u odnosu na glavnicu instrumenata podređeno potraživanjima koja nastaju na temelju bilo koje isključene obveze iz članka 72.a stavka 2.;
- (e) instrumente je izdao subjekt u sanaciji koji u svojoj bilanci nema ni jednu isključenu obvezu iz članka 72.a stavka 2. koja je u jednakom položaju ili ima podređen položaj u odnosu na instrumente prihvatljivih obveza;
- (f) obveze nisu osigurane niti pokrivene jamstvom ili nekim drugim aranžmanom kojim se poboljšava nadređenost potraživanja bilo koje od sljedećih osoba:
 - i. institucije ili njezinih društava kćeri;
 - ii. matičnog društva institucije ili njegovih društava kćeri;
 - iii. bilo kojeg društva koje je usko povezano sa subjektima iz podtočaka i. i ii.;
- (g) obveze nisu predmet sporazuma o prijeboju ili prava na netiranje kojima bi se umanjila njihova sposobnost za apsorbiranje gubitaka tijekom sanacije;
- (h) odredbe kojima se uređuju obveze ne uključuju poticaj instituciji da, ovisno o slučaju, izvrši opciju kupnje, otkupi, ponovno kupi prije dospijeca ili prijevremeno otplati njihovu glavnicu;

- (i) u skladu s člankom 72.c stavkom 2. imatelji instrumenata ne mogu otkupiti obveze prije njihova dospijeca;
- (j) ako obveze uključuju jednu ili više opcija kupnje ili jednu ili više opcija prijevremene otplate, ovisno o slučaju, opcije se mogu izvršiti isključivo na osnovi diskrecijskog prava izdavatelja;
- (k) opcija kupnje obveza, njihov otkup, ponovna kupnja ili prijevremena otplata mogući su samo ako su ispunjeni uvjeti iz članaka 77. i 78.;
- (l) u odredbama kojima se uređuju obveze nije navedeno izričito ili implicitno da bi subjekt u sanaciji htio ili mogao, ovisno o slučaju, izvršiti opciju kupnje nad obvezama, otkupiti ih, ponovno kupiti ili ih prijevremeno otplatiti, osim u slučaju insolventnosti ili likvidacije institucije i institucija ne daje takve navode na drugi način;
- (m) odredbama kojima se uređuju obveze ne daje se imatelju pravo da ubrza buduće planirano plaćanje kamata ili glavnice, osim u slučaju insolventnosti ili likvidacije subjekta u sanaciji;
- (n) razina isplate kamata ili dividendi, ovisno o slučaju, po obvezama ne mijenja se u odnosu na kreditnu sposobnost subjekta u sanaciji ili njegova matičnog društva;
- (o) ugovornim odredbama kojima se uređuju obveze zahtijeva se trajan otpis glavnice obveza ili konverzija obveza u instrumente redovnog osnovnog kapitala, nakon što sanacijsko tijelo izvrši ovlasti otpisa i konverzije iz članka 48. Direktive 2014/59/EU.

3. Osim obveza iz stavka 2., obveze ispunjavaju uvjete za instrumente prihvatljivih obveza do ukupnog iznosa koji ne premašuje 3,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4. pod sljedećim uvjetima:
- (a) ispunjeni su svi uvjeti iz stavka 2., osim uvjeta iz točke (d);
 - (b) obveze su u jednakom položaju kao i isključene obveze najnižeg položaja iz članka 72.a stavka 2. i
 - (c) uključanje tih obveza u stavke prihvatljivih obveza nema značajan nepovoljan utjecaj na mogućnost sanacije institucije, kako je potvrdilo sanacijsko tijelo nakon procjene elemenata iz članka 45.b stavka 3. točaka (b) i (c) Direktive 2014/59/EU.

Institucija može odlučiti da obveze iz prvog podstavka neće uključiti u stavke prihvatljivih obveza.

4. Ako institucija donese odluku iz stavka 3. drugog podstavka obveze ispunjavaju uvjete za instrumente prihvatljivih obveza, uz obveze iz stavka 2., pod sljedećim uvjetima:
- (a) na snazi je odluka institucije da u stavke prihvatljivih obveza neće uključiti obveze iz stavka 3. prvog podstavka, u skladu sa stavkom 5.;
 - (b) ispunjeni su svi uvjeti iz stavka 2., osim uvjeta iz točke (d) tog stavka;
 - (c) obveze su u jednakom položaju ili su nadređene u odnosu na isključene obveze najnižeg položaja iz članka 72.a stavka 2.;
 - (d) iznos isključenih obveza iz članka 72.a stavka 2. koje su u jednakom ili podređenom položaju u odnosu na te obveze u postupku insolventnosti u bilanci institucije ne premašuje 5 % iznosa regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza institucije;
 - (e) uključanje tih obveza u stavke prihvatljivih obveza nema značajan nepovoljan utjecaj na mogućnost sanacije institucije, kako je potvrdilo sanacijsko tijelo nakon procjene elemenata iz članka 45.b stavka 3. točaka (b) i (c) Direktive 2014/59/EU.

5. U odluci iz stavka 3. drugog podstavka pobliže se određuje hoće li institucija u stavke prihvatljivih obveza uključiti obveze iz stavka 4. ili neće uključiti ni jednu od obveza iz stavaka 3. i 4. Institucija ne može odlučiti da će u stavke prihvatljivih obveza uključiti i obveze iz stavka 3. i obveze iz stavka 4.

Odluka se objavljuje u godišnjem izvješću i proizvodi učinke šest mjeseci nakon objave tog izvješća. Odluka ostaje na snazi najmanje godinu dana.

6. Kada provjerava jesu li ispunjeni uvjeti iz ovog članka, nadležno se tijelo savjetuje sa sanacijskim tijelom.

Članak 72.c

Amortizacija instrumenata prihvatljivih obveza

1. Instrumenti prihvatljivih obveza čiji je preostali rok do dospijeca najmanje godinu dana u cijelosti ispunjavaju uvjete za stavke prihvatljivih obveza.
Instrumenti prihvatljivih obveza čiji je preostali rok do dospijeca kraći od godinu dana ne ispunjavaju uvjete za stavke prihvatljivih obveza.
2. Za potrebe stavka 1., ako instrument prihvatljivih obveza uključuje opciju otkupa od imatelja koja se može izvršiti prije izvorno navedenog dospijeca instrumenta, dospijeca instrumenta utvrđuje se na najraniji mogući datum na koji imatelj može izvršiti opciju otkupa i zatražiti otkup ili otplatu instrumenta.

Članak 72.d

Posljedice prestanka ispunjavanja uvjeta prihvatljivosti

Ako instrument prihvatljivih obveza prestane ispunjavati primjenjive uvjete iz članka 72.b, obveze odmah prestaju ispunjavati uvjete za instrumente prihvatljivih obveza.

Obveze iz članka 72.b stavka 2. mogu se i dalje smatrati instrumentima prihvatljivih obveza sve dok ispunjavaju uvjete za instrumente prihvatljivih obveza u skladu s člankom 72.b stavkom 3. ili 4.

ODJELJAK 2.

ODBICI OD STAVKI PRIHVATLJIVIH OBVEZA

Članak 72.e

Odbici od stavki prihvatljivih obveza

1. Institucije na koje se primjenjuje članak 92.a od stavki prihvatljivih obveza odbijaju sljedeće:
 - (a) izravna, neizravna i sintetska ulaganja institucije u vlastite instrumente prihvatljivih obveza, uključujući vlastite obveze za koje bi institucija mogla imati obvezu kupnje na temelju postojećih ugovornih obveza;
 - (b) izravna, neizravna i sintetska ulaganja institucije u instrumente prihvatljivih obveza GSV subjekata s kojima institucija ima recipročna međusobna ulaganja za koja nadležno tijelo smatra da im je cilj umjetno povećati kapacitet subjekta u sanaciji za apsorbiranje gubitaka i dokapitalizaciju;
 - (c) primjenjivi iznos određen u skladu s člankom 72.i izravnih, neizravnih i sintetskih ulaganja u instrumente prihvatljivih obveza GSV subjekata ako institucija u tim

subjektima nema značajno ulaganje;

- (d) izravna, neizravna i sintetska ulaganja institucije u instrumente prihvatljivih obveza GSV subjekata ako institucija u tim subjektima ima značajno ulaganje, isključujući pozicije proizišle iz pružanja usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa koje drži najviše pet radnih dana.
2. Za potrebe ovog odjeljka, svi instrumenti koji su u jednakom položaju kao instrumenti prihvatljivih obveza tretiraju se kao instrumenti prihvatljivih obveza, osim instrumenata koji su u jednakom položaju kao instrumenti priznati kao prihvatljive obveze u skladu s člankom 72.b stavcima 3. i 4.
3. Za potrebe ovog odjeljka, institucije mogu iznos ulaganja u instrumente prihvatljivih obveza iz članka 72.b stavka 3. izračunati na sljedeći način:

$$h = \sum_i (H_i \cdot \frac{l_i}{L_i})$$

pri čemu je:

h = iznos ulaganja u instrumente prihvatljivih obveza iz članka 72.b stavka 3.;

i = indeks koji označuje instituciju izdavatelja;

H_i = ukupni iznos ulaganja institucije izdavatelja i u prihvatljive obveze iz članka 72.b stavka 3.;

l_i = iznos obveza institucije izdavatelja i uključen u stavke prihvatljivih obveza u okviru ograničenja navedenih u članku 72.b stavku 3. u skladu s najnovijim informacijama koje je objavila institucija izdavatelja;

L_i = ukupni iznos preostalih obveza institucije izdavatelja i iz članka 72.b stavka 3. u skladu s najnovijim informacijama koje je objavio izdavatelj.

4. Ako matična institucija iz EU-a ili matična institucija u državi članici koja podliježe članku 92.a ima izravna, neizravna ili sintetska ulaganja u instrumente regulatornog kapitala ili instrumente prihvatljivih obveza jednog ili nekoliko društava kćeri koja ne pripadaju istoj grupi u sanaciji kao i to matično društvo, sanacijsko tijelo nadležno za tu matičnu instituciju može, nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelima bilo kojeg dotičnog društva kćeri, matičnoj instituciji dopustiti da odbijanjem manjeg iznosa koji utvrdi nacionalno sanacijsko tijelo primijeni izuzeće od stavka 1. točaka (c) i (d) i stavka 2. Manji iznos mora biti barem jednak iznosu (m) izračunatom na sljedeći način:

$$m_i = O_i + P_i - \max \{0; [(O_i + P_i) - r_{RG} \times R_i]\}$$

pri čemu je:

i = indeks koji označuje društvo kći;

O_i = iznos instrumenata regulatornog kapitala koje je izdalo društvo kći i koji je priznat u konsolidiranom regulatornom kapitalu matične institucije;

P_i = iznos instrumenata prihvatljivih obveza koje je izdalo društvo kći i koje drži matična institucija;

r_{RG} = omjer primjenjiv na dotičnu grupu u sanaciji u skladu s člankom 92.a stavkom 1. točkom (a) te člankom 45.d Direktive 2014/59/EU;

R_i = ukupni iznos izloženosti riziku GSV subjekta i izračunat u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4.

Ako je matičnoj instituciji dopušteno odbiti manji iznos u skladu s prvim podstavkom, razliku između iznosa izračunatog u skladu sa stavkom 1. točkama (c) i (d) i stavkom 2. i tog manjeg iznosa društvo kći odbija od odgovarajućeg elementa regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza.

Članak 72.f

Odbici ulaganja u vlastite instrumente prihvatljivih obveza

Za potrebe članka 72.e stavka 1. točke (a) institucije izračunavaju ulaganja na osnovi bruto dugih pozicija, uz sljedeće iznimke:

- (a) institucije mogu izračunati iznos ulaganja na osnovi neto duge pozicije ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:
 - i. duge i kratke pozicije u istoj su odnosnoj izloženosti i kratke pozicije ne uključuju rizik druge ugovorne strane;
 - ii. duge i kratke pozicije obje su u knjizi trgovanja ili su obje u knjizi pozicija kojima se ne trguje;

- (b) institucije određuju iznos koji se odbija za izravna, neizravna i sintetska ulaganja u indeksne vrijednosne papire tako da izračunavaju odnosnu izloženost prema vlastitim instrumentima prihvatljivih obveza u tim indeksima;
- (c) institucije mogu netirati bruto duge pozicije u vlastitim instrumentima prihvatljivih obveza koje proizlaze iz ulaganja u indeksne vrijednosne papire s kratkim pozicijama u vlastitim instrumentima prihvatljivih obveza koje proizlaze iz kratkih pozicija u odnosnim indeksima, pa i onda kada te kratke pozicije uključuju rizik druge ugovorne strane, ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:
 - i. duge i kratke pozicije u istim su odnosnim indeksima;
 - ii. duge i kratke pozicije obje su u knjizi trgovanja ili su obje u knjizi pozicija kojima se ne trguje.

Članak 72.g

Osnovica za odbitak stavki prihvatljivih obveza

Za potrebe članka 72.e stavka 1. točaka (b), (c) i (d) institucije odbijaju bruto duge pozicije, uz iznimke iz članka 72.h do 72.i.

Članak 72.h

Odbitak ulaganja u prihvatljive obveze ostalih GSV subjekata

Institucije koje ne primjenjuju iznimku iz članka 72.j provode odbitke iz članka 72.e stavka 1. točaka (c) i (d) u skladu sa sljedećim:

- (a) institucije mogu izračunati izravna, neizravna i sintetska ulaganja u instrumente prihvatljivih obveza na osnovi neto duge pozicije u istoj odnosnoj izloženosti ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:
 - dospijeće kratke pozicije usklađeno je s dospijećem duge pozicije ili ima preostali rok do dospijeća od najmanje godinu dana;
 - duge i kratke pozicije obje su u knjizi trgovanja ili su obje u knjizi pozicija kojima se ne trguje;
- (b) institucije određuju iznos koji se odbija za izravna, neizravna i sintetska ulaganja u indeksne vrijednosne papire određivanjem odnosne izloženosti prema instrumentima prihvatljivih obveza u tim indeksima.

Članak 72.i

Odbitak prihvatljivih obveza kad institucija nema značajno ulaganje u GSV subjekte

1. Za potrebe članka 72.e stavka 1. točke (c) institucije izračunavaju primjenjivi iznos koji se odbija tako da se iznos iz točke (a) ovog stavka množi faktorom izvedenim iz izračuna iz točke (b) ovog stavka:
 - (a) ukupni iznos za koji izravna, neizravna i sintetska ulaganja institucije u

instrumente redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala subjekata financijskog sektora i instrumente prihvatljivih obveza GSV subjekata u kojima institucija nema značajno ulaganje premašuju 10 % stavki redovnog osnovnog kapitala institucije izračunatih nakon što se primijeni sljedeće:

- i. članci 32. do 35.;
 - ii. članak 36. stavak 1. točke (a) do (g), točka (k) podtočke ii. do v. i točka (l), isključujući iznos koji se odbija za odgođenu poreznu imovinu koja ovisi o budućoj profitabilnosti i proizlazi iz privremenih razlika;
 - iii. članci 44. i 45.;
- (b) iznos izravnih, neizravnih i sintetskih ulaganja institucije u instrumente prihvatljivih obveza GSV subjekata u kojima institucija nema značajno ulaganje podijeljen ukupnim iznosom izravnih, neizravnih i sintetskih ulaganja institucije u instrumente redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala subjekata financijskog sektora i instrumente prihvatljivih obveza GSV subjekata u kojima subjekt u sanaciji nema značajno ulaganje.
2. Institucije isključuju pozicije proizišle iz pružanja usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa koje drže najviše pet radnih dana iz iznosa navedenih u stavku 1. točki (a) te iz izračuna faktora iz stavka 1. točke (b).
 3. Iznos koji se odbija u skladu sa stavkom 1. raspoređuje se po svakom instrumentu prihvatljivih obveza GSV subjekta koji institucija drži. Institucije određuju iznos svakog instrumenta prihvatljivih obveza koji se odbija u skladu sa stavkom 1. tako da se iznos opisan u točki (a) ovog stavka množi udjelom opisanim u točki (b) ovog stavka:
 - (a) iznos ulaganja čiji se odbitak zahtijeva u skladu sa stavkom 1.;
 - (b) udio koji svaki instrument prihvatljivih obveza koji se drži čini u ukupnom iznosu izravnih, neizravnih i sintetskih ulaganja institucije u instrumente prihvatljivih obveza GSV subjekata u kojima institucija nema značajno ulaganje.
 4. Iznos ulaganja iz članka 72.e stavka 1. točke (c) koji je jednak ili manji od 10 % stavki redovnog osnovnog kapitala institucije nakon primjene odredaba iz stavka 1. točke (a) podtočaka i., ii. i iii. ne odbija se i na njega se primjenjuju odgovarajući ponderi rizika u skladu s poglavljem 2. ili 3. glave II. dijela trećeg i zahtjevima iz glave IV. dijela trećeg, prema potrebi.

5. Institucije određuju iznos svakog instrumenta prihvatljivih obveza kojem se dodjeljuje ponder rizika u skladu sa stavkom 4. tako da se iznos ulaganja kojem se mora dodijeliti ponder rizika u skladu sa stavkom 4. množi udjelom koji se dobije izračunom iz stavka 3. točke (b).

Članak 72.j

Stavke iz knjige trgovanja izuzete od odbitaka od stavki prihvatljivih obveza

1. Institucije mogu odlučiti da neće odbiti određeni dio svojih izravnih, neizravnih i sintetskih ulaganja u instrumente prihvatljivih obveza koji je u ukupnom iznosu i mjerjen na osnovi bruto dugih pozicija jednak ili manji od 5 % stavki redovnog osnovnog kapitala institucije nakon primjene članka 32. do 36. ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) ulaganja su u knjizi trgovanja;
 - (b) instrumenti prihvatljivih obveza drže se najviše 30 radnih dana.
2. Na iznose stavki koji se ne odbijaju u skladu sa stavkom 1. primjenjuju se kapitalni zahtjevi za stavke u knjizi trgovanja.
3. Ako ulaganja koja su odbijena u skladu sa stavkom 1. prestanu ispunjavati uvjete iz tog stavka, ta se ulaganja odbijaju u skladu s člankom 72.g bez primjene iznimaka iz članka 72.h i 72.i.

ODJELJAK 3.

REGULATORNI KAPITAL I PRIHVATLJIVE OBVEZE

Članak 72.k

Prihvatljive obveze

Prihvatljive obveze institucije sastoje se od stavki prihvatljivih obveza institucije nakon odbitaka iz članka 72.e.

Članak 72.l

Regulatorni kapital i prihvatljive obveze

Regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije sastoje se od zbroja njezina regulatornog kapitala i njezinih prihvatljivih obveza.”.

- (28) U dijelu drugom glavi I. naslov poglavlja 6. zamjenjuje se sljedećim:

„Opći zahtjevi za regulatorni kapital i prihvatljive obveze”

- (29) Članak 73. mijenja se kako slijedi:

- (a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Raspodjele po instrumentima”;

(b) stavci 1., 2., 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Instrumenti kapitala i obveze u vezi s kojima institucija ima isključivo diskrecijsko pravo donijeti odluku o isplati raspodjela u obliku koji nije gotovina ili instrumenti regulatornog kapitala, ne ispunjavaju uvjete za instrumente redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala, dopunskog kapitala ili prihvatljivih obveza osim ako je institucija dobila prethodno odobrenje nadležnog tijela.

2. Nadležna tijela daju odobrenje iz stavka 1. samo ako smatraju da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) diskrecijsko pravo iz stavka 1. ili oblik u kojem se raspodjele mogu isplatiti ne bi negativno utjecali na sposobnost institucije da otkaže plaćanja u vezi s instrumentom;
- (b) diskrecijsko pravo iz stavka 1. ili oblik u kojem se raspodjele mogu isplatiti ne bi negativno utjecali na sposobnost instrumenta ili obveze da apsorbira gubitke;
- (c) diskrecijsko pravo iz stavka 1. ili oblik u kojem se raspodjele mogu isplatiti ne bi na drugi način umanjili kvalitetu instrumenta kapitala ili obveze.

Nadležno tijelo savjetuje se sa sanacijskim tijelom o usklađenosti institucije s tim uvjetima prije izdavanja odobrenja iz stavka 1.

3. Instrumenti kapitala i obveze u vezi s kojima pravna osoba, koja nije institucija koja ih je izdala, ima diskrecijsko pravo donijeti odluku ili zahtijevati da isplata raspodjela po tim instrumentima ili obvezama bude u obliku koji nije gotovina ili instrumenti regulatornog kapitala, ne ispunjavaju uvjete za instrumente redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala, dopunskog kapitala ili prihvatljivih obveza.

4. Institucije mogu upotrijebiti širi tržišni indeks kao jednu od osnovica za utvrđivanje razine raspodjela po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala, dopunskog kapitala i prihvatljivih obveza.”;

(c) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Institucije izvješćuju o širim tržišnim indeksima na kojima se temelje njihovi instrumenti kapitala i prihvatljivih obveza te ih objavljuju.”.

(30) U članku 75. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Smatra se da su zahtjevi povezani s dospijanjem kratkih pozicija iz članka 45. točke (a), članka 59. točke (a), članka 69. točke (a) i članka 72.h točke (a) ispunjeni s obzirom na pozicije koje se drže ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:”.

(31) U članku 76. stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Za potrebe članka 42. točke (a), članka 45. točke (a), članka 57. točke (a), članka 59. točke (a), članka 67. točke (a), članka 69. točke (a) i članka 72.h točke (a), institucije mogu umanjiti iznos duge pozicije u instrumentu kapitala za udio indeksa koji čini ista odnosna izloženost koja se štiti ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) duga pozicija koja se štiti i kratka pozicija u indeksu koja se upotrebljava da bi se zaštitila ta duga pozicija obje su u knjizi trgovanja ili su obje u knjizi pozicija kojima se ne trguje;
- (b) pozicije iz točke (a) vode se po fer vrijednosti u bilanci institucije.

2. Ako je nadležno tijelo dalo prethodno odobrenje, institucija može upotrijebiti konzervativnu procjenu odnosne izloženosti institucije prema instrumentima koji su uključeni u indekse kao alternativu izračunu svoje izloženosti prema stavkama navedenim u jednoj od sljedećih točaka ili u nekoliko njih:

- (a) vlastiti instrumenti redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala, dopunskog kapitala i prihvatljivih obveza uključeni u indekse;
- (b) instrumenti redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala subjekata financijskog sektora uključeni u indekse;
- (c) instrumenti prihvatljivih obveza institucije uključeni u indekse.

3. Nadležna tijela daju odobrenje iz stavka 2. samo ako im je institucija dokazala da bi za instituciju bilo operativno opterećujuće pratiti svoju odnosnu izloženost prema stavkama navedenim u jednoj ili više točaka stavka 2., prema potrebi.

(32) Članak 77. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 77.

Uvjeti za smanjenje regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza

Institucija od nadležnog tijela traži prethodno odobrenje za jedno ili oboje od sljedećeg:

- (a) smanjenje, otkup ili ponovnu kupnju instrumenata redovnog osnovnog kapitala koje je institucija izdala u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom;
- (b) izvršenje opcije kupnje, otkupa, otplate ili ponovne kupnje instrumenata dodatnog osnovnog kapitala, dopunskog kapitala ili prihvatljivih obveza, ovisno o slučaju, prije datuma njihova ugovornog dospijeca.”.

(33) Članak 78. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 78.

Nadzorno odobrenje za smanjenje regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza

1. Nadležno tijelo izdaje instituciji odobrenje za smanjenje, ponovnu kupnju, izvršenje opcije kupnje ili otkup instrumenata redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala, dopunskog kapitala ili prihvatljivih obveza ako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:
 - (a) ako institucija prije ili u trenutku izvršenja radnje iz članka 77. zamijeni instrumente iz članka 77. instrumentima regulatornog kapitala ili prihvatljivih obveza jednake ili više kvalitete po uvjetima koji su održivi s aspekta sposobnosti institucije da ostvaruje dobit;
 - (b) ako institucija nadležnom tijelu dokaže da bi regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije nakon izvršenja dotične radnje premašili zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi, Direktivi 2013/36/EU i Direktivi 2014/59/EU u takvom iznosu koji nadležno tijelo smatra potrebnim.

Nadležno tijelo savjetuje se sa sanacijskim tijelom prije izdavanja tog odobrenja.

Ako institucija osigura dovoljne zaštitne mehanizme za svoje poslovanje s regulatornim kapitalom u iznosu koji premašuje zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi, Direktivi 2013/36/EU i Direktivi 2014/59/EU, sanacijsko tijelo može, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, toj instituciji izdati opće prethodno odobrenje za izvršenje opcije kupnje, otkupa, otplate ili ponovne kupnje instrumenata prihvatljivih obveza ako su ispunjeni kriteriji kojima se osigurava da će svaka takva buduća radnja biti u skladu s uvjetima iz točaka (a) i (b) ovog stavka. To opće prethodno odobrenje izdaje se samo na određeno vrijeme koje nije dulje od godinu dana i koji se nakon toga može produžiti. Opće prethodno odobrenje izdaje se samo za određeni unaprijed utvrđeni iznos koji utvrđuje sanacijsko tijelo. Sanacijska tijela obavješćuju nadležna tijela o svakom izdanom općem prethodnom odobrenju.

Ako institucija osigura dovoljne zaštitne mehanizme za svoje poslovanje s regulatornim kapitalom u iznosu koji premašuje zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi, Direktivi 2013/36/EU i Direktivi 2014/59/EU, nadležno tijelo može, nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom, toj instituciji izdati opće prethodno odobrenje za izvršenje opcija kupnje, otkupa, otplate ili ponovne kupnje instrumenata prihvatljivih obveza ako su ispunjeni kriteriji kojima se osigurava da će svaka takva buduća radnja biti u skladu s uvjetima iz točaka (a) i (b) ovog stavka. To opće prethodno odobrenje izdaje se samo na određeno vrijeme koje nije dulje od godinu dana i koji se nakon toga može produžiti. Opće prethodno odobrenje izdaje se samo za određeni unaprijed utvrđeni iznos koji utvrđuje nadležno tijelo. U slučaju instrumenata redovnog osnovnog kapitala taj unaprijed utvrđeni iznos ne smije premašiti 3 % relevantnog izdanja i ne smije premašiti 10 % iznosa za koji redovni osnovni kapital premašuje zbroj kapitalnih zahtjeva za redovni osnovni kapital utvrđenih u ovoj Uredbi, Direktivi 2013/36/EU i Direktivi 2014/59/EU u iznosu koji nadležno tijelo smatra potrebnim. U slučaju instrumenata dodatnog osnovnog kapitala ili dopunskog

kapitala taj unaprijed utvrđeni iznos ne smije premašiti 10 % relevantnog izdanja i ne smije premašiti 3 % ukupnog iznosa preostalih instrumenata redovnog osnovnog kapitala ili instrumenata dopunskog kapitala, ovisno o slučaju. U slučaju instrumenata prihvatljivih obveza unaprijed utvrđeni iznos utvrđuje sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom.

Nadležna tijela povlače opće prethodno odobrenje ako institucija prekrši bilo koji kriterij za to odobrenje.

2. Pri procjeni održivosti zamjenskih instrumenata s aspekta sposobnosti institucije da ostvari dobit u skladu sa stavkom 1. točkom (a), nadležna tijela razmatraju opseg u kojem bi ti zamjenski instrumenti kapitala i obveze bili skuplji za instituciju od onih koje bi zamijenili.
3. Ako institucija izvrši radnju iz članka 77. točke (a), a odbijanje otkupa instrumenata redovnog osnovnog kapitala iz članka 27. nije dopušteno mjerodavnim nacionalnim pravom, nadležno tijelo može primijeniti izuzeće od uvjeta iz stavka 1. ovog članka ako nadležno tijelo od institucije zahtijeva da ograniči otkup takvih instrumenata na odgovarajućoj osnovi.
4. Nadležna tijela mogu instituciji odobriti izvršenje opcije kupnje, otkup, otplatu ili ponovnu kupnju instrumenata dodatnog osnovnog kapitala tijekom razdoblja od pet godina koje počinje na dan njihova izdavanja ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. i bilo koji od sljedećih uvjeta:
 - (a) došlo je do promjene u regulatornoj klasifikaciji tih instrumenata koja bi vjerojatno rezultirala njihovim isključenjem iz regulatornog kapitala ili reklasifikacijom u oblik regulatornog kapitala niže kvalitete i ispunjena su oba sljedeća uvjeta:
 - i. nadležno tijelo smatra da je takva promjena u dovoljnoj mjeri izgledna;
 - ii. institucija je dokazala nadležnim tijelima da se regulatorna reklasifikacija tih instrumenata nije mogla razumno predvidjeti u trenutku njihova izdavanja;
 - (b) došlo je do promjene u primjenjivom poreznom tretmanu tih instrumenata u vezi s kojom je institucija dokazala nadležnim tijelima da je ona značajna i da se nije mogla razumno predvidjeti u trenutku izdavanja instrumenata;
 - (c) instrumenti se nastavljaju priznavati u skladu s člankom 484. CRR-a;

- (d) ako institucija prije ili u trenutku izvršenja radnje iz članka 77. zamijeni instrumente iz članka 77. instrumentima regulatornog kapitala ili prihvatljivih obveza jednake ili više kvalitete po uvjetima koji su održivi s aspekta sposobnosti institucije da ostvaruje dobit i ako je nadležno tijelo odobrilo tu radnju na temelju zaključka da bi ona bila korisna s bonitetnog stajališta i opravdana izvanrednim okolnostima;
- (e) instrumenti dodatnog osnovnog kapitala ili dopunskog kapitala ponovno su kupljeni u svrhu održavanja tržišta.

Nadležno tijelo savjetuje se sa sanacijskim tijelom o tim uvjetima prije izdavanja odobrenja.

5. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi odredila sljedeće:

- (a) značenje izraza „održivo s aspekta sposobnosti institucije da ostvaruje dobit”;
- (b) odgovarajuće osnove ograničenja otkupa iz stavka 3.;
- (c) postupak kojim su obuhvaćena ograničenja i postupci izdavanja prethodnog odobrenja nadležnih tijela za radnju iz članka 77. i podatke potrebne u zahtjevu institucije za odobrenje nadležnog tijela za provedbu radnje iz članka 77., uključujući postupak koji se primjenjuje u slučaju otkupa udjela izdanih članovima zadruga i vrijeme za obradu takvog zahtjeva;
- (d) izvanredne okolnosti iz stavka 4.;
- (e) značenje pojma „održavanje tržišta” iz stavka 4.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [tri mjeseca nakon stupanja na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(34) Članak 79. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Privremeno izuzeće od odbitka od regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza”;

(b) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako institucija drži instrumente kapitala ili obveze ili je odobrila podređene kredite, ovisno o slučaju, koji privremeno ispunjavaju uvjete za instrumente redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala, dopunskog kapitala ili prihvatljivih obveza u instituciji, a nadležno tijelo to smatra ulaganjem radi postupka financijske pomoći u svrhu reorganizacije i spašavanja tog subjekta ili te institucije, nadležno tijelo može privremeno primijeniti izuzeće od odredaba o odbitku koje bi se na te instrumente inače odnosile.”.

(35) Članak 80. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Kontinuirana ocjena kvalitete regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza”;

(b) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. EBA prati kvalitetu instrumenata regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza koje su izdale institucije na području Unije i u slučaju da ti instrumenti ne ispunjavaju pojedine kriterije prihvatljivosti navedene u ovoj Uredbi o tome odmah obavješćuje Komisiju.

Nadležna tijela bez odgode i na zahtjev EBA-e proslijeđuju sve informacije koje EBA smatra relevantnim u vezi s novim izdanim instrumentima kapitala ili novim vrstama izdanih obveza kako bi se EBA-i omogućilo da prati kvalitetu instrumenata regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza koje su izdale institucije na području Unije.”;

(c) u stavku 3. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„3. EBA daje tehnički savjet Komisiji u vezi s bilo kakvim značajnim promjenama za koje smatra da bi ih trebalo unijeti u definiciju regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza kao rezultat jednog od sljedećega.”.

(36) U članku 81. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Manjinski udjeli sastoje se od zbroja redovnog osnovnog kapitala ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) društvo kći jedno je od sljedećega:

i. institucija;

ii. društvo koje prema mjerodavnom nacionalnom pravu podliježe zahtjevima ove Uredbe i Direktive 2013/36/EU;

iii. financijski holding posrednik u trećoj zemlji na koji se primjenjuju ista pravila kao i na kreditne institucije te treće zemlje ako je Komisija donijela odluku u skladu s člankom 107. stavkom 4. da su ta pravila barem istovrijedna pravilima iz ove Uredbe;

(b) društvo kći u cijelosti je uključeno u konsolidaciju u skladu s dijelom prvim glavom II. poglavljem 2. ;

- (c) redovni osnovni kapital naveden u uvodnom dijelu ovog stavka u vlasništvu je osoba koje nisu društva uključena u konsolidaciju u skladu s dijelom prvim glavom II, poglavljem 2.”.

(37) Članak 82. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 82.

Kvalificirani dodatni osnovni kapital, osnovni kapital, dopunski kapital i kvalificirani regulatorni kapital

Kvalificirani dodatni osnovni kapital, osnovni kapital, dopunski kapital i kvalificirani regulatorni kapital obuhvaćaju manjinski udio, instrumente dodatnog osnovnog kapitala ili dopunskog kapitala, prema potrebi, i s njima povezanu zadržanu dobit i račune premije na dionice društva kćeri ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) društvo kći jedno je od sljedećega:

institucija;

društvo koje prema mjerodavnom nacionalnom pravu podliježe zahtjevima iz ove Uredbe i Direktive 2013/36/EU;

financijski holding posrednik u trećoj zemlji na koji se primjenjuju ista pravila kao i na kreditne institucije te treće zemlje ako je Komisija donijela odluku u skladu s člankom 107. stavkom 4. da su ta pravila barem istovrijedna pravilima iz ove Uredbe;

(b) društvo kći u cijelosti je uključeno u opseg konsolidacije u skladu s poglavljem 2. glave II. dijela prvog;

(c) ti instrumenti u vlasništvu su osoba koje nisu društva uključena u konsolidaciju u skladu s dijelom prvim glavom II. poglavljem 2. .”.

(38) U članku 83. uvodna rečenica u stavku 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Instrumenti dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala koje izdaje subjekt posebne namjene, kao i povezani računi premija na dionice, uključuju se do 31. prosinca 2021. u kvalificirani dodatni osnovni kapital, osnovni kapital ili dopunski kapital ili u kvalificirani regulatorni kapital, prema potrebi, samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:”.

(39) Članak 92. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeća točka (d):

„(d) omjer financijske poluge od 3 %.”.

(b) u stavku 3. točke (b), (c) i (d) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) kapitalni zahtjevi za poslove iz knjige trgovanja institucije za sljedeće:

iv. tržišne rizike određene u skladu s glavom IV. ovog dijela;

- v. velike izloženosti koje prekoračuju ograničenja iz članaka 395. do 401. u onoj mjeri u kojoj je instituciji dopušteno ta ograničenja prekoračiti, kako je određeno u skladu s dijelom četvrtim.

(c) kapitalni zahtjevi za tržišne rizike kako je određeno u glavi IV. ovog dijela za sve poslovne aktivnosti koje uzrokuju valutni rizik i robni rizik;

(d) kapitalni zahtjevi određeni u skladu s glavom V., osim članka 379., za rizik namire.”.

(40) Umeću se sljedeći članci 92.a i 92.b:

„Članak 92.a

Kapitalni zahtjev i zahtjev za prihvatljive obveze GSV institucija

1. U skladu s člancima 93. i 94. i iznimkama iz stavka 2. ovog članka, institucije koje se smatraju subjektima u sanaciji i koje su GSV institucije ili dio GSV institucije ispunjavaju u svakom trenutku sljedeće kapitalne zahtjeve i zahtjeve za prihvatljive obveze:
 - (a) omjer od 18 % zasnovan na riziku, koji predstavlja regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije, iskazano kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4.;
 - (b) omjer od 6,75 % koji nije zasnovan na riziku, koji predstavlja regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije, iskazano kao postotni udio mjere ukupne izloženosti iz članka 429. stavka 4.
2. Zahtjev iz stavka 1. ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:
 - (a) u razdoblju od tri godine nakon datuma od kada se institucija ili grupa čiji je institucija dio smatra GSV institucijom;
 - (b) u razdoblju od dvije godine nakon datuma na koji je sanacijsko tijelo primijenilo *bail-in* instrument u skladu s Direktivom 2014/59/EU;
 - (c) u razdoblju od dvije godine nakon datuma na koji je subjekt u sanaciji primijenio alternativnu mjeru privatnog sektora iz članka 32. stavka 1. točke (b) Direktive 2014/59/EU kojom su instrumenti kapitala i druge obveze otpisani ili su konvertirani u instrumente redovnog osnovnog kapitala radi dokapitalizacije subjekta u sanaciji bez primjene instrumenata sanacije.
3. Ako ukupni iznos koji proizlazi iz primjene zahtjeva utvrđenih u stavku 1. točki (a) na svaki subjekt u sanaciji iste GSV institucije premašuje zahtjev za regulatorni kapital i zahtjev za prihvatljive obveze izračunato u skladu s člankom 12., sanacijsko tijelo matične institucije iz EU-a može, nakon savjetovanja s ostalim relevantnim sanacijskim tijelima, postupiti u skladu s člankom 45.d stavkom 3. ili člankom 45.h stavkom 1. Direktive 2014/59/EU.

Članak 92.b

Kapitalni zahtjev i zahtjev za prihvatljive obveze GSV institucija izvan EU-a

Institucije koje su značajna društva kćeri GSV institucije izvan EU-a i koje nisu subjekti u sanaciju u svakom trenutku ispunjavaju kapitalni zahtjev i zahtjev za prihvatljive obveze koji iznosi 90 % kapitalnog zahtjeva i zahtjeva za prihvatljive obveze iz članka 92.a.

Za potrebe usklađenosti sa stavkom 1., instrumenti dodatnog osnovnog kapitala, dopunskog kapitala i prihvatljivih obveza obračunavaju se samo ako ih drži matično društvo institucije u trećoj zemlji.”.

(41) Članak 94. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 94.

Odstupanje za mali obujam poslova iz knjige trgovanja

1. Odstupajući od članka 92. stavka 3. točke (b), institucije mogu izračunati kapitalni zahtjev za svoje poslove iz knjige trgovanja u skladu sa stavkom 2. ako je obujam bilančnih i izvanbilančnih poslova iz knjige trgovanja jednak ili manji od sljedećih pragova na temelju procjene koja se provodi jednom mjesečno:
 - (a) 5 % ukupne imovine institucije;
 - (b) 50 milijuna EUR.
2. Ako su uvjeti iz stavka 1. ispunjeni, institucije mogu izračunati kapitalni zahtjev za svoje poslove iz knjige trgovanja kako slijedi:
 - (a) za ugovore navedene u točki 1. Priloga II., ugovore koji se odnose na vlasnička ulaganja iz točke 3. Priloga II. i kreditne izvedenice, institucije te pozicije mogu izuzeti iz kapitalnog zahtjeva iz članka 92. stavka 3. točke (b);
 - (b) za pozicije iz knjige trgovanja osim pozicija iz točke (a), institucije mogu kapitalni zahtjev iz članka 92. stavka 3. točke (b) zamijeniti zahtjevom izračunatim u skladu s člankom 92. stavkom 3. točkom (a).
3. Institucije izračunavaju obujam svojih bilančnih i izvanbilančnih poslova iz knjige trgovanja na određeni datum za potrebe stavka 1. u skladu sa sljedećim zahtjevima:
 - (a) sve pozicije raspoređene u knjigu trgovanja u skladu s člankom 104. uključuju se u izračun, osim za sljedeće:
 - i. pozicije koje se odnose na tečaj i robu;
 - ii. kreditne izvedenice koje su priznate kao interne zaštite od izloženosti kreditnom riziku u knjizi pozicija kojima se ne trguje ili od izloženosti riziku druge ugovorne strane;
 - (b) sve pozicije vrednuju se po tržišnim cijenama na određeni datum; ako nije dostupna tržišna cijena pozicije na taj datum, institucije za tu poziciju uzimaju njezinu posljednju tržišnu vrijednost.

- (c) apsolutna vrijednost dugih pozicija zbraja se s apsolutnom vrijednošću kratkih pozicija.
4. Kada institucije izračunavaju ili prestanu izračunavati kapitalne zahtjeve za svoje poslove iz knjige trgovanja u skladu sa stavkom 2., one o tome obavješćuju nadležna tijela.
5. Institucija koja više ne ispunjava bilo koji od uvjeta iz stavka 1. o tome odmah obavješćuje nadležno tijelo.
6. Institucije prestaju određivati kapitalne zahtjeve za svoje poslove iz knjige trgovanja u skladu sa stavkom 2. u roku od tri mjeseca u jednom od sljedećih slučajeva:
- (a) institucija ne ispunjava bilo koji od uvjeta iz stavka 1 tijekom tri uzastopna mjeseca;
- (b) institucija ne ispunjava bilo koji od uvjeta iz stavka 1. tijekom više od 6 mjeseci u zadnjih 12 mjeseci.
7. Ako institucija prestane izračunavati kapitalne zahtjeve za svoje poslove iz knjige trgovanja u skladu s ovim člankom, dopušteno joj je ponovno izračunavati kapitalne zahtjeve za njezine poslove iz knjige trgovanja u skladu s ovim člankom samo ako nadležnom tijelu dokaže da su svi uvjeti utvrđeni stavkom 1. bili ispunjeni u neprekinutom razdoblju od godine dana.
8. Institucije tijekom mjesečne procjene ne unose poziciju u knjigu trgovanja samo kako bi ispunile bilo koji od uvjeta iz stavka 1.”.
- (42) Članak 99. zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 99.
Izvješćivanje o kapitalnim zahtjevima i financijskim informacijama*

1. Institucije izvješćuju svoja nadležna tijela o obvezama iz članka 92. u skladu s ovim člankom.
- Subjekti u sanaciji izvješćuju svoja nadležna tijela o obvezama propisanim u člancima 92.a i 92.b najmanje na polugodišnjoj osnovi.
2. Osim izvješćivanja o regulatornom kapitalu iz stavka 1., institucije izvješćuju svoja nadležna tijela o financijskim informacijama ako su institucije jedno od sljedećega:
- (a) institucija na koju se primjenjuje članak 4. Uredbe (EZ) br. 1606/2002;
- (b) kreditna institucija koja svoje konsolidirane financijske izvještaje priprema u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima u skladu s člankom 5. točkom (b) Uredbe (EZ) br. 1606/2002.
3. Nadležna tijela mogu od kreditnih institucija koje svoj regulatorni kapital utvrđuju na konsolidiranoj osnovi u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima u

skladu s člankom 24. stavkom 2. ove Uredbe zatražiti da o financijskim informacijama izvješćuju u skladu s ovim člankom.

4. Izvješća koja se zahtijevaju u skladu sa stavcima 1. do 3. male institucije dostavljaju na godišnjoj osnovi kako je definirano člankom 430.a dok ih u skladu sa stavkom 6. sve ostale institucije dostavljaju na polugodišnjoj osnovi ili češće.
5. Izvješćivanjem o financijskim informacijama iz stavaka 2. i 3. obuhvaćene su samo informacije koje su potrebne da bi se dobio potpun pregled nad profilom rizičnosti institucije i pregled nad sistemskim rizicima koje institucije predstavljaju za financijski sektor ili realno gospodarstvo u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010.
6. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju jedinstveni formati, učestalost, datumi izvješćivanja, definicije i informatička rješenja za izvješćivanje iz stavaka 1. do 3. i iz članka 100.

Izveštajni zahtjevi iz ovog članka primjenjuju se na institucije razmjerno njihovoj veličini i složenosti te prirodi i razini rizika njihova poslovanja.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

7. EBA procjenjuje financijski učinak Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 680/2014²⁹ na institucije u smislu troškova usklađivanja i izvješćuje Komisiju o svojim zaključcima najkasnije [31. prosinca 2019.]. U tom izvješću posebno se ispituje je li primjena izvještajnih zahtjeva u dovoljnoj mjeri razmjerna. Stoga se u izvješću:
 - (a) institucije razvrstavaju u kategorije na temelju njihove veličine i složenosti te prirode i razine rizika njihova poslovanja. U izvješće se posebno uključuje kategorija malih institucija kako je definirano u članku 430.a;
 - (b) mjeri opterećenje zbog obveze izvješćivanja nastalo za svaku kategoriju institucija tijekom relevantnog razdoblja kako bi se ispunili izvještajni zahtjevi propisani Provedbenom uredbom (EU) br. 680/2014, uzimajući u obzir sljedeće:
 - i. opterećenje zbog obveze izvješćivanja mjeri se kao udio troškova usklađivanja u neto dobiti institucije tijekom određenog razdoblja;
 - ii. troškovi usklađivanja obuhvaćaju sve troškove koji se izravno ili neizravno odnose na uvođenje i kontinuirano funkcioniranje sustava izvješćivanja, uključujući troškove osoblja, IT sustava, pravnih, računovodstvenih, revizijskih i savjetodavnih usluga;

²⁹ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 680/2014 od 16. travnja 2014. o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda o nadzornom izvješćivanju institucija u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 191, 28.6.2014., str. 1.).

- iii. relevantno razdoblje znači svako jednogodišnje razdoblje u kojem su za institucije nastali troškovi usklađivanja zbog pripreme provedbe izvještajnih zahtjeva propisanih Provedbenom uredbom (EU) br. 680/2014 i nastavak kontinuiranog funkcioniranja sustava izvješćivanja;
 - (c) procjenjuje jesu li i u kojoj mjeri troškovi usklađivanja značajno spriječili ulazak novoosnovanih institucija na tržište;
 - (d) procjenjuje učinak troškova usklađivanja iz točke (b) podtočke ii. na svaku kategoriju institucija u smislu oportunitetnih troškova; i
 - (e) navode se preporuke za izmjene Provedbene uredbe (EU) br. 680/2014 radi smanjenja opterećenja zbog obveze izvješćivanja institucija ili određenih kategorija institucija, ovisno o slučaju, uzimajući u obzir ciljeve ove Uredbe i Direktive 2013/36/EU. U izvješću se barem navode preporuke o tome kako bi trebalo smanjiti razinu detalja izvještajnih zahtjeva za male institucije kako je definirano u članku 430.a.
8. Za potrebe stavka 7. točke (d), „oportunitetni trošak” znači izgubljena vrijednost usluga koje institucije zbog troškova usklađenja nisu pružile klijentima.
9. Nadležna tijela savjetuju se s EBA-om o tome trebaju li institucije, osim onih iz stavaka 2. i 3., izvješćivati o financijskim informacijama na konsolidiranoj osnovi u skladu sa stavkom 2. ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
- (a) relevantne institucije inače ne izvješćuju na konsolidiranoj osnovi;
 - (b) na relevantne institucije primjenjuje se računovodstveni okvir u skladu s Direktivom 86/635/EEZ;
 - (c) smatra se da je financijsko izvješćivanje potrebno da bi se dobio potpun pregled nad profilom rizičnosti poslova tih institucija i nad sistemskim rizicima koje one predstavljaju za financijski sektor ili realno gospodarstvo u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010.
- EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju formati kojima će se institucije iz prvog podstavka koristiti u svrhe navedene u tom podstavku.
- Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u drugom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.
10. Ako nadležno tijelo smatra da su informacije koje nisu obuhvaćene provedbenim tehničkim standardima iz stavka 6. potrebne u svrhe navedene u stavku 5., ono obavješćuje EBA-u i ESRB o dodatnim informacijama za koje smatra da ih je potrebno uključiti u provedbene tehničke standarde iz tog stavka.
11. Nadležna tijela mogu primijeniti izuzeće od zahtjeva za izvješćivanje o podacima navedenim u provedbenim tehničkim standardima iz ovog članka i članaka 100.,

101., 394., 415. i 430. ako su ti podaci nadležnim tijelima već dostupni na neki drugi način koji nije određen u prethodno navedenim provedbenim tehničkim standardima, među ostalim i ako su te informacije dostupne nadležnim tijelima u drukčijem formatu ili drukčijoj razini detalja.”.

(43) Članak 100. zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 100.
Zahtjevi za izvješćivanje o opterećenosti imovine*

1. Institucije izvješćuju svoja nadležna tijela o razini opterećenosti svoje imovine.
2. Izvješće iz stavka 1. sadržava raščlambu prema vrsti opterećenosti imovine, kao što su repo ugovori, transakcije pozajmljivanja vrijednosnih papira drugoj ugovornoj strani, sekuritizirane izloženosti ili krediti koji služe kao kolateral za pokrivene obveznice.”.

(44) U članku 101. stavku 1. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„1. Institucije izvješćuju svoja nadležna tijela na polugodišnjoj osnovi o sljedećim agregiranim podacima za svako nacionalno tržište nekretnina kojemu su izložene:”.

(45) U članku 101. stavci 4. i 5. zamjenjuju se sljedećima:

„4. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju jedinstveni formati, definicije, učestalost i datumi izvještavanja agregiranih podataka iz stavka 1. te informatička rješenja.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

5. Odstupajući od stavka 1., male institucije definirane u članku 430.a jednom godišnje dostavljaju informacije iz stavka 1.”.

(46) Članak 102. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 2., 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Namjera trgovanja dokazuje se na temelju strategija, politika i postupaka koje institucija određuje radi upravljanja pozicijom ili portfeljem u skladu s člankom 104.

3. Institucije uspostavljaju i održavaju sustave i kontrole za upravljanje knjigom trgovanja u skladu s člankom 103.

4. Pozicije iz knjige trgovanja povezuju se sa stolovima za trgovanje koje je uspostavila institucija u skladu s člankom 104.b, osim ako institucija ispunjava uvjete za tretman iz članka 94. ili joj je odobreno izuzeće iz članka 104.b stavka 3.”

(b) Dodaju se sljedeći stavci 5. i 6.:

„5. Pozicije u knjizi trgovanja podliježu zahtjevima za bonitetno vrednovanje iz članka 105.

6. Institucije tretiraju interne zaštite u skladu s člankom 106.”.

(47) Članak 103. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Institucije moraju imati jasno definirane politike i postupke za cjelovito upravljanje knjigom trgovanja. Te politike i postupci uključuju najmanje sljedeće:

- (a) koje aktivnosti institucija smatra trgovanjem i koje čine sastavni dio knjige trgovanja u svrhu kapitalnih zahtjeva;
- (b) mjeru u kojoj se pozicija može dnevno vrednovati po tržišnoj vrijednosti na aktivnom, likvidnom, dvosmjernom tržištu;
- (c) za pozicije koje se vrednuju po modelu, mjeru u kojoj institucija može:
 - i. identificirati sve značajne rizike pozicije;
 - ii. zaštititi se od svih značajnih rizika pozicije instrumentima za koje postoji aktivno, likvidno, dvosmjerno tržište;
 - iii. izvesti pouzdane procjene ključnih pretpostavki i parametara koji se koriste u modelu;
- (d) mjeru u kojoj institucija može i dužna je ostvariti vrednovanje pozicije koja se može dosljedno vanjski vrednovati;
- (e) mjeru u kojoj bi zakonska ograničenja ili drugi operativni zahtjevi mogli umanjiti sposobnost institucije da ostvari poništavanje pozicije ili

zaštiti pozicije u kratkom roku;

- (f) mjeru u kojoj institucija može i dužna je aktivno upravljati rizicima koji proizlaze iz pozicija u okviru njezinih poslova trgovanja;
- (g) mjeru u kojoj institucija može prenijeti rizik ili pozicije između knjige pozicija kojima se ne trguje i knjige trgovanja te kriterije za te prijenose iz članka 104.a.”;

(b) U stavku 2. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„2. Pri upravljanju svojim pozicijama ili portfeljima pozicija u knjizi trgovanja institucija ispunjava sve sljedeće zahtjeve:”;

(c) u stavku 2., točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) institucija mora imati jasno dokumentiranu strategiju trgovanja za pozicije ili portfelje u knjizi trgovanja koju odobrava više rukovodstvo i koja uključuje očekivano razdoblje držanja;”;

(d) u stavku 2., uvodni dio točke (b) mijenja se kako slijedi:

„(b) institucija mora imati jasno definirane politike i postupke za aktivno upravljanje pozicijama ili portfeljima u knjizi trgovanja. Te politike i postupci uključuju sljedeće:”;

(e) u stavku 2. točka (b) podtočka i. mijenja se kako slijedi:

„i. koje pozicije ili portfelje pozicija mogu zauzeti svaki stol za trgovanje ili, ovisno o slučaju, imenovani trgovci;”.

(48) Članak 104. zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 104.
Uključivanje u knjigu trgovanja*

1. Institucije moraju imati jasno definirane politike i postupke za određivanje pozicija koje se uključuju u knjigu trgovanja u svrhu izračuna njihovih kapitalnih zahtjeva u skladu sa zahtjevima iz članka 102., definicijom knjige trgovanja iz članka 4. stavka 1. točke 86. i odredbama ovog članka, uzimajući u obzir sposobnosti i praksu upravljanja rizicima institucije. Institucija u potpunosti dokumentira poštovanje tih politika i postupaka te na njih primjenjuje unutarnju reviziju najmanje jednom godišnje i rezultate te revizije stavlja na raspolaganje nadležnom tijelu.
2. Pozicije u sljedećim instrumentima raspoređuju se u knjigu trgovanja:
 - (a) instrumenti koji ispunjavaju kriterije za uključivanje u korelacijski portfelj namijenjen trgovanju („CTP”), kako je navedeno u stavcima 6. do 9.;
 - (b) financijski instrumenti kojima se upravlja na stolu za trgovanje uspostavljenom u

skladu s člankom 104.b;

- (c) financijski instrumenti zbog kojih nastaje neto kratka kreditna ili pozicija vlasničkih instrumenata;
- (d) instrumenti koji proizlaze iz preuzetih obveza;
- (e) financijska imovina ili obveze mjerene po fer vrijednosti;
- (f) instrumenti koji proizlaze iz aktivnosti održavanja tržišta;
- (g) subjekti za zajednička ulaganja, pod uvjetom da ispunjavaju uvjete iz stavka 10. ovog članka;
- (h) uvršteni vlasnički vrijednosni papiri;
- (i) transakcije financiranja vrijednosnih papira povezane s trgovanjem;
- (j) opcije, uključujući izdvojene ugrađene izvedenice iz instrumenata u knjizi pozicija kojima se ne trguje koje se odnose na kreditni rizik ili rizik vlasničkih instrumenata.

Za potrebe točke (c) ovog stavka, institucija ima neto kratku poziciju vlasničkih instrumenata ako smanjenje cijene vlasničkih instrumenata dovede do dobiti za instituciju. Institucija stoga ima neto kratku kreditnu poziciju ako povećanje kreditne marže ili pogoršanje kreditne sposobnosti izdavatelja ili grupe izdavatelja dovede do dobiti za instituciju.

3. Pozicije u sljedećim instrumentima ne raspoređuju se u knjigu trgovanja:

- (a) instrumenti namijenjeni za skladište sekuritizacije;
- (b) nekretnine;
- (c) kreditiranje stanovništva i MSP-ova;
- (d) ostali subjekti za zajednička ulaganja koji nisu navedeni u stavku 2. točki (g) u kojima institucija ne može svakodnevno imati uvid u fond ili u kojima institucija ne može svakodnevno dobiti realne cijene za vlasnička ulaganja u fondu;
- (e) ugovori o izvedenicama s odnosnim instrumentima iz točaka (a) do (d);
- (f) instrumenti koji se drže za potrebe zaštite od posebnog rizika pozicije u instrumentu iz točaka (a) do (e).

4. Neovisno o stavku 2. institucija ne može poziciju u instrumentu iz stavka 2. točaka (e) do (i) rasporediti u knjigu trgovanja ako ta institucija može uvjeriti nadležna tijela da poziciju ne drži s namjerom trgovanja ili da ne štiti pozicije koje drži s namjerom trgovanja.
5. Nadležna tijela mogu zahtijevati da institucija dostavi dokaze o tome da se pozicija koja nije navedena u stavku 3. rasporedi u knjigu trgovanja. Ako nema odgovarajućih dokaza, nadležna tijela mogu zahtijevati da institucija prerasporedi tu poziciju u knjigu pozicija kojima se ne trguje, osim pozicija iz stavka 2. točaka (a) do (d).
6. Nadležna tijela mogu zahtijevati da institucija dostavi dokaze o tome da se pozicija koja nije navedena u stavku 2. točkama (a) do (d) rasporedi u knjigu pozicija kojima se ne trguje. Ako nema odgovarajućih dokaza, nadležna tijela mogu zahtijevati da institucija prerasporedi tu poziciju u knjigu trgovanja, osim ako je ta pozicija navedena u stavku 3.
7. Sekuritizacijske pozicije korelacijskog portfelja namijenjenog trgovanju i kreditne izvedenice na osnovi n-tog nastanka statusa neispunjavanja obveza koje zadovoljavaju sve sljedeće kriterije raspoređuju se u korelacijski portfelj namijenjen trgovanju:
 - (a) pozicije nisu resekuritizacijske pozicije, ni opcije na sekuritizacijsku tranšu, ni druge izvedenice sekuritizacijskih izloženosti koje ne osiguravaju proporcionalan udio u prihodu sekuritizacijske tranše;
 - (b) svi njihovi odnosni instrumenti jesu:
 - i. instrumenti koji se odnose na jedan subjekt, uključujući kreditne izvedenice kod kojih je referentni subjekt jedna osoba, za koje postoji likvidno dvosmjerno tržište;
 - ii. indeksi kojima se obično trguje na temelju instrumenata iz točke i.

Smatra se da dvosmjerno tržište postoji ako su dane nezavisne ponude za kupnju i prodaju u dobroj vjeri tako da se cijena, koja je razumno povezana s posljednjom prodajnom cijenom ili trenutačnom konkurentnom kotacijom kupovne i prodajne cijene, može odrediti u roku od jednog dana te se transakcija može namiriti po toj cijeni u relativno kratkom razdoblju koje je u skladu s trgovinskim običajima.
8. Pozicije s bilo kojim od sljedećih odnosnih instrumenata ne uključuju se u korelacijski portfelj namijenjen trgovanju:
 - (a) odnosni instrumenti koji pripadaju kategorijama izloženosti iz članka 112. točaka (h) ili (i);
 - (b) potraživanje od subjekta posebne namjene, kolateralizirano, izravno ili neizravno,

pozicijom koja u skladu sa stavkom 6. sama po sebi ne bi udovoljavala zahtjevima za uključivanje u korelacijski portfelj namijenjen trgovanju.

9. Institucije mogu uključiti u korelacijski portfelj namijenjen trgovanju pozicije koje nisu sekuritizacijske pozicije ni kreditne izvedenice na osnovi n-tog nastanka statusa neispunjavanja obveza, nego štite druge pozicije u tom portfelju, pod uvjetom da postoji dvosmjerno likvidno tržište kako je opisano u posljednjem podstavku stavka 7. za instrument ili njegove odnosne instrumente.
 10. Institucija poziciju u subjektu za zajednička ulaganja raspoređuje u knjigu trgovanja ako zadovoljava najmanje jedan od sljedećih uvjeta:
 - (a) institucija može svakodnevno imati uvid u subjekt za zajednička ulaganja;
 - (b) institucija može svakodnevno dobivati cijene za subjekt za zajednička ulaganja.”.
- (49) Umeću se sljedeći članci 104.a i 104.b:

*„Članak 104.a
Reklasifikacija pozicije*

1. Institucije imaju uspostavljene jasno definirane politike kako bi utvrdile koje izvanredne okolnosti opravdavaju reklasifikaciju pozicije iz knjige trgovanja kao pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje ili, obrnuto, pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje kao knjige pozicija kojima se trguje za potrebe određivanja kapitalnih zahtjeva, u skladu sa zahtjevima nadležnih tijela. Institucije preispituju te politike najmanje jednom godišnje.

EBA u roku od [dvije godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe] sastavlja smjernice o značenju izvanrednih okolnosti za potrebe ovog članka.
2. Nadležna tijela izdaju odobrenje da se pozicija iz knjige trgovanja reklasificira kao pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje ili, obrnuto, pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje kao knjiga pozicija kojima se trguje za potrebe određivanja kapitalnih zahtjeva samo ako je institucija nadležnim tijelima dostavila pisane dokaze o tome da je njezina odluka o reklasifikaciji te pozicije rezultat izvanrednih okolnosti koje su u skladu s politikama koje je ona utvrdila u skladu sa stavkom 1. U tu svrhu institucija osigurava dostatne dokaze o tome da pozicija više ne ispunjava uvjet da bude klasificirana kao pozicija u knjizi trgovanja ili u knjizi pozicija kojima se ne trguje u skladu s člankom 104.

Odluku iz prvog podstavka odobrava upravljačko tijelo institucije.
3. Ako su nadležna tijela izdala odobrenje u skladu sa stavkom 2., institucija:
 - (a) javno objavljuje na najraniji izvještajni datum da je njezina pozicija reklasificirana;

- (b) podložno tretmanu iz stavka 4., određuje od najranijeg izvještajnog datuma kapitalne zahtjeve reklasificirane pozicije u skladu s člankom 92.;
- 4. Ako na najraniji izvještajni datum neto promjena iznosa kapitalnih zahtjeva institucije koji proizlaze iz reklasifikacije pozicije rezultira neto smanjenjem kapitalnih zahtjeva, institucija drži dodatni regulatorni kapital koji je jednak toj neto promjeni i javno objavljuje iznos tog dodatnog regulatornoga kapitala. Iznos tog dodatnog regulatornoga kapitala ostaje nepromijenjen do dospijeca pozicije, osim ako nadležna tijela instituciji dopuste da taj iznos postupno isključi na raniji datum.
- 5. Reklasifikacija pozicije u skladu s ovim člankom neopoziva je.

Članak 104.b
Zahtjevi za stol za trgovanje

- 1. Institucije uspostavljaju stolove za trgovanje i svaku svoju poziciju iz knjige trgovanja povezuju s jednim od tih stolova za trgovanje. Pozicije iz knjige trgovanja povezuju se s istim stolom za trgovanje samo ako su u skladu s dogovorenom poslovnom strategijom za stol za trgovanje te se njima dosljedno upravlja i prati ih se u skladu sa stavkom 2.
- 2. Stolovi za trgovanje institucija u svakom trenutku ispunjavaju sljedeće zahtjeve:
 - (a) svaki stol za trgovanje ima jasnu i određenu poslovnu strategiju i strukturu za upravljanje rizicima koja je primjerena za njegovu poslovnu strategiju;
 - (b) svaki stol za trgovanje ima jasnu organizacijsku strukturu; pozicijama u pojedinom stolu za trgovanje upravljaju imenovani trgovci u instituciji; svaki trgovac ima posebne funkcije u okviru stola za trgovanje; jednom se stolu za trgovanje raspoređuje jedan trgovac; jedan trgovac u okviru svakog stola za trgovanje ima vodeću ulogu u nadzoru djelatnosti i ostalih trgovaca u okviru tog stola za trgovanje;
 - (c) limiti pozicija određuju se u okviru svakog stola za trgovanje u skladu s poslovnom strategijom tog stola za trgovanje;
 - (d) izvješća o djelatnostima, profitabilnosti, upravljanju rizicima i regulatornim zahtjevima na razini stola za trgovanje sastavljaju se najmanje jednom tjedno i redovito se priopćavaju upravljačkom tijelu institucije;

- (e) svaki stol za trgovanje ima jasan godišnji poslovni plan koji uključuje jasno određenu politiku primitaka temeljenu na dobrim kriterijima koji se upotrebljavaju za mjerenje uspješnosti.
3. Institucije obavješćuju nadležna tijela o načinu na koji ispunjavaju uvjete iz stavka 2. Nadležna tijela mogu zahtijevati da institucija promijeni strukturu ili organizaciju svojih stolova za trgovanje radi usklađivanja s ovim člankom.
 4. Odstupajući od stavka 1., institucije koje primjenjuju pristupe iz članka 325. stavka 1. točaka (a) i (c) za određivanje kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik mogu podnijeti zahtjev za izuzeće za dio ili sve zahtjeve iz ovog članka. Nadležna tijela mogu odobriti izuzeće ako institucija dokaže:
 - (a) da neusklađenost sa stavkom 2. ne bi imala značajan nepovoljan utjecaj na sposobnost institucije da učinkovito upravlja i prati tržišne rizike svojih pozicija iz knjige trgovanja;
 - (b) da institucija poštuje opće zahtjeve za upravljanje knjigom trgovanja kako je navedeno u članku 103.”.
- (50) Članak 105. mijenja se kako slijedi:
- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Sve pozicije iz knjige trgovanja i pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje mjerene po fer vrijednosti podliježu standardima bonitetnog vrednovanja iz ovog članka. Institucije posebno osiguravaju da se bonitetnim vrednovanjem njihovih pozicija iz knjige trgovanja postiže odgovarajuća razina pouzdanosti u odnosu na dinamičnu prirodu pozicija iz knjige trgovanja i pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje mjenih po fer vrijednosti, zahtjeve za bonitetnu ispravnost te način postupanja i svrhu kapitalnih zahtjeva s obzirom na pozicije iz knjige trgovanja i pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje mjenih po fer vrijednosti.”;
 - (b) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Institucije ponovno vrednuju pozicije iz knjige trgovanja po fer vrijednosti najmanje jednom dnevno. Promjene vrijednosti tih pozicija iskazuju se u računu dobiti i gubitka institucije.

4. Institucije vrednuju po tržišnoj vrijednosti svoje pozicije iz knjige trgovanja i pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje mjerene po fer vrijednosti kad god je moguće, među ostalim i pri primjeni odgovarajućeg tretmana kapitala na te pozicije.”;
 - (c) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„6. Ako vrednovanje po tržišnoj vrijednosti nije moguće, institucije konzervativno vrednuju po modelu svoje pozicije i portfelje, uključujući i onda kad izračunavaju kapitalne zahtjeve za pozicije u knjizi trgovanja i pozicije mjerene po fer vrijednosti iz knjige pozicija kojima se ne trguje.”;

(d) u stavku 7. posljednji podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Za potrebe točke (d) model mora biti razvijen ili odobren neovisno o stolovima za trgovanje i mora biti neovisno testiran, uključujući validaciju matematičkih izračuna, pretpostavki i programske provedbe.”;

(e) u stavku 11. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) „dodatno vrijeme koje bi bilo potrebno za zaštitu pozicije ili od rizika unutar pozicije nakon razdoblja likvidnosti koja su pripisana faktorima rizika pozicije u skladu s člankom 325.be.”.

(51) Članak 106. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Zahtjevi iz stavka 1. primjenjuju se ne dovodeći u pitanje zahtjeve koji se odnose na zaštićene pozicije u, prema potrebi, knjizi pozicija kojima se ne trguje ili knjizi trgovanja.

3. Ako se institucija štiti od izloženosti kreditnom riziku u knjizi pozicija kojima se ne trguje ili od izloženosti riziku druge ugovorne strane uz pomoć kreditne izvedenice raspoređene u njezinu knjigu trgovanja, ta pozicija kreditne izvedenice priznaje se kao interna zaštita od izloženosti kreditnom riziku u knjizi pozicija kojima se ne trguje ili od izloženosti riziku druge ugovorne strane u svrhu izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom iz članka 92. stavka 3. točke (a) ako institucija uđe u drugu transakciju kreditnim izvedenicama s dostupnom trećom stranom pružatelja zaštite koja ispunjava zahtjeve za nematerijalnu kreditnu zaštitu u knjizi pozicija kojima se ne trguje i koja jasno poništava tržišni rizik interne zaštite.

Interna zaštita priznata u skladu s prvim podstavkom i kreditna izvedenica u koju se ušlo s trećom stranom uključuju se u knjigu trgovanja u svrhu izračuna kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike.”;

(b) Dodaju se sljedeći stavci 4., 5. i 6.:

„4. Ako se institucija štiti od izloženosti riziku vlasničkih instrumenata u knjizi pozicija kojima se ne trguje uz pomoć izvedenice vlasničkih instrumenata raspoređene u njezinu knjigu trgovanja, ta pozicija izvedenice vlasničkih instrumenata priznaje se kao interna zaštita od izloženosti riziku vlasničkih vrijednosnih papira u knjizi pozicija kojima se ne trguje u svrhu izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom iz članka 92. stavka 3. točke (a) ako institucija uđe u drugu transakciju izvedenicama vlasničkih instrumenata s dostupnom trećom stranom pružatelja zaštite koja ispunjava zahtjeve za nematerijalnu kreditnu zaštitu u knjizi pozicija kojima se ne trguje i koja jasno poništava tržišni rizik interne zaštite.

Interna zaštita priznata u skladu s prvim podstavkom i izvedenica vlasničkih instrumenata u koju se ušlo s trećom stranom uključuju se u knjigu trgovanja u svrhu izračuna kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike.

5. Ako se institucija štiti od izloženosti kamatnom riziku u knjizi pozicija kojima se ne trguje uz pomoć pozicije kamatnog rizika raspoređene u njezinu knjigu, ta se pozicija smatra internom zaštitom u svrhu procjene kamatnih rizika koji proizlaze iz pozicija kojima se ne trguje u skladu s člancima 84. i 98. Direktive 2013/36/EU ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) pozicija je povezana sa stolom za trgovanje uspostavljenim u skladu s člankom 104.b, čija je poslovna strategija isključivo namijenjena upravljanju i smanjenju tržišnog rizika internih zaštita od izloženosti kamatnom riziku. U tu svrhu taj stol za trgovanje može zauzeti druge pozicije osjetljive na kamatni rizik s trećim stranama ili drugim stolovima za trgovanje institucije ako ti drugi stolovi za trgovanje jasno poništavaju tržišni rizik tih drugih pozicija osjetljivih na kamatni rizik zauzimanjem suprotnih pozicija osjetljivih na kamatni rizik s trećim stranama;
- (b) institucija je u potpunosti dokumentirala način na koji pozicija smanjuje kamatne rizike koji proizlaze iz pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje za potrebe zahtjeva iz članaka 84. i 98. Direktive 2013/36/EU;

6. Kapitalni zahtjevi za tržišne rizike svih pozicija koje je rasporedio ili zauzeo stol za trgovanje iz stavka 3. točke (a) izračunavaju se samostalno kao posebni portfelj i dodaju se kapitalnim zahtjevima za druge pozicije iz knjige trgovanja.”.

(52) U članku 107. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Za potrebe ove Uredbe izloženosti prema investicijskom društvu iz treće zemlje, prema kreditnoj instituciji iz treće zemlje i prema burzi iz treće zemlje tretiraju se kao izloženosti prema instituciji samo ako treća zemlja u vezi s tim subjektom primjenjuje bonitetne i nadzorne zahtjeve koji su barem istovjetni onima koji se primjenjuju u Uniji.”.

(53) U članku 128. stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Institucije dodjeljuju ponder rizika 150 % izloženostima koje su visokorizične.

2. Za potrebe ovog članka, institucije tretiraju špekulativno financiranje nekretnina kao izloženosti koje su visokorizične.”.

(54) Članak 132. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 132.

Kapitalni zahtjevi za izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-u

- 1. Institucije izračunavaju iznos izloženosti ponderiran rizikom za svoje izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-u množenjem iznosa izloženosti ponderiranog rizikom za izloženosti CIU-a, izračunanog u skladu s pristupima iz stavka 2. prvog podstavka, s postotkom udjela ili dionica koje drže te institucije.
- 2. Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 3., institucije mogu primjenjivati pristup pregleda u

skladu s člankom 132.a stavkom 1. ili pristup koji se temelji na politici ulaganja u skladu s člankom 132.a stavkom 2.

U skladu s člankom 132.b stavkom 2., institucije koje ne primjenjuju pristup pregleda ili pristup koji se temelji na politici ulaganja dodjeljuju ponder rizika 1,250 % („zamjenski pristup”) svojim izloženostima u obliku udjela ili dionica u CIU-u.

Institucije mogu izračunati iznos izloženosti ponderiran rizikom za svoje izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-u primjenom kombinacije pristupa iz ovog stavka, pod uvjetom da su uvjeti primjene tih pristupa ispunjeni.

3. Institucije mogu odrediti iznos izloženosti ponderiran rizikom za izloženosti CIU-a u skladu s pristupima navedenima u članku 132.a ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) CIU je jedan od sljedećih:

- i. subjekt za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS), uređen Direktivom 2009/65/EZ;
- ii. alternativni investicijski fond EU-a kojim upravlja upravitelj alternativnih investicijskih fondova EU-a registriran u skladu s člankom 3. stavkom 3. Direktive 2011/61/EU;
- iii. alternativni investicijski fond kojim upravlja upravitelj alternativnih investicijskih fondova EU-a koji ima odobrenje za rad u skladu s člankom 6. Direktive 2011/61/EU;
- iv. alternativni investicijski fond kojim upravlja upravitelj alternativnih investicijskih fondova izvan EU-a koji ima odobrenje za rad u skladu s člankom 37. Direktive 2011/61/EU;
- v. alternativni investicijski fond izvan EU-a kojim upravlja upravitelj alternativnih investicijskih fondova izvan EU-a i kojim se trguje u skladu s člankom 42. Direktive 2011/61/EU;

(b) prospekt CIU-a ili ekvivalentni dokument uključuje:

- i. kategorije imovine u koje je CIU ovlašten ulagati;
- ii. ako se primjenjuju investicijski limiti, relativne limite i metodologiju njihova izračuna;

(c) izvješćivanje CIU-a instituciji u skladu je sa sljedećim zahtjevima:

- i. o poslovanju CIU-a izvješćuje se najmanje onoliko često koliko to čini institucija;
- ii. razina detalja financijskih informacija dovoljna je kako bi institucija mogla izračunati iznos izloženosti ponderiran rizikom CIU-a u skladu s pristupom koji je odabrala;

- iii. ako institucija primjenjuje pristup pregleda, informacije o odnosnim izloženostima provjerava neovisna treća strana.
4. Institucije koje nemaju odgovarajuće podatke ili informacije za izračun iznosa izloženosti ponderiranog rizikom izloženosti CIU-a u skladu s pristupima navedenima u članku 132.a mogu se osloniti na izračune treće strane pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
- (a) treća je strana jedan od sljedećih:
 - i. depozitar CIU-a, koji je institucija ili financijska institucija, ako CIU ulaže isključivo u vrijednosne papire i deponira sve vrijednosne papire kod tog depozitara;
 - ii. za CIU koji nisu obuhvaćeni točkom i., društvo za upravljanje CIU-om, ako to društvo ispunjava uvjet iz stavka 3. točke (a).
 - (b) treća strana provodi izračun u skladu s pristupima iz članka 132.a stavaka 1., 2. i 3., ako je primjenjivo;
 - (c) vanjski revizor potvrdio je točnost izračuna treće osobe.

Institucija koja se oslanja na izračune trećih strana množi s faktorom 1,2 iznos izloženosti ponderiran rizikom izloženosti CIU-a koji proizlazi iz tih izračuna.

1. Ako institucija primjenjuje pristupe iz članka 132.a u svrhu izračuna iznosa izloženosti ponderiranog rizikom izloženosti CIU-a („prva razina CIU-a”) te ako su sve odnosne izloženosti prve razina CIU-a izloženost u obliku udjela ili dionica u drugom CIU-u („druga razina CIU-a”), iznos izloženosti ponderiran rizikom druge razine izloženosti CIU-a može se izračunati primjenom bilo kojeg od tri pristupa iz stavka 2. Institucija može primjenjivati pristup pregleda za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom izloženosti CIU-a na trećoj razini i na svakoj sljedećoj razini samo ako je primjenjivala taj pristup za izračun na prethodnoj razini. U bilo kojem drugom scenariju primjenjuje zamjenski pristup.
6. Gornja granica iznosa izloženosti ponderiranog rizikom izloženosti CIU-a izračunanog u skladu s pristupom pregleda i pristupom koji se temelji na politici ulaganja određuje se na razini iznosa ponderiranog rizikom izloženosti tog CIU-a izračunanog u skladu sa zamjenskim pristupom.”.
- (55) Umeće se sljedeći članak 132.a:

*„Članak 132.a
Pristup za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom CIU-a*

1. Ako su ispunjeni uvjeti iz članka 132. stavka 3., institucije koje imaju dovoljno informacija o pojedinačnim odnosnim izloženostima CIU-a izračunavaju na temelju

tih izloženosti iznos izloženosti ponderiran rizikom CIU-a dodjeljivanjem pondera rizika svim odnosnim izloženostima CIU-a kao da ih izravno drže te institucije.

2. Ako su ispunjeni uvjeti iz članka 132. stavka 3., institucije koje nemaju dovoljno informacija o pojedinačnim odnosnim izloženostima CIU-a za primjenu pristupa pregleda mogu izračunati iznos izloženosti ponderiran rizikom tih izloženosti u skladu s ograničenjima utvrđenima politikom ulaganja CIU-a i mjerodavnim zakonodavstvom.

Za potrebe prvog podstavka, institucije provode izračune pod pretpostavkom da za CIU najprije nastaju izloženosti u najvećoj dopuštenoj mjeri na temelju njegove politike ulaganja ili mjerodavnog zakonodavstva o izloženostima koje imaju najveće kapitalne zahtjeve i zatim mu i dalje nastaju izloženosti padajućim redoslijedom sve dok se ne dostigne najveće ukupno ograničenje izloženosti.

Institucija provodi izračun iz prvog podstavka u skladu s metodama iz ovog poglavlja, poglavlja 5. ove glave i poglavlja 6. odjeljka 3., 4. ili 5. ove glave.

3. Odstupajući od članka 92. stavka 3. točke (d), institucije koje izračunavaju iznos izloženosti ponderiran rizikom izloženosti CIU-a u skladu s ovim člankom stavcima 1. ili 2. mogu kapitalni zahtjev za rizik prilagodbe kreditnom vrednovanju izloženosti izvedenica tog CIU-a zamijeniti iznosom jednakim 50 % vrijednosti izloženosti tih izloženosti kako je izračunano u skladu s poglavljem 6. odjeljkom 3., 4. ili 5. ove glave, ako je primjenjivo.

Odstupajući od prvog podstavka, institucija može iz izračuna kapitalnog zahtjeva za rizik prilagodbe kreditnom vrednovanju isključiti izloženosti izvedenica koje ne bi podlijegale tom zahtjevu da izravno nastanu za instituciju.

4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje kako institucije izračunavaju iznos izloženosti ponderiran rizikom iz stavka 2. ako nije dostupan jedan od parametara potrebnih za taj izračun.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [devet mjeseci nakon stupanja na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”.

- (56) Umeće se sljedeći članak 132.b:

„Članak 132.b

Isključenja iz pristupa za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom CIU-a

5. Institucije iz izračuna navedenih u članku 132. isključuju instrumente redovnog osnovnoga kapitala, dodatnog osnovnoga kapitala i dopunskoga kapitala koje drži

CIU i koji se moraju odbiti u skladu s člankom 36. stavkom 1., člankom 56. odnosno člankom 66.

6. Institucije mogu iz izračuna navedenih u članku 132. isključiti izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-u u smislu članka 150. stavka 1. točaka (g) i (h) te umjesto toga na te izloženosti primijeniti tretman iz članka 133.”.

(57) Članak 152. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 152.

Tretman izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU

1. Institucije izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom za svoje izloženosti u obliku udjela ili dionica u CIU-u tako što iznos izloženosti ponderiran rizikom CIU-a, izračunan u skladu s pristupima iz ovog članka, množe s postotkom udjela ili dionica koje drže te institucije.
2. Ako su ispunjeni uvjeti iz članka 132. stavka 3., institucije koje imaju dovoljno informacija o pojedinačnim odnosnim izloženostima CIU-a izračunavaju na temelju tih odnosnih izloženosti iznos izloženosti ponderiran rizikom CIU-a dodjeljivanjem pondera rizika svim odnosnim izloženostima CIU-a kao da ih izravno drže te institucije.
3. Odstupajući od članka 92. stavka 3. točke (d), institucije koje izračunavaju iznos izloženosti ponderiran rizikom CIU-a u skladu s ovim člankom stavcima 1. ili 2. mogu kapitalni zahtjev za rizik prilagodbe kreditnom vrednovanju izloženosti izvedenica tog CIU-a zamijeniti iznosom jednakim 50 % vrijednosti izloženosti tih izloženosti kako je izračunano u skladu s poglavljem 6. odjeljkom 3., 4. ili 5. ove glave, ako je primjenjivo.
Odstupajući od prvog podstavka, institucija može iz izračuna kapitalnog zahtjeva za rizik prilagodbe kreditnom vrednovanju isključiti izloženosti izvedenica koje ne bi podlijegale tom zahtjevu da izravno nastanu za instituciju.
4. Institucije koje primjenjuju pristup pregleda u skladu sa stavcima 2. i 3. i koje ispunjavaju uvjete za trajno izuzeće od primjene u skladu s člankom 150. ili ne ispunjavaju uvjete za primjenu metoda navedenih u ovom poglavlju za sve ili dijelove odnosnih izloženosti CIU-a, izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom i iznose očekivanih gubitaka u skladu sa sljedećim načelima:
 - (a) za odnosne izloženosti koje pripadaju kategoriji izloženosti na osnovi vlasničkih ulaganja iz članka 147. stavka 2. točke (e), institucije primjenjuju jednostavni pristup ponderiranja iz članka 155. stavka 2.;
 - (b) za izloženosti koje pripadaju kategoriji sekuritizacijske izloženosti, institucije primjenjuju metodu zasnovanu na rejtinzima iz članka 261.;

- (c) za sve ostale odnosne izloženosti, institucije primjenjuju standardizirani pristup iz poglavlja 2. ove glave.

Ako, za potrebe prvog podstavka točke (a), institucija ne može razlikovati izloženosti na osnovi vlasničkih ulaganja u društva koja ne kotiraju na burzi, izloženosti na osnovi vlasničkih ulaganja u društva koja kotiraju na burzi i ostale izloženosti na osnovi vlasničkih ulaganja, ona tretira dotične izloženosti kao ostale izloženosti na osnovi vlasničkih ulaganja.

5. Ako su ispunjeni uvjeti iz članka 132. stavka 3., institucije koje nemaju dovoljno informacija o pojedinačnim odnosnim izloženostima CIU-a mogu izračunati iznos izloženosti ponderiran rizikom tih izloženosti u skladu s pristupom koji se temelji na politici ulaganja iz članka 132.a stavka 2. Međutim, za izloženosti navedene u stavku 4. točkama (a), (b) i (c) ovog članka, institucije primjenjuju pristupe navedene u tom stavku.
6. U skladu s člankom 132.b stavkom 2., institucije koje ne primjenjuju pristup pregleda u skladu sa stavcima 2. i 3. ovog članka ili pristup koji se temelji na politici ulaganja u skladu sa stavkom 5. ovog članka primjenjuju zamjenski pristup iz članka 132. stavka 2.
7. Institucije koje nemaju odgovarajuće podatke ili informacije za izračun iznosa ponderiranog rizikom CIU-a u skladu s pristupima iz stavaka 2., 3., 4. i 5. mogu se osloniti na izračune treće strane pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) treća je strana jedan od sljedećih:
 - i. depozitar CIU-a, koji je institucija ili financijska institucija, ako CIU ulaže isključivo u vrijednosne papire i deponira sve vrijednosne papire kod tog depozitara;
 - ii. za CIU koji nisu obuhvaćeni točkom i., društvo za upravljanje CIU-om, ako to društvo za upravljanje CIU-om ispunjava kriterije iz članka 132. stavka 3. točke (a).
 - (b) za izloženosti koje nisu navedene u stavku 4. točkama (a), (b) i (c), treća strana provodi izračun u skladu s pristupom iz članka 132.a stavka 1.;
 - (c) za izloženosti koje su navedene u stavku 4. točkama (a), (b) i (c), treća strana provodi izračun u skladu s pristupima iz tog stavka;
 - (d) vanjski revizor potvrdio je točnost izračuna treće osobe.

Institucija koja se oslanja na izračune trećih strana množi s faktorom 1,2 iznose izloženosti ponderirane rizikom izloženosti CIU-a koji proizlazi iz tih izračuna.
8. Za potrebe ovog članka, primjenjuju se odredbe članka 132. stavaka 5. i 6. te članka 132.b.”.

(58) U članku 201. stavku 1. točka (h) zamjenjuje se sljedećom:

„(h) kvalificirane središnje druge ugovorne strane.”.

(59) Umeće se sljedeći članak 204.a:

„Članak 204.a

Priznate vrste izvedenica vlasničkih instrumenata

1. Institucije mogu izvedenice vlasničkih instrumenata, koje su ugovori o razmjeni ukupnog prinosa ili čiji su ekonomski učinci slični, upotrebljavati kao priznatu kreditnu zaštitu samo u svrhu provedbe interne zaštite.

Kreditna se zaštita neće smatrati priznatom ako institucija kupuje kreditnu zaštitu na temelju ugovora o razmjeni ukupnog prinosa i evidentira neto plaćanja primljena na temelju tog ugovora kao neto prihod, ali ne evidentira smanjenje vrijednosti imovine koja je zaštićena ili smanjenjem fer vrijednosti ili povećanjem rezervi.

2. Ako institucija provodi internu zaštitu koristeći se izvedenicom vlasničkih instrumenata, kako bi za potrebe ovog poglavlja interna zaštita bila priznata kao kreditna zaštita, kreditni rizik koji je prenesen u knjigu trgovanja prenosi se na treću osobu ili treće osobe.

Ako je interna zaštita provedena u skladu s prvim podstavkom i ako su ispunjeni zahtjevi iz ovog poglavlja, institucije koje su kupile nematerijalnu kreditnu zaštitu primjenjuju pravila iz odjeljaka 4. do 6. ovog poglavlja za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom i iznosa očekivanih gubitaka.”.

(60) Članak 223. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. posljednji podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U slučaju transakcija OTC izvedenicama institucije koje primjenjuju metodu iz poglavlja 6. odjeljaka 6. izračunavaju E_{VA} na sljedeći način:

$$E_{VA} = E. ”.$$

(b) u stavku 5. posljednji podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U slučaju transakcija OTC izvedenicama institucije koje primjenjuju metode iz poglavlja 6. odjeljaka 3., 4. i 5. ove glave, prema potrebi uzimaju u obzir učinke kolaterala na smanjenje rizika u skladu s odredbama utvrđenima u tim odjeljcima.”

(61) U članku 272. točke 6. i .12. zamjenjuju se sljedećim:

„(6) „skup za zaštitu” znači grupa transakcija unutar jednog skupa za netiranje za koje je dopušten potpun ili djelomičan prijeboj radi određivanja potencijalne buduće izloženosti na temelju metoda navedenih u odjeljku 3. ili 4. ovog poglavlja;

(12) „sadašnja tržišna vrijednost” ili „CMV” znači, za potrebe odjeljaka 3. do 5. ovog

poglavlja, neto tržišna vrijednost svih transakcija unutar skupa za netiranje prije smanjenja za iznos kolaterala koji se drži ili daje ako se za potrebe izračuna CMV-a netiraju pozitivne i negativne tržišne vrijednosti;”.

- (62) U članku 272. dodaju se sljedeće točke (7a) i (12a):

„(7a) „jednosmjerni ugovor o marži” znači ugovor o marži na temelju kojeg institucija mora dati varijacijske marže drugoj ugovornoj strani, ali nema pravo primiti varijacijsku maržu od te druge ugovorne strane ili obrnuto;”.

„(12a) „iznos neto neovisnog kolaterala” ili „NICA” znači zbroj vrijednosti neto kolaterala korigirane korektivnim faktorom koji je primljen ili dan, prema potrebi, za skup za netiranje osim varijacijske marže;”.

- (63) Članak 273. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Institucije izračunavaju vrijednost izloženosti za ugovore navedene u Prilogu II. na temelju jedne od metoda navedenih u odjeljcima 3. do 6. ovog poglavlja u skladu s ovim člankom.

Institucija koja ne ispunjava uvjete iz članka 273.a stavka 2. ne smije primjenjivati metodu navedenu u odjeljku 4. ovog poglavlja. Institucija koja ne ispunjava uvjete iz članka 273.a stavka 3. ne smije primjenjivati metodu navedenu u odjeljku 5. ovog poglavlja.

Pri određivanju vrijednosti izloženosti ugovora navedenih u točki 3. Priloga II. institucija ne smije primjenjivati metodu navedenu u odjeljku 5. ovog poglavlja.

Institucije se mogu unutar grupe na trajnoj osnovi koristiti kombinacijom metoda navedenih u odjeljcima 3. do 6. ovog poglavlja. Jedna institucija ne smije se na trajnoj osnovi koristiti kombinacijom metoda navedenih u odjeljcima 3. do 6. ovog poglavlja.”

- (b) Stavci 6, 7., 8. i 9. zamjenjuju se sljedećim:

„6. Prema svim metodama navedenima u odjeljcima 3. do 6. ovog poglavlja, vrijednost izloženosti prema određenoj drugoj ugovornoj strani jednaka je zbroju vrijednosti izloženosti izračunatih po svakom skupu za netiranje za tu drugu ugovornu stranu.

Odstupajući od prvog podstavka, ako se jedan ugovor o marži primjenjuje na više skupova za netiranje s tom drugom ugovornom stranom i institucija primjenjuje jednu od metoda iz odjeljaka 3. i 6. ovog poglavlja za izračun vrijednosti izloženosti tih skupova za netiranje, vrijednost izloženosti izračunava se u skladu s tim odjeljkom.

Za određenu drugu ugovornu stranu vrijednost izloženosti za određeni skup za netiranje OTC izvedenih instrumenata navedenih u Prilogu II. izračunata u skladu s ovim poglavljem jest veći iznos između nule i razlike između zbroja vrijednosti izloženosti svih skupova za netiranje s tom drugom ugovornom stranom i zbroja iznosa prilagodbe kreditnom vrednovanju za tu drugu ugovornu stranu koji institucija priznaje kao nastalo

smanjenje vrijednosti. Prilagodbe kreditnom vrednovanju izračunavaju se ne uzimajući u obzir bilo koji prijeboj dugovne strane vrijednosnog usklađivanja koji se pripisuje vlastitom kreditnom riziku društva koji je već isključen iz regulatornoga kapitala u skladu s člankom 33. stavkom 1. točkom (c).

7. Pri izračunu vrijednosti izloženosti u skladu s metodama iz odjeljaka 3. do 5. ovog poglavlja institucije mogu tretirati dva ugovora o OTC izvedenicama koji su obuhvaćeni istim sporazumom o netiranju i koji su potpuno usklađeni kao jedinstveni ugovor sa zamišljenom vrijednosti glavnice jednakom nuli.

Za potrebe prvog podstavka, dva ugovora o OTC izvedenicama potpuno su usklađena kada ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

- (a) njihove su rizične pozicije suprotne;
- (b) njihove su značajke, osim datuma trgovanja, jednake;
- (c) njihovi se novčani tokovi u potpunosti prebijaju.

8. Institucije određuju vrijednost izloženosti za izloženosti koje proizlaze iz transakcija s dugim rokom namire primjenom bilo koje od metoda navedenih u odjeljcima 3. do 6. ovog poglavlja, bez obzira na to koju je metodu institucija odabrala za OTC izvedenice i repo transakcije, transakcije pozajmljivanja vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane te maržne kredite. Pri izračunu kapitalnih zahtjeva za transakcije s dugim rokom namire, institucija koja primjenjuje pristup iz poglavlja 3. može kontinuirano dodjeljivati pondere rizika u skladu s pristupom iz poglavlja 2. i bez obzira na značajnost tih pozicija.

9. Za metode navedene u odjeljcima od 3. do 6. ovog poglavlja institucije tretiraju transakcije u kojima je utvrđen specifičan povratni rizik u skladu s člankom 291.”.

(64) Umeću se sljedeći članci 273.a i 273.b:

„Članak 273.a

Uvjeti za primjenu pojednostavnjenih metoda za izračun vrijednosti izloženosti

1. Institucija može izračunati vrijednost izloženosti pozicija u izvedenicama u skladu s metodom iz odjeljka 4. pod uvjetom da je obujam njezinih bilančnih i izvanbilančnih poslova s izvedenicama jednak ili manji od sljedećih pragova na temelju procjene koja se provodi jednom mjesečno:
 - (a) 10 % ukupne imovine institucije;
 - (b) 150 milijuna EUR;

Za potrebe ovog stavka institucije utvrđuju obujam svojih bilančnih i izvanbilančnih poslova s izvedenicama na određeni datum uključivanjem svih svojih pozicija u izvedenicama osim kreditnih izvedenica koje su priznate kao interne zaštite od izloženosti kreditnom riziku u knjizi pozicija kojima se ne trguje.
2. Institucija može izračunati vrijednost izloženosti kamatnih i valutnih pozicija te pozicija u izvedenicama na zlato u skladu s odjeljkom 5. pod uvjetom da je obujam njezinih bilančnih i izvanbilančnih poslova s izvedenicama jednak ili manji od sljedećih pragova na temelju procjene koja se provodi jednom mjesečno:
 - (a) 5 % ukupne imovine institucije;
 - (b) 20 milijuna EUR;

Za potrebe ovog stavka institucije utvrđuju obujam svojih bilančnih i izvanbilančnih poslova s izvedenicama na određeni datum uključivanjem svih svojih pozicija u izvedenicama navedenima u ugovorima u stavcima 1. i 2. Priloga II.;
3. Za potrebe stavaka 1. i 2., institucije izračunavaju obujam svojih bilančnih i izvanbilančnih poslova s izvedenicama na određeni datum u skladu sa sljedećim zahtjevima:
 - (a) pozicije u izvedenicama vrednuju se po tržišnim cijenama na određeni datum. Ako nije dostupna tržišna vrijednost pozicije na određeni datum, institucije za tu poziciju uzimaju njezinu posljednju tržišnu vrijednost.
 - (b) apsolutna vrijednost dugih pozicija zbraja se s apsolutnom vrijednošću kratkih pozicija.
4. Institucije obavješćuju nadležna tijela o metodama iz odjeljaka 4. i 5. ovog poglavlja koje primjenjuju ili, prema potrebi, prestaju primjenjivati za izračun vrijednosti

izloženosti svojih pozicija u izvedenicama.

5. Institucije tijekom mjesečne procjene ne ulaze u transakciju izvedenicama samo kako bi ispunile bilo koji od uvjeta utvrđenih stavcima 1. i 2.

Članak 273.b

Neusklađenost s uvjetima za primjenu pojednostavnjenih metoda za izračun vrijednosti izloženosti izvedenica

1. Institucija koja više ne ispunjava bilo koji od uvjeta iz članka 273.a stavka 1. ili 2. o tome odmah obavješćuje nadležno tijelo.
 2. Institucija prestaje primjenjivati članak 273.a stavak 1. ili 2. u roku od tri mjeseca od nastanka jednog od sljedećih slučajeva:
 - (a) institucija ne ispunjava bilo koji od uvjeta iz članka 273.a stavka 1. ili 2. tijekom tri uzastopna mjeseca;
 - (b) institucija ne ispunjava bilo koji od uvjeta iz članka 273.a stavka 1. ili 2., prema potrebi, tijekom više od 6 mjeseci u zadnjih 12 mjeseci.
 3. Ako institucija prestane primjenjivati članak 273.a stavak 1. ili 2., dopušteno joj je odrediti vrijednost izloženosti njezinih pozicija u izvedenicama primjenom metoda iz odjeljka 4. ili 5. ovog poglavlja, prema potrebi, samo ako nadležnom tijelu dokaže da su svi uvjeti utvrđeni člankom 273.a stavkom 1. ili 2. bili ispunjeni u neprekinutom razdoblju od godine dana.”.
- (65) U dijelu trećem glavi II. poglavlju 6 odjeljak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„ODJELJAK 3.

STANDARDIZIRANI PRISTUP ZA KREDITNI RIZIK DRUGE UGOVORNE STRANE

Članak 274.

Vrijednost izloženosti

1. Institucija može izračunati vrijednost jedne izloženosti na razini skupa za netiranje za sve transakcije obuhvaćene sporazumom o netiranju ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) sporazum o netiranju odnosi se na jednu od vrsta sporazuma o netiranju navedenih u članku 295.;
 - (b) sporazum o netiranju priznala su nadležna tijela u skladu s člankom 296.;
 - (c) institucija je ispunila obveze iz članka 297. u pogledu sporazuma o netiranju.Ako bilo koji od tih uvjeta nije ispunjen, institucija tretira svaku transakciju kao zaseban skup za netiranje.
2. Institucije izračunavaju vrijednost izloženosti skupa za netiranje u skladu sa

standardiziranim pristupom za metodu kreditnog rizika druge ugovorne strane kako slijedi:

$$\text{vrijednost izloženosti} = \alpha \cdot (RC + PFE)$$

pri čemu je:

RC = trošak zamjene izračunan u skladu s člankom 275.;

PFE = potencijalna buduća izloženost izračunana u skladu s člankom 278.;

α = 1,4.

3. Gornja granica vrijednosti izloženosti skupa za netiranje koji je predmet ugovora o marži određuje se na razini vrijednosti izloženosti istog skupa za netiranje koji nije predmet nijednog oblika ugovora o marži.
4. Ako se više ugovora o marži primjenjuje na isti skup za netiranje, institucije raspoređuju svaki ugovor o marži grupi transakcija u skupu za netiranje na koji se taj ugovor o marži primjenjuje i izračunavaju vrijednost izloženosti zasebno za svaku od tih grupiranih transakcija.
5. Institucije mogu odrediti da vrijednost izloženosti skupa za netiranje iznosi nula ako ispunjava sve sljedeće uvjete:
 - (a) skup za netiranje isključivo se sastoji od prodanih opcija;
 - (b) sadašnja tržišna vrijednost skupa za netiranje u svakom je trenutku negativna;
 - (c) premiju svih opcija uključenih u skup za netiranje institucija je unaprijed primila radi jamčenja izvršenja ugovora;
 - (d) skup za netiranje nije predmet nijednog ugovora o marži.
6. U skupu za netiranje institucije zamjenjuju transakciju koja je linearna kombinacija kupljenih ili prodanih opcija kupnje ili prodaje svim pojedinačnim opcijama koje čine tu linearnu kombinaciju, kao pojedinačnu transakciju, u svrhu izračuna vrijednosti izloženosti skupa za netiranje u skladu s ovim odjeljkom.

Članak 275.

Trošak zamjene

1. Institucije izračunavaju trošak zamjene („RC”) za skupove za netiranje koji nisu predmet ugovora o marži u skladu sa sljedećom formulom:

$$RC = \max\{CMV - NICA, 0\}$$

2. Institucije izračunavaju trošak zamjene za jedan skup za netiranje koji je predmet ugovora o marži u skladu sa sljedećom formulom:

$$RC = \max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

pri čemu je:

VM = vrijednost neto varijacijske marže korigirane korektivnim faktorom koja je redovito primljena ili dana, prema potrebi, za skup za netiranje kako bi se smanjile promjene CMV-a skupa za netiranje;

TH = prag marže primjenjiv na skup za netiranje na temelju ugovora o marži ispod kojeg institucija ne može zatražiti kolateral;

MTA = najniži iznos marže koji će se razmijeniti primjenjiv na skup za netiranje na temelju ugovora o marži.

3. Institucije izračunavaju trošak zamjene za više skupova za netiranje koji su predmet ugovora o marži u skladu sa sljedećom formulom:

$$RC = \max \left\{ \sum_i \max\{CMV_i, 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0 \right\} \\ + \max \left\{ \sum_i \min\{CMV_i, 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0 \right\}$$

pri čemu je:

i = indeks koji označava skupove za netiranje koji su predmet jednog ugovora o marži;

CMV_i = CMV skupa za netiranje „i”;

VM_{MA} = zbroj vrijednosti kolaterala korigirane korektivnim faktorom koji je redovito primljen ili dan, prema potrebi, za više skupova za netiranje kako bi se smanjile promjene njihova CMV-a;

NICA_{MA} = zbroj vrijednosti kolaterala korigirane korektivnim faktorom koji je primljen ili dan, prema potrebi, za više skupova za netiranje osim VM_{MA}.

Za potrebe prvog podstavka, NICA_{MA} se može izračunati na razini trgovanja, razini skupa za netiranje ili razini svih skupova za netiranje na koje se primjenjuje ugovor o marži, ovisno o razini na kojoj se primjenjuje ugovor o marži.

Članak 276.

Priznavanje i tretman kolaterala

1. Za potrebe ovog odjeljka, institucije izračunavaju iznose kolaterala VM, VM_{MA}, NICA i NICA_{MA} primjenom svih sljedećih zahtjeva:
 - (a) ako sve transakcije uključene u skup za netiranje pripadaju knjizi trgovanja,

priznaje se samo kolateral priznat u skladu s člankom 299.;

- (b) ako skup za netiranje sadržava najmanje jednu transakciju koja pripada knjizi pozicija kojima se ne trguje, priznaje se samo kolateral priznat u skladu s člankom 197.;
- (c) kolateral primljen od druge ugovorne strane priznaje se s pozitivnim predznakom, a kolateral dan drugoj ugovornoj strani priznaje se s negativnim predznakom;
- (d) vrijednost svih vrsta kolaterala korigirana korektivnim faktorom koji su primljeni ili dani izračunava se u skladu s člankom 223. Za potrebe ovog izračuna institucija ne primjenjuje metodu iz članka 225.
- (e) ista stavka kolaterala ne uključuje se istovremeno u VM i NICA;
- (f) ista stavka kolaterala ne uključuje se istovremeno u VM_{MA} i $NICA_{MA}$;
- (g) bilo koji kolateral koji je dan drugoj ugovornoj strani i koji je odvojen od imovine te druge ugovorne strane i, kao posljedica te odvojenosti, ne ulazi u stečajnu masu u slučaju nastanka statusa neispunjavanja obveza ili insolventnosti te druge ugovorne strane ne priznaje se u izračunu NICA i $NICA_{MA}$.

2. Za izračun vrijednosti položenoga kolaterala iz stavka 1. točke (d) koja se korigira korektivnim faktorom, institucije zamjenjuju formulu u članku 223. stavku 2. sljedećom formulom:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

3. Za potrebe stavka 1. točke (d), institucije određuju razdoblje realizacije koje je važno za izračun vrijednosti svih kolaterala korigirane korektivnim faktorom koji su primljeni ili dani u skladu s jednim od sljedećih razdoblja:

- (a) za skupove za netiranje iz članka 276. stavka 1., razdoblje je godina dana;
- (b) za skupove za netiranje iz članka 276. stavaka 2. i 3., razdoblje je razdoblje marže za rizik utvrđeno u skladu s člankom 279.d stavkom 1. točkom (b).

Članak 277.
Raspoređivanje transakcija u kategorije rizika

1. Institucije raspoređuju svaku transakciju skupa za netiranje u jednu od sljedećih šest kategorija rizika radi određivanja potencijalne buduće izloženosti skupa za netiranje iz članka 278.:
 - (a) kamatni rizik;
 - (b) valutni rizik;
 - (c) kreditni rizik;
 - (d) rizik vlasničkih instrumenata;
 - (e) robni rizik;
 - (f) ostali rizici:
2. Institucija provodi raspoređivanje iz stavka 1. na temelju primarnog činitelja rizika za transakciju. Za transakcije koje nisu navedene u stavku 3., primarni činitelj rizika jedini je značajni činitelj rizika za poziciju izvedenicama.
3. Od [datum primjene ove Uredbe], za transakciju izvedenicama raspoređenu u knjigu trgovanja za koju institucija primjenjuje pristupe iz poglavlja 1.a ili 1.b za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik, primarni činitelj rizika mora biti faktor rizika povezan s najvišom apsolutnom osjetljivošću od svih osjetljivosti za tu transakciju, izračunan u skladu s poglavljem 1.b glave IV.
4. Neovisno o stavcima 1. i 2., pri raspoređivanju transakcija u kategorije rizika navedene u stavku 1. institucije primjenjuju sljedeće zahtjeve:
 - (g) ako je primarni činitelj rizika za transakciju inflacijska varijabla, institucije transakciju raspoređuju u kategoriju kamatnog rizika;
 - (h) ako je primarni činitelj rizika za transakciju varijabla klimatskih uvjeta, institucije transakciju raspoređuju u kategoriju robnog rizika.
5. Odstupajući od stavka 2., institucije raspoređuju transakcije izvedenicama koje imaju više od jednog značajnog činitelja rizika u više od jedne kategorije rizika. Ako svi značajni činitelji rizika za jednu od tih transakcija pripadaju u istu kategoriju rizika, od institucija se zahtijeva da tu transakciju rasporede samo jednom u tu kategoriju rizika na temelju najznačajnijeg činitelja rizika. Ako značajni činitelji rizika za jednu od tih transakcija pripadaju različitim kategorijama rizika, institucije raspoređuju tu transakciju jednom u svaku kategoriju rizika za koju transakcija ima najmanje jednog značajnog činitelja rizika, na temelju najznačajnijeg činitelja rizika u toj kategoriji rizika.

6. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se detaljnije određuju:
- (a) metoda za utvrđivanje jedinog značajnog činitelja rizika za transakcije koje nisu navedene u stavku 3.;
 - (b) metoda za utvrđivanje transakcija s više značajnih činitelja rizika i za utvrđivanje najznačajnijeg činitelja rizika za potrebe stavka 3.;

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [6 mjeseci od stupanja ove Uredbe na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 277.a
Skupovi za zaštitu

1. Institucije uspostavljaju odgovarajuće skupove za zaštitu za svaku kategoriju rizika skupa za netiranje i raspoređuju svaku transakciju u te skupove za zaštitu kako slijedi:
- (a) transakcije raspoređene u kategoriju kamatnog rizika raspoređuju se u isti skup za zaštitu samo ako je njihov primarni činitelj rizika nominiran u istoj valuti;
 - (b) transakcije raspoređene u kategoriju valutnog rizika raspoređuju se u isti skup za zaštitu samo ako se njihov primarni činitelj rizika temelji na istom valutnom paru;
 - (c) sve transakcije raspoređene u kategoriju kreditnog rizika raspoređuju se u isti skup za zaštitu;
 - (d) sve transakcije raspoređene u kategoriju rizika vlasničkih instrumenata raspoređuju se u isti skup za zaštitu;
 - (e) transakcije raspoređene u kategoriju robnog rizika raspoređuju se u jedan od sljedećih pet skupova za zaštitu koji se temelje na prirodi svojeg primarnog činitelja rizika:
 - i. energija;
 - ii. metali;
 - iii. poljoprivredni proizvodi;
 - iv. klimatski uvjeti;
 - v. ostala roba.
 - (f) transakcije raspoređene u drugu kategoriju rizika raspoređuju se u isti skup za zaštitu samo ako je njihov primarni činitelj rizika jednak.

Za potrebe točke (a), transakcije raspoređene u kategoriju kamatnog rizika koje imaju

inflacijsku varijablu kao primarni činitelj rizika raspoređuju se u zasebne skupove za zaštitu koji nisu skupovi za zaštitu uspostavljeni za transakcije raspoređene u kategoriju kamatnog rizika koje nemaju inflacijsku varijablu kao primarni činitelj rizika. Transakcije se raspoređuju u isti skup za zaštitu samo ako je njihov primarni činitelj rizika nominiran u istoj valuti.

2. Odstupajući od stavka 1., institucije uspostavljaju zasebne skupove za zaštitu u svakoj kategoriji rizika za sljedeće transakcije:

- (a) transakcije za koje je primarni činitelj rizika tržišno implicirana volatilnost ili ostvarena volatilnost činitelja rizika ili korelacija između dva činitelja rizika;
- (b) transakcije za koje je primarni činitelj rizika razlika između dva činitelja rizika raspoređena u istu kategoriju rizika ili transakcije koje imaju dvije novčane strane nominirane u istoj valuti i za koje je činitelj rizika iz iste kategorije rizika primarnog činitelja rizika sadržan u novčanoj strani koja nije novčana strana koja sadržava primarnog činitelja rizika.

Za potrebe prvog podstavka točke (a), institucije raspoređuju transakcije u isti skup za zaštitu odgovarajuće kategorije rizika samo ako je njihov primarni činitelj rizika jednak.

Za potrebe prvog podstavka točke (b), institucije raspoređuju transakcije u isti skup za zaštitu odgovarajuće kategorije rizika samo ako je par činitelja rizika u tim transakcijama iz točke (b) jednak i ako su dva činitelja rizika sadržana u tom paru pozitivno korelirana. U protivnom, institucije raspoređuju transakcije iz točke (b) u jedan od skupova za zaštitu uspostavljen u skladu sa stavkom 1. na temelju samo jednog od dva činitelja rizika iz točke (b).

3. Institucije na zahtjev nadležnih tijela stavljaju na raspolaganje broj skupova za zaštitu uspostavljenih u skladu sa stavkom 2. za svaku kategoriju rizika, s primarnim činiteljem rizika ili parom činitelja rizika za svaki od tih skupova za zaštitu i s brojem transakcija u svakom od tih skupova za zaštitu.

Članak 278.

Potencijalna buduća izloženost

1. Institucije izračunavaju potencijalnu buduću izloženost skupa za netiranje („PFE”) na sljedeći način:

$$PFE = \text{multiplikacijski faktor} * \sum_a AddOn^{(a)}$$

pri čemu je:

a = indeks koji označava kategorije rizika uključene u izračun potencijalne buduće izloženosti skupa za netiranje;

AddOn^(a) = uvećanje za kategoriju rizika „a” izračunano u skladu s člancima

280.a do 280.f, prema potrebi;

multiplikacijski faktor = multiplikacijski faktor izračunan u skladu s formulom iz stavka 3.

Za potrebe ovog izračuna, institucija uključuje uvećanje za određenu kategoriju rizika pri izračunu potencijalne buduće izloženosti skupa za netiranje ako je najmanje jedna transakcija skupa za netiranje raspoređena u tu kategoriju rizika.

2. Potencijalna buduća izloženost više skupova za netiranje koji su predmet jednog ugovora o marži iz članka 275. stavka 3. izračunava se kao zbroj svih pojedinačnih skupova za netiranje za koje se smatra da nisu predmet nijednog oblika ugovora o marži.
3. Za potrebe stavka 1. multiplikator se izračunava kako slijedi:

$$\text{multiplikacijski faktor} = \begin{cases} 1 & \text{if } z \geq 0 \\ \min \left\{ 1, \text{donja granica}_m + (1 - \text{donja granica}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right) \right\} & \text{inače} \end{cases}$$

pri čemu je:

donja granica_m = 5 %:

$$y = 2 * (1 - \text{Floor}_m) * \sum_a \text{Addon}^{(a)}$$

z =

$$\begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA} & \text{za skup za zaštitu iz članka 275. stavka 1.} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA} & \text{za skup za zaštitu iz članka 275. stavka 2.} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i & \text{za skup za zaštitu iz članka 275. stavka 3.} \end{cases}$$

NICA_i = iznos neto neovisnog kolaterala izračunan samo za transakcije koje su uključene u skup za netiranje „i”. NICA_i se izračunava na razini trgovanja ili na razini skupa za netiranje, ovisno o ugovoru o marži.

Članak 279.

Izračun rizične pozicije

Za potrebe izračuna uvećanja za kategoriju rizika iz članaka 280.a do 280.f institucije izračunavaju rizičnu poziciju svake transakcije u skupu za netiranje kako slijedi:

$$rizična\ pozicija = \delta \cdot AdjNot \cdot MF$$

pri čemu je:

δ = regulatorna delta transakcije izračunano u skladu s formulom iz članka 279.a;

AdjNot = prilagođeni zamišljeni iznos transakcije izračunan u skladu s člankom 279.h;

MF = faktor prilagodbe za efektivno dospijeće transakcije izračunan u skladu s formulom iz članka 279.c;

Članak 279.a
Regulatorna delta

1. Institucija izračunava regulatornu deltu (δ) kako slijedi:

- (a) za opcije kupnje i prodaje koje kupcu opcija daju pravo na kupnju ili prodaju odnosno instrumenta po pozitivnoj cijeni na jedinstveni datum u budućnosti, osim ako su te opcije raspoređene u kategoriju kamatnog rizika, institucije upotrebljavaju sljedeću formulu:

$$\delta = predznak \cdot N \left(vrsta \cdot \frac{\ln(P/K) + 0.5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$$

pri čemu je:

predznak = $\begin{cases} -1 & \text{ako je transakcija opcija prodaje} \\ +1 & \text{ako je transakcija opcija kupnje} \end{cases}$

vrsta = $\begin{cases} -1 & \text{ako je transakcija kupljena opcija} \\ +1 & \text{ako je transakcija prodana opcija} \end{cases}$

$N(x)$ = funkcija kumulativne distribucije standardne normalne slučajne varijable, što znači vjerojatnost da normalna slučajna varijabla s očekivanom vrijednošću nula i varijancom jedan bude manja ili jednaka „x”;

P = promptna ili terminska cijena odnosno instrumenta opcije;

K = izvršna cijena opcije;

T = datum isteka opcije koji je jedini budući datum na koji se opcija može izvršiti. Datum isteka izražava se u godinama uz primjenu odgovarajućeg dogovora o radnim danima.

σ = regulatorni korektivni faktori opcije utvrđeni u skladu s tablicom 1.

na temelju kategorije rizika transakcije i vrste odnosnog instrumenta opcije.

Tablica 1.

Kategorija rizika	Odnosni instrument	Regulatorni korektivni faktori
Valutni	Svi	15 %
Kreditni	Instrument koji se odnosi na jedan subjekt	100 %
	Instrument koji se odnosi na više subjekata	80 %
Vlasnički vrijednosni papiri	Instrument koji se odnosi na jedan subjekt	120 %
	Instrument koji se odnosi na više subjekata	75 %
Robni	Električna energija	150 %
	Ostala roba (isključujući električnu energiju)	70 %
Ostalo	Svi	150 %

Institucija koja primjenjuje terminsku cijenu odnosnog instrumenta opcije osigurava:

- i. da je terminska cijena u skladu sa značajkama opcije;
 - ii. da se terminska cijena izračunava primjenom odgovarajuće prevladavajuće kamatne stope na izvještajni datum;
 - iii. da su u terminsku cijenu uključeni očekivani novčani tokovi odnosnog instrumenta prije isteka opcije.
- (b) za tranše sintetske sekuritizacije institucije upotrebljavaju sljedeću formulu:

$$\delta = \text{predznak} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

pri čemu je:

$$\text{predznak} = \begin{cases} +1 & \text{ako je kreditna zaštita dobivena transakcijom} \\ -1 & \text{ako je kreditna zaštita omogućena transakcijom} \end{cases}$$

A = točka spajanja tranše;

D = točka odvajanja tranše.

(c) za transakcije koje nisu navedene u točkama (a) ili (b), institucije upotrebljavaju sljedeću regulatornu deltu:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{ako je transakcija duga pozicija u primarnom činitelju rizika} \\ -1 & \text{ako je transakcija kratka pozicija u primarnom činitelju rizika} \end{cases}$$

2. Za potrebe ovog odjeljka, duga pozicija u primarnom činitelju rizika znači da se tržišna vrijednost transakcije povećava kada se povećava vrijednost primarnog činitelja rizika, a kratka pozicija u primarnom činitelju rizika znači da se tržišna vrijednost transakcije smanjuje kada se vrijednost primarnog činitelja rizika povećava.

Za transakcije iz članka 277. stavka 3., duga pozicija jest transakcija za koju je predznak osjetljivosti primarnog činitelja rizika pozitivan, a kratka pozicija jest transakcija za koju je predznak osjetljivosti primarnog činitelja rizika negativan. Za transakcije koje nisu navedene u članku 277. stavku 3., institucije utvrđuju jesu li te transakcije duge ili kratke pozicije u primarnom činitelju rizika na temelju objektivnih informacija o strukturi tih transakcija ili njihovoj namjeri.

3. Institucije utvrđuju je li transakcija s više od jednog značajnog činitelja rizika duga ili kratka pozicija u svakom značajnom činitelju rizika u skladu s pristupom primijenjenim u stavku 2. za primarnog činitelja rizika.

4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju:

- (a) formula koju institucije upotrebljavaju za izračun regulatorne delte opcija kupnje i prodaje raspoređenih u kategoriju kamatnog rizika u skladu s tržišnim uvjetima u kojima kamatne stope mogu biti negativne i regulatornim korektivnim faktorima koji su prikladni za tu formulu;
- (b) koje objektivne informacije o strukturi i namjeri transakcije institucije upotrebljavaju za utvrđivanje je li transakcija koja nije navedena u članku 277. stavku 2. duga ili kratka pozicija u primarnom činitelju rizika;

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [6 mjeseci nakon stupanja ove Uredbe na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 279.b
Prilagođeni zamišljeni iznos

1. Institucije izračunavaju prilagođeni zamišljeni iznos kako slijedi:

- (a) za transakcije raspoređene u kategoriju kamatnog rizika ili kategoriju kreditnog rizika institucije izračunavaju prilagođeni zamišljeni iznos kao umnožak zamišljenog iznosa ugovora o izvedenicama i regulatornog faktora trajanja, što se izračunava kako slijedi:

$$\text{regulatorni faktor trajanja} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

pri čemu je:

R = regulatorna diskontna stopa; R = 5 %;

S = datum početka koji je datum na koji transakcijom započinje određivanje ili obavljanje plaćanja koja nisu plaćanja povezana s razmjenom kolaterala u ugovoru o marži. Ako se transakcijom već određuje ili obavlja plaćanja na izvještajni datum, datum početka jednak je 0. Datum početka izražava se u godinama uz primjenu odgovarajućeg dogovora o radnim danima.

Ako transakcija ima jedan ili više budućih datuma na koje institucija ili druga ugovorna strana može odlučiti raskinuti transakciju prije njezina ugovornog dospelja, datum početka mora biti jednak najranijem od sljedećih datuma:

- i. datum ili najraniji od više budućih datuma na koji institucija ili druga ugovorna strana može odlučiti raskinuti transakciju prije njezina ugovornog dospelja;
- ii. datum na koji transakcijom započinje određivanje ili obavljanje plaćanja koja nisu plaćanja povezana s razmjenom kolaterala u ugovoru o marži.

Ako transakcija ima financijski instrument kao odnosni instrument koji može dovesti do ugovornih obveza uz obveze transakcije, datum početka transakcije utvrđuje se na najraniji datum na koji odnosnim instrumentom započinje određivanje ili obavljanje plaćanja.

E = datum završetka koji je datum na koji se vrijednost zadnjeg ugovorenog plaćanja transakcije razmjenjuje između institucije i druge ugovorne strane. Datum završetka izražava se u godinama uz primjenu odgovarajućeg dogovora o radnim danima.

Ako transakcija ima financijski instrument kao odnosni instrument koji može dovesti do ugovornih obveza uz obveze transakcije, datum završetka transakcije utvrđuje se na temelju zadnjeg ugovorenog plaćanja odnosnog instrumenta transakcije;

- (b) za transakcije raspoređene u kategoriju valutnog rizika, institucije izračunavaju prilagođeni zamišljeni iznos kako slijedi:

- i. ako transakcija ima jednu novčanu stranu, prilagođeni zamišljeni iznos jest zamišljeni iznos ugovora o izvedenicama;
 - ii. ako transakcija ima dvije novčane strane i ako je zamišljeni iznos jedne novčane strane nominiran u izvještajnoj valuti institucije, prilagođeni zamišljeni iznos jest zamišljeni iznos druge novčane strane;
 - iii. ako transakcija ima dvije novčane strane i ako je zamišljeni iznos svake novčane strane nominiran u valuti koja nije izvještajna valuta institucije, prilagođeni zamišljeni iznos jest najveći zamišljeni iznos od dviju novčanih strana nakon konvertiranja tih iznosa u izvještajnu valutu institucije po prevladavajućem promptnom tečaju;
- (c) za transakcije raspoređene u kategoriju rizika vlasničkih instrumenata ili kategoriju robnog rizika, institucije izračunavaju prilagođeni zamišljeni iznos kao umnožak tržišne cijene jedne jedinice odnosno instrumenta transakcije i broja jedinica odnosno instrumenta na koji se odnosi transakcija.

Institucija upotrebljava zamišljeni iznos kao prilagođeni zamišljeni iznos ako je transakcija koja je raspoređena u kategoriju rizika vlasničkih instrumenata ili kategoriju robnog rizika ugovorno izražena kao zamišljeni iznos, a ne kao broj jedinica odnosno instrumenta.

2. Institucije određuju zamišljeni iznos ili broj jedinica odnosno instrumenta za potrebe izračuna prilagođenog zamišljenog iznosa transakcije iz stavka 1. kako slijedi:

- (a) ako zamišljeni iznos ili broj jedinica odnosno instrumenta transakcije nije fiksiran do ugovornog dospijeca:
 - i. za determinističke zamišljene iznose i brojeve jedinica odnosno instrumenta, zamišljeni iznos jest ponderirani prosjek svih determinističkih vrijednosti zamišljenih iznosa ili broja jedinica odnosno instrumenta, prema potrebi, do ugovornog dospijeca transakcije, pri čemu su ponderi udio razdoblja tijekom kojeg se primjenjuje svaka vrijednost zamišljenog iznosa;
 - ii. za stohastičke zamišljene iznose i brojeve jedinica odnosno instrumenta, zamišljeni iznos jest iznos utvrđen određivanjem sadašnjih tržišnih vrijednosti u formuli za izračun budućih tržišnih vrijednosti;
- (b) za binarne i digitalne opcije, zamišljeni iznos jest najveća vrijednost mogućih stanja isplate opcije pri isteku opcije.

Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, ako je moguće stanje isplate opcije stohastičko, institucija primjenjuje metodu iz točke (a) podtočke ii. za određivanje vrijednosti zamišljenog iznosa;

- (c) za ugovore s višestrukim razmjenama zamišljenog iznosa, zamišljeni iznos množi

se s brojem preostalih plaćanja u skladu s odredbama ugovora;

- (d) za ugovore kojima se predviđa multiplikacija plaćanja novčanih tokova ili multiplikacija odnosnog instrumenta ugovora, institucija prilagođava zamišljeni iznos kako bi uzela u obzir učinke multiplikacije na rizičnu strukturu tih ugovora.
3. Institucije konvertiraju prilagođeni zamišljeni iznos transakcije u svoju izvještajnu valutu po prevladavajućem promptnom tečaju ako je prilagođeni zamišljeni iznos izračunan u skladu s ovim člankom na temelju ugovornog zamišljenog iznosa ili tržišne cijene broja jedinica odnosnog instrumenta nominiranih u drugoj valuti.

Članak 279.c

Faktor prilagodbe za efektivno dospijeće

1. Institucije izračunavaju faktor prilagodbe za efektivno dospijeće („MF”) kako slijedi:
- (a) za transakcije uključene u skupove za netiranje iz članka 275. stavka 1., institucija upotrebljava sljedeću formulu:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10/\text{jedna poslovna godina}\}, 1\}}$$

pri čemu je:

M = preostali rok do dospijeća transakcije koji je jednak razdoblju potrebnom za raskid svih ugovornih obveza transakcije. U tu svrhu svaka opcionalnost ugovora o izvedenicama smatra se ugovornom obvezom. Preostali rok do dospijeća izražava se u godinama uz primjenu odgovarajućeg dogovora o radnim danima.

Ako transakcija ima drugi ugovor o izvedenicama kao odnosni instrument koji može dovesti do dodatnih ugovornih obveza uz ugovorne obveze transakcije, preostali rok do dospijeća transakcije jednak je razdoblju potrebnom za raskid svih ugovornih obveza odnosnog instrumenta.

jedna poslovna godina = jedna godina izražena u radnim danima uz primjenu odgovarajućeg dogovora o radnim danima

- (b) za transakcije uključene u skupove za netiranje iz članka 275. stavaka 2. i 3., faktor prilagodbe za efektivno dospijeće određen je na sljedeći način:

$$MF = \frac{3}{2} \sqrt{\frac{MPOR}{\text{jedna poslovna godina}}}$$

pri čemu je:

MPOR = razdoblje marže za rizik skupa za netiranje utvrđeno u skladu s člankom 285. stavcima 2. do 5.

Pri određivanju razdoblja marže za rizik za transakcije između klijenta i klirinškog člana,

institucija koja djeluje kao klijent ili kao klirinški član zamjenjuje minimalno razdoblje iz članka 285. stavka 2. točke (b) razdobljem od 5 radnih dana.

2. Za potrebe stavka 1., preostali rok do dospeljeća jednak je razdoblju do prvog sljedećeg datuma utvrđivanja uvjeta za transakcije koje su strukturirane tako da se preostale izloženosti podmiruju na unaprijed utvrđene datume plaćanja i čije se odredbe ponovno utvrđuju tako da je tržišna vrijednost ugovora na te unaprijed utvrđene datume plaćanja jednaka nuli.

Članak 280.

Koeficijent regulatornog faktora skupa za zaštitu

U svrhu izračuna uvećanja za skup za zaštitu iz članaka 280.a do 280.f, koeficijent regulatornog faktora skupa za zaštitu „ ϵ ” jest sljedeći:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 & \text{za skupove za zaštitu uspostavljene u skladu s člankom 275. stavkom 1.} \\ 5 & \text{za skupove za zaštitu uspostavljene u skladu s člankom 275. stavkom 2. točkom (a)} \\ 0.5 & \text{za skupove za zaštitu uspostavljene u skladu s člankom 275. stavkom 2. točkom (b)} \end{cases}$$

Članak 280.a

Uvećanje za kategoriju kamatnog rizika

1. Za potrebe članka 278., institucije izračunavaju uvećanje za kategoriju kamatnog rizika za određeni skup za netiranje kako slijedi:

$$AddOn^{IR} = \sum_j AddOn_j^{IR}$$

pri čemu je:

j indeks koji označava sve skupove za zaštitu od kamatnog rizika utvrđene u skladu s člankom 277.a stavkom 1. točkom (a) i člankom 277.a stavkom 2. za skup za netiranje;

$AddOn_j^{IR}$ = uvećanje za skup za zaštitu „ j ” kategorije kamatnog rizika izračunano u skladu sa stavkom 2.

2. Uvećanje za skup za zaštitu „ j ” kategorije kamatnog rizika izračunava se kako slijedi:

$$AddOn_j^{IR} = \epsilon_j * SF^{IR} * EffNot_j^{IR}$$

pri čemu je:

ϵ_j = koeficijent regulatornog faktora skupa za zaštitu za skup za zaštitu „ j ” utvrđen u skladu s primjenjivom vrijednosti iz članka 280.;

SF^{IR} = regulatorni faktor za kategoriju kamatnog rizika čija je

vrijednost jednaka 0,5 %;

$EffNot_j^{IR}$ = efektivni zamišljeni iznos skupa za zaštitu „j” izračunan u skladu sa stavcima 3. i 4.

- U svrhu izračuna efektivnog zamišljenog iznosa skupa za zaštitu „j”, institucije najprije raspoređuju svaku transakciju skupa za zaštitu u odgovarajući razred u tablici 2. One to čine na temelju datuma završetka svake transakcije kako je određeno u članku 279.b stavku 1. točki (a):

Tablica 2.

Razred	Datum završetka (u godinama)
1	>0 i <=1
2	>1 i <= 5
3	> 5

Institucije zatim izračunavaju efektivnu zamišljenu vrijednost skupa za zaštitu „j” u skladu sa sljedećom formulom:

$$EffNot_j^{IR} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + (D_{j,3})^2 + 1.4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1.4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0.6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$$

pri čemu je:

l = indeks koji označava rizičnu poziciju;

$D_{j,k}$ = efektivni zamišljeni iznos razreda „k” skupa za zaštitu „j” izračunan kako slijedi:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{razred } k} \text{rizična pozicija}_l$$

Članak 280.b
Uvećanje za kategoriju valutnog rizika

- Za potrebe članka 278., uvećanje za kategoriju valutnog rizika za određeni skup za netiranje izračunava se kako slijedi:

$$AddOn^{FX} = \sum_j AddOn_j^{FX}$$

pri čemu je:

j = indeks koji označava skupove za zaštitu od valutnog rizika utvrđene u skladu s člankom 277.a stavkom 1. točkom (b) i člankom 277.a stavkom 2. za skup za netiranje;

$AddOn_j^{FX}$ = uvećanje za skup za zaštitu „j” kategorije valutnog rizika izračunano u skladu sa stavkom 2.

2. Uvećanje za skup za zaštitu „j” kategorije valutnog rizika izračunava se kako slijedi:

$$AddOn_j^{FX} = \epsilon_j \cdot SF^{FX} \cdot |EffNot_j^{FX}|$$

pri čemu je:

ϵ_j = koeficijent regulatornog faktora skupa za zaštitu za skup za zaštitu „j” izračunan u skladu s člankom 280.;

SF^{FX} = regulatorni faktor za kategoriju valutnog rizika čija je vrijednost jednaka 4 %;

$EffNot_j^{IR}$ = efektivni zamišljeni iznos skupa za zaštitu „j” izračunan kako slijedi:

$$EffNot_j^{FX} = \sum_{l \in \text{skup za zaštitu } j} \text{rizična pozicija}_l$$

Članak 280.c

Uvećanje za kategoriju kreditnog rizika

1. Za potrebe stavka 2., institucije uspostavljaju relevantne kreditne referentne subjekte skupa za netiranje u skladu sa sljedećim:
 - (a) Jedan kreditni referentni subjekt mora postojati za svakog izdavatelja referentnog dužničkog instrumenta koji je odnosni instrument za transakciju jednog subjekta raspoređenu u kategoriju kreditnog rizika. Transakcije jednog subjekta raspoređuju se u isti kreditni referentni subjekt samo ako je odnosni referentni dužnički instrument tih transakcija izdao isti izdavatelj;
 - (b) Jedan kreditni referentni subjekt mora postojati za svaku grupu referentnih dužničkih instrumenata ili kreditnih izvedenica jednog subjekta koje su odnosni instrument transakcije više subjekata raspoređene u kategoriju kreditnog rizika. Transakcije više subjekata raspoređuju se u isti kreditni referentni subjekt samo ako grupa odnosnih referentnih dužničkih instrumenata ili kreditnih izvedenica jednog subjekta tih transakcija imaju iste sastavnice.
2. Za potrebe članka 278., institucija izračunava uvećanje za kategoriju kreditnog rizika

za određeni skup za netiranje kako slijedi:

$$AddOn^{Credit} = \sum_j AddOn_j^{Credit}$$

pri čemu je:

j = indeks koji označava sve skupove za zaštitu od kreditnog rizika utvrđene u skladu s člankom 277.a stavkom 1. točkom (c) i člankom 277.a stavkom 2. za skup za netiranje;

$AddOn_j^{Credit}$ = uvećanje za kategoriju kreditnog rizika za skup za zaštitu „j” izračunano u skladu sa stavkom 2.

3. Institucije izračunavaju uvećanje za kategoriju kreditnog rizika skupa za zaštitu „j” kako slijedi:

$$AddOn_j^{Credit} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_j \rho_j^{Credit} \cdot AddOn(Entity_j) \right)^2 + \sum_j \left(1 - (\rho_j^{Credit})^2 \right) \cdot \left(AddOn(Entity_j) \right)^2}$$

pri čemu je:

j = indeks koji označava kreditne referentne subjekte skupa za netiranje utvrđene u skladu sa stavkom 1.;

ϵ_j = koeficijent regulatornog faktora skupa za zaštitu za skup za zaštitu „j” utvrđen u skladu s člankom 280.;

$AddOn(Entity_j)$ = uvećanje za kreditni referentni subjekt „j” utvrđeno u skladu sa stavkom 4.;

ρ_j^{Credit} = korelacijski faktor subjekta „j”. Ako je kreditni referentni subjekt „j” uspostavljen u skladu sa stavkom 1. točkom (a), $\rho_j^{Credit} = 50\%$. Ako je kreditni referentni subjekt „j” uspostavljen u skladu sa stavkom 1. točkom (b), $\rho_j^{Credit} = 80\%$

4. Institucije izračunavaju uvećanje za kreditni referentni subjekt „j” kako slijedi:

$$AddOn(Entity_j) = EffNot_j^{Credit}$$

pri čemu je:

$EffNot_j^{Credit}$ = efektivni zamišljeni iznos kreditnog referentnog subjekta „j” izračunan kako slijedi:

$$EffNot_j^{Credit} = \sum_{l \in \text{kreditni referentni subjekt } j} SF_{j,l}^{Credit} \cdot \text{rizična pozicija}_l$$

pri čemu je:

l = indeks koji označava rizičnu poziciju;

$SF_{j,l}^{Credit}$ = regulatorni faktor koji se primjenjuje na kreditni referentni subjekt „j” utvrđen u skladu sa stavkom 5.

5. Za potrebe stavka 4., institucije izračunavaju regulatorni faktor koji se primjenjuje na kreditni referentni subjekt „j” kako slijedi:

- (a) Za kreditni referentni subjekt „j” uspostavljen u skladu sa stavkom 1. točkom (a) $SF_{j,l}^{Credit}$ raspoređuje se u jedan od šest regulatornih faktora iz tablice 3. u ovom članku na temelju vanjske procjene kreditnog rizika koju provodi odabrani VIPKR odgovarajućeg pojedinačnog izdavatelja. Za pojedinačnog izdavatelja za kojeg nije dostupna kreditna procjena odabranog VIPKR-a:
 - i. institucija koja primjenjuje pristup iz glave II. poglavlja 3. raspoređuje interni rejting pojedinačnog izdavatelja jednoj od vanjskih procjena kreditnog rizika;
 - ii. institucija koja primjenjuje pristup iz glave II. poglavlja 2. dodjeljuje $SF_{j,l}^{Credit} = 0,54 \%$ tom kreditnom referentnom subjektu. Međutim, ako institucija izloženosti kreditnom riziku tog pojedinačnog izdavatelja dodijeli ponder rizika u skladu s člankom 128., dodjeljuje se $SF_{j,l}^{Credit} = 1,6 \%$.
- (b) Za kreditne referentne subjekte „j” uspostavljene u skladu sa stavkom 1. točkom (b):
 - i. ako je pozicija „l”, koja je dodijeljena kreditnom referentnom subjektu „j”, kreditni indeks uvršten na priznatu burzu, $SF_{j,l}^{Credit}$ raspoređuje se u jedan od dva regulatorna faktora iz tablice 4. u ovom članku na temelju većinske kreditne kvalitete pojedinih sastavnica;
 - ii. ako pozicija „l”, koja je dodijeljena kreditnom referentnom subjektu „j” nije navedena u podtočki i. ove točke, $SF_{j,l}^{Credit}$ jest ponderirani prosjek regulatornih faktora raspoređenih u svaku sastavnicu u skladu s metodom iz točke (a) ovog stavka ako su ponderi određeni udjelom zamišljenog iznosa sastavnica u toj poziciji.

Tablica 3.

Stupanj kreditne kvalitete	Regulatorni faktor za transakcije
----------------------------	-----------------------------------

	jednog subjekta
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Tablica 4.

Dominantna kreditna kvaliteta	Regulatorni faktor za kotirane indekse
Investicijski rejting	0,38 %
Neinvesticijski rejting	1,06 %

Članak 280.d

Uvećanje za kategoriju rizika vlasničkih instrumenata

1. Za potrebe stavka 2., institucije uspostavljaju relevantne vlasničke referentne subjekte skupa za netiranje u skladu sa sljedećim:
 - (a) jedan vlasnički referentni subjekt mora postojati za svakog izdavatelja referentnog vlasničkog instrumenta koji je odnosni instrument za transakciju jednog subjekta raspoređenu u kategoriju rizika vlasničkih instrumenata. Transakcije jednog subjekta raspoređuju se u isti vlasnički referentni subjekt samo ako je odnosni referentni vlasnički instrument tih transakcija izdao isti izdavatelj;
 - (b) jedan vlasnički referentni subjekt mora postojati za svaku grupu referentnih vlasničkih instrumenata ili izvedenica vlasničkih instrumenata jednog subjekta koje se odnosni instrument transakcije više subjekata raspoređene u kategoriju rizika vlasničkih instrumenata. Transakcije više subjekata raspoređuju se u isti vlasnički referentni subjekt samo ako grupa odnosnih referentnih vlasničkih instrumenata ili izvedenica vlasničkih instrumenata jednog subjekta tih transakcija, prema potrebi, imaju iste sastavnice.
2. Za potrebe članka 278., za određeni skup za netiranje institucija izračunava uvećanje

za kategoriju rizika vlasničkih instrumenata kako slijedi:

$$AddOn^{Equity} = \sum_j AddOn_j^{Equity}$$

pri čemu je:

j = indeks koji označava sve skupove za zaštitu od kreditnog rizika utvrđene u skladu s člankom 277.a stavkom 1. točkom (d) i člankom 277.a stavkom 2. za skup za netiranje;

$AddOn_j^{Equity}$ = uvećanje za skup za zaštitu „j” kategorije kreditnog rizika izračunano u skladu sa stavkom 3.

3. Institucije izračunavaju uvećanje za kategoriju rizika vlasničkih instrumenata za skup za zaštitu „j” kako slijedi:

$$AddOn_j^{Equity} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_j \rho_j^{Equity} \cdot AddOn(Entropy_j) \right)^2 + \sum_j \left(1 - (\rho_j^{Equity})^2 \right) \cdot (AddOn(Entropy_j))^2}$$

pri čemu je:

j = indeks koji označava vlasničke referentne subjekte skupa za netiranje utvrđene u skladu sa stavkom 1.;

ϵ_j = koeficijent regulatornog faktora skupa za zaštitu za skup za zaštitu „j” utvrđen u skladu s člankom 280.;

$AddOn(Entropy_j)$ = uvećanje za vlasnički referentni subjekt „j” utvrđen u skladu sa stavkom 4.;

ρ_j^{Equity} = korelacijski faktor subjekta „j”. Ako je vlasnički referentni subjekt j utvrđen u skladu sa stavkom 1. točkom (a), $\rho_j^{Equity} = 50\%$. Ako je vlasnički referentni subjekt j utvrđen u skladu sa stavkom 1. točkom (b), $\rho_j^{Equity} = 80\%$.

4. Institucije izračunavaju uvećanje za vlasnički referentni subjekt „j” kako slijedi:

$$AddOn(Entropy_j) = SF_j^{Equity} \cdot EffNot_j^{Equity}$$

pri čemu je:

SF_j^{Equity} = regulatorni faktor koji se primjenjuje na vlasnički referentni subjekt „j”. Ako je vlasnički referentni subjekt „j” uspostavljen u skladu sa stavkom 1. točkom (a), $SF_j^{Equity} = 32\%$. Ako je vlasnički referentni subjekt „j” uspostavljen u skladu sa stavkom 1. točkom (b), $SF_j^{Equity} = 20\%$.

$EffNot_j^{Equity}$ = efektivni zamišljeni iznos vlasničkog referentnog subjekta „j”

izračunan kako slijedi:

$$EffNot_j^{Equity} = \sum_{l \in \text{vlasnički referentni subjekt } j} \text{rizična pozicija}_l$$

Članak 280.e

Uvećanje za kategoriju robnog rizika

1. Za potrebe članka 278., institucije izračunavaju uvećanje za kategoriju robnog rizika za određeni skup za netiranje kako slijedi:

$$AddOn^{Com} = \sum_j AddOn_j^{Com}$$

j = indeks koji označava skupove za zaštitu od robnog rizika utvrđene u skladu s člankom 277.a stavkom 1. točkom (e) i člankom 277.a stavkom 2. za skup za netiranje;

$AddOn_j^{Com}$ uvećanje za kategoriju robnog rizika za skup za zaštitu „j” utvrđeno u skladu sa stavkom 4.

2. U svrhu izračuna uvećanja za skupa za zaštitu od robnog rizika za određeni skup za netiranje u skladu sa stavkom 4. institucije utvrđuju odgovarajuće robne referentne vrste za svaki skup za zaštitu. Transakcije robnim izvedenicama raspoređuju se u istu robnu referentnu vrstu samo ako je odnosni robni instrument tih transakcija iste vrste.
3. Odstupajući od stavka 2., nadležna tijela mogu zahtijevati da institucija s velikim i koncentriranim portfeljima robnih izvedenica razmotri dodatne značajke osim vrste odnosnog robnog instrumenta radi utvrđivanja robnih referentnih vrsta skupa za zaštitu od robnog rizika u skladu sa stavkom 2.

EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje što sadržava veliki i koncentrirani portfelj robnih izvedenica naveden u prvom podstavku.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [15 mjeseci nakon stupanja ove Uredbe na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

4. Institucije izračunavaju uvećanje za kategoriju robnog rizika za skup za zaštitu „j” kako slijedi:

$$AddOn_j^{Com} = \epsilon_j * \sqrt{\left(\rho^{Com} \cdot \sum_k AddOn(Type_k^j)\right)^2 + (1 - (\rho^{Com})^2) \cdot \sum_k \left(AddOn(Type_k^j)\right)^2}$$

pri čemu je:

k = indeks koji označava robne referentne vrste skupa za netiranje utvrđene u skladu sa stavkom 2.;

ϵ_j = koeficijent regulatornog faktora skupa za zaštitu za skup za zaštitu „j” izračunan u skladu s člankom 280.;

$AddOn(Type_k^j)$ = uvećanje za robnu referentnu vrstu „k” izračunano u skladu sa stavkom 5.;

ρ^{Com} = korelacijski faktor kategorije robnog rizika čija je vrijednost jednaka 40 %.

5. Institucija izračunava uvećanje za robnu referentnu vrstu „k” kako slijedi:

$$AddOn(Type_k^j) = SF_k^{Com} * EffNot_k^{Com}$$

pri čemu je:

SF_k^{Com} = regulatorni faktor koji se primjenjuje na robnu referentnu vrstu „k”.

Ako robna referentna vrsta „k” odgovara transakcijama raspoređenima u skup za zaštitu iz članka 277.b stavka 1. točke (e) podtočke i., $SF_k^{<com} = 40\%$; u suprotnom, $SF_k^{Com} = 18\%$.

$EffNot_k^{Com}$ = efektivni zamišljeni iznos robne referentne vrste „k” izračunan kako slijedi:

$$EffNot_k^{Com} = \sum_{l \in \text{robnareferentnavrstak}} \text{rizičnapozicija}_l$$

Članak 280.f
Uvećanje za kategoriju ostalih rizika

1. Za potrebe članka 278., institucije izračunavaju uvećanje za kategoriju ostalih rizika za određeni skup za netiranje kako slijedi:

$$AddOn^{Other} = \sum_j AddOn_j^{Other}$$

pri čemu je:

j = indeks koji označava skupove za zaštitu ostalih rizika utvrđene u skladu s člankom 277.a stavkom 1. točkom (f) i člankom 277.a stavkom 2. za skup za netiranje;

$AddOn_j^{Other}$ = uvećanje za kategoriju ostalih rizika za skup za zaštitu „j” utvrđeno u skladu sa stavkom 2.

2. Institucije izračunavaju uvećanje za kategoriju ostalih rizika za skup za zaštitu „j” kako slijedi:

$$AddOn_j^{Other} = \epsilon_j * SF^{Other} * |EffNot_j^{Other}|$$

pri čemu je:

ϵ_j = koeficijent regulatornog faktora skupa za zaštitu za skup za zaštitu „j” izračunan u skladu s člankom 280.;

SF^{Other} = regulatorni faktor za kategoriju ostalih rizika čija je vrijednost jednaka 8 %;

$EffNot_j^{Other}$ = efektivni zamišljeni iznos skupa za zaštitu „j” izračunan kako slijedi:

$$EffNot_j^{Other} = \sum_{l \in \text{skup za zaštitu } j} \text{rizična pozicija}_l$$

- (66) U dijelu trećem glava II. poglavlje 6 odjeljak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„ODJELJAK 4.

POJEDNOSTAVNjeni STANDARDIZIRANI PRISTUP ZA METODU KREDITNOG RIZIKA DRUGE UGOVORNE STRANE

Članak 281.

Izračun vrijednosti izloženosti

1. Institucija izračunava vrijednost jedne izloženosti na razini skupa za netiranje u skladu s odjeljkom 3. ovog poglavlja, podložno stavku 2.
2. Vrijednost izloženosti skupa za netiranje izračunava se u skladu sa sljedećim zahtjevima:
 - (a) institucije ne primjenjuju tretman iz članka 274. stavka 6.;
 - (b) odstupajući od članka 275. stavka 1., institucije primjenjuju sljedeće:

Institucije za skupove za netiranje koji se ne navode u članku 275 stavku 2. trošak zamjene izračunavaju u skladu sa sljedećom formulom:

$$RC = \max\{CMV, 0\} ,$$

(c) odstupajući od članka 275. stavka 2., institucije primjenjuju sljedeće:

Institucije za skupove za netiranje kojima se trguje na priznatoj burzi; skupove za netiranje transakcija čije se poravnanje izvodi centralno posredstvom središnje druge ugovorne koja je dobila odobrenje za rad u skladu s člankom 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 ili koja je priznata u skladu s člankom 25. Uredbe (EU) br. 648/2012 ili za skupove za netiranje transakcija za koje se kolateral s drugom ugovornom stranom razmjenjuje dvostrano u skladu s člankom 11. Uredbe (EU) 648/2012 trošak zamjene izračunavaju u skladu sa sljedećom formulom:

$$RC = TH + MTA$$

pri čemu je:

TH = prag marže primjenjiv na skup za netiranje na temelju ugovora o marži ispod kojeg institucija ne može zatražiti kolateral;

MTA = najniži iznos marže koji će se razmijeniti primjenjiv na skup za netiranje na temelju ugovora o marži;

(d) odstupajući od članka 275. stavka 3., institucije primjenjuju sljedeće:

Za skupove za netiranje koji su predmet ugovora o marži, a ugovor o marži primjenjuje se na više skupova za netiranje, institucije izračunavaju trošak zamjene kao zbroj troškova zamjene za svaki pojedinačni skup za netiranje izračunan u skladu sa stavkom 1. kao da nisu pokriveni maržom.

(e) svi skupovi za zaštitu određuju se u skladu s člankom 277.a stavkom 1.

(f) institucije određuju vrijednost multiplikatora u formuli koja se primjenjuje za izračun potencijalne buduće izloženosti iz članka 278. stavka 1. na 1, na sljedeći način:

$$PFE = \sum_a uvećanje^{(a)} ;$$

(g) Odstupajući od članka 279.a stavka 1., institucije primjenjuju sljedeće:

Institucije za sve transakcije izračunavaju regulatornu deltu na sljedeći način:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{ako je transakcija duga pozicija u primarnom činitelju rizika} \\ -1 & \text{ako je transakcija kratka pozicija u primarnom činitelju rizika} \end{cases} ;$$

(h) Formula koja se primjenjuje za izračun regulatornog faktora trajanja iz članka 279.b stavka 1. točke (a) glasi kako slijedi:

$$regulatorni\ faktor\ trajanja = E - S ;$$

- (i) Faktor prilagodbe za efektivno dospijeće iz članka 279.c stavka 1. izračunava se na sljedeći način:
- iii. (a) za transakcije uključene u skupove za netiranje iz članka 275. stavka 1., MF = 1;
- (b) za transakcije uključene u skupove za netiranje iz članka 275. stavaka 2. i 3., MF = 0,42;
- (j) Formula koja se primjenjuje za izračun efektivnog zamišljenog iznosa skupa za zaštitu „j” iz članka 280.a stavka 3. glasi kako slijedi:

$$EffNot_j^{IR} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

- (k) Formula koja se primjenjuje za izračun uvećanja kategorije kreditnog rizika skupa za zaštitu „j” kategorije kreditnog rizika iz članka 280.c stavka 3. glasi kako slijedi:

$$Uvećanje_j^{kreditni} = \sum_j |uvećanje(subjekt_j)|$$

- (l) Formula koja se primjenjuje za izračun uvećanja kategorije rizika vlasničkih instrumenata skupa za zaštitu „j” kategorije rizika vlasničkih instrumenata iz članka 280.d stavka 3. glasi kako slijedi:

$$Uvećanje_j^{vlas.instr.} = \sum_j |uvećanje(subjekt_j)|$$

- (m) Formula koja se primjenjuje za izračun uvećanja kategorije robnog rizika skupa za zaštitu „j” kategorije robnog rizika iz članka 280.e stavka 3. glasi kako slijedi:

$$Uvećanje_j^{robnj} = \sum_j |uvećanje(vrsta_j)|$$

- (67) U dijelu trećem glavi II. poglavlju 6., odjeljak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„ODJELJAK 5. METODA ORIGINALNE IZLOŽENOSTI

Članak 282.

Izračun vrijednosti izloženosti

1. Institucije mogu izračunati vrijednost jedne izloženosti za sve transakcije u okviru sporazuma o netiranju ako su ispunjeni svi uvjeti iz članka 274. stavka 1. Ako to nije slučaj, institucije izračunavaju vrijednost izloženosti odvojeno za svaku transakciju

koja se tretira kao zaseban skup za netiranje.

2. Vrijednost izloženosti skupa za netiranje transakcije dobiva se množenjem zbroja sadašnjeg troška zamjene i potencijalne buduće izloženosti faktorom 1,4.
3. Sadašnji trošak zamjene iz stavka 2. određuje se kako slijedi:
 - (a) institucije za skupove za netiranje transakcija kojima se trguje na priznatoj burzi ili za skupove za netiranje transakcija čije se poravnanje izvodi centralno posredstvom središnje druge ugovorne koja je dobila odobrenje za rad u skladu s člankom 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 ili koja je priznata u skladu s člankom 25. Uredbe (EU) br. 648/2012 ili za skupove za netiranje transakcija za koje se kolateral s drugom ugovornom stranom razmjenjuje dvostrano u skladu s člankom 11 Uredbe (EU) 648/2012 sadašnji trošak zamjene iz stavka 2. izračunavaju na sljedeći način:

$$RC = TH + MTA$$

pri čemu je:

TH = prag marže primjenjiv na skup za netiranje na temelju ugovora o marži ispod kojeg institucija ne može zatražiti kolateral;

MTA = najniži iznos marže koji će se razmijeniti primjenjiv na skup za netiranje na temelju ugovora o marži;

- (b) za sve ostale skupove za netiranje pojedinačnih transakcija, institucije izračunavaju sadašnji trošak zamjene iz stavka 2. na sljedeći način:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

Institucije za potrebe izračuna sadašnjeg troška zamjene ažuriraju sadašnje tržišne vrijednosti najmanje jedanput mjesečno.

4. Institucije izračunavaju potencijalnu buduću izloženost iz stavka 2. na sljedeći način:
 - (a) potencijalna buduća izloženost skupa za netiranje zbroj je potencijalne buduće izloženosti svih transakcija uključenih u skup za netiranje, izračunane u skladu s točkom (b);
 - (b) potencijalna buduća izloženost pojedinačne transakcije njezin je zamišljeni iznos pomnožen sljedećim:
 - i. umnoškom 0,5% i preostalog roka do dospijeca transakcije za ugovore vezane uz kamatnu stopu;
 - ii. 4 % za ugovore koji se odnose na ugovore o valutama;
 - iii. 18 % za ugovore koji se odnose na ugovore o zlatu;
 - (c) zamišljeni iznos iz točke (b) određuje se u skladu s člankom 279.b stavkom 1 točkama (a) i (b) i člankom 279.b stavcima 2 i 3., ovisno o slučaju;

- (d) potencijalna buduća izloženost skupova za netiranje iz stavka 3. točke (a) množi se s 0,42.

Pri izračunu potencijalne izloženosti ugovora vezanih uz kamatnu stopu u skladu s točkom (b) alinejom ii. institucija može primjenjivati izvorni rok dospijeca umjesto preostalog roka do dospijeca ugovora.”.

- (68) U članku 283., stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Za sve transakcije s OTC izvedenicama i transakcije s dugim rokom namire za koje institucija nije dobila odobrenje iz stavka 1. za primjenu IMM-a, institucija primjenjuje metode iz odjeljka 3. ili odjeljka 5. Te se metode unutar grupe mogu trajno primjenjivati u kombinaciji.”.

- (69) Članak 298. zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 298.
Učinci priznavanja netiranja kao čimbenika smanjenja rizika*

Netiranje za potrebe odjeljaka 3. do 6. priznaje se kako je određeno u tim odjeljcima.”.

- (70) U članku 299. stavku 2., točka (a) briše se;

- (71) Članak 300. mijenja se kako slijedi:

- (a) uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećom:

„Za potrebe ovog odjeljka i dijela sedmog, primjenjuju se sljedeće definicije:”

- (b) dodaju se sljedeće točke od 5. do 11.:

„(5) „gotovinske transakcije” znači transakcije u gotovini, dužničkim instrumentima i vlasničkim instrumentima kao i promptne devizne transakcije i promptne robne transakcije; repo transakcije i pozajmljivanje vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani ili pozajmljivanje vrijednosnih papira ili robe od druge ugovorne strane nisu gotovinske transakcije;

(6) „sporazum o neizravnom poravnanju” znači sporazum koji ispunjava zahtjeve utvrđene člankom 4.stavkom 3. drugim podstavkom Uredbe (EU) br. 648/2012;

(7) „višerazinska struktura klijenata” znači sporazum o neizravnom poravnanju na temelju kojeg usluge poravnanja određenoj instituciji pruža subjekt koji nije klirinški član, ali je sam klijent klirinškog člana ili klijenta više razine;

(8) „klijent više razine” znači subjekt koji pruža usluge poravnanja klijentu niže razine;

(9) „klijent niže razine” znači subjekt koji pristupa uslugama središnje druge ugovorne strane preko klijenta više razine;

(10) „naknadna uplata u jamstveni fond” znači uplata koju se institucija koja djeluje kao

klirinški član ugovorno obvezala izvršiti središnjoj drugoj ugovornoj strani nakon što je središnja druga ugovorna strana iscrpila svoj jamstveni fond kako bi pokrila gubitke koje je snosila nakon nastanka statusa neispunjavanja obveza jednog svog klirinškog člana ili više njih;

(11) „transakcija pozajmljivanja potpuno osiguranog depozita drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane” znači potpuno osigurana transakcija na tržištu novca u kojoj dvije ugovorne strane izmjenjuju depozite, a između njih posreduje središnja druga ugovorna strana kako bi se osiguralo izvršavanje obveza plaćanja tih ugovornih strana.”;

(72) Članak 301. zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 301.
Glavno područje primjene*

1. Ovaj se odjeljak primjenjuje na sljedeće ugovore i transakcije dok su nepodmirene u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu:

- (a) ugovore navedene u Prilogu II. i kreditne izvedenice;
- (b) transakcije financiranja vrijednosnim papirima i transakcije pozajmljivanja potpuno osiguranog depozita drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane;
- (c) transakcije s dugim rokom namire.

Ovaj odjeljak ne odnosi se na izloženosti koje proizlaze iz namire gotovinskih transakcija. Institucije na izloženosti iz trgovanja koje proizlaze iz tih transakcija primjenjuju tretman utvrđen glavom V. ovog dijela, a ponder rizika od 0 % na uplate u jamstveni fond koji pokriva samo te transakcije. Osim na gotovinske transakcije, institucije primjenjuju tretman iz članka 307. na uplate u jamstveni fond koje pokrivaju sve ugovore iz prvog podstavka.

2. Za potrebe ovog odjeljka primjenjuje se sljedeće:

- (a) inicijalna marža ne uključuje uplate središnjoj drugoj ugovornoj strani za uzajamne aranžmane o podjeli gubitaka;
- (b) inicijalna marža uključuje kolateral koji je položila institucija koja djeluje kao klirinški član ili klijent iznad minimalnog iznosa koji zahtijeva središnja druga ugovorna strana ili institucija koja djeluje kao klirinški član, uz uvjet da središnja druga ugovorna strana ili institucija koja djeluje kao klirinški član mogu, u odgovarajućim slučajevima, spriječiti da institucija koja djeluje kao klirinški član ili klijent povuku navedeni višak kolaterala;
- (c) ako središnja druga ugovorna strana upotrebljava inicijalnu maržu radi podjele gubitaka među svojim klirinškim članovima, institucije koje djeluju kao klirinški članovi tretiraju tu inicijalnu maržu kao uplate u jamstveni fond.”.

(73) u članku 302., stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Institucije procjenjuju, odgovarajućim analizama scenarija i testiranjima otpornosti na

stres, je li razina regulatornog kapitala za izloženosti prema središnjoj drugoj ugovornoj strani, uključujući potencijalne buduće ili potencijalne kreditne izloženosti, izloženosti iz uplata u jamstveni fond i, kada institucija djeluje kao klirinški član, izloženosti koje proizlaze iz ugovora utvrđenih člankom 304., odgovarajuća u odnosu na inherentne rizike tih izloženosti.”.

(74) Članak 303. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 303.

Tretman izloženosti klirinških članova prema središnjim drugim ugovornim stranama

1. Institucija koja djeluje kao klirinški član, za svoje potrebe ili kao financijski posrednik između klijenta i središnje druge ugovorne strane, izračunava kapitalne zahtjeve za svoje izloženosti prema središnjoj drugoj ugovornoj strani na sljedeći način:
 - (a) primjenjuje tretman iz članka 306. na svoje izloženosti iz trgovanja sa središnjom drugom ugovornom stranom;
 - (b) primjenjuje tretman iz članka 307. na svoje uplate u jamstveni fond središnje druge ugovorne strane.
2. Za potrebe stavka 1., zbroj kapitalnih zahtjeva institucije za njezine izloženosti prema kvalificiranoj središnjoj drugoj ugovornoj strani zbog izloženosti iz trgovanja i uplata u jamstveni fond podliježu gornjoj granici koja je jednaka zbroju kapitalnih zahtjeva koji bi se primijenili na iste izloženosti kao i u slučaju kada je središnja druga ugovorna strana nekvalificirana središnja druga ugovorna strana.”.

(75) Članak 304. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Institucija koja djeluje kao klirinški član i koja u tom svojstvu djeluje kao financijski posrednik između klijenta i središnje druge ugovorne strane, izračunava kapitalne zahtjeve za svoje transakcije s klijentom povezane sa središnjom drugom ugovornom stranom u skladu s odjeljcima od 1. do 8. ovog poglavlja, dijelom 4. poglavlja 4. ove glave i glavom VI. ovog dijela, prema potrebi.”;

(b) stavci 3., 4 i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Ako institucija koja djeluje kao klirinški član primjenjuje metode utvrđene u odjeljku 3. ili odjeljku 6. ovog poglavlja za izračun kapitalnih zahtjeva za svoje izloženosti, primjenjuje se sljedeće:

- (a) odstupajući od članka 285. stavka 2., institucija za svoje izloženosti prema klijentu može primijeniti razdoblje marže za rizik od najmanje 5 radnih dana;
- (b) institucija za svoje izloženosti prema središnjoj drugoj ugovornoj strani primjenjuje razdoblje marže za rizik od najmanje 10 radnih dana;

- (c) odstupajući od članka 285. stavka 3., ako skup za netiranje uključen u izračun ispunjava uvjete iz točke (a) tog stavka, institucija može zanemariti ograničenje iz te točke uz uvjet da skup za netiranje ne ispunjava uvjete iz točke (b) tog stavka i ne sadržava sporna trgovanja;
- (d) ako središnja druga ugovorna strana zadrži varijacijsku maržu u odnosu na transakciju, a kolateral institucije nije zaštićen od insolventnosti središnje druge ugovorne strane, institucija primjenjuje razdoblje marže za rizik koje je jednako jednoj godini ili preostalom roku do dospijeca transakcije, koje god razdoblje je kraće, a ne može biti kraće od 10 radnih dana.

4. Odstupajući od članka 281. stavka 2. točke (h), ako institucija koja djeluje kao klirinški član primjenjuje metodu utvrđenu u odjeljku 4. ovog poglavlja za izračun kapitalnih zahtjeva za svoje izloženosti prema klijentu, ta institucija za svoj izračun može upotrijebiti faktor prilagodbe za efektivno dospijee 0,21.

5. Odstupajući od članka 282. stavka 4. točke (d), ako institucija koja djeluje kao klirinški član primjenjuje metodu utvrđenu u odjeljku 5. ovog poglavlja za izračun kapitalnih zahtjeva za svoje izloženosti prema klijentu, ona za taj izračun može upotrijebiti faktor prilagodbe za efektivno dospijee 0,21.”;

- (c) dodaju se sljedeći stavci 6. i 7.:

„6. Institucija koja djeluje kao klirinški član može primijeniti smanjenu izloženost u trenutku neispunjavanja obveza koja je dobivena izračunima iz stavaka 3., 4. i 5. za potrebe izračuna kapitalnih zahtjeva za CVA rizik u skladu s glavom VI.

7. Institucija koja djeluje kao klirinški član koji klijentu naplaćuje kolateral za transakciju povezanu sa središnjom drugom ugovornom stranom te kolateral predaje središnjoj drugoj ugovornoj strani može taj kolateral priznati kako bi smanjila svoju izloženost prema klijentu za tu transakciju povezanu sa središnjom drugom ugovornom stranom.

U slučaju višerazinske strukture klijenata tretman iz prvog podstavka može se primijeniti na svaku razinu te strukture.”.

(76) Članak 305. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Institucija koja je klijent izračunava kapitalne zahtjeve za svoje transakcije sa svojim klirinškim članom povezane sa središnjom drugom ugovornom stranom u skladu s odjeljcima od 1. do 8. ovog poglavlja, odjeljkom 4. poglavlja 4. ove glave i glavom VI. ovog dijela, prema potrebi.”;

- (b) u stavku 2., točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) klijent je osigurao dostatnu ažuriranu pravnu ocjenu, kojom se potvrđuje da su aranžmani kojima se osigurava ispunjenje uvjeta iz točke (b) zakoniti, valjani, obvezujući i pravno provedivi prema pravu relevantnog područja ili relevantnih područja.”;

(c) u stavku 2., dodaje se sljedeći podstavak:

„Institucija pri procjeni usklađenosti s uvjetom iz točke (b) prvog podstavka može uzeti u obzir sve prethodne slučajeve prijenosa pozicija klijenta i odgovarajućeg kolateral kod središnje druge ugovorne strane, kao i sve namjere industrije da s tom praksom nastavi.”;

(d) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Ne dovodeći u pitanje uvjete iz stavka 2. ovog članka, ako institucija koja je klijent ne ispunji uvjet utvrđen u točki (a) tog stavka zato što ta institucija nije zaštićena od gubitaka u slučaju da klirinški član i drugi klijent klirinškog člana zajedno dođu u status neispunjavanja obveza, a ispunjeni su svi ostali uvjeti utvrđeni u točki (a) tog stavka te u drugim točkama tog stavka, ona može izračunavati kapitalne zahtjeve za svoje izloženosti iz trgovanja za transakcije sa svojim klirinškim članom povezane sa središnjom drugom ugovornom stranom u skladu s člankom 306., pod uvjetom da ponder rizika od 2 % iz članka 306. stavka 1. točke (a) zamijeni ponderom rizika od 4 %.

4. U slučaju višerazinske strukture klijenata, institucija koja je klijent niže razine, a pristupa uslugama središnje druge ugovorne strane preko klijenta više razine može primijeniti tretman iz stavaka 2. ili 3. samo kada su uvjeti iz tih stavaka ispunjeni na svakoj razini te strukture.”.

(77) Članak 306. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1., točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) ako institucija djeluje kao financijski posrednik između klijenta i središnje druge ugovorne strane, a odredbe transakcije povezane sa središnjom drugom ugovornom stranom propisuju da institucija ne mora nadoknaditi klijentu bilo koje gubitke uzrokovane promjenama iznosa te transakcije u slučaju da središnja druga ugovorna strana dođe u status neispunjavanja obveza, ona može odrediti da je vrijednost izloženosti iz trgovanja sa središnjom drugom ugovornom stranom koja odgovara toj transakciji povezanoj sa središnjom drugom ugovornom stranom jednaka nuli;”;

(b) u stavku 1., dodaje se sljedeća točka (d):

„(d) ako institucija djeluje kao financijski posrednik između klijenta i središnje druge ugovorne strane, a odredbe transakcije povezane sa središnjom drugom ugovornom stranom propisuju da je institucija obvezna nadoknaditi klijentu sve gubitke uzrokovane promjenama iznosa te transakcije u slučaju da središnja druga ugovorna strana dođe u status neispunjavanja obveza, ona primjenjuje tretman iz točke (a) ili točke (b), prema potrebi, na izloženost iz trgovanja sa središnjom drugom ugovornom stranom koja odgovara toj transakciji povezanoj sa središnjom drugom ugovornom stranom.

(c) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Odstupajući od stavka 1., ako imovina koja je dana kao kolateral središnjoj drugoj ugovornoj strani ili klirinškom članu ne ulazi u stečajnu masu u slučaju da središnja druga ugovorna strana, klirinški član ili jedan odnosno više ostalih klijenata klirinškog člana

postanu insolventni, institucija može dodijeliti vrijednost izloženosti nula izloženostima kreditnom riziku druge ugovorne strane za tu imovinu.

3. Institucija izračunava vrijednosti izloženosti svojih izloženosti iz trgovanja sa središnjom drugom ugovornom stranom u skladu s odjeljcima od 1. do 8. ovog poglavlja i odjeljkom 4. poglavlja 4. ove glave, prema potrebi.”.

(78) Članak 307. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 307.

Kapitalni zahtjevi za uplate u jamstveni fond središnje druge ugovorne strane

Institucija koja djeluje kao klirinški član primjenjuje sljedeći tretman na svoje izloženosti koje proizlaze iz njezinih uplata u jamstveni fond središnje druge ugovorne strane:

- (a) kapitalne zahtjeve za svoje preduplate u jamstveni fond kvalificirane središnje druge ugovorne strane institucija izračunava u skladu s pristupom iz članka 308.;
- (b) kapitalne zahtjeve za svoje preduplate i naknadne uplate u jamstveni fond nekvalificirane središnje druge ugovorne strane institucija izračunava u skladu s pristupom iz članka 309.;
- (c) kapitalne zahtjeve za svoje naknadne uplate u jamstveni fond kvalificirane središnje druge ugovorne strane institucija izračunava u skladu s tretmanom iz članka 310.”.

(79) Članak 308. mijenja se kako slijedi:

(a) Stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Institucija izračunava kapitalni zahtjev (K_i) za pokriće izloženosti koja proizlazi iz njezine preduplate (DF_i) na sljedeći način:

$$K_i = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i \right\}$$

pri čemu je:

i = indeks koji označuje klirinškog člana;

K_{CCP} = hipotetski kapital kvalificirane središnje druge ugovorne strane o kojemu kvalificirana središnja druga ugovorna strana obavještava instituciju u skladu s člankom 50.c Uredbe (EU) br. 648/2012;

DF_{CM} = zbroj preduplata svih klirinških članova kvalificirane središnje druge ugovorne strane o kojemu kvalificirana središnja druga ugovorna strana obavještava instituciju u skladu s člankom 50.c Uredbe (EU) br. 648/2012;

DF_{CCP} = financijska sredstva koji se temelje na preduplatama središnje druge ugovorne strane o kojemu središnja druga ugovorna strana obavještava instituciju u skladu s člankom 50.c Uredbe (EU) br. 648/2012;

3. Institucija izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom za izloženosti koje proizlaze iz preduplate te institucije u jamstveni fond kvalificirane središnje druge ugovorne strane za potrebe članka 92. stavka 3. tako da kapitalni zahtjev (K_{CMi}), određen u skladu sa stavkom 2., pomnoži sa 12,5.”.

(b) stavci 4. i 5. brišu se.

(80) Članak 309. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 309.

Kapitalni zahtjevi za preduplate u jamstveni fond nekvalificirane središnje druge ugovorne strane i za naknadne uplate nekvalificiranoj središnjoj drugoj ugovornoj strani

1. Institucija primjenjuje sljedeću formulu za izračun kapitalnog zahtjeva (K) za izloženosti koje proizlaze iz njezinih preduplata u jamstveni fond nekvalificirane središnje druge ugovorne strane (DF) i iz naknadnih uplata (UC) toj središnjoj drugoj ugovornoj strani;

$$K = DF + UC.$$

2. Institucija izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom za izloženosti koje proizlaze iz uplate te institucije u jamstveni fond nekvalificirane središnje druge ugovorne strane za potrebe članka 92. stavka 3. tako da kapitalni zahtjev (K), određen u skladu sa stavkom 1., pomnoži sa 12,5.”.

(81) Članak 310. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 310.

Kapitalni zahtjevi za naknadne uplate u jamstveni fond kvalificirane središnje druge ugovorne strane

Institucija na svoje naknadne uplate u jamstveni fond kvalificirane središnje druge ugovorne strane primjenjuje ponder rizika od 0 %.”.

(82) Članak 311. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 311.

Kapitalni zahtjevi za izloženosti središnjim drugim ugovornim stranama koje prestanu ispunjavati određene uvjete

3. Institucije primjenjuju tretman iz ovog članka ako su saznale, nakon javne objave ili obavijesti nadležnog tijela središnje druge ugovorne strane kojima se te institucije koriste ili same središnje druge ugovorne strane, da središnja druga ugovorna strana neće više ispunjavati uvjete za dobivanje odobrenja ili za priznavanje, ovisno o tome što je primjenjivo.
4. Ako je ispunjen uvjet iz stavka 1., institucije u roku od tri mjeseca od nastanka

okolnosti iz tog stavka, ili ranije ako to zahtijevaju nadležna tijela tih institucija, postupaju na sljedeći način u vezi sa svojim izloženostima prema toj središnjoj drugoj ugovornoj strani:

- (a) primjenjuju tretman iz članka 306. stavka 1. točke (b) na svoje izloženosti iz trgovanja prema toj središnjoj drugoj ugovornoj strani;
- (b) primjenjuju tretman iz članka 309. na svoje preduplate u jamstveni fond te središnje druge ugovorne strane i na svoje naknadne uplate toj središnjoj drugoj ugovornoj strani;
- (c) tretiraju svoje izloženosti prema toj središnjoj drugoj ugovornoj strani, osim izloženosti navedenih u točkama (a) i (b) ovog stavka, kao izloženosti trgovačkim društvima u skladu sa standardiziranim pristupom za kreditni rizik iz poglavlja 2. ove glave.”.

(83) U dijelu trećem glavi IV., poglavlje 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Poglavlje 1. Opće odredbe

Članak 325.

Pristupi za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike

1. Institucija izračunava kapitalne zahtjeve za tržišne rizike svih pozicija iz knjige trgovanja i iz knjige pozicija kojima se ne trguje podložne valutnom riziku ili robnom riziku u skladu sa sljedećim pristupima:
 - (a) od [datum primjene ove Uredbe], standardizirani pristup iz poglavlja 1.a ove glave;
 - (b) od [datum primjene ove Uredbe] pristup internih modela iz poglavlja 1.b ove glave samo za one pozicije dodijeljene stolovima za trgovanje za koje su instituciji nadležna tijela izdala odobrenje za primjenu tog pristupa kako je utvrđeno člankom 325.ba;
 - (c) nakon [datum primjene ove Uredbe], samo institucije koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene člankom 325.a stavkom 1. mogu primijeniti pojednostavnjeni standardizirani pristup iz stavka 4 za određivanje kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike;
 - (d) do [datum primjene ove Uredbe], pojednostavnjeni pristup internih modela iz poglavlja 5. ove glave za one kategorije rizika za koje je instituciji izdano odobrenje u skladu s člankom 363. za upotrebu tog pristupa. Nakon [datum primjene ove Uredbe], institucije više ne primjenjuju pojednostavnjeni pristup internih modela iz poglavlja 5. za određivanje kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike.
2. Kapitalni zahtjevi za tržišne rizike izračunani pojednostavnjenim standardiziranim pristupom iz stavka 1 točke (c) znači zbroj sljedećih kapitalnih zahtjeva, prema potrebi:

- (a) kapitalni zahtjevi za rizike pozicija iz poglavlja 2. ove glave;
 - (b) kapitalni zahtjevi za valutne rizike iz poglavlja 3. ove glave;
 - (c) kapitalni zahtjevi za robne rizike iz poglavlja 4. ove glave;
3. Institucija može stalno upotrebljavati kombinaciju pristupa iz stavka 1. točaka (a) i (b) unutar grupe uz uvjet da kapitalni zahtjevi za tržišne rizike izračunani pristupom iz točke (a) ne premašuju 90 % ukupnih kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike. U suprotnom slučaju, institucija primjenjuje pristup iz stavka 1. točke (a) za sve pozicije koje podliježu kapitalnom zahtjevu za tržišne rizike.
4. Institucija može stalno upotrebljavati kombinaciju pristupa iz stavka 1. točaka (c) i (d) unutar grupe u skladu s člankom 363.
5. Institucija ne smije primjenjivati pristupe iz stavka 1. točaka (a) i (b) u kombinaciji s pristupom iz točke (c).
6. Institucija ne smije primjenjivati pristup iz stavka 1. točke (b) za instrumente iz knjige trgovanja koji su sekuritizacijske pozicije ili pozicije uključene u korelacijski portfelj namijenjen trgovanju kako je utvrđeno člankom 104. stavcima 7. do 9.
7. Za potrebe izračuna kapitalnih zahtjeva za CVA rizike primjenom napredne metode iz članka 383., institucije mogu i dalje primjenjivati pojednostavnjeni pristup internih modela iz poglavlja 5. ove glave nakon [datum primjene ove Uredbe] kada institucije prestaju primjenjivati taj pristup za potrebe izračuna kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike.
8. EBA sastavlja regulatorne tehničke standarde kojima se pobliže određuje način kojim institucije određuju kapitalne zahtjeve za tržišne rizike pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje podložne valutnom riziku ili robnom riziku u skladu s pristupima iz stavka 1 točaka (a) i (b).

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do [6 mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 325.a

Uvjeti za primjenu pojednostavnjenog standardiziranog pristupa

1. Institucija može izračunati kapitalne zahtjeve za tržišne rizike pristupom iz članka 325. stavka 1. točke (c) uz uvjet da je obujam bilančnih i izvanbilančnih poslova institucije podložnih tržišnim rizicima jednak ili manji od sljedećih pragova na temelju procjene koja se provodi jednom mjesečno:
- (a) 10 % ukupne imovine institucije;

- (b) 300 milijuna EUR.
2. Institucija izračunava obujam svojih bilančnih i izvanbilančnih poslova podložnih tržišnom riziku na određeni datum u skladu sa sljedećim zahtjevima:
- (a) uključuju se sve pozicije raspoređene u knjigu trgovanja, osim kreditnih izvedenica koje su priznate kao interne zaštite od izloženosti kreditnom riziku iz knjige pozicija kojima se ne trguje;
 - (b) uključuju se sve pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje stvaraju valutni rizik i robni rizik;
 - (c) sve pozicije vrednuju se po tržišnim cijenama na taj datum, osim pozicija iz točke (b). Ako nije dostupna tržišna cijena pozicije na određeni datum, institucije za tu poziciju uzimaju njezinu posljednju tržišnu vrijednost;
 - (d) sve pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje stvaraju robni rizik smatraju se ukupnom neto deviznom pozicijom institucije i vrednuju u skladu s člankom 352.;
 - (e) sve pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje stvaraju robni rizik vrednuju se primjenom odredaba članaka 357 do 358.;
 - (f) apsolutna vrijednost dugih pozicija zbraja se s apsolutnom vrijednošću kratkih pozicija.
3. Kada institucije izračunavaju ili prestanu izračunavati kapitalne zahtjeve za tržišne rizike u skladu s ovim člankom, one o tome obavješćuju nadležna tijela.
4. Institucija koja ne ispunjava bilo koji uvjet iz stavka 1. o tome mora odmah obavijestiti nadležno tijelo.
5. Institucije prestaju izračunavati kapitalne zahtjeve za tržišne rizike u skladu sa stavkom 1. u roku od tri mjeseca u jednom od sljedećih slučajeva:
- (a) institucija ne ispunjava bilo koji od uvjeta iz stavka 1 tijekom tri uzastopna mjeseca;
 - (b) institucija ne ispunjava bilo koji od uvjeta iz stavka 1 tijekom više od 6 mjeseci u zadnjih 12 mjeseci;
6. Ako institucija prestane izračunavati kapitalne zahtjeve za tržišne rizike u skladu sa stavkom 1., bit će joj dopušteno izračunavati kapitalne zahtjeve za tržišne rizike u skladu sa stavkom 1 samo ako nadležnom tijelu dokaže da su svi uvjeti utvrđeni stavkom 1. ispunjeni u neprekinutom razdoblju od godinu dana.
7. Institucije tijekom mjesečne procjene ne zauzimaju poziciju samo kako bi ispunile bilo koji od uvjeta utvrđenih stavkom 1.

Članak 325.b
Primjena zahtjeva na konsolidiranoj osnovi

1. U skladu sa stavkom 2. te isključivo za potrebe izračunavanja neto pozicije i kapitalnih zahtjeva na konsolidiranoj osnovi u skladu s ovom glavom, institucije se mogu koristiti pozicijama u jednoj instituciji ili društvu za prijeboj pozicija u drugoj instituciji ili društvu.
2. Institucije mogu primjenjivati stavak 1. isključivo uz odobrenje nadležnih tijela, koje se izdaje ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) raspoređivanje regulatornog kapitala na razini grupe je zadovoljavajuće;
 - (b) regulatorni, pravni ili ugovorni okvir u kojem institucije posluju jamči uzajamnu financijsku potporu unutar grupe.
3. Za društva koja se nalaze u trećim zemljama, uz uvjete iz stavka 2., moraju biti ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) navedena društva imaju odobrenje za rad u trećoj zemlji te udovoljavaju definiciji kreditne institucije ili su priznata investicijska društva iz treće zemlje;
 - (b) navedena društva pojedinačno udovoljavaju kapitalnim zahtjevima koji su istovjetni onima koji su utvrđeni ovom Uredbom;
 - (c) u spomenutim trećim zemljama ne postoje propisi koji bi mogli značajno utjecati na prijenos sredstava unutar skupine.

Članak 325.c
Strukturne zaštite od valutnog rizika

1. Sve pozicije koje je institucija namjerno zauzela s ciljem zaštite od negativnih učinaka promjene tečaja na svoje omjere iz članka 92. stavka 1. mogu se, uz odobrenje nadležnih tijela, isključiti iz izračuna kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) isključenje je ograničeno na najveći od sljedećih iznosa:
 - i. iznos ulaganja u povezanim subjektima koja su nominirana u stranim valutama, ali nisu konsolidirana s institucijom;
 - ii. iznos ulaganja u konsolidiranim društvima kćerima koja su nominirana u stranim valutama.
 - (b) isključenje iz izračunavanja kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike traje najmanje šest mjeseci;
 - (c) institucija je nadležnim tijelima dostavila detalje te pozicije, potkrijepila je dokazima da je tu poziciju zauzela radi djelomične ili potpune zaštite od negativnih učinaka promjene tečaja na svoje omjere u skladu s člankom 92.

stavkom 1. te iznose te pozicije koji su isključeni iz kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike kako se navodi u točki (a).

2. Sva isključenja pozicija iz kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike u skladu sa stavkom 1. primjenjuju se dosljedno i tijekom vijeka trajanja imovine ili ostalih stavki.
3. Nadležna tijela odobravaju sve naknadne promjene koje provodi institucija u pogledu iznosa koji se isključuju iz kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike u skladu sa stavkom 1.”.

(84) U dijelu trećem glavi IV., dodaju se sljedeća poglavlja 1.a i 1.b:

„Poglavlje 1.a Standardizirani pristup

ODJELJAK 1. OPĆE ODREDBE

Članak 325.d Opseg i struktura standardiziranog pristupa.

Institucija izračunava kapitalne zahtjeve za tržišne rizike standardiziranim pristupom za portfelj pozicija iz knjige trgovanja ili iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a koje stvaraju valutni rizik i robni rizik kao zbroj sljedeće tri sastavnice:

- (a) kapitalni zahtjevi u skladu s metodom zasnovanom na osjetljivostima iz odjeljka 2. ovog poglavlja;
- (b) kapitalni zahtjev za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza iz odjeljka 5. ovog poglavlja koji je primjenjiv samo na pozicije iz knjige trgovanja iz tog odjeljka.
- (c) kapitalni zahtjevi za preostale rizike iz odjeljka 4. ovog poglavlja koji su primjenjivi samo na pozicije iz knjige trgovanja iz tog odjeljka.

ODJELJAK 2.

KAPITALNI ZAHTJEVI U SKLADU S METODOM ZASNOVANOM NA OSJETLJIVOSTIMA

Članak 325.e *Definicije*

Za potrebe ovog poglavlja primjenjuju se sljedeće definicije:

(1) „kategorija rizika” znači jedna od sljedećih sedam kategorija: i. opći kamatni rizik; ii. rizik kreditne marže koji nije predmet sekuritizacije; iii. rizik kreditne marže koji je predmet sekuritizacije (korelacijski portfelj koji nije namijenjen trgovanju); iv. rizik kreditne marže koji je predmet sekuritizacije (korelacijski portfelj koji je namijenjen trgovanju); v. rizik vlasničkih ulaganja; vi. robni rizik i vii. valutni rizik.

(2) „osjetljivost” znači relativna promjena vrijednosti pozicije, izračunana primjenom modela za određivanje cijena institucije, kao posljedica promjene vrijednosti jednog od relevantnih faktora rizika pozicije.

(3) „razred” znači potkategorija pozicija sa sličnim profilom rizičnosti unutar jedne kategorije rizika na koju se primjenjuje ponder rizika kako je određeno u pododjeljku 1. odjeljka 3. ovog poglavlja.

Članak 325.f *Sastavnice metode zasnovane na osjetljivostima*

1. Institucije izračunavaju kapitalni zahtjev za tržišni rizik u okviru metode zasnovane na osjetljivostima agregiranjem sljedeća tri kapitalna zahtjeva u skladu s člankom 325.i:
 - (a) kapitalni zahtjevi za delta-rizik, kojim se obuhvaća rizik promjena vrijednosti instrumenta zbog kretanja njegovih faktora rizika koji nisu povezani s volatilnosti uz pretpostavku funkcije linearnog određivanja cijena;
 - (b) kapitalni zahtjevi za vega-rizik, kojim se obuhvaća rizik promjena vrijednosti instrumenta zbog kretanja njegovih faktora rizika povezanih s volatilnosti;
 - (c) kapitalni zahtjevi za nelinearni rizik, kojim se obuhvaća rizik promjena vrijednosti instrumenta zbog kretanja njegovih glavnih faktora rizika koji nisu povezani s volatilnosti, a koji nisu obuhvaćeni delta-rizikom;
2. Za potrebe izračuna iz stavka 1.,
 - (d) sve pozicije instrumenata koji uključuju opcionalnost podliježu kapitalnim zahtjevima iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c).
 - (e) sve pozicije instrumenata bez opcionalnosti podliježu samo kapitalnim zahtjevima iz stavka 1. točke (a).

Za potrebe ovog poglavlja instrumenti koji uključuju opcionalnost među ostalima obuhvaćaju: opcije kupnje, opcije prodaje, gornje granice, donje granice, opcije na ugovor o razmjeni, opcije s ograničenjem i egzotične opcije. Ugrađene opcije, kao što su opcije povezane s plaćanjem predujma ili ponašanjem, smatraju se samostalnim pozicijama u opcijama za potrebe izračuna kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike.

Za potrebe ovog poglavlja instrumenti čiji se novčani tokovi mogu izraziti kao linearna funkcija zamišljene vrijednosti odnosno imovine smatraju se instrumentima bez opcionalnosti.

Članak 325.g
Kapitalni zahtjevi za delta-rizik i vega-rizik

1. Institucije za izračun kapitalnih zahtjeva za delta-rizik i vega-rizik primjenjuju faktore delta-rizika i vega-rizika opisane u pododjeljku 1. odjeljka 3 ovog poglavlja.
2. Institucije za izračun kapitalnih zahtjeva za delta-rizik i vega-rizik primjenjuju postupak utvrđen u stavcima 3 do 8.
3. Za svaku kategoriju rizika izračunava se osjetljivost svih instrumenata u okviru kapitalnih zahtjeva za delta-rizik ili vega-rizik na svaki od primjenjivih faktora delta-rizika ili vega-rizika uključenih u tu kategoriju rizika primjenom odgovarajućih formula iz pododjeljka 2 odjeljka 3 ovog poglavlja. Ako vrijednost instrumenta ovisi o nekoliko faktora rizika, osjetljivost se određuje zasebno za svaki faktor rizika.
4. Osjetljivosti se raspoređuju u jedan od razreda „b” unutar svake kategorije rizika.
5. Unutar svakog razreda „b” netiraju se pozitivne i negativne osjetljivosti na isti faktor rizika, čime se dobivaju neto osjetljivosti (s_k) za svaki faktor rizika k u razredu.
6. Neto osjetljivosti za svaki faktor rizika (s_k) u svakom razredu množe se odgovarajućim ponderima rizika (RW_k) utvrđenima u odjeljku 6., čime se dobivaju ponderirane osjetljivosti (WS_k) za svaki faktor rizika u tom razredu primjenom sljedeće formule:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

7. Ponderirane osjetljivosti na različite faktore rizika u svakom razredu agregiraju se u skladu s formulom u nastavku, pri čemu se za veličinu unutar funkcije kvadratnog korijena određuje najniža vrijednost nula, čime se dobiva osjetljivost za određeni razred (K_b). Primjenjuju se odgovarajuće korelacije za ponderirane osjetljivosti unutar istog razreda (ρ_{kl}) utvrđene u odjeljku 6.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

8. Osjetljivost za određeni razred (K_b) izračunava se za svaki razred u kategoriji rizika u

skladu sa stavcima 5 do 7. Nakon što se za sve razrede izračuna osjetljivost za određeni razred, ponderirane osjetljivosti na sve faktore rizika među razredima agregiraju se u skladu s formulom u nastavku, primjenom odgovarajućih korelacija γ_{bc} za ponderirane osjetljivosti u različitim razredima utvrđenima u stavku 6., čime se dobiva kapitalni zahtjev za delta-rizik ili vega-rizik za određenu kategoriju rizika:

Kapitalni zahtjev za delta-rizik ili vega-rizik za određenu kategoriju rizika

$$= \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

pri čemu je $S_b = \sum_k WS_k$ za sve faktore rizika u razredu b , a $S_c = \sum_k WS_k$ u razredu c . Ako te vrijednosti za S_b i S_c daju negativni broj za ukupni zbroj $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$, institucije izračunavaju kapitalne zahtjeve za delta-rizik ili vega-rizik za određenu kategoriju rizika primjenom alternativne specifikacije, pri čemu je $S_b = \max [\min (\sum_k WS_k, K_b), -K_b]$ za sve faktore rizika u razredu b , a $S_c = \max [\min (\sum_k WS_k, K_c), -K_c]$ za sve rizika u razredu c .

Kapitalni zahtjevi za delta-rizik ili vega-rizik za određenu kategoriju rizika izračunavaju se za svaku kategoriju rizika u skladu sa stavcima 1. do 8.

Članak 325.h

Kapitalni zahtjevi za nelinearni rizik

1. Za izračun kapitalnih zahtjeva za nelinearni rizik institucije primjenjuju postupak utvrđen u stavcima 2. do 6.
2. Primjenom osjetljivosti izračunanih u skladu s člankom 325.g stavkom 4., za svaku kategoriju rizika izračunava se zahtjev za neto nelinearni rizik CVR_k za svaki faktor rizika (k) uključen u tu kategoriju rizika u skladu s formulom u nastavku.

$$CVR_k = -\min \left\{ \sum_i \left[V_i \left(x_k^{(RW^{(nelinearni\ riz.)+})} \right) - V_i(x_k) - RW_k^{(nelinearni\ riz.)} \cdot S_{ik} \right], \sum_i \left[V_i \left(x_k^{(RW^{(nelinearni\ riz.)-})} \right) - V_i(x_k) + RW_k^{(nelinearni\ riz.)} \cdot S_{ik} \right] \right\}$$

pri čemu je:

i = indeks koji označava instrument podložan nelinearnim rizicima povezanim s faktorom rizika k ;

x_k = trenutačna razina faktora rizika k ;

$V_i(x_k)$ = vrijednost instrumenta i procijenjena modelom za određivanje cijena institucije primjenom trenutačne vrijednosti faktora rizika k ;

$V_i \left(x_k^{(RW(nelinearni riz.)+)} \right)$ a $V_i \left(x_k^{(RW(nelinearni riz.)-)} \right)$ = vrijednost instrumenta i nakon x_k pomiče se naviše ili nadolje, u skladu s odgovarajućim ponderima rizika;

$RW_k^{(nelinearni riz.)}$ = ponder rizika za faktor nelinearnog rizika k za instrument i utvrđen u skladu s odjeljkom 6.

s_{ik} = delta-osjetljivost instrumenta i u odnosu na faktor delta-rizika koji odgovara faktoru nelinearnog rizika k .

3. Za svaku kategoriju rizika zahtjevi za neto nelinearni rizik CVR_k izračunani u skladu sa stavkom 2. raspoređuju se u jedan od razreda (b) unutar te kategorije rizika.
4. Svi zahtjevi za neto nelinearni rizik CVR_k u svakom razredu (b) agregiraju se u skladu s formulom u nastavku, pri čemu se primjenjuju odgovarajuće propisane korelacije ρ_{kl} između parova faktora rizika k, l u svakom razredu, čime se dobiva kapitalni zahtjev za nelinearni rizik za određeni razred:

$$K_b = \sqrt{\max \left(0, \sum_k \max(CVR_k, 0)^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} CVR_k CVR_l \psi(CVR_k, CVR_l) \right)}$$

pri čemu je:

$\psi(CVR_k, CVR_l)$ = funkcija koja daje vrijednost 0 ako CVR_k i CVR_l imaju negativne predznake. U svim drugim slučajevima $\psi(CVR_k, CVR_l)$ daje vrijednost 1.

5. Kapitalni zahtjevi za neto nelinearni rizik agregiraju se među razredima unutar svake kategorije rizika u skladu s formulom u nastavku, pri čemu se primjenjuju odgovarajuće propisane korelacije γ_{bc} za skupove zahtjeva za neto nelinearni rizik koji pripadaju različitim razredima. Time se dobivaju kapitalni zahtjevi za nelinearni rizik za određenu kategoriju rizika.

Kapitalni zahtjevi za nelinearni rizik za određenu kategoriju rizika

$$= \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c \psi(S_b, S_c)}$$

pri čemu je:

$S_b = \sum_k CVR_k$ za sve faktore rizika u razredu b , a $S_c = \sum_k CVR_k$ u razredu c ;

$\psi(S_b, S_c)$ je funkcija koja daje vrijednost 0 ako S_b i S_c imaju negativne predznake. U svim drugim slučajevima $\psi(S_b, S_c)$ daje vrijednost 1.

Ako te vrijednosti za S_b i S_c daju negativni broj za ukupni zbroj

$$\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c \psi(S_b, S_c)$$

institucija izračunava zahtjev za nelinearni rizik primjenom alternativne specifikacije, pri čemu je $S_b = \max[\min(\sum_k CVR_k, K_b), -K_b]$ za sve faktore rizika u razredu b , a $S_c = \max[\min(\sum_k CVR_k, K_c), -K_c]$ za sve faktore rizika u razredu c .

6. Kapitalni zahtjevi za nelinearni rizik za određenu kategoriju rizika izračunavaju se za svaku kategoriju rizika u skladu sa stavcima 2. do 5.

Članak 325.i

Agregiranje kapitalnih zahtjeva za delta-rizik, vega-rizik i nelinearni rizik za određenu kategoriju rizika

1. Institucije agregiraju kapitalne zahtjeve za delta-rizik, vega-rizik i nelinearni rizik za određenu kategoriju rizika u skladu s postupkom iz stavaka 2. do 5.
2. Postupak izračuna kapitalnih zahtjeva za delta-rizik, vega-rizik i nelinearni rizik za određenu kategoriju rizika opisan u člancima 325.g i 325.h provodi se tri puta po kategoriji rizika, svaki put uz uporabu drugog skupa korelacijskih parametara ρ_{kl} (korelacija među faktorima rizika unutar razreda) i γ_{bc} (korelacija među razredima u kategoriji rizika). Svaki od ta tri skupa odgovara različitom scenariju, kao što slijedi:
 - (a) scenarij „srednjih korelacija”, u kojem se korelacijski parametri ρ_{kl} i γ_{bc} ne mijenjaju u odnosu na parametre navedene u odjeljku 6.
 - (b) scenarij „visokih korelacija”, u kojem se korelacijski parametri ρ_{kl} i γ_{bc} navedeni u odjeljku 6 ravnomjerno množe s 1,25, a ρ_{kl} i γ_{bc} podliježu primjeni gornje vrijednosti od 100 %.
 - (c) scenarij „niskih korelacija”, u kojem se odgovarajuće propisane korelacije navedene u odjeljku 6 ravnomjerno množe s 0,75.
3. Svi kapitalni zahtjevi specifični za kategoriju rizika dobiveni primjenom svakog scenarija agregiraju se odvojeno za delta-rizik, vega-rizik i nelinearni rizik, čime se dobivaju tri različita kapitalna zahtjeva za delta-rizik, vega-rizik i nelinearni rizik koji su specifični za određeni scenarij.
4. Konačni kapitalni zahtjevi za delta-rizik, vega-rizik i nelinearni rizik najveći su među tri kapitalna zahtjeva za delta-rizik, vega-rizik i nelinearni rizik za određeni scenarij, koji su izračunani u skladu sa stavkom 3.
5. Kapitalni zahtjev u skladu s metodom zasnovanom na osjetljivostima zbroj je tri konačna kapitalna zahtjeva za delta-rizik, vega-rizik i nelinearni rizik.

Članak 325.j

Tretman indeksiranih instrumenata, opcija s više vrsta odnosne imovine

1. Institucije primjenjuju pristup odnosnih izloženosti za indeksirane instrumente i opcije s više vrsta odnosne imovine kod kojih su osjetljivosti na delta-rizik svih

sastavnica indeksa ili opcija istog predznaka. Dopušteno je bez ograničenja netirati osjetljivosti na faktore rizika sastavnica indeksiranih instrumenata i opcija s više vrsta odnosno imovine s osjetljivostima na instrumente koji se odnose na jedan subjekt, osim za pozicije u korelacijskom portfelju koji je namijenjen trgovanju.

2. Opcije s više vrsta odnosno imovine kojima su osjetljivosti na delta-rizik različitih predznaka izuzimaju se od delta-rizika i vega-rizika, ali podliježu primjeni uvećanja za preostali rizik iz odjeljka 4 ovog poglavlja.

Članak 325.k

Tretman subjekata za zajednička ulaganja

1. Institucije izračunavaju kapitalne zahtjeve za tržišne rizike pozicije u subjektima za zajednička ulaganja („CIU”) koristeći jedan od sljedećih pristupa:
 - (a) Institucija koja svakodnevno može odrediti odnosna ulaganja određenog subjekta za zajednička ulaganja ili indeksirani instrument izračunava na temelju navedenih odnosnih ulaganja kapitalne zahtjeve za tržišni rizik za tu poziciju u skladu s pristupom iz članka 325.j stavka 1.;
 - (b) Ako se cijene za određeni CIU mogu dobiti svakog dana, a institucija je upoznata s politikom ulaganja tog subjekta, ta institucija smatra poziciju subjekta za zajednička ulaganja vlasničkim instrumentom za potrebe metode zasnovane na osjetljivostima;
 - (c) Ako se cijene za određeni CIU mogu dobiti svakog dana, a institucija nije upoznata s politikom ulaganja tog subjekta, ta institucija smatra poziciju subjekta za zajednička ulaganja vlasničkim instrumentom za potrebe metode zasnovane na osjetljivostima i toj poziciji subjekta za zajednička ulaganja dodjeljuje ponder rizika razreda rizika vlasničkih instrumenata „drugi sektor”.
2. Institucije se mogu osloniti na sljedeće treće osobe za izračun kapitalnih zahtjeva i izvješćivanje o kapitalnim zahtjevima za tržišni rizik za pozicije u CIU-ovima u skladu s metodama iz ovog poglavlja:
 - (a) depozitare CIU-a, pod uvjetom da CIU ulaže isključivo u vrijednosne papire i te sve vrijednosne papire deponira kod tog depozitara;
 - (b) za druge CIU-ove, društvo za upravljanje CIU-om, pod uvjetom da društvo za upravljanje CIU-om zadovoljava kriterije iz članka 132. stavka 3. točke (a).
3. EBA sastavlja regulatorne tehničke standarde kojima se pobliže određuje koje pondere rizika treba dodijeliti pozicijama u subjektu za zajednička ulaganja iz stavka 1. točke (b)

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do [petnaest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u

prvom podstavku u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 325.l

Pozicije proizišle iz pružanja usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa

1. Institucije za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike pozicija proizišlih iz pružanja usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa dužničkih instrumenata ili vlasničkih instrumenata mogu primijeniti postupak utvrđen u ovom članku.
2. Institucije primjenjuju jedan od odgovarajućih multiplikacijskih faktora iz Tablice 1. na neto osjetljivosti svih pozicija proizišlih iz pružanja usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa svakog pojedinačnog izdavatelja, osim pozicija proizišlih iz pružanja usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa koje su upisane ili su predmet potpokroviteljstva trećih strana na temelju službenih ugovora, te izračunavaju kapitalne zahtjeve za tržišne rizike u skladu s pristupom iz ovog poglavlja na temelju prilagođenih neto osjetljivosti.

Tablica 1.

0. radni dan	100 %
1. radni dan	90 %
2. i 3. radni dan	75 %
4. radni dan	50 %
5. radni dan	25 %
nakon 5. radnog dana	0 %

Za potrebe ovog članka, „nulti radni dan” znači radni dan od kojeg se kreditna institucija bezuvjetno obvezuje prihvatiti poznati iznos vrijednosnih papira po dogovorenoj cijeni.

3. Institucije obavješćuju nadležna tijela o primjeni postupka iz ovog članka.

ODJELJAK 3.

DEFINICIJE FAKTORA RIZIKA I OSJETLJIVOSTI

PODODJELJAK 1.

DEFINICIJE FAKTORA RIZIKA

Članak 325.m

Faktori općeg kamatnog rizika

1. Za sve faktore općeg kamatnog rizika, uključujući rizik inflacije i međuvalutni osnovni rizik, postoji jedan razred za svaku valutu, a svaki razred sadržava različite vrste faktora rizika.

Faktori delta općeg kamatnog rizika koji se primjenjuju na instrumente osjetljive na kamate relevantne su nerizične stope za svaku valutu i svaki od sljedećih rokova dospijeca: 0,25 godina, 0,5 godina, 1 godina, 2 godine, 3 godine, 5 godina, 10 godina, 15 godina, 20 godina, 30 godina. Institucije dodjeljuju faktore rizika određenim točkama linearnom interpolacijom ili metodom koja je najdosljednija funkcijama određivanja cijena kojom se neovisna funkcija za kontrolu rizika institucije koristi pri izvješćivanju višem rukovodstvu o tržišnim rizicima ili o dobiti i gubitcima.

2. Institucije izračunavaju nerizične stope za svaku valutu na temelju instrumenata tržišta novca iz knjige trgovanja institucije koji imaju najniži kreditni rizik, primjerice prekonoćni indeksi kamatnih ugovora o razmjeni.
3. Ako institucija ne može primijeniti pristup iz stavka 2., nerizične stope temelje se na jednoj ili više implicitnih tržišnih krivulja razmjene kamata kojima se institucija koristi za vrednovanje svojih pozicija po tržišnoj vrijednosti, primjerice međubankovne krivulje razmjena kamata.

Ako su podaci o implicitnim tržišnim krivuljama razmjene kamata iz stavka 2. i prvog podstavka ovog stavka nedostatni, nerizične stope mogu se izvesti iz najprimjerenijih krivulja državnih obveznica za određenu valutu.

Ako institucije primjenjuju faktore rizika dobivene u skladu s postupkom iz drugog podstavka ovog stavka za državne dužničke instrumente, državni dužnički instrumenti ne izuzimaju se od kapitalnih zahtjeva za rizik kreditne marže. U tim slučajevima, ako nije moguće razdvojiti nerizičnu stopu od sastavnice kreditne marže, osjetljivost na taj faktor rizika raspoređuje se na kategorije općeg kamatnog rizika i rizika kreditne marže.

4. U slučaju faktora općeg kamatnog rizika, svaka valuta čini poseban razred. Institucije faktorima rizika u istom razredu, ali različitog roka dospijeca dodjeljuju različite pondere rizika u skladu s odjeljkom 6.

Institucije primjenjuju dodatne faktore rizika za rizik inflacije na dužničke instrumente čiji su novčani tokovi funkcionalno ovisni o stopama inflacije. Te dodatne faktore rizika čini jedan vektor implicitnih tržišnih stopa inflacije različitog roka dospijeca za svaku valutu.

Vektor za svaki instrument sadržava onoliko sastavnica koliko ima stopa inflacije koje se koriste kao varijable u modelu kojim institucija određuje cijene tog instrumenta.

5. Institucije izračunavaju osjetljivost instrumenta na dodatni faktor rizika za rizik inflacije iz stavka 4 kao promjenu vrijednosti instrumenta, u skladu sa svojim modelom određivanja cijena, kao rezultat pomaka od 1 postotnog boda u svakoj od sastavnica vektora. Svaka valuta čini poseban razred. Institucije u svakom razredu tretiraju inflaciju kao jedan faktor rizika, bez obzira na broj sastavnica svakog vektora. Institucije prebijaju sve osjetljivosti na inflaciju unutar razreda, koje su izračunane na navedeni način, kako bi dobile jedinstvenu neto osjetljivost po razredu.
6. Dužnički instrumenti koje uključuju plaćanja u različitim valutama podložni su i riziku međuvalutne osnove između tih valuta. Za potrebe metode zasnovane na osjetljivostima faktori rizika koje institucije trebaju primjenjivati jest rizik međuvalutne osnove za svaku valutu u odnosu na američki dolar ili EUR. Institucija izračunava međuvalutne osnove koje nisu povezane s osnovom u odnosu na USD ili s osnovom u odnosu na EUR kao „osnovu u odnosu na USD” ili kao „osnovu u odnosu na EUR”.

Svaki faktor rizika međuvalutne osnove sastoji se od jednog vektora međuvalutne osnove različitog roka dospijeca za svaku valutu. Vektor za svaki instrument sadržava onoliko sastavnica koliko ima međuvalutnih osnova koje se koriste kao varijable u modelu kojim institucija određuje cijene tog instrumenta. Svaka valuta čini poseban razred.

Institucije izračunavaju osjetljivost instrumenta na taj faktor rizika kao promjenu vrijednosti instrumenta, u skladu sa svojim modelom određivanja cijena, kao rezultat pomaka od 1 postotnog boda u svakoj od sastavnica vektora. Svaka valuta čini poseban razred. U svakom razredu postoje dva moguća zasebna faktora rizika, tj. osnova u odnosu na EUR i osnova u odnosu na USD, bez obzira na broj sastavnica u svakom vektoru međuvalutne osnove. Po razredu postoji najviše dvije neto osjetljivosti.

7. Faktori vega općeg kamatnog rizika koji se primjenjuju na opcije s odnosnim instrumentima koji su osjetljivi na opću kamatnu stopu pretpostavljene su volatilnosti relevantnih nerizičnih stopa kako se navodi u stavcima 2. i 3., koji se raspoređuju u razrede ovisno o valuti te u sljedeće rokove dospijeca u svakom razredu: 0,5 godina, 1 godina, 3 godine, 5 godina, 10 godina. Za svaku valutu postoji jedan razred.

Institucije za potrebe netiranja smatraju da pretpostavljene volatilnosti povezane s jednakim nerizičnim stopama i raspoređene u iste rokove dospijeca predstavljaju isti faktor rizika.

Ako institucije raspoređuju pretpostavljene volatilnosti na dospijeca kako se navodi u ovom stavku, primjenjuje se sljedeće:

- (a) ako je dospijee opcije usklađeno s dospijecom odnosnog instrumenta, u obzir se

uzima jedinstveni faktor rizika, koji se raspoređuje u skladu s tim dospijećem.

- (b) ako je dospijeće opcije kraće od dospijeća odnosnog instrumenta, u obzir se uzimaju sljedeći faktori rizika:
 - i. prvi faktor rizika raspoređuje se u skladu s dospijećem opcije;
 - ii. drugi faktor rizika raspoređuje se u skladu s rokom do dospijeća odnosnog instrumenta opcije na dan isteka opcije.
- 8. Faktori nelinearnosti općeg kamatnog rizika koje primjenjuju institucije sastoje se od jednog vektora nerizičnih stopa, koje predstavljaju određenu krivulju nerizičnog prinosa, za svaku valutu. Svaka valuta čini poseban razred. Vektor za svaki instrument sadržava onoliko sastavnica koliko ima različitih dospijeća nerizičnih stopa koje se koriste kao varijable u modelu kojim institucija određuje cijene tog instrumenta.
- 9. Institucije izračunavaju osjetljivost instrumenta na svaki faktor rizika koji se upotrebljava u formuli za nelinearni rizik s_{ik} u skladu s člankom 325.h. Za potrebe izračuna nelinearnog rizika institucije razmatraju vektore koji odgovaraju različitim krivuljama prinosa i s različitim brojem sastavnica u odnosu na isti faktor rizika, uz uvjet da se ti vektori odnose na istu valutu. Institucije prebijaju osjetljivosti na isti faktor rizika. Postoji samo jedna neto osjetljivost po razredu.

Za inflaciju i rizike međuvalutne osnove ne primjenjuje se zahtjev za nelinearni rizik.

Članak 325.n

Faktori rizika kreditne marže koji nije predmet sekuritizacije

- 1. Faktori delta-rizika kreditne marže koje institucije primjenjuju za instrumente koji nisu predmet sekuritizacije, a osjetljivi su na kreditnu maržu jednaki su stopama kreditne marže njihovih izdavatelja, izvedenih iz relevantnih dužničkih instrumenata i ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza, te se raspoređuju na svaki od sljedećih rokova dospijeća: 0,25 godina, 0,5 godina, 1 godina, 2 godine, 3 godine, 5 godina, 10 godina, 15 godina, 20 godina, 30 godina. Institucije primjenjuju jedan faktor rizika za svakog izdavatelja i svaki rok dospijeća bez obzira na to jesu li stope kreditne marže tog izdavatelja izvedene iz dužničkih instrumenata ili iz ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza. Razredi su sektorski razredi, kao što se navodi u odjeljku 6, a svaki razred uključuje sve faktore rizika dodijeljene odgovarajućem sektoru.
- 2. Faktori vega-rizika kreditne marže koje institucije primjenjuju za opcije s odnosnim instrumentima koji nisu predmet sekuritizacije, a osjetljivi su na kreditnu maržu jednaki su pretpostavljenim volatilnostima stopa kreditne marže izdavatelja odnosnih

instrumenata iz stavka 1., te se raspoređuju na sljedeće rokove dospijeca u skladu s rokom dospijeca opcije koja podliježe kapitalnim zahtjevima: 0,5 godina, 1 godina, 3 godine, 5 godina, 10 godina. Primjenjuju se isti razredi kao i razredi za delta-rizik kreditne marže koji nije predmet sekuritizacije.

3. Faktori nelinearnog rizika kreditne marže koje institucije primjenjuju na instrumente koji nisu predmet sekuritizacije sastoje se od jednog vektora stopa kreditne marže, koji predstavlja krivulju kreditne marže određenog izdavatelja. Vektor za svaki instrument sadržava onoliko sastavnica koliko ima različitih rokova dospijeca stopa kreditne marže koje se koriste kao varijable u modelu kojim institucija određuje cijene tog instrumenta. Primjenjuju se isti razredi kao i razredi za delta-rizik kreditne marže koji nije predmet sekuritizacije.
4. Institucije izračunavaju osjetljivost instrumenta na svaki faktor rizika koji se upotrebljava u formuli za nelinearni rizik s_{ik} u skladu s člankom 325.h. Za potrebe izračuna nelinearnog rizika institucije razmatraju vektore izvedene iz odgovarajućih dužničkih instrumenata ili iz ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza s različitim brojem sastavnica u odnosu na isti faktor rizika sve dok ti vektori odgovaraju istom izdavatelju.

Članak 325.o

Faktori rizika kreditne marže koji je predmet sekuritizacije

1. Institucije primjenjuju faktore rizika kreditne marže za sekuritizacijske pozicije u korelacijskom portfelju koji je namijenjen trgovanju iz stavka 3. na sekuritizacijske pozicije u korelacijskom portfelju koji je namijenjen trgovanju, kako se navodi u članku 104. stavcima 7. do 9.,

Institucije primjenjuju faktore rizika kreditne marže sekuritizacijskih pozicija u korelacijskom portfelju koji nije namijenjen trgovanju iz stavka 5. na sekuritizacijske pozicije izvan korelacijskog portfelja koji je namijenjen trgovanju, kako se navodi u članku 104. stavcima 7. do 9.
2. Razredi koji se primjenjuju na rizik kreditne marže sekuritizacijskih pozicija u korelacijskom portfelju koji je namijenjen trgovanju jednaki su razredima koji se primjenjuju na rizik kreditne marže pozicija koje nisu predmet sekuritizacije, kako se navodi u odjeljku 6.

Razredi koji se primjenjuju na rizik kreditne marže sekuritizacijskih pozicija izvan korelacijskog portfelja koji je namijenjen trgovanju specifični su za tu kategoriju rizika, kako se navodi u odjeljku 6.
3. Faktori rizika kreditne marže koje institucije primjenjuju na sekuritizacijske pozicije u korelacijskom portfelju koji je namijenjen trgovanju jesu sljedeći:

- (a) faktori delta-rizika jesu sve odgovarajuće stope kreditne marže izdavateljâ odnosnih izloženosti sekuritizacijske pozicije, izvedene iz odgovarajućih dužničkih instrumenata i ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza, te za svaki od sljedećih rokova dospijea: 0,5 godina, 1 godina, 3 godine, 5 godina, 10 godina.
 - (b) faktori vega-rizika primjenjivi na opcije sa sekuritizacijskim pozicijama u korelacijskom portfelju koji je namijenjen trgovanju kao odnosni instrumenti jesu pretpostavljene volatilnosti kreditne marže izdavateljâ odnosnih izloženosti sekuritizacijske pozicije, izvedene kako je opisano u točki (a) ovog stavka, koji se raspoređuju na sljedeće rokove dospijea u skladu s dospijecom odgovarajuće opcije koja podliježe kapitalnim zahtjevima: 0,5 godina, 1 godina, 3 godine, 5 godina, 10 godina.
 - (c) faktori nelinearnog rizika jesu odgovarajuće krivulje prinosa kreditne marže izdavatelja odnosnih izloženosti sekuritizacijske pozicije izražene kao vektor stopa kreditne marže za različite rokove dospijea, izvedene kako se navodi u ovom stavku. Vektor za svaki instrument sadržava onoliko sastavnica koliko ima različitih rokova dospijea stopa kreditne marže koje se koriste kao varijable u modelu kojim institucija određuje cijene tog instrumenta.
4. Institucije izračunavaju osjetljivost sekuritizacijske pozicije na svaki faktor rizika koji se upotrebljava u formuli za nelinearni rizik s_{ik} kako se navodi u članku 325.h. Institucije za potrebe izračuna nelinearnog rizika razmatraju vektore izvedene iz odgovarajućih dužničkih instrumenata ili iz ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza s različitim brojem sastavnica u odnosu na isti faktor rizika sve dok ti vektori odgovaraju istom izdavatelju.
5. Faktori rizika kreditne marže koje institucija primjenjuje na sekuritizacijske pozicije izvan korelacijskog portfelja koji je namijenjen trgovanju i odnose se na maržu tranše, a ne na maržu odnosnih instrumenata, jesu sljedeći:
- (a) faktori delta-rizika jesu stope kreditne marže relevantne tranše, raspoređene na sljedeće rokove dospijea, u skladu s rokom dospijea tranše: 0,5 godina, 1 godina, 3 godine, 5 godina, 10 godina.
 - (b) faktori vega-rizika koji se primjenjuju na opcije sa sekuritizacijskim pozicijama izvan korelacijskog portfelja koji je namijenjen trgovanju kao odnosni instrumenti jesu pretpostavljene volatilnosti kreditne marže tranši, a svaka od njih raspoređuje se na sljedeće rokove dospijea u skladu s dospijecom opcije koja podliježe kapitalnim zahtjevima: 0,5 godina, 1 godina, 3 godine, 5 godina, 10 godina.
 - (c) faktori nelinearnog rizika jednaki su kao i oni iz točke (a) ovog stavka. Na sve navedene faktore rizika primjenjuje se zajednički ponder rizika, kako se navodi u odjeljku 6.

Članak 325.p
Faktori rizika vlasničkih instrumenata

1. Razredi za sve faktore rizika vlasničkih instrumenata sektorski su razredi iz odjeljka 6.
2. Faktori delta-rizika vlasničkih instrumenata koje institucije primjenjuju jesu sve cijene vlasničkih vrijednosnih papira na promptnom tržištu i sve cijene repo poslova s vlasničkim instrumentima.

Za potrebe određivanja rizika vlasničkih instrumenata posebna repo krivulja vlasničkih instrumenata čini jedinstveni faktor rizika, koji se izražava kao vektor repo stopa za različita dospjeća. Vektor za svaki instrument sadržava onoliko sastavnica koliko ima različitih repo stopa kreditne marže koje se koriste kao varijable u modelu kojim institucija određuje cijene tog instrumenta.

Institucije izračunavaju osjetljivost instrumenta na taj faktor rizika kao promjenu vrijednosti instrumenta, u skladu sa svojim modelom određivanja cijena, kao rezultat pomaka od 1 postotnog boda u svakoj od sastavnica vektora. Institucije prebijaju osjetljivosti na faktor rizika repo stopa istog vlasničkog vrijednosnog papira bez obzira na broj sastavnica svakog vektora.

3. Faktori vega-rizika vlasničkih instrumenata koje institucije primjenjuju na opcije s odnosnim instrumentima koji su osjetljivi na vlasničke instrumente jesu pretpostavljene volatilnosti cijena vlasničkih vrijednosnih papira na promptnom tržištu, koji se raspoređuju na sljedeće rokove dospjeća u skladu s rokovima dospjeća odgovarajućih opcija koje podliježu kapitalnim zahtjevima: 0,5 godina, 1 godina, 3 godine, 5 godina, 10 godina. Za repo stope za vlasničke instrumente ne primjenjuje se kapitalni zahtjev za vega-rizik.
4. Faktori nelinearnog rizika vlasničkih instrumenata koje institucije primjenjuju na opcije s odnosnim instrumentima koji su osjetljivi na vlasničke instrumente jesu cijene vlasničkih vrijednosnih papira na promptnom tržištu, bez obzira na rok dospjeća odgovarajućih opcija. Zahtjev za nelinearni rizik ne primjenjuje se za repo stope za vlasničke instrumente.

Članak 325.q
Faktori robnog rizika

1. Razredi za sve faktore robnog rizika sektorski su razredi iz odjeljka 6.
2. Faktori delta-rizika robe koje institucije primjenjuju na instrumente osjetljive na robe jesu promptne tržišne cijene robe prema vrsti robe i prema ugovornoj kakvoći robe. Institucije polaze od pretpostavke da dvije cijene za istu vrstu robe, istog roka dospjeća i s istom vrstom ugovorne kakvoće predstavljaju isti faktor rizika samo ako je skup pravnih odredaba koje se odnose na mjesto isporuke jednak.

3. Faktori vega-rizika robe koje institucije primjenjuju na opcije s odnosnim instrumentima koji su osjetljivi na robu jesu pretpostavljene volatilnosti cijena robe po vrsti robe, koji se raspoređuju na sljedeće rokove dospijea u skladu s rokovima dospijea odgovarajućih opcija koje podliježu kapitalnim zahtjevima: 0,5 godina, 1 godina, 3 godine, 5 godina, 10 godina. Institucije osjetljivosti na istu vrstu robe koja je raspoređena u isti rok dospijea smatraju jedinstvenim faktorom rizika, koji institucije zatim prebijaju.
4. Faktori nelinearnog rizika za robe koje institucije primjenjuju na opcije s odnosnim instrumentima koji su osjetljivi na robe jedan je skup cijena robe s različitim rokovima dospijea za svaku vrstu robe, izražen kao vektor. Vektor za svaki instrument sadržava onoliko sastavnica koliko ima cijena te robe koje se koriste kao varijable u modelu kojim institucija određuje cijene tog instrumenta. Institucije ne smiju razlikovati cijene robe po kakvoći ili mjestu isporuke.

Osjetljivost instrumenta na svaki faktor rizika koji se upotrebljava u formuli za nelinearni rizik s_{ik} izračunava se u skladu s člankom 325.h. Za potrebe izračuna nelinearnog rizika institucije smatraju da vektori s različitim brojem sastavnica čine isti faktor rizika, uz uvjet da se ti vektori odnose na istu vrstu robe.

Članak 325.r *Faktori valutnog rizika*

1. Faktori delta valutnog rizika koje institucije primjenjuju na instrumente koji su osjetljivi na valute jesu svi promptni tečajevi između valute u kojoj je instrument nominiran i izvještajne valute institucije. Za svaki par valuta postoji jedan razred, koji sadržava jedinstveni faktor rizika i jedinstvenu neto osjetljivost.
2. Faktori vega-rizika za valute koje institucije primjenjuju na opcije s odnosnim instrumentima koji su osjetljivi na valute jesu pretpostavljene volatilnosti tečajeva između parova valuta iz stavka 1. Te pretpostavljene volatilnosti tečajeva raspoređuju se na sljedeća dospijea u skladu s rokom dospijea odgovarajućih opcija koje podliježu kapitalnim zahtjevima: 0,5 godina, 1 godina, 3 godine, 5 godina, 10 godina.
3. Faktori nelinearnog rizika za valute koje institucije primjenjuju na opcije s odnosnim instrumentima koji su osjetljivi na valute jednaki su onima iz stavka 1.
4. Institucije nisu obvezne razlikovati između varijanti valute „onshore” i „offshore” (*unutar zemlje i izvan nje*) za sve valutne faktore delta-rizika, vega-rizika i nelinearnog rizika.

PODODJELJAK 2.:
DEFINICIJE OSJETLJIVOSTI

Članak 325.s
Osjetljivosti na delta-rizik

1. Institucije izračunavaju delta osjetljivosti na opći kamatni rizik (GIRR) na sljedeći način:

- (a) osjetljivosti na faktore rizika koji se sastoje od nerizičnih stopa izračunavaju se na sljedeći način:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_i(r_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

pri čemu je:

r_{kt} = stopa nerizične krivulje k a s dospeljećem t ;

$V_i(.)$ = funkcija određivanja cijene instrumenta i ;

x, y = ostale varijable u modelu za određivanje cijena.

- (b) osjetljivosti na faktore rizika koji se sastoje od rizika inflacije i međuvalutne osnove (s_{x_j}) izračunavaju se na sljedeći način:

$$s_{x_j} = \frac{V_i(\bar{x}_{ji} + 0.0001 \bar{I}_m, y, z \dots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \dots)}{0.0001}$$

pri čemu je:

$\bar{x}_{ji}$ = vektor s brojem m sastavnica koje predstavljaju krivulju pretpostavljene inflacije ili krivulju međuvalutne osnove za određenu valutu j , pri čemu je m jednak broju varijabli koje se odnose na inflaciju ili međuvalutne elemente koje se upotrebljavaju u modelu za određivanje cijene instrumenta i ;

$\bar{I}_m$ = jedinična matrica dimenzije $(1 \times m)$;

$V_i(.)$ = funkcija određivanja cijene instrumenta i ;

y, z = ostale varijable u modelu za određivanje cijena

2. Institucije izračunavaju osjetljivosti na delta-rizik kreditne marže za sve sekuritizacijske pozicije i nesekuritizacijske pozicije ($s_{cs_{kt}}$) na sljedeći način:

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i(cs_{kt} + 0.0001, x, y, \dots) - V_i(cs_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

pri čemu je:

cs_{kt} = vrijednost stope kreditne marže izdavatelja j na dan dospijeća t ;

$V_i(.)$ = funkcija određivanja cijene instrumenta i ;

x, y = ostale varijable u modelu za određivanje cijena.

3. Institucije izračunavaju delta osjetljivosti za vlasničke instrumente na sljedeći način:

(a) osjetljivosti na faktore rizika (s_k) koji se sastoje od cijene vlasničkih instrumenata na promptnom tržištu izračunavaju se na sljedeći način:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 EQ_k, x, y, \dots) - V_i(EQ_k, x, y, \dots)}{0.01}$$

pri čemu je:

k = određeni vlasnički vrijednosni papir;

EQ_k = vrijednost spot cijene tog vlasničkog vrijednosnog papira; i

$V_i(.)$ = funkcija određivanja cijene instrumenta i .

x, y = ostale varijable u modelu za određivanje cijena

(b) osjetljivosti na faktore rizika koji se sastoje od repo stopa za vlasničke instrumente izračunavaju se na sljedeći način:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0.0001 \bar{I}_m, y, z, \dots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z, \dots)}{0.0001}$$

pri čemu je:

k = indeks koji označava vlasničke instrumente;

$\bar{x}_{ki}$ = vektor s brojem sastavnica m , koji predstavlja strukturu uvjeta repo ugovora za određeni vlasnički instrument k , pri čemu je m jednak broju cijena repo ugovora koje odgovaraju različitim rokovima dospijeća, koje se koriste u modelu određivanja cijena za instrument i ;

$\bar{I}_m$ = jedinična matrica dimenzije $(1 \times m)$;

$V_i(.)$ = funkcija određivanja cijene instrumenta i ;

y, z = ostale varijable u modelu za određivanje cijene instrumenta i .

4. Institucije izračunavaju delta osjetljivosti robe na svaki faktor rizika k (s_k) na sljedeći način:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 CTY_k) - V_i(CTY_k)}{0.01}$$

pri čemu:

k = određeni faktor robnog rizika;

CTY_k = vrijednost faktora rizika k ;

$V_i(.)$ = tržišna vrijednost instrumenta i kao funkcija faktora rizika k .

5. Institucije izračunavaju delta osjetljivosti valute na svaki faktor valutnog rizika k (s_k) na sljedeći način:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 FX_k) - V_i(FX_k)}{0.01}$$

pri čemu je:

k = određeni faktor valutnog rizika;

FX_k = vrijednost faktora rizika;

$V_i(.)$ = tržišna vrijednost instrumenta i kao funkcija faktora rizika k .

Članak 325.t *Osjetljivosti na vega-rizik*

1. Institucije izračunavaju vega-rizik osjetljivosti opcije na određeni faktor rizika k (s_k) na sljedeći način:

$$s_k = \frac{V_i(0.01 + vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0.01}$$

pri čemu je:

k = posebni faktor vega-rizika, koji se sastoji od pretpostavljene volatilnosti;

vol_k = vrijednost tog faktora rizika, koji treba izraziti u obliku postotka;

x, y = ostale varijable u modelu za određivanje cijena.

2. U slučaju kategorija rizika gdje faktori vega-rizika imaju dimenziju dospijeća, ali se ne primjenjuju sva pravila raspoređivanja faktora rizika jer opcije nemaju rok dospijeća, institucije te faktore rizika raspoređuje na najdulje propisano dospijeće. Te opcije podliježu primjeni uvećanja za preostale rizike.
3. U slučaju opcija bez izvršnih cijena ili ograničenja i opcija s više izvršnih cijena ili ograničenja, institucija primjenjuje raspoređivanje na izvršne cijene i rok dospijeća

kojima se koristi interno za određivanje cijene opcije. Te opcije podliježu i primjeni uvećanja za preostale rizike.

4. Institucije ne izračunavaju vega-rizik za sekuritizacijske tranše u korelacijskom portfelju namijenjenom trgovanju iz članka 104. stavaka 7. do 9. koje nemaju pretpostavljenu volatilnost. Za te sekuritizacijske tranše izračunavaju se zahtjevi za delta-rizik i nelinearni rizik.

Članak 325.u

Zahtjevi za izračune osjetljivosti

1. Institucije izvode osjetljivosti iz modela za određivanje cijena kojim se institucija služi u iskazivanju dobiti i gubitka.
2. Institucije polazi od pretpostavke da pretpostavljena volatilnost ostaje konstantna pri izračunu delta osjetljivosti za instrumente koji uključuju opcionalnost.
3. Institucije pri izračunu osjetljivosti na vega opći kamatni rizik ili opći kamatni rizik pretpostavljaju da odnosni instrument opcije slijedi lognormalnu ili normalnu distribuciju u modelima za određivanje cijena iz kojih se izvode osjetljivosti. Institucije pri izračunu osjetljivosti na vega-rizik vlasničkog instrumenta, robe ili valute pretpostavljaju da odnosni instrument slijedi lognormalnu ili normalnu distribuciju u modelima za određivanje cijena iz kojih se izvode osjetljivosti.
4. Institucije izračunavaju sve osjetljivosti isključujući prilagodbe kreditnog vrednovanja.

ODJELJAK 4.

UVEĆANJE ZA PREOSTALI RIZIK

Članak 325.v

Kapitalni zahtjevi za preostale rizike

1. Institucije uz kapitalne zahtjeve za tržišni rizik iz odjeljka 2. ovog poglavlja primjenjuju dodatne kapitalne zahtjeve u skladu s ovim člankom na instrumente izložene preostalim rizicima.
2. Instrumenti su izloženi preostalim rizicima ako ispunjavaju bilo koji od sljedećih uvjeta:
 - (a) instrument se odnosi na egzotični odnosni instrument;
 - (b) instrument nosi druge preostale rizike.
3. Institucije izračunavaju dodatne kapitalne zahtjeve iz stavka 1. kao zbroj bruto zamišljenih iznosa instrumenata iz stavka 2. pomnožen sljedećim ponderima rizika:
 - (a) 1,0 % u slučaju instrumenata iz stavka 2. točke (a);
 - (b) 0,1 % u slučaju instrumenata iz stavka 2. točke (b).

4. Odstupajući od stavka 1, institucija ne primjenjuje kapitalne zahtjeve za preostale rizike na instrument koji ispunjava bilo koji od sljedećih uvjeta:
- (a) instrument je uvršten na priznatu burzu;
 - (b) instrument je prihvatljiv za središnje poravnanje u skladu s Uredbom (EU) 648/2012;
 - (c) instrumentom se u potpunosti prebija tržišni rizik druge pozicije iz knjige trgovanja, u kojem slučaju se te dvije potpuno usklađene pozicije iz knjige trgovanja izuzimaju od kapitalnog zahtjeva za preostale rizike.

5. EBA izrađuje regulatorne tehničke standarde kojima se pobliže definiraju egzotični odnosni instrumenti te navode instrumenti koji su izloženi drugim preostalim rizicima za potrebe stavka 2.

EBA pri izradi tih regulatornih tehničkih standarda uzima u obzir sljedeće elemente:

- (d) Egzotični odnosni instrument uključuje izloženosti koje nisu u području primjene tretmana za delta-rizike, vega-rizike ili nelinearne rizike u okviru metode zasnovane na osjetljivostima utvrđene u odjeljku 2 ili zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjenja obveza utvrđenog u odjeljku 5. EBA ispituje barem treba li rizik dugovječnosti, vremenske prilike, prirodne katastrofe i buduće ostvarene volatilnosti smatrati egzotičnim odnosnim izloženostima.
- (e) EBA pri utvrđivanju instrumenata koji su izloženi drugim preostalim rizicima ispituje barem instrumente koji ispunjavaju jedan od sljedećih kriterija:
 - i. Instrument podliježe kapitalnim zahtjevima za vega-rizik i nelinearni rizik u metodi zasnovanoj na osjetljivostima utvrđenoj u odjeljku 2 i generira isplate koje se ne mogu ponoviti kao konačna linearna kombinacija standardnih opcija;
 - ii. Instrument je sekuritizacijska pozicija uključena u korelacijski portfelj namijenjen trgovanju kako se navodi u članku 104. stavcima 7. do 9. Ne uzimaju se u obzir nesekuritizacijske zaštite uključene u korelacijski portfelj namijenjen trgovanju.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do [petnaest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

ODJELJAK 5.

KAPITALNI ZAHTJEV ZA RIZIK NASTANKA STATUSA NEISPUNJENJA OBVEZA

Članak 325.w

Definicije i opće odredbe

1. Kapitalni zahtjevi za rizik nastanka statusa neispunjenja obveza primjenjuju se na dužničke i vlasničke instrumente, na izvedenice kojima su prethodni instrumenti odnosni instrumenti te na izvedenice na čije isplate ili fer vrijednosti utječe nastanak statusa neispunjavanja obveza dužnika koji nije druga ugovorna strana izvedenice. Institucije izračunavaju zahtjeve za rizik nastanka statusa neispunjenja obveza zasebno za svaku od sljedećih vrsta instrumenata: instrumenti koji nisu predmet sekuritizacije, sekuritizacije koje nisu uključene u korelacijski portfelj namijenjen trgovanju i sekuritizacije koje su uključene u korelacijski portfelj namijenjen trgovanju. Konačni kapitalni zahtjevi za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza institucije dobivaju se zbrajanjem te tri sastavnice.
2. Za potrebe ovog odjeljka primjenjuju se sljedeće definicije:
 - (a) „kratka izloženost” znači da institucija nastankom statusa neispunjenja obveza izdavatelja ili grupe izdavatelja institucija ostvaruje dobit, bez obzira na vrstu instrumenta ili transakcije kojom je nastala izloženost.
 - (b) „duga izloženost” znači da institucija nastankom statusa neispunjenja obveza izdavatelja ili grupe izdavatelja ostvaruje gubitak, bez obzira na vrstu instrumenta ili transakcije kojom je nastala izloženost.
 - (c) „bruto iznos iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza” znači procijenjeni obujam gubitka ili dobiti koji bi nastanak statusa neispunjenja obveza dužnika prouzročio na određenoj izloženosti.
 - (d) „neto iznos iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza” znači procijenjeni obujam gubitka ili dobiti koji bi nastanak statusa neispunjenja obveza dužnika prouzročio određenoj instituciji, nakon što je provedeno prebijanje bruto iznosa iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza.
 - (e) „LGD” znači gubitak zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza dužnika na instrumentu koji je izdao taj dužnik izražen kao udio zamišljene vrijednosti instrumenta.
 - (f) „ponderi rizika nastanka statusa neispunjenja obveza” znači postotak koji predstavlja procijenjene vjerojatnosti nastanka statusa neispunjenja obveza svakog dužnika u odnosu na kreditnu sposobnost tog dužnika.

PODODJELJAK 1.
ZAHTJEV ZA RIZIK NASTANKA STATUSA NEISPUNJENJA OBVEZA KOJI NIJE PREDMET
SEKURITIZACIJE

Članak 325.x

Bruto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza

1. Institucije izračunavaju bruto iznose iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza za svaku dugu izloženost dužničkim instrumentima primjenom sljedeće formule:

$$JTD_{long} = \max\{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{long} + Adjustment_{long}\}$$

pri čemu je:

$V_{notional}$ = zamišljena vrijednost instrumenta;

$P\&L_{long}$ = izraz kojim se prilagođuju dobitci ili gubitci koje je institucija već uzela u obzir zbog promjena fer vrijednosti instrumenta koji stvara dugu izloženost. Dobitci se u formulu unose s pozitivnim predznakom, a gubitci s negativnim predznakom.

$Adjustment_{long}$ = iznos za koji će se zbog strukture izvedenice gubitak institucije u slučaju nastanka statusa neispunjenja obveza povećati ili smanjiti u odnosu na potpuni gubitak odnosnog instrumenta. Povećanja se u izraz $Adjustment_{long}$ unose s pozitivnim predznakom, a smanjenja s negativnim predznakom.

2. Institucije izračunavaju bruto iznose iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza za svaku kratku izloženost dužničkim instrumentima primjenom sljedeće formule:

$$JTD_{short} = \max\{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{short} + Adjustment_{short}\}$$

pri čemu je:

$V_{notional}$ = zamišljena vrijednost instrumenta koja se u formulu unosi s negativnim predznakom;

$P\&L_{short}$ = izraz kojim se prilagođuju dobitci ili gubitci koje je institucija već uzela u obzir zbog promjena fer vrijednosti instrumenta koji stvara kratku izloženost. Dobitci se u formulu unose s pozitivnim predznakom, a gubitci s negativnim predznakom.

$Adjustment_{short}$ = iznos za koji će se zbog strukture izvedenice dobitak institucije u slučaju nastanka statusa neispunjenja obveza povećati ili smanjiti u odnosu na potpuni gubitak odnosnog instrumenta. Smanjenja se u izraz $Adjustment_{short}$ unose s pozitivnim predznakom, a povećanja s negativnim predznakom.

3. LGD za dužničke instrumente koji institucije primjenjuju za potrebe izračuna

stavaka 1. i 2. jest sljedeći:

- (a) izloženosti nenadređenim dužničkim instrumentima raspoređuju se u LGD od 100 %;
 - (b) izloženosti nadređenim dužničkim instrumentima raspoređuju se u LGD od 75 %;
 - (c) izloženosti pokrivenim obveznicama, kako se navodi u članku 129., raspoređuju se u LGD od 25 %.
4. Za potrebe izračuna iz stavaka 1. i 2., u slučaju dužničkih instrumenata zamišljena vrijednost jest nominalna vrijednost dužničkog instrumenta. Za potrebe izračuna iz stavaka 1. i 2., u slučaju izvedenica koje se temelje na odnosnom dužničkom vrijednosnom papiru zamišljena vrijednost jest nominalna vrijednost odnosnog dužničkog instrumenta.
5. Institucije izračunavaju bruto iznose iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza za izloženosti prema vlasničkim instrumentima na sljedeći način, umjesto na načine navedene u stavcima 1. i 2.:

$$JTD_{long} = \max\{LGD \cdot V + P\&L_{long} + Adjustment_{long}\}$$
$$JTD_{short} = \max\{LGD \cdot V + P\&L_{short} + Adjustment_{short}\}$$

pri čemu je:

V = fer vrijednost vlasničkog instrumenta ili, u slučaju izvedenice na temelju vlasničkih instrumenata, fer vrijednost odnosnog vlasničkog instrumenta izvedenice.

6. Institucije za potrebe izračuna iz stavka 6 vlasničkim instrumentima dodjeljuju LGD od 100 %.
7. U slučaju izloženosti riziku nastanka statusa neispunjavanja obveza koje proizlaze iz izvedenica čije isplate u slučaju nastanka statusa neispunjavanja obveza dužnika nisu povezane sa zamišljenom vrijednosti konkretnog instrumenta koji je izdao taj dužnik, s LGD-om dužnika ili s instrumentom koji je izdao taj dužnik, institucije za procjenu bruto iznosa iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza primjenjuju alternativne metodologije u skladu s definicijom bruto iznosa iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza iz stavka 3. članka 325.t.
8. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje način kojim institucije izračunavaju iznose iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza za različite vrste instrumenata u skladu s ovim člankom te alternativne metodologije koje institucije primjenjuju za potrebe procjene bruto iznosa iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza iz stavka 7.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do [petnaest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 325.y

Neto iznosi iznenadnog statusa neispunjavanja obveza

1. Institucije izračunavaju neto iznose iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza prebijanjem bruto iznosa iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza i dugih izloženosti. Prebijanje je moguće samo između izloženosti prema istom dužniku među kojima kratke izloženosti imaju istu ili nižu nadređenost u odnosu na duge izloženosti.
2. Prebijanje je potpuno ili djelomično, ovisno o rokovima dospijea izloženosti prebijanja:
 - (a) prebijanje se provodi u potpunosti ako sve izloženosti prebijanja imaju rokove dospijea od jedne godine ili dulje;
 - (b) prebijanje se provodi djelomično ako najmanje jedna od izloženosti prebijanja ima rok dospijea kraći od jedne godine, u kojem slučaju se obujam iznosa iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza za svaku izloženost s rokom dospijea kraćim od jedne godine prilagođuje naniže omjerom roka dospijea izloženosti i jedne godine.
3. Ako nije moguće provesti prebijanje, bruto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza moraju biti jednaki neto iznosima iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza u slučaju izloženosti s rokovima dospijea od jedne godine ili duljima. Bruto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza s rokovima dospijea kraćima od jedne godine prilagođuju se naniže kako bi se izračunali neto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza.

Faktor prilagodbe za te izloženosti omjer je roka dospijea izloženosti u odnosu na jednu godinu, a najkraći je rok tri mjeseca.
4. Za potrebe stavaka 2. i 3., uzimaju se u obzir rokovi dospijea ugovora o izvedenicama, a ne rokovi dospijea njihovih odnosnih instrumenata. Gotovinske izloženosti na osnovi vlasničkih ulaganja dodjeljuje se rok dospijea od jedne godine ili tri mjeseca, prema procjeni same institucije.

Članak 325.z

Izračun kapitalnog zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza

1. Neto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza, bez obzira na vrstu druge ugovorne strane, množe se odgovarajućim ponderima rizika nastanka statusa neispunjenja

obveza u skladu s njihovom kreditnom kvalitetom kako je navedeno u Tablici 2.:

Tablica 2.

Kategorija kreditne kvalitete	Ponder rizika statusa neispunjavanja obveze
Stupanj kreditne kvalitete 1	0,5 %
Stupanj kreditne kvalitete 2	3 %
Stupanj kreditne kvalitete 3	6 %
Stupanj kreditne kvalitete 4	15 %
Stupanj kreditne kvalitete 5	30 %
Stupanj kreditne kvalitete 6	50 %
Bez rejtinga	15 %
U statusu neispunjavanja obveza	100 %

2. Izloženosti kojima bi prema standardiziranom pristupu za kreditni rizik bio dodijeljen ponder rizika 0 % u skladu s dijelom trećim, glavom II., poglavljem 2. dodjeljuje se ponder rizika statusa neispunjavanja obveze 0 % za kapitalne zahtjeve za rizik statusa neispunjavanja obveze.
3. Ponderirani neto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza raspoređuju se u sljedeće razrede: trgovačka društva, države i lokalne samouprave/općine.
4. Ponderirani neto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza agregiraju se u svakom razredu u skladu sa sljedećom formulom:

$$\max \left\{ \left(\sum_{i \in Long} RW_i \cdot net JTD_i \right) - WtS \cdot \left(\sum_{i \in Short} RW_i \cdot |net JTD_i| \right); 0 \right\}$$

pri čemu je:

i = indeks koji označava instrument koji pripada razredu b ;

DRC_b = kapitalni zahtjev za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za razred b ;

WtS = koeficijent kojim se priznaju koristi odnosa zaštite od rizika unutar razreda, koji se izračunava na sljedeći način:

$$WtS = \frac{\sum net JTD_{long}}{\sum net JTD_{long} + \sum |net JTD_{short}|}$$

Zbrajanje dugih i kratkih pozicija za potrebe DRC_b i WtS provodi se za sve pozicije unutar razreda bez obzira na stupanj kreditne kvalitete kojem su pozicije dodijeljene, čime se dobivaju kapitalni zahtjevi za rizik statusa neispunjavanja obveze za određeni razred.

5. Konačni kapitalni zahtjev za rizik statusa neispunjavanja koji nije predmet sekuritizacije dobiva se jednostavnim zbrajanjem kapitalnih zahtjeva na razini razreda.

PODODJELJAK 2.:

ZAHTJEV ZA RIZIK NASTANKA STATUSA NEISPUNJENJA OBVEZA KOJI JE PREDMET SEKURITIZACIJE (KORELACIJSKI PORTFELJ KOJI NIJE NAMIJENJEN TRGOVANJU)

Članak 325.aa

Iznosi iznenadnog statusa neispunjavanja obveza

1. Bruto iznosi iznenadnog statusa neispunjavanja obveza za sekuritizacijske pozicije jednaki su fer vrijednostima sekuritizacijskih izloženosti.
2. Neto iznosi iznenadnog statusa neispunjavanja obveza određuju se prebijanjem dugih bruto iznosa iznenadnog statusa neispunjavanja obveza s kratkim bruto iznosima iznenadnog statusa neispunjavanja obveza. Prebijanje je moguće isključivo između sekuritizacijskih izloženosti s istim odnosnim skupom imovine koje pripadaju istoj tranši. Nije dopušteno prebijanje između sekuritizacijskih izloženosti s različitim odnosnim skupovima imovine, čak i kada su točke spajanja i točke odvajanja jednake.
3. Ako se rastavljanjem ili sastavljanjem postojećih sekuritizacijskih izloženosti mogu savršeno oponašati druge postojeće sekuritizacijske izloženosti, osim roka dospelosti, za potrebe prebijanja mogu se primijeniti izloženosti dobivene rastavljanjem ili sastavljanjem umjesto izvornih izloženosti.
4. Ako se rastavljanjem ili sastavljanjem postojećih izloženosti kod referentnih subjekata može savršeno oponašati struktura čitave tranše postojeće sekuritizacijske izloženosti, za potrebe prebijanja mogu se primijeniti izloženosti dobivene rastavljanjem ili sastavljanjem. Ako se s referentnim subjektima postupa na navedeni način, na njih se više ne primjenjuje postupanje za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza koji nije predmet sekuritizacije.
5. Članak 325.y primjenjuje se na izvorne i ponovljene sekuritizacijske izloženosti. Relevantni su rokovi dospelosti sekuritizacijskih tranši.

Članak 325.ab

Izračun kapitalnog zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za sekuritizacije

1. Neto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza za sekuritizacijske izloženosti množe se s ponderom rizika 8 % koji se primjenjuje na relevantnu sekuritizacijsku izloženost, uključujući STS sekuritizacije, iz knjige pozicija kojima

se ne trguje u skladu s hijerarhijom pristupa iz glave II., poglavlja 5., odjeljka 3., bez obzira na vrstu druge ugovorne strane.

2. Na sve tranše za koje se ponderi rizika izračunavaju u skladu s pristupima SEC-IRBA i SEC-ERBA primjenjuje se rok dospelosti od jedne godine.
3. Iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza ponderirani rizikom za pojedinačne gotovinske sekuritizacijske izloženosti ograničavaju se na razinu fer vrijednosti pozicije.
4. Neto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza ponderirani rizikom raspoređuju se u sljedeće razrede:
 - (a) jedan zajednički razred za sva trgovačka društva, bez obzira na regiju.
 - (b) 44 različita razreda koji odgovaraju jednom razredu po regiji za svaku od jedanaest definiranih kategorija imovine. Jedanaest razreda imovine su ABCP, krediti i najmovi za kupnju automobila, RMBS, kreditne kartice, CMBS, financijski instrumenti kolateralizirani kreditima, financijski instrumenti osigurani dužničkim financijskim instrumentima, instrumenti CDO na kvadrat (*CDO-squared*), mala i srednja poduzeća, studentski krediti, ostala imovina stanovništva, ostala imovina velikih klijenata. Četiri regije su Azija, Europa, Sjeverna Amerika i ostale regije.
5. Institucije se pri raspoređivanju sekuritizacijske izloženosti u određeni razred oslanjaju na klasifikaciju koja se obično koristi na tržištu. Institucije raspoređuju svaku sekuritizacijsku izloženost u jedan od navedenih razreda. Sve sekuritizacijske izloženosti koje institucija ne može rasporediti prema vrsti ili regiji odnosno imovine raspoređuje se u kategorije „ostala imovina stanovništva”, „ostala imovina velikih klijenata” ili „ostale regije”.
6. Ponderirani neto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza raspoređuju se u svakom razredu na isti način kao i rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza nesekuritizacijskih izloženosti, primjenom formule iz članka 325.z stavka 4., čime se dobiva kapitalni zahtjev za rizik statusa neispunjavanja obveza za svaki razred.
7. Konačni kapitalni zahtjev za rizik statusa neispunjavanja obveza koji nije predmet sekuritizacije dobiva se jednostavnim zbrajanjem kapitalnih zahtjeva na razini razreda.

PODODJELJAK 3.:

ZAHTJEV ZA RIZIK NASTANKA STATUSA NEISPUNJENJA OBVEZA KOJI JE PREDMET SEKURITIZACIJE (KORELACIJSKI PORTFELJ KOJI JE NAMIJENJEN TRGOVANJU)

Članak 325.ac

Područje primjene

1. Kapitalni zahtjev za korelacijski portfelj namijenjen trgovanju uključuje rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za sekuritizacijske izloženosti ili za zaštite koje nisu predmet sekuritizacije. Te se zaštite isključuju iz izračuna rizika nastanka statusa neispunjavanja obveza koji nije predmet sekuritizacije. Ne primjenjuje se korist diversifikacije između zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza koji nije predmet sekuritizacije, zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza koji je predmet sekuritizacije (korelacijski portfelj koji nije namijenjen trgovanju) i zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza koji je predmet sekuritizacije (korelacijski portfelj koji je namijenjen trgovanju)
2. Iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza za svaku pravnu osobu izdavatelja pojedinačnih sastavnica za kreditne i vlasničke izvedenice koje nisu predmet sekuritizacije, a kojima se trguje na burzi, određuju se pristupom pregleda.

Članak 325.ad

Iznosi iznenadnog statusa neispunjavanja obveza za korelacijski portfelj namijenjen trgovanju

1. Bruto iznosi iznenadnog statusa neispunjavanja obveza za sekuritizacijske izloženosti i nesekuritizacijske izloženosti u korelacijskom portfelju namijenjenom trgovanju jednaki su fer vrijednostima tih izloženosti.
2. Kreditne izvedenice na osnovi n-tog nastanka statusa neispunjavanja obveza tretiraju se kao tranširani proizvodi sa sljedećim točkama spajanja i točkama odvajanja:
 - (a) točka spajanja = $(N - 1) / \text{ukupan broj subjekata}$
 - (b) točka odvajanja = $N / \text{ukupan broj subjekata}$pri čemu je „ukupan broj subjekata” ukupan broj subjekata u odnosnoj košarici ili odnosnom skupu imovine.
3. Neto iznosi iznenadnog statusa neispunjavanja obveza određuju se prebijanjem dugih s kratkim bruto iznosima iznenadnog statusa neispunjavanja obveza. Prebijanje je moguće isključivo između izloženosti koje su u svim pogledima, osim roka dospijeca, jednake. Prebijanje je moguće isključivo u sljedećim slučajevima:
 - (a) za proizvode koji se temelje na dioničkom indeksu prebijanje je moguće prema rokovima dospijeca unutar iste skupine, serije i tranši indeksa, podložno sukladnosti sa specifikacijama za izloženosti kraće od jedne godine iz

članka 325.y. Prebijanje za duge i kratke bruto iznose iznenadnog statusa neispunjavanja obveza koji su savršena ponavljanja može se provesti rastavljanjem na ekvivalentne izloženosti koje se odnose na jedan subjekt primjenom modela za vrednovanje. Za potrebe ovog članka rastavljanje s modelom za vrednovanje znači da se pojedina sastavnica indeksa vrednuje kao razlika između bezuvjetne vrijednosti sekuritizacije i uvjetne vrijednosti sekuritizacije uz pretpostavku da taj subjekt dođe u status neispunjavanja obveza uz LGD 100 %. U tim slučajevima zbroj bruto iznosa iznenadnog statusa neispunjavanja obveza ekvivalentnih izloženosti koje se odnose na jedan subjekt dobivenih rastavljanjem jednak je bruto iznosu iznenadnog statusa neispunjavanja obveza nerastavljene izloženosti.

- (b) Prebijanje s pomoću rastavljanja kako je opisano u točki (a) nije dopušteno za resekuritizaciju.
- (c) Za indekse i tranše indeksa prebijanje je moguće prema rokovima dospijeca unutar iste skupine, serija i tranši indeksa s pomoću ponavljanja ili rastavljanja. Za potrebe ovog članka:
 - i. ponavljanje znači da se pojedinačni sekuritizacijski indeksi kombiniraju kako bi oponašali drugu tranšu iste serije indeksa ili kako bi oponašali netranširanu poziciju u seriji indeksa.
 - ii. rastavljanje znači oponašanje indeksa sekuritizacijom kojoj su odnosne izloženosti u skupu jednake izloženostima jednog subjekta koje čine taj indeks.

Ako su duge i kratke izloženosti jednake osim jedne preostale sastavnice, dopušteno je prebijanje, a neto iznos iznenadnog statusa neispunjavanja obveza odražava preostalu izloženost.

- (d) Ne mogu se prebijati različite tranše iste serije indeksa, različite serije istog indeksa i različite skupine indeksa.

Članak 325.ae

Izračun kapitalnog zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za korelacijski portfelj namijenjen trgovanju

1. Neto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza množe se sljedećim:
 - (a) za tranširane proizvode, ponderima rizika nastanka statusa neispunjavanja obveza koji odgovaraju njihovoj kreditnoj kvaliteti kako se navodi u članku 348. stavcima 1. i 2.;
 - (b) za netranširane proizvode, ponderima rizika nastanka statusa neispunjavanja obveza iz članka 325.y stavka 1.
2. Neto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza ponderirani rizikom raspoređuju se u razrede koji odgovaraju tom indeksu.
3. Ponderirani neto iznosi iznenadnog nastanka statusa neispunjavanja obveza

agregiraju se u svakom razredu u skladu sa sljedećom formulom:

$$DRC_b = \max \left\{ \left(\sum_{i \in Long} RW_i \cdot net JTD_i \right) - WtS_{CTP} \cdot \left(\sum_{i \in Short} RW_i \cdot |net JTD_i| \right); 0 \right\}$$

pri čemu je:

i = instrument koji pripada razredu b;

DRC_b = kapitalni zahtjev za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za razred b;

WtS_{ctp} = koeficijent kojim se priznaju koristi odnosa zaštite od rizika unutar razreda, koji se izračunava u skladu s WtS formulom iz članka 325.z stavka 4., ali uz primjenu dugih i kratkih pozicija u cijelom korelacijskom portfelju namijenjenom trgovanju, a ne samo pozicija u određenom razredu.

4. Institucije izračunavaju kapitalne zahtjeve za rizik statusa neispunjavanja obveza korelacijskog portfelja namijenjenog trgovanju (DRC_{CTP}) primjenom sljedeće formule:

$$DRC_{CTP} = \max \left\{ \sum_b (\max\{DRC_b, 0\} + 0.5 \cdot \min\{DRC_b, 0\}), 0 \right\}$$

ODJELJAK 6.

PONDERI RIZIKA I KORELACIJE

PODODJELJAK 1.:

PONDERI DELTA-RIZIKA I KORELACIJE

Članak 325.af

Ponderi i korelacije općeg kamatnog rizika

1. Za valute koje nisu uključene u potkategoriju najlikvidnijih valuta kako se navodi u članku 325.be stavku 5. točki (b), ponderi rizika za faktore rizika nerizičnih stopa jesu sljedeći:

Tablica 3.

Dospijeće	0,25 godina	0,5 godina	1 godina	2 godina	3 godine
Ponder rizika (postotni bodovi)	2,4 %	2,4 %	2,25 %	1,88 %	1,73 %

Dospijeće	5 godina	10 godina	15 godina	20 godina	30 godina
-----------	----------	-----------	-----------	-----------	-----------

Ponder rizika (postotni bodovi)	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %
------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------

2. Za sve faktore rizika inflacije i međuvalutne osnove određuje se zajednički ponder rizika 2,25 %.
3. Za valute koje su uključene u potkategoriju najlikvidnijih valuta kako se navodi u članku 325.be stavku 7. točki (b) i za domaću valutu institucije ponderi rizika za faktore rizika nerizičnih stopa jesu ponderi rizika iz Tablice 3. ovog članka podijeljeni s $\sqrt{2}$.

Članak 325.ag

Korelacije unutar razreda za opći kamatni rizik

1. Korelacija ρ_{kl} među faktorima kamatnog rizika unutar istog razreda jednakog raspoređenog roka dospijeca, ali koji odgovaraju različitim krivuljama, iznosi 99,90 %.
2. Korelacija među faktorima kamatnog rizika unutar istog razreda, koji odgovaraju istoj krivulji, ali imaju različite rokove dospijeca, određuje se u skladu sa sljedećom formulom:

$$\max \left[e^{\left(-\theta \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min \{T_k, T_l\}} \right)}; 40\% \right]$$

pri čemu je:

T_k (odnosno T_l) = rok dospijeca koji se odnosi na nerizičnu stopu;

$\theta = 3\%$.

3. Korelacija ρ_{kl} među faktorima kamatnog rizika unutar istog razreda, koji odgovaraju različitim krivuljama i imaju različite rokove dospijeca, jednaka je korelacijskom parametru iz stavka 2. pomnoženom s 99,90 %.
4. Korelacija među faktorima rizika nerizičnih stopa i faktora rizika inflacije iznosi 40 %.
5. Korelacija među faktorima rizika međuvalutne osnove i bilo kojeg drugog faktora općeg kamatnog rizika, uključujući faktor rizika druge međuvalutne osnove, iznosi 0 %.

Članak 325.ah

Korelacije među razredima za opći kamatni rizik

Za agregiranje faktora rizika koji pripadaju različitim razredima primjenjuje se parametar $\gamma_{bc} = 50\%$.

Članak 325.ai

Ponderi rizika za rizik kreditne marže (koji nije predmet sekuritizacije)

1. Ponderi rizika isti su za sva dospijeća (0,5 godina, 1 godina, 3 godine, 5 godina, 10 godina) unutar svakog razreda.

Tablica 4.

Broj razreda	Kreditna kvaliteta	Sektor	Ponder rizika (postotni bodovi)
1	Sve	Središnja vlada, uključujući središnje banke, države članice	0,50 %
2	Stupanj kreditne kvalitete 1 do 3	Središnja vlada, uključujući središnje banke, treće zemlje, multilateralne razvojne banke i međunarodne organizacije iz članka 117. stavka 2. i članka 118.	0,5 %
3		Područne (regionalne) ili lokalne samouprave i subjekti javnog sektora	1,0 %
4		Subjekti financijskog sektora uključujući kreditne institucije koje je osnovala središnja vlada, regionalna vlada ili lokalna samouprava te institucije koje odobravaju promotivne kredite	5,0 %
5		Osnovni materijali, energetika, industrija, poljoprivreda, proizvodnja, rudarstvo i vađenje	3,0 %
6		Roba ili usluge široke potrošnje, prijevoz i skladištenje, administrativne i pomoćne uslužne djelatnosti	3,0 %
7		Tehnologija, telekomunikacije	2,0 %
8		Zdravstvena skrb, komunalne usluge, profesionalne i tehničke djelatnosti	1,5 %
9		Pokrivene obveznice koje su izdale kreditne institucije država članica	2,0 %
10		Pokrivene obveznice koje su izdale kreditne institucije trećih zemalja	4,0 %
11	Stupanj kreditne kvalitete 4 do 6	Središnja vlada, uključujući središnje banke, treće zemlje, multilateralne razvojne banke i međunarodne organizacije iz članka 117. stavka 2. i članka 118.	3,0 %
12		Područne (regionalne) ili lokalne samouprave i subjekti javnog sektora	4,0 %

13		Subjekti financijskog sektora, uključujući kreditne institucije koje je osnovala središnja vlada, regionalna vlada ili lokalna samouprava te institucije koje odobravaju promotivne kredite	12,0 %
14		Osnovni materijali, energetika, industrija, poljoprivreda, proizvodnja, rudarstvo i vađenje	7,0 %
15		Roba ili usluge široke potrošnje, prijevoz i skladištenje, administrativne i pomoćne uslužne djelatnosti	8,5 %
16		Tehnologija, telekomunikacije	5,5 %
17		Zdravstvena skrb, komunalne usluge, profesionalne i tehničke djelatnosti	5,0 %
18	Drugi sektor		12,0 %

2. Kako bi određenom sektoru dodijelile izloženost riziku, kreditne institucije oslanjaju se na klasifikaciju koja se obično koristi na tržištu za grupiranje izdavatelja po industrijskom sektoru. Kreditne institucije raspoređuju svakog izdavatelja u samo jedan od razreda sektora iz tablice iz stavka 1. Rizične pozicije od bilo kojeg izdavatelja koje kreditna institucija ne može rasporediti na taj način raspoređuju se u razred 18.

Članak 325.aj

Korelacije unutar razreda za rizik kreditne marže koji nije predmet sekuritizacije

1. Korelacijski parametar ρ_{kl} između dvije osjetljivosti WS_k i WS_l unutar istog razreda određuje se na sljedeći način:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{subjekt})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{rok dospij.})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{osnova})}$$

pri čemu je:

$\rho_{kl}^{(\text{subjekt})}$ jednako 1 ako su dva subjekta s osjetljivostima k i l identični, 35 % ako to nije slučaj;

$\rho_{kl}^{(\text{rok dospij.})}$ jednako 1 ako su dvije točke osjetljivosti k i l jednake, a 65 % ako to nije slučaj;

$\rho_{kl}^{(\text{osnova})}$ jednako 1 ako se dvije osjetljivosti odnose na iste krivulje, a 99,90 % ako to nije slučaj;

2. Navedene korelacije ne primjenjuju se na razred 18 iz članka 325.ai stavka 1. Agregacijska formula za kapitalni zahtjev za delta-rizik unutar razreda 18 jednak je zbroju apsolutnih vrijednosti neto ponderiranih osjetljivosti raspoređenih u razred 18:

$$K_{b(\text{razred 18})} = \sum_k |WS_k|$$

Članak 325.ak

Korelacije među razredima za rizik kreditne marže (koji nije predmet sekuritizacije)

1. Korelacijski parametar γ_{bc} koji se primjenjuje na agregiranje osjetljivosti među različitim razredima određuje se kako slijedi:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(\text{rejting})} \cdot \gamma_{bc}^{(\text{sektor})}$$

pri čemu je:

$\gamma_{bc}^{(\text{rejting})}$ jednako 1 ako dva razreda imaju istu kategoriju kreditne kvalitete (stupanj kreditne kvalitete 1 do 3 ili stupanj kreditne kvalitete 4 do 6), a 50 % ako to nije slučaj. Za potrebe ovog izračuna, smatra se da razred 1 ima istu kategoriju kreditne kvalitete kao razredi koji imaju stupanj kreditne kvalitete 1 do 3;

$\gamma_{bc}^{(\text{sektor})}$ jednako 1 ako dva razreda imaju isti sektor, a ako to nije slučaj jednako sljedećim postotcima:

Tablica 5.

Razred	1, 2 i 11	3 i 12	4 i 13	5 i 14	6 i 15	7 i 16	8 i 17	9 i 10
1, 2 i 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 i 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 i 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 i 14					20 %	25 %	5 %	5 %
6 i 15						25 %	5 %	15 %
7 i 16							5 %	20 %
8 i 17								5 %
9 i 10								

2. Kapitalni zahtjev za razred 18 dodaje se ukupnom kapitalu na razini kategorije rizika, pri čemu se učinak diversifikacije ili zaštite od rizika ne priznaje ni u jednom drugom razredu.

Članak 325.al

Ponderi rizika za rizik kreditne marže koji je predmet sekuritizacije (korelacijski portfelj namijenjen trgovanju)

Ponderi rizika isti su za sva dospijeca (0,5 godina, 1 godinu, 3 godine, 5 godina, 10 godina) unutar svakog razreda.

Tablica 6.

Broj razreda	Kreditna kvaliteta	Sektor	Ponder rizika (postotni bodovi)
1	Sve	Središnja država, uključujući središnje banke, država članica Unije	4 %
2	Stupanj kreditne kvalitete 1 do 3	Središnja država, uključujući središnje banke, treće zemlje, multilateralne razvojne banke i međunarodne organizacije iz članka 117. stavka 2. i članka 118.	4 %
3		Područna (regionalna) ili lokalna samouprava i subjekti javnog sektora	4 %
4		Subjekti financijskog sektora uključujući kreditne institucije koje je osnovala središnja država, područna (regionalna) ili lokalna samouprava te zajmodavci koji odobravaju promotivne kredite	8 %
5		Osnovni materijali, energetika, industrija, poljoprivreda, prerađivačka industrija, rudarstvo i vađenje	5 %
6		Roba ili usluge široke potrošnje, prijevoz i skladištenje, administrativne i pomoćne uslužne djelatnosti	4 %
7		Tehnologija, telekomunikacije	3 %
8		Zdravstvo, komunalne usluge, stručne i tehničke djelatnosti	2 %
9		Pokrivene obveznice koje su izdale kreditne institucije koje imaju poslovni nastan u državama članicama Unije	3 %
10		Pokrivene obveznice koje su izdale kreditne institucije u trećim zemljama	6 %
11	Stupanj kreditne kvalitete 4 do 6	Središnja država, uključujući središnje banke, treće zemlje, multilateralne razvojne banke i međunarodne organizacije iz članka 117. stavka 2. i članka 118.	13 %
12		Područna (regionalna) ili lokalna samouprava i subjekti javnog sektora	13 %
13		Subjekti financijskog sektora uključujući kreditne institucije koje je osnovala središnja država, područna (regionalna) ili lokalna samouprava te zajmodavci koji odobravaju promotivne kredite	16 %
14		Osnovni materijali, energetika, industrija, poljoprivreda, prerađivačka industrija, rudarstvo i vađenje	10 %
15		Roba ili usluge široke potrošnje, prijevoz i skladištenje,	12 %

		administrativne i pomoćne uslužne djelatnosti	
16		Tehnologija, telekomunikacije	12 %
17		Zdravstvo, komunalne usluge, stručne i tehničke djelatnosti	12 %
18	Drugi sektor		13 %

Članak 325.am

Korelacije za rizik kreditne marže koji je predmet sekuritizacije (korelacijski portfelj namijenjen trgovanju)

1. Korelacija za delta-rizik ρ_{kl} dobiva se u skladu s člankom 325.aj, osim što je, za potrebe ovog stavka, $\rho_{kl}^{(osnova)}$ jednako 1 ako se dvije osjetljivosti odnose na iste krivulje, a 99,00 % ako to nije slučaj.
2. Korelacija γ_{bc} dobiva se u skladu s člankom 325.ak.

Članak 325.an

Ponderi rizika za rizik kreditne marže koji je predmet sekuritizacije (korelacijski portfelj koji nije namijenjen trgovanju)

1. Ponderi rizika isti su za sva dospijeća (0,5 godina, 1 godina, 3 godine, 5 godina, 10 godina) unutar svakog razreda.

Tablica 7.

Broj razreda	Kreditna kvaliteta	Sektor	Ponder rizika (postotni bodovi)
1	Nadređeni i stupanj kreditne kvalitete do 3	RMBS – <i>Prime</i>	0,9 %
2		RMBS – <i>Mid-Prime</i>	1,5 %
3		RMBS – <i>Sub-Prime</i>	2,0 %
4		CMBS	2,0 %
5		ABS – studentski krediti	0,8 %
6		ABS – kreditne kartice	1,2 %
7		ABS – Auto	1,2 %
8		CLO – korelacijski portfelj koji nije namijenjen trgovanju	1,4 %
9	Nenadređeni	RMBS – <i>Prime</i>	1,125 %

10	i stupanj kreditne kvalitete 1 do 3	RMBS – <i>Mid-Prime</i>	1,875 %
11		RMBS – <i>Sub-Prime</i>	2,5 %
12		CMBS	2,5 %
13		ABS – studentski krediti	1 %
14		ABS – kreditne kartice	1,5 %
15		ABS – Automobili	1,5 %
16		CLO – korelacijski portfelj koji nije namijenjen trgovanju	1,75 %
17	Stupanj kreditne kvalitete 4 do 6	RMBS – <i>Prime</i>	1,575 %
18		RMBS – <i>Mid-Prime</i>	2,625 %
19		RMBS – <i>Sub-Prime</i>	3,5 %
20		CMBS	3,5 %
21		ABS – studentski krediti	1,4 %
22		ABS – kreditne kartice	2,1 %
23		ABS – automobili	2,1 %
24		CLO – korelacijski portfelj koji nije namijenjen trgovanju	2,45 %
25	Drugi sektor		3,5 %

2. Kako bi određenom sektoru dodijelile izloženost riziku, kreditne institucije oslanjaju se na klasifikaciju koja se obično koristi na tržištu za grupiranje izdavatelja po industrijskom sektoru. Kreditne institucije dodjeljuju svaku tranšu u jedan od razreda sektora iz tablice iz stavka 1. Rizične pozicije iz bilo koje tranše koje kreditna institucija ne može rasporediti u sektor na taj način raspoređuju se u razred 25.

Članak 325.ao

Korelacije unutar razreda za rizik kreditne marže koji je predmet sekuritizacije (korelacijski portfelj koji nije namijenjen trgovanju)

1. Korelacijski parametar ρ_{kl} između dvije osjetljivosti WS_k i WS_l unutar istog razreda određuje se na sljedeći način:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{tranša})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{rok dospijanja})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{osnova})}$$

pri čemu je:

$\rho_{kl}^{(transa)}$ jednako 1 ako su dva naziva osjetljivosti k i l unutar istog razreda i odnose se na istu sekuritizacijsku tranšu (više od 80% preklapanja u smislu zamišljenog iznosa), a 40 % ako to nije slučaj;

$\rho_{kl}^{(rok\ dospjeća)}$ jednako 1 ako su dvije točke osjetljivosti k i l jednake, a 80 % ako to nije slučaj;

$\rho_{kl}^{(osnova)}$ jednako 1 ako se dvije osjetljivosti odnose na iste krivulje, a 99,90 % ako to nije slučaj.

2. Prethodno navedene korelacije ne primjenjuju se na razred 25. Agregacijska formula za kapitalni zahtjev za delta-rizik unutar razreda 25 jednaka je zbroju apsolutnih vrijednosti neto ponderiranih osjetljivosti raspoređenih u taj razred:

$$K_b(\text{razred 25}) = \sum_k |WS_k|$$

Članak 325.ap

Korelacije među razredima za rizik kreditne marže koji je predmet sekuritizacije (korelacijski portfelj koji nije namijenjen trgovanju)

1. Korelacijski parametar γ_{bc} primjenjuje se na agregiranje osjetljivosti među različitim razredima i iznosi 0 %:
2. Kapitalni zahtjev za razred 25 dodaje se ukupnom kapitalu na razini kategorije rizika, pri čemu se učinak diversifikacije ili zaštite od rizika ne priznaje ni u jednom drugom razredu.

Članak 325.aq

Ponderi rizika za rizik vlasničkih instrumenata

1. Ponderi rizika za osjetljivosti prema vlasničkim instrumentima i repo stopama za vlasničke instrumente navedeni su u sljedećoj tablici:

Tablica 8.

Broj razreda	Tržišna kapitalizacija	Gospodarstvo	Sektor	Ponder rizika za cijenu vlasničkih instrumenata na promptnom tržištu (postotni bodovi)	Ponder rizika za repo stopu za vlasničke instrumente (postotni bodovi)
1	Velika	Gospodarstvo tržišta u nastajanju	Roba ili usluge široke potrošnje, prijevoz i skladištenje, administrativne i	55 %	0,55 %

			pomoćne uslužne djelatnosti, zdravstvo, komunalne usluge		
2			Telekomunikacije, industrija	60 %	0,60 %
3			Osnovni materijali, energetika, poljoprivreda, proizvodnja, rudarstvo i vađenje	45 %	0,45 %
4			Financijske usluge uključujući financijske usluge koje podupire država, poslovanje nekretninama, tehnologija	55 %	0,55 %
5		Napredno gospodarstvo	Roba ili usluge široke potrošnje, prijevoz i skladištenje, administrativne i pomoćne uslužne djelatnosti, zdravstvo, komunalne usluge	30 %	0,30 %
6			Telekomunikacije, industrija	35 %	0,35 %
7			Osnovni materijali, energetika, poljoprivreda, proizvodnja, rudarstvo i vađenje	40 %	0,40 %
8			Financijske usluge uključujući financijske usluge koje podupire država, poslovanje nekretninama, tehnologija	50 %	0,50 %
9	Mala	Gospodarstvo tržišta u nastajanju	Svi sektori opisani pod brojevima razreda 1, 2, 3 i 4	70 %	0,70 %

10		Napredno gospodarstvo	Svi sektori opisani pod brojevima razreda 5, 6, 7 i 8	50 %	0,50 %
11	Drugi sektor			70 %	0,70 %

2. Za potrebe ovog članka EBA u skladu s člankom 325.be određuje što je mala i velika tržišna kapitalizacija.
3. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuje što su tržište u nastajanju i napredna gospodarstva za potrebe ovog članka.
EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do [petnaest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.
4. Pri dodjeli izloženosti riziku određenom sektoru kreditne institucije oslanjaju se na klasifikaciju koja se obično koristi na tržištu za grupiranje izdavatelja po industrijskom sektoru. Kreditne institucije raspoređuju svakog izdavatelja u jedan od razreda sektora iz tablice iz stavka 1. te raspoređuju sve izdavatelje iz iste industrije u isti sektor. Rizične pozicije bilo kojeg izdavatelja koje kreditna institucija ne može rasporediti na taj način raspoređuju se u razred 11. Višenacionalni ili višesektorski izdavatelji vlasničkih instrumenata raspoređuju se u određeni razred na temelju najznačajnije regije i sektora u kojem taj izdavatelj vlasničkih instrumenata posluje.

Članak 325.ar

Korelacije unutar razreda za rizik vlasničkih instrumenata

1. Korelacijski parametar za delta-rizik ρ_{kl} između dvije osjetljivosti WS_k i WS_l unutar istog razreda iznosi 99,90 % ako je jedna osjetljivost na cijenu vlasničkih instrumenata na promptnom tržištu, a druga osjetljivost na repo stopu za vlasničke instrumente, ako se obje odnose na istog izdavatelja vlasničkih instrumenata.
2. U drugim slučajevima osim slučajeva iz stavka 1. korelacijski parametar ρ_{kl} između dvije osjetljivosti WS_k i WS_l na cijenu vlasničkih instrumenata unutar istog razreda određuje se kako slijedi:
 - (a) 15 % između dvije osjetljivosti unutar istog razreda u okviru velike tržišne kapitalizacije, gospodarstva tržišta u nastajanju (brojevi razreda 1, 2, 3 ili 4).
 - (b) 25 % između dvije osjetljivosti unutar istog razreda u okviru velike tržišne kapitalizacije, naprednog gospodarstva (brojevi razreda 5, 6, 7 ili 8).
 - (c) 7,5 % između dvije osjetljivosti unutar istog razreda u okviru male tržišne kapitalizacije, gospodarstva tržišta u nastajanju (broj razreda 9).

- (d) 12,5 % između dvije osjetljivosti unutar istog razreda u okviru male tržišne kapitalizacije, naprednog gospodarstva (broj razreda 10).
3. Korelacijski parametar ρ_{kl} između dvije osjetljivosti WS_k i WS_l na repo stopu vlasničkih instrumenata unutar istog razreda određuje se u skladu sa stavkom (b)
 4. Korelacijski parametar ρ_{kl} između dvije osjetljivosti WS_k i WS_l unutar istog razreda pri čemu je jedna osjetljivost na cijenu vlasničkih instrumenata na promptnom tržištu, a druga osjetljivost na repo stopu vlasničkih instrumenata i obje se osjetljivosti odnose na različitog izdavatelja vlasničkih instrumenata, određuje se na korelacije navedene u stavku 2. koje se množe sa 99,90 %.
 5. Prethodno navedene korelacije ne primjenjuju se na razred 11. Agregacijska formula za kapitalni zahtjev za delta-rizik unutar razreda 11 jednaka je zbroju apsolutnih vrijednosti neto ponderiranih osjetljivosti raspoređenih u taj razred.

$$K_{b(\text{razred 11})} = \sum_k |WS_k|$$

Članak 325.as

Korelacije među razredima za rizik vlasničkih instrumenata

1. Korelacijski parametar ρ primjenjuje se na agregiranje osjetljivosti među različitim razredima. Iznosi 15 % ako se dva razreda mogu rasporediti u brojeve razreda 1 do 10;
2. Kapitalni zahtjev za razred 11 dodaje se ukupnom kapitalu na razini kategorije rizika, pri čemu se učinak diversifikacije ili zaštite od rizika ne priznaje ni u jednom drugom razredu.

Članak 325.at

Ponderi rizika za robni rizik

Ponderi rizika za osjetljivosti na robu navedeni su u sljedećoj tablici:

Tablica 9.

Broj razreda	Naziv razreda	Ponder rizika (postotni bodovi)
1	Energetika – čvrsta goriva	30 %
2	Energetika – tekuća goriva	35 %
3	Energetika – električna energija i trgovanje emisijama ugljika	60 %

4	Teret	80 %
5	Metali – neplemeniti	40 %
6	Plinovita goriva	45 %
7	Plemeniti metali (uključujući zlato)	20 %
8	Žitarice i uljarice	35 %
9	Stočarski proizvodi i mliječni proizvodi	25 %
10	Potrošni proizvodi i ostali poljoprivredni proizvodi	35 %
11	Ostala roba	50 %

Članak 325.au

Korelacije unutar razreda za robni rizik

1. Za potrebe priznavanja korelacije, bilo koje dvije robe smatraju se različitom robom ako na tržištu postoje dva ugovora koja se razlikuju samo po odnosnoj robi koja se treba isporučiti prema svakom ugovoru.
2. Korelacijski parametar ρ_{kl} između dvije osjetljivosti WS_k i WS_l unutar istog razreda određuje se na sljedeći način:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(roba)} \cdot \rho_{kl}^{(rok\ dospijeca)} \cdot \rho_{kl}^{(osnova)}$$

pri čemu je:

$\rho_{kl}^{(roba)}$ jednako 1 ako su dvije robe osjetljivosti k i l jednake, odnosno korelacijama unutar razreda iz tablice iz stavka 3. ako to nije slučaj;

$\rho_{kl}^{(rok\ dospijeca)}$ jednako 1 ako su dvije točke osjetljivosti k i l jednake, a 99 % ako to nije slučaj;

$\rho_{kl}^{(osnova)}$ jednako 1 ako su dvije osjetljivosti jednake po i. razredu ugovora robe i ii. lokaciji isporuke, a 99,90% ako to nije slučaj.

3. Korelacije unutar razreda $\rho_{kl}^{(roba)}$ su sljedeće:

Tablica 10.

Broj razreda	Naziv razreda	Korelacija (ρ_{roba})
--------------	---------------	---------------------------------

1	Energetika – čvrsta goriva	55 %
2	Energetika – tekuća goriva	95 %
3	Energetika – električna energija i trgovanje emisijama ugljika	40 %
4	Teret	80 %
5	Metali – neplemeniti	60 %
6	Plinovita goriva	65 %
7	Plemeniti metali (uključujući zlato)	55 %
8	Žitarice i uljarice	45 %
9	Stočarski proizvodi i mliječni proizvodi	15 %
10	Potrošni proizvodi i ostali poljoprivredni proizvodi	40 %
11	Ostala roba	15 %

Članak 325.av
Korelacije među razredima za robni rizik

Korelacijski parametar γ_{bc} primjenjuje se na agregiranje osjetljivosti među različitim razredima i određuje se na:

- (a) 20 % ako se dva razreda mogu rasporediti u brojeve razreda 1 do 10;
- (b) 0 % ako je bilo koji od dva razreda razred broj 11.

Članak 325.aw
Ponderi rizika za valutni rizik

1. Ponder rizika od 30 % primjenjuje se na sve osjetljivosti na valute.
2. Ponder rizika faktora valutnog rizika u vezi s parovima valuta koji se sastoje od eura i valute države članice koja sudjeluje u drugoj fazi ekonomske i monetarne unije ponder je rizika iz stavka 1. podijeljen s $\sqrt{2}$.
3. Ponder rizika faktora rizika za valute uključene u potkategoriju najlikvidnijih parova valuta iz članka 325.be stavka 7. točke (c) ponder je rizika iz stavka 1. podijeljeno sa $\sqrt{2}$.

Članak 325.ax
Korelacije za valutni rizik

Jedinstveni korelacijski parametar γ_{bc} jednak 60 % primjenjuje se na agregiranje osjetljivosti na valute.

PODODJELJAK 2.
PONDERI I KORELACIJE ZA VEGA-RIZIK I NELINEARNI RIZIK

Članak 325.ay
Ponderi za vega-rizik i nelinearni rizik

1. Delta razredi iz pododjeljka 1. primjenjuju se na faktore vega-rizika.
2. Ponder rizika za određeni faktor vega-rizika k (RW_k) određuje se kao udio sadašnje vrijednosti tog faktora rizika k , koji predstavlja implicitnu volatilnost odnosno instrumenta, kako je opisano u odjeljku 3.
3. Udio iz stavka 2. ovisi o pretpostavljenoj likvidnosti svake vrste faktora rizika u skladu sa sljedećom formulom:

$$RW_k = (\text{Vrijednost faktora rizika } k) \times \min \left[RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{risk\ class}}}{\sqrt{10}}; 100\% \right]$$

pri čemu:

RW_σ iznosi 55 %;

$LH_{risk\ class}$ je regulatorno razdoblje likvidnosti koje treba propisati pri određivanju svakog faktora vega-rizika k . $LH_{risk\ class}$ određuje se u skladu sa sljedećom tablicom:

Tablica 11.

Kategorija rizika	$LH_{risk\ class}$
opći kamatni rizik (GIRR)	60
rizik kreditne marže koji nije predmet sekuritizacije	120
rizik kreditne marže koji je predmet sekuritizacije (korelacijski portfelj namijenjen trgovanju)	120
rizik kreditne marže koji je predmet sekuritizacije (korelacijski portfelj koji nije namijenjen trgovanju)	120

Vlasnički instrumenti (velika kapitalizacija)	20
Vlasnički instrumenti (mala kapitalizacija)	60
Roba	120
FX	40

4. Razredi upotrijebljeni u kontekstu delta-rizika u pododjeljku 1. upotrebljavaju se u kontekstu nelinearnog rizika osim ako je u ovom poglavlju drukčije navedeno.
5. Ponderi nelinearnog rizika za faktore valutnog rizika i rizika zaobljenosti relativne su promjene jednake ponderima delta-rizika iz pododjeljka 1.
6. Ponder nelinearnog rizika za faktore nelinearnog rizika za opću kamatu, kreditnu maržu i robu jednak je paralelnoj promjeni svih točaka za svaku krivulju na temelju najvećeg propisanog pondera delta-rizika u pododjeljku 1 za svaku kategoriju rizika.

Članak 325.az

Korelacije za vega-rizik i nelinearni rizik

7. Korelacijski parametar ρ_{kl} između osjetljivosti na vega-rizik unutar istog razreda kategorije općeg kamatnog rizika određuje se kako slijedi:

$$\rho_{kl} = \min \left[\rho_{kl}^{(dospijeće opcije)} \cdot \rho_{kl}^{(odnosno dospijeće)}; 1 \right]$$

pri čemu je:

$\rho_{kl}^{(dospijeće opcije)}$ jednako $e^{-\alpha \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k, T_l\}}}$ pri čemu α iznosi 1 %, a T_k i T_l su dospijeća opcija za koje su dobivene osjetljivosti na vega, izraženo u broju godina;

$\rho_{kl}^{(odnosno dospijeće)}$ jednako $e^{-\alpha \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U, T_l^U\}}}$, pri čemu α iznosi 1 %, a T_k^U i T_l^U su dospijeća odnosnih instrumenata opcija za koje su dobivene osjetljivosti na vega *are* umanjeno za dospijeća odgovarajućih opcija, u oba slučaja izraženo kao broj godina.

8. Korelacijski parametar ρ_{kl} između osjetljivosti na vega-rizik unutar razreda drugih kategorija rizika određuje se kako slijedi:

$$\rho_{kl} = \min \left[\rho_{kl}^{(DELTA)} \cdot \rho_{kl}^{(dospijeće opcije)}; 1 \right]$$

pri čemu je:

$\rho_{kl}^{(DELTA)}$ jednak delta korelaciji unutar razreda koja odgovara razredu kojem bi bili dodijeljeni faktori vega-rizika k i l .

$\rho_{kl}^{(dospijeće\ opcije)}$ definiran je kao u stavku 1.

9. U pogledu osjetljivosti na vega-rizik između razreda unutar kategorije rizika (opći kamatni rizik i rizik koji nije opći kamatni rizik) isti korelacijski parametri za γ_{bc} , kako je navedeno za delta korelacije za svaku kategoriju rizika u odjeljku 4. koriste se u kontekstu vega-rizika.
10. Nema diversifikacije ili koristi zaštite koji se priznaju u standardiziranom pristupu između faktora vega-rizika i delta-rizika. Zahtjevi za vega-rizik i delta-rizik agregiraju se jednostavnim zbrajanjem.
11. Korelacije nelinearnog rizika jednake su kvadratu odgovarajućih korelacija delta-rizika ρ_{kl} and γ_{bc} iz pododjeljka 1.

Poglavlje 1.b

Pristup internog modela

ODJELJAK 1.

ODOBRENJE I KAPITALNI ZAHTJEVI

Članak 325.ba

Odobrenje za primjenu internih modela

1. Nakon provjere ispunjavaju li institucije zahtjeve iz članaka 325.bi do 325.bk, nadležna tijela institucijama izdaju odobrenje za izračun kapitalnih zahtjeva primjenom svojih internih modela u skladu s člankom 325.bb za portfelj svih pozicija povezanih sa stolovima za trgovanje koji ispunjavaju sljedeće zahtjeve:
 - (a) stolovi za trgovanje uspostavljeni su u skladu s člankom 104.b;
 - (b) stolovi za trgovanje ispunjavaju zahtjev raspodjele dobiti i gubitka iz članka 325.bh za prethodnih 12 mjeseci;
 - (c) stolovi za trgovanje ispunjavaju retroaktivne zahtjeve iz članka 325.bg stavka 1. za prethodnih 250 radnih dana;
 - (d) za stolove za trgovanje kojima je raspoređena najmanje jedna od pozicija iz knjige trgovanja iz članka 325.bm, stolovi za trgovanje ispunjavaju zahtjeve iz članka 325.bn za interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza.
2. Institucije koje su dobile odobrenje iz stavka 1. za primjenu svojih internih modela za svaki stol za trgovanje izvješćuju nadležna tijela kako slijedi:
 - (a) tjedna mjera neograničenog očekivanog manjka UES_t izračunata u skladu sa stavkom 5. za sve pozicije u stolu za trgovanje koja se dostavlja nadležnim tijelima jednom mjesečno.
 - (b) mjesečni kapitalni zahtjevi za tržišne rizike izračunati u skladu s poglavljem 1.a

ove glave kao da institucija nije dobila odobrenje iz stavka 1. i sa svim pozicijama povezanim sa stolom za trgovanje koje se razmatraju samostalno kao posebni portfelj. Ti se izračuni jednom mjesečno dostavljaju nadležnim tijelima.

3. Institucija koja je dobila odobrenje iz stavka 1. odmah obavješćuje nadležna tijela da jedan od njezinih stolova za trgovanje više ne ispunjava bilo koji od zahtjeva iz stavka 1. Toj instituciji više neće biti dopušteno primjenjivati ovo poglavlje na bilo koju poziciju povezanu s tim stolom za trgovanje i ona izračunava kapitalne zahtjeve za tržišne rizike u skladu s pristupom iz poglavlja 1.a za sve pozicije povezane s tim stolom za trgovanje na najraniji izvještajni datum i dok ta institucija ne dokaže nadležnim tijelima da taj stol za trgovanje ponovno ispunjava sve zahtjeve iz stavka 1.
4. Odstupajući od stavka 3. nadležna tijela mogu u izvanrednim okolnostima dopustiti instituciji da i dalje primjenjuje svoje interne modele za potrebe izračuna kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike stola za trgovanje koji više ne ispunjava uvjete iz stavka 1. točaka (b) ili (c). Ako se nadležna tijela koriste tim diskrecijskim pravom, o tome obavješćuju EBA-u i obrazlažu svoju odluku.
5. Za pozicije povezane sa stolovima za trgovanje za koje institucija nije dobila odobrenje iz stavka 1. ta institucija izračunava kapitalne zahtjeve za tržišni rizik u skladu s poglavljem 1.a ove glave. Za potrebe tog izračuna sve te pozicije razmatraju se samostalno kao posebni portfelj.
6. Za određeni stol za trgovanje mjera neograničenog očekivanog manjka iz stavka 2. točke (a) znači mjera neograničenog očekivanog manjka izračunata u skladu s člankom 325.bc za sve pozicije raspoređene na taj stol za trgovanje koje se razmatraju samostalno kao posebni portfelj. Odstupajući od članka 325.bd institucije ispunjavaju sljedeće zahtjeve pri izračunu te mjere neograničenog očekivanog manjka za svaki stol za trgovanje:
 - (a) razdoblje stresa koje se upotrebljava u izračunu iznosa djelomičnog očekivanog manjka PES_t^{FC} za određeni stol za trgovanje razdoblje je stresa utvrđeno u skladu s člankom 325.bd stavkom 1. točkom (c) za potrebe određivanja PES_t^{FC} za sve stolove za trgovanje za koje je institucija dobila odobrenje iz stavka 1.
 - (b) pri izračunu iznosa djelomičnog očekivanog manjka PES_t^{RS} i PES_t^{RC} za određeni stol za trgovanje, scenariji budućih šokova primjenjuju se samo na faktore rizika pozicija povezanih sa stolom za trgovanje koji se mogu modelirati i koji su uključeni u podskup faktora rizika koji se mogu modelirati koje je odabrala institucija u skladu s člankom 325.bd stavkom 1. točkom (a) za potrebe određivanja PES_t^{RS} za sve stolove za trgovanje za koje su institucije dale odobrenje iz stavka 1.
7. Nadležna tijela moraju posebno odobriti značajne promjene u primjeni internih

modela za čiju je primjenu institucija dobila odobrenje, proširivanje primjene internih modela za čiju je primjenu institucija dobila odobrenje i značajne promjene odabira institucije za podskup faktora rizika koji se mogu modelirati iz članka 325.bd stavka 2.

Institucije obavješćuju nadležna tijela o svim drugim proširenjima i promjenama primjene internih modela za čiju je primjenu institucija dobila odobrenje.

8. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuje sljedeće:
- (a) uvjeti za procjenu značaja proširenja i promjena u primjeni internih modela i promjena podskupa faktora rizika koji se mogu modelirati iz članka 325.bd;
 - (b) metodologija procjene u skladu s kojom nadležna tijela provjeravaju usklađenost institucije sa zahtjevima iz članka 325.bi do 370.;

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do [dvije godine od stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

9. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju izvanredne okolnosti pod kojima nadležna tijela mogu dopustiti instituciji da i dalje primjenjuje svoje interne modele za potrebe izračuna kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike stola za trgovanje koji više ne ispunjava uvjete iz stavka 1. točaka (b) ili (c).

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do [šest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 325.bb

Kapitalni zahtjevi kod primjene internih modela

1. Institucija koja primjenjuje interni model izračunava kapitalne zahtjeve za portfelj svih pozicija povezanih sa stolovima za trgovanje za koje je institucija dobila odobrenje iz članka 325.ba stavka 1. kao zbroj sljedećeg:

- (a) višeg od sljedećih iznosa:
 - i. iznosa mjere rizika očekivanog manjka institucije za prethodni dan, izračunatog u skladu s člankom 325.bc (ES_{t-1});
 - ii. prosjeka iznosa mjere rizika dnevnog očekivanog manjka izračunatog u skladu s člankom 325.bc za svaki od proteklih 60 radnih dana (ES^{avg}), pomnoženo s multiplikacijskim faktorom (m_c) u skladu s člankom 325.bg;

- (b) višeg od sljedećih iznosa:
- i. iznosa mjere rizika prema stresnom scenariju institucije za prethodni dan, izračunatog u skladu s odjeljkom 5. ove glave (SS_{t-1});
 - ii. dnevni prosjek iznosa mjere rizika prema stresnom scenariju, izračunat u skladu s odjeljkom 5. ove glave za svaki od prethodnih šezdeset radnih dana (SS^{avg}).
2. Institucije koje imaju pozicije u dužničkim i vlasničkim instrumentima kojima se trguje i koje su uključene u opseg internog modela za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza te povezane sa stolovima za trgovanje iz stavka 1. ispunjavaju dodatne kapitalne zahtjeve izražene kao više od sljedećih vrijednosti:
- (a) najnoviji kapitalni zahtjev za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza izračunat u skladu s odjeljkom 3.;
 - (b) prosjek iznosa iz točke (a) tijekom prethodnih 12 tjedana.

ODJELJAK 2.

OPĆI ZAHTJEVI

Članak 325.bc

Mjera rizika očekivanog manjka

1. Institucije izračunavaju mjeru rizika očekivanog manjka „ ES_t ” iz članka 325.bb stavka 1. točke (a) za svaki određeni datum „ t ” i za svaki određeni portfelj pozicija iz knjige trgovanja kako slijedi:

$$ES_t = \rho * (UES_t) + (1 - \rho) * \sum_i UES_t^i$$

pri čemu je:

i = indeks koji označava pet širokih kategorija faktora rizika navedenih u članku 325.be tablici 13. prvom stupcu;

UES_t = mjera neograničenog očekivanog manjka izračunata kako slijedi:

$$UES_t = PES_t^{RS} * \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = mjera neograničenog očekivanog manjka za široku kategoriju faktora rizika „ i ” i izračunata kako slijedi:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} * \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = regulatorni korelacijski faktor za sve široke kategorije rizika;

$\rho = 50\%$;

PES_t^{RS} = iznos djelomičnog očekivanog manjka koji se izračunava za sve pozicije u portfelju u skladu s člankom 325.bd stavkom 2.;

PES_t^{RC} = iznos djelomičnog očekivanog manjka koji se izračunava za sve pozicije u portfelju u skladu s člankom 325.bd stavkom 3.;

PES_t^{FC} = iznos djelomičnog očekivanog manjka koji se izračunava za sve pozicije u portfelju u skladu s člankom 325.bd stavkom 4.;

$PES_t^{RS,i}$ = iznos djelomičnog očekivanog manjka za široku kategoriju faktora rizika „i” koji se izračunava za sve pozicije u portfelju u skladu s člankom 325.bd stavkom 2.;

$PES_t^{RC,i}$ = iznos djelomičnog očekivanog manjka za široku kategoriju faktora rizika „i” koji se izračunava za sve pozicije u portfelju u skladu s člankom 325.bd stavkom 3.;

$PES_t^{FC,i}$ = iznos očekivanog manjka za široku kategoriju faktora rizika „i” koji se izračunava za sve pozicije u portfelju u skladu s člankom 325.bd stavkom 4.

2. Institucije primjenjuju scenarije budućih šokova samo na određene skupove faktora rizika koji se mogu modelirati koji se primjenjuju na svaki iznos djelomičnog očekivanog manjka kako je određen u članku 325.bd pri određivanju svakog iznosa djelomičnog očekivanog manjka za izračun mjere rizika očekivanog manjka u skladu sa stavkom 1.
3. Ako najmanje jedna transakcija portfelja ima najmanje jedan faktor rizika koji se može modelirati koji je raspoređen u široku kategoriju rizika „i” u skladu s člankom 325.be, institucije izračunavaju mjeru neograničenog očekivanog manjka za široku kategoriju faktora rizika „i” i uključuju je u formulu mjere rizika očekivanog manjka iz stavka 2.

Članak 325.bd

Izračuni djelomičnog očekivanog manjka

1. Institucije izračunavaju sve iznose djelomičnog očekivanog manjka iz članka 325. bc stavka 1. kako slijedi:
 - (a) dnevni izračuni iznosa djelomičnog očekivanog manjka;
 - (b) pri jednostranom intervalu pouzdanosti od 97,5 %;
 - (c) za portfelj pozicija iz knjige trgovanja institucija izračunava iznos djelomičnog očekivanog manjka ES_t u vremenu „t” u skladu sa sljedećom formulom:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) * \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)^2}$$

j = indeks koji označava pet razdoblja likvidnosti navedenih u prvom stupcu tablice 1.;

LH_j = duljina razdoblja likvidnosti j izražena u danima u tablici 1.;

T = razdoblje osnovnog vremena, pri čemu je $T = 10$ dana;

$PES_t(T)$ = iznos djelomičnog očekivanog manjka koji se određuje primjenom scenarija budućih šokova s razdobljem od 10 dana samo na poseban skup faktora rizika koji se mogu modelirati pozicija u portfelju utvrđenih u stavcima 2., 3, i 4. za svaki iznos djelomičnog očekivanog manjka iz članka 325.bc stavka 2.

$PES_t(T, j)$ = iznos djelomičnog očekivanog manjka koji se određuje primjenom scenarija budućih šokova s razdobljem od 10 dana samo na poseban skup faktora rizika koji se mogu modelirati pozicija u portfelju utvrđenih u stavcima 2., 3, i 4. za svaki iznos djelomičnog očekivanog manjka iz članka 325.bc stavka 2. i čije je učinkovito razdoblje likvidnosti, kako je određeno u skladu s člankom 325.be stavkom 2. jednako ili dulje od LH_j .

Tablica 1.

Razdoblje likvidnosti j	Duljina razdoblja likvidnosti j (u danima)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Za potrebe izračuna iznosa djelomičnog očekivanog manjka PES_t^{RS} i $PES_t^{RS,i}$ iz članka 325.bc stavka 2., institucije uz zahtjeve navedene u stavku 1. ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

- (a) pri izračunu PES_t^{RS} institucije primjenjuju scenarije budućih šokova samo na podskup faktora rizika pozicija u portfelju koji se mogu modelirati i koji je odabrala institucija, u skladu sa zahtjevima nadležnih tijela tako da se sljedeći

uvjet zadovolji u vremenu t , sa zbrojem prethodnih 60 radnih dana:

$$\frac{1}{60} * \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\%$$

Institucija koja više ne ispunjava zahtjev iz prvog podstavka ove točke o tome odmah obavješćuje nadležna tijela i u roku od dva tjedna ažurira podskup faktora rizika koji se mogu modelirati kako bi ispunila taj zahtjev. Ako nakon dva tjedna ta institucija nije ispunila taj zahtjev, vraća se na pristup naveden u poglavlju 1.a za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike za neke stolove za trgovanje, dok ta institucija ne bude mogla dokazati nadležnom tijelu da ispunjava zahtjeve iz prvog podstavka ove točke;

- (b) pri izračunu $PES_t^{RS,i}$ institucije primjenjuju scenarije budućih šokova samo na podskup faktora rizika pozicija u portfelju koji se mogu modelirati i koje je institucija odabrala za potrebe točke (a) i koji su raspoređeni u široku kategoriju faktora rizika i u skladu s člankom 325.be;
 - (c) ulazni podaci upotrijebljeni za određivanje scenarija budućih šokova koji su primijenjeni na faktore rizika koji se mogu modelirati iz točaka (a) i (b) kalibriraju se na povijesne podatke iz razdoblja stalnog financijskog stresa od 12 mjeseci koje identificira institucija kako bi se povećala vrijednost PES_t^{RS} . Institucije revidiraju identifikaciju tog razdoblja stresa najmanje jednom mjesečno i izvješćuju nadležna tijela o rezultatima te revizije. Za potrebe identifikacije tog razdoblja stresa, institucije koriste razdoblje promatranja koje počinje najmanje od 1. siječnja 2007., u skladu sa zahtjevima nadležnih tijela.
 - (d) ulazni podaci modela $PES_t^{RS,i}$ kalibriraju se na razdoblje stresa od 12 mjeseci koje je institucija identificirala za potrebe točke (c).
3. Za potrebe izračuna iznosa djelomičnog očekivanog manjka PES_t^{RC} i $PES_t^{RC,i}$ iz članka 325.bc stavka 2., institucije uz zahtjeve navedene u stavku 1. ispunjavaju sljedeće zahtjeve:
- (a) pri izračunu PES_t^{RC} institucije primjenjuju scenarije budućih šokova samo na podskup faktora rizika pozicija u portfelju koji se mogu modelirati iz stavka 3. točke (a);
 - (b) pri izračunu $PES_t^{RC,i}$ institucije primjenjuju scenarije budućih šokova samo na podskup faktora rizika pozicija u portfelju koji se mogu modelirati iz stavka 3. točke (b);
 - (c) ulazni podaci upotrijebljeni za utvrđivanje scenarija budućih šokova koji se primjenjuju za faktore rizika koji se mogu modelirati iz točaka (a) i (b) kalibriraju se na povijesne podatke iz prethodnog razdoblja od 12 mjeseci. Ti se podaci ažuriraju najmanje jednom mjesečno;
4. Za potrebe izračuna iznosa djelomičnog očekivanog manjka PES_t^{FC} i $PES_t^{FC,i}$ iz članka 325.bc stavka 2., institucije uz zahtjeve navedene u stavku 1. ispunjavaju

sljedeće zahtjeve:

- (a) pri izračunu PES_t^{FC} institucije primjenjuju scenarije budućih šokova na sve faktore rizika pozicija u portfelju koji se mogu modelirati;
 - (b) pri izračunu $PES_t^{FC,i}$ institucije primjenjuju scenarije budućih šokova na sve faktore rizika pozicija u portfelju koji se mogu modelirati i koji su raspoređeni u široku kategoriju faktora rizika i u skladu s člankom 325.be;
 - (c) ulazni podaci upotrijebljeni za utvrđivanje scenarija budućih šokova koji se primjenjuju za faktore rizika koji se mogu modelirati iz točaka (a) i (b) kalibriraju se na povijesne podatke iz prethodnog razdoblja od 12 mjeseci. Ti se podaci ažuriraju najmanje jednom mjesečno; Ako postoji znatan rast volatilnosti cijene značajnog broja faktora rizika koji se mogu modelirati iz portfelja institucije koji nisu podskup faktora rizika iz stavka 2. točke (a), nadležna tijela mogu zahtijevati da institucija upotrijebi povijesne podatke iz razdoblja koje je kraće od prethodnih 12 mjeseci, no takvo kratko razdoblje ne smije biti kraće od prethodnog razdoblja od šest mjeseci. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svakoj odluci kojom se od institucije zahtijeva da se koristi povijesnim podacima iz razdoblja kraćeg od 12 mjeseci i obrazlažu ju.
5. Pri izračunu određenog iznosa djelomičnog očekivanog manjka iz članka 325.bc stavka 2. institucije zadržavaju vrijednosti faktora rizika koji se mogu modelirati za koje u stavcima 2., 3. i 4. nisu trebale primijeniti scenarije budućih šokova za taj iznos djelomičnog očekivanog manjka.
6. Odstupajući od stavka 1. točke (a), institucije mogu odlučiti računati iznose djelomičnog očekivanog manjka $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ i $PES_t^{FC,i}$ jednom tjedno.

Članak 325.be

Razdoblja likvidnosti

- 1. Institucije raspoređuju svaki faktor rizika pozicija povezanih sa stolovima za trgovanje za koji su dobile odobrenje iz članka 325.ba stavka 1. ili su u postupku dobivanja tog odobrenja u jednu od širokih kategorija faktora rizika navedenih u tablici 2. te u jednu od širokih potkategorija faktora rizika navedenih u toj tablici.
- 2. Razdoblje likvidnosti faktora rizika pozicija iz stavka 1. jest razdoblje likvidnosti odgovarajućih širokih potkategorija faktora rizika u koje je raspoređen.
- 3. Odstupajući od stavka 1., institucija može odlučiti zamijeniti razdoblje likvidnosti široke potkategorije rizika iz tablice 2. za određeni stol za trgovanje s jednim od duljih razdoblja navedenih u tablici 1. Ako institucija donese tu odluku, dulje razdoblje likvidnosti primjenjuje se na sve faktore rizika koji se mogu modelirati pozicija povezanih s tim stolom za trgovanje koji je raspoređen u tu široku potkategoriju rizika za potrebe izračuna iznosa djelomičnog očekivanog manjka u skladu s člankom 325.bd stavkom 1. točkom (c).

Institucija obavješćuje nadležna tijela o stolovima za trgovanje i širokim potkategorijama rizika na koje je odlučila primijeniti postupak iz prvog podstavka.

4. Za izračun iznosa djelomičnog očekivanog manjka u skladu s člankom 325.bd stavkom 1. točkom (c) učinkovito razdoblje likvidnosti „EffectiveLH” određenog faktora rizika koji se može modelirati određene pozicije iz knjige trgovanja izračunava se kako slijedi:

$$EffectiveLH = \begin{cases} SubCatLH & \text{ako je } Mat > LH_6 \\ \min \left(SubCatLH, \min_j \{LH_j / LH_j \geq Mat\} \right) & \text{ako je } LH_1 \leq Mat \leq LH_6 \\ LH_1 & \text{ako je } Mat < LH_1 \end{cases}$$

pri čemu je:

Mat = dospijeće pozicije iz knjige trgovanja;

SubCatLH = duljina razdoblja likvidnosti faktora rizika koji se može modelirati određena u skladu sa stavkom 1.;

$\min_j \{LH_j / LH_j \geq Mat\}$ = duljina jednog od razdoblja likvidnosti navedenih u tablici ... koje je prvo dospijeće iznad dospijeća pozicije iz knjige trgovanja.

5. Parovi valuta koji se sastoje od eura i valute države članice koja sudjeluje u drugoj fazi ekonomske i monetarne unije uvršteni su u potkategoriju najlikvidnijih parova valuta u širokoj kategoriji faktora valutnog rizika iz tablice 2.
6. Institucija provjerava primjerenost raspoređivanja iz stavka 1. najmanje jednom mjesečno.
7. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje:
 - (a) kako institucije raspoređuju pozicije iz knjige trgovanja na široke kategorije faktora rizika i široke potkategorije rizika za potrebe stavka 1.;
 - (b) valute koje su u potkategoriji najlikvidnijih valuta u širokoj kategoriji faktora kamatnog rizika u tablici 2.;
 - (c) parovi valuta koji su u potkategoriji parova najlikvidnijih valuta u širokoj kategoriji faktora valutnog rizika iz tablice 2.;
 - (d) definicija male i velike kapitalizacije za potkategoriju cijene vlasničkih instrumenata i volatilnosti u širokoj kategoriji faktora rizika vlasničkih instrumenata iz tablice 2.;

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do [šest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog

podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Tablica 2.

Široke kategorije faktora rizika	Široke potkategorije faktora rizika	Razdoblja likvidnosti	Duljina razdoblja likvidnosti (u danima)
Kamatna stopa	Najlikvidnije valute i domaća valuta	1	10
	Ostale valute (ne uključujući većinu likvidnih valuta)	2	20
	Volatilnost	4	60
	Ostale vrste	4	60
Kreditna marža	Središnja država, uključujući središnje banke, država članica Unije	2	20
	Pokrivene obveznice koje izdaju kreditne institucije koje imaju poslovni nastan u državi članici Unije (investicijski rejting)	2	20
	Državne (investicijski rejting)	2	20
	Državne (veliki prinos)	3	40
	Korporativne (investicijski rejting)	3	40
	Korporativne (veliki prinos)	4	60
	Volatilnost	5	120
	Ostale vrste	5	120
Vlasnički instrumenti	Cijena vlasničkih instrumenata (velika kapitalizacija)	1	10
	Cijena vlasničkih instrumenata (mala kapitalizacija)	2	20
	Volatilnost (velika kapitalizacija)	2	20
	Volatilnost (mala kapitalizacija)	4	60
	Ostale vrste	4	60

Valute	Najlikvidniji parovi valuta	1	10
	Ostali parovi valuta (ne uključujući većinu najlikvidnijih parova valuta)	2	20
	Volatilnost	3	40
	Ostale vrste	3	40
Roba	Cijena energije i cijena emisija ugljika	2	20
	Cijena plemenitih metala i cijena obojenih metala	2	20
	Cijene ostale robe (osim cijene energije, cijene emisija ugljika, cijene plemenitih metala i cijene obojenih metala)	4	60
	Volatilnost energije i volatilnost emisija ugljika	4	60
	Volatilnost plemenitih metala i volatilnost obojenih metala	4	60
	Volatilnosti ostale robe (osim volatilnosti energije, volatilnosti emisija ugljika, volatilnosti plemenitih metala i volatilnosti obojenih metala)	5	120
	Ostale vrste	5	120

Članak 325.bf

Procjena mogućnosti modeliranja faktora rizika

1. Institucije na mjesečnoj osnovi procjenjuju mogućnost modeliranja svih faktora rizika pozicija povezanih sa stolovima za trgovanje za koje su dobile odobrenje iz članka 325.ba stavka 1. ili su u postupku dobivanja tog odobrenja.
2. Institucija smatra da se faktor rizika pozicije iz knjige trgovanja može modelirati ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) institucija je utvrdila najmanje 24 provjerljive cijene koje su sadržavale taj faktor rizika tijekom prethodnog razdoblja od 12 mjeseci;
 - (b) nije prošlo više od mjesec dana između datuma dva uzastopna opažanja provjerljivih cijena koje je utvrdila institucija u skladu s točkom (a);
 - (c) postoji jasna i očita veza između vrijednosti faktora rizika i svake provjerljive

cijene koju je institucija utvrdila u skladu s točkom (a).

3. Za potrebe stavka 2. provjerljiva cijena znači jedno od sljedećeg:
 - (a) tržišna cijena stvarne transakcije u kojoj je institucija bila jedna od stranaka;
 - (b) tržišna cijena stvarne transakcije koju su sklopile treće strane i za koju su cijena i datum trgovanja javno dostupni ili ih je dostavila treća strana;
 - (c) cijena dobivena iz ugovorene kotacije koju je dostavila treća strana.
4. Za potrebe stavka 3. točaka (b) i (c) institucije mogu smatrati cijenu ili ugovorenu kotaciju koju je dostavila treća strana provjerljivom cijenom, pod uvjetom da treća strana pristane na zahtjev dostaviti dokaz o transakciji ili ugovorenoj kotaciji nadležnim tijelima.
5. Institucija može utvrditi provjerljivu cijenu za potrebe točke (a) stavka 2. za više od jednog faktora rizika.
6. Faktore rizika dobivene kombinacijom faktora rizika koji se mogu modelirati institucije smatraju faktorima rizika koji se mogu modelirati.
7. Ako institucija smatra da se faktor rizika može modelirati u skladu sa stavkom 1., institucija može upotrijebiti podatke koji nisu provjerljive cijene koje je upotrijebila kako bi dokazala da se faktor rizika može modelirati u skladu sa stavkom 2. za izračun scenarija budućih šokova primijenjenih na taj faktor rizika za potrebe izračuna djelomičnog očekivanog manjka iz članka 365., ako ti ulazni podaci ispunjavaju relevantne zahtjeve iz članka 325.bd.
8. Institucija faktor rizika koji ne ispunjava sve uvjete iz stavka 2. smatra faktorom rizika koji se ne može modelirati i izračunava kapitalne zahtjeve za taj faktor rizika u skladu s člankom 325.bl.
9. Faktore rizika dobivene kombinacijom faktora rizika koji se mogu modelirati i faktora rizika koji se ne mogu modelirati institucije smatraju faktorima rizika koji se ne mogu modelirati.
10. Odstupajući od stavka 2. nadležna tijela mogu dopustiti instituciji da faktor rizika koji ispunjava sve uvjete iz stavka 2. smatra rizikom koji se ne može modelirati za vrijeme razdoblja kraćeg od jedne godine.

Članak 325.bg

Regulatorni zahtjevi za retroaktivno testiranje i multiplikacijski faktori

1. Stol za trgovanje institucije ispunjava zahtjeve za retroaktivno testiranje iz članka 325.ba stavka 1. za bilo koji datum ako broj prekoračenja iz stavka 2. za taj stol za trgovanje koja su nastala tijekom posljednjih 250 radnih dana ne prelazi ni jedno od sljedećeg:

- (a) 12 prekoračenja za iznos vrijednosti adherentne riziku, izračunat pri jednostranom intervalu pouzdanosti od 99 % na osnovi retroaktivnog testiranja hipotetskih promjena vrijednosti portfelja;
 - (b) 12 prekoračenja za iznos vrijednosti adherentne riziku, izračunat pri jednostranom intervalu pouzdanosti od 99 % na osnovi retroaktivnog testiranja stvarnih promjena vrijednosti portfelja;
 - (c) 30 prekoračenja za iznos vrijednosti adherentne riziku, izračunat pri jednostranom intervalu pouzdanosti od 97,5 % na osnovi retroaktivnog testiranja hipotetskih promjena vrijednosti portfelja;
 - (d) 30 prekoračenja za iznos vrijednosti adherentne riziku, izračunat pri jednostranom intervalu pouzdanosti od 97,5 % na osnovi retroaktivnog testiranja stvarnih promjena vrijednosti portfelja;
2. Za potrebe stavka 1. institucije broje dnevna prekoračenja na temelju retroaktivnog testiranja hipotetskih i stvarnih promjena u vrijednosti portfelja koji se sastoji od svih pozicija povezanih sa stolom za trgovanje. Prekoračenje znači jednodnevna promjena u vrijednosti tog portfelja koja prelazi povezani iznos vrijednosti adherentne riziku izračunat primjenom internog modela institucije u skladu sa sljedećim zahtjevima:
- (a) razdoblje držanja jedan dan;
 - (b) scenariji budućih šokova primjenjuju se na faktore rizika pozicija stola za trgovanje iz članka 325.bh stavka 3. za koje se smatra da se mogu modelirati u skladu s člankom 325.bf;
 - (c) ulazni podaci upotrijebljeni za utvrđivanje scenarija budućih šokova koji se primjenjuju za faktore rizika koji se mogu modelirati kalibriraju se na povijesne podatke iz prethodnog razdoblja od 12 mjeseci. Ti se podaci ažuriraju najmanje jednom mjesečno;
 - (d) osim ako je u ovom članku navedeno drukčije, interni model institucije temelji se na istim pretpostavkama o modeliranju kao što su one upotrijebljene za izračun mjere rizika očekivanog manjka iz članka 325.bb stavka 1. točke (a).
3. Institucije utvrđuju dnevna prekoračenja iz stavka 2. u skladu sa sljedećim:
- (a) retroaktivno testiranje hipotetskih promjena vrijednosti portfelja temelji se na usporedbi vrijednosti portfelja na kraju dana te njegove vrijednosti na kraju sljedećeg dana pod pretpostavkom nepromijenjenih pozicija;
 - (b) retroaktivno testiranje stvarnih promjena vrijednosti portfelja temelji se na usporedbi vrijednosti portfelja na kraju dana i njegove stvarne vrijednosti na kraju sljedećeg dana, isključujući naknade, provizije i neto kamatni prihod;
 - (c) prekoračenje se utvrđuje svaki dan za koji institucija ne može procijeniti vrijednost portfelja ili ne može izračunati iznos vrijednosti adherentne riziku iz stavka 1.;
4. Institucija u skladu sa stavcima 5. i 6. izračunava multiplikacijski faktor (m_c) iz

članka 325.bb za portfelj svih pozicija povezanih sa stolovima za trgovanje za koji je dobila odobrenje iz članka 325.ba stavka 1. Taj se izračun ažurira najmanje jednom mjesečno.

5. Multiplikacijski faktor (m_c) zbroj je vrijednosti 1,5 i uvećanja između 0 i 0,5 u skladu s tablicom 3. Za portfelj iz stavka 4. to uvećanje izračunava se na temelju broja prekoračenja koja su nastala tijekom posljednjih 250 poslovnih dana kako je dokazano retroaktivnim testiranjem iznosa vrijednosti adherentne riziku institucije izračunatog u skladu s točkom (a) ovog stavka u skladu sa sljedećim:

- (a) prekoračenje je jednodnevna promjena u vrijednosti portfelja koja prelazi povezani iznos vrijednosti adherentne riziku izračunat primjenom internog modela institucije u skladu sa sljedećim:
 - i. razdoblje držanja jedan dan;
 - ii. pri jednostranom intervalu pouzdanosti od 99 %;
 - iii. scenariji budućih šokova primjenjuju se na faktore rizika pozicija stolova za trgovanje iz članka 325.bh stavka 3. za koje se smatra da se mogu modelirati u skladu s člankom 325.bf;
 - iv. ulazni podaci upotrijebljeni za utvrđivanje scenarija budućih šokova koji se primjenjuju za faktore rizika koji se mogu modelirati kalibriraju se na povijesne podatke iz prethodnog razdoblja od 12 mjeseci. Ti se podaci ažuriraju najmanje jednom mjesečno;
 - v. osim ako je u ovom članku navedeno drukčije, interni model institucije temelji se na istim pretpostavkama o modeliranju kao što su one upotrijebljene za izračun mjere rizika očekivanog manjka iz članka 325.bb stavka 1. točke (a).
- (b) broj prekoračenja jednak je većem broju prekoračenja, dobivenom na temelju hipotetskih promjena vrijednosti portfelja ili na temelju stvarnih promjena vrijednosti portfelja;
- (c) pri utvrđivanju prekoračenja institucije primjenjuju odredbe iz stavka 3.

Tablica 3.

Broj prekoračenja	Uvećanje
Manje od 5	0,00
5	0,20
6	0,26

7	0,33
8	0,38
9	0,42
Više od 9	0,50

6. Nadležna tijela mogu ograničiti povećanje na vrijednost koja proizlazi iz prekoračenja na temelju retroaktivnog testiranja hipotetskih promjena, kada broj prekoračenja na temelju retroaktivnog testiranja stvarnih promjena ne proizlazi iz nedostataka internog modela.
7. Nadležna tijela prate prikladnost multiplikacijskog faktora iz stavka 4. ili usklađenost stola za trgovanje sa zahtjevima retroaktivnog testiranja iz stavka 1. Institucije bez odgode, a svakako u roku od pet radnih dana nakon prekoračenja, obavješćuju nadležna tijela o prekoračenjima koja proizlaze iz njihovog programa retroaktivnog testiranja i daju obrazloženje za ta prekoračenja.
8. Odstupajući od stavaka 2. i 5. nadležna tijela mogu instituciji dopustiti da ne utvrdi prekoračenje ako promjena od jednog dana u vrijednosti portfelja prelazi povezani iznos vrijednosti adherentne riziku izračunat internim modelom te institucije i može se pripisati faktoru rizika koji se ne može modelirati. Kako bi to ostvarile, institucije nadležnim tijelima dokazuju da je mjera rizika prema stresnom scenariju izračunata u skladu s člankom 325.bl za taj faktor rizika koji se ne može modelirati veća od pozitivne razlike između vrijednosti portfelja institucije i povezanog iznosa vrijednosti adherentne riziku.
9. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju tehnički elementi koji će biti uključeni u stvarne i hipotetske promjene u vrijednosti portfelja institucije za potrebe ovog članka.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do [šest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 325.bh *Zahtjev za raspodjelu dobiti i gubitka*

1. Stol za trgovanje institucije za svaki mjesec ispunjava zahtjeve za raspodjelu dobiti i gubitka za potrebe članka 325.ba stavka 1. ako taj stol za trgovanje ispunjava zahtjeve navedene u ovom članku.
2. Zahtjevom za raspodjelu dobiti i gubitka osigurava se da su teoretske promjene

vrijednosti portfelja stola za trgovanje koje se temelje na modelu za mjerenje rizika institucije dovoljno blizu hipotetskim promjenama vrijednosti portfelja stola za trgovanje koje se temelje na modelu institucije za određivanje cijena.

3. Usklađenost institucije sa zahtjevom za raspodjelu dobiti i gubitka dovodi do utvrđivanja preciznog popisa faktora rizika koji se smatraju primjerenima za provjeru usklađenosti institucije sa zahtjevom retroaktivnog testiranja iz članka 325.bg za svaku poziciju u određenom stolu za trgovanje.
4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje sljedeće:
 - (a) s obzirom na međunarodne regulatorne promjene, tehničke kriterije kojima se osigurava da su teoretske promjene u vrijednosti portfelja stola za trgovanje dovoljno blizu hipotetskim promjenama u vrijednosti portfelja stola za trgovanje za potrebe stavka 2.;
 - (b) tehničke elemente koji će biti uključeni u teoretske i hipotetske promjene u vrijednosti portfelja stola za trgovanje za potrebe ovog članka.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do [šest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 325.bi

Zahtjevi povezani s mjerenjem rizika

1. Institucije koje primjenjuju interni model za mjerenje rizika za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike iz članka 325.bb osiguravaju da taj model ispunjava sve sljedeće zahtjeve:
 - (a) interni model za mjerenje rizika obuhvaća dovoljan broj faktora rizika, koji uključuju najmanje faktore rizika iz poglavlja 1.a odjeljka 3. pododjeljka 1., osim ako institucija nadležnim tijelima dokaže da ispuštanje tih faktora rizika nema materijalni utjecaj na rezultate zahtjeva za raspodjelu dobiti i gubitka iz članka 325.bh. Institucija je dužna nadležnim tijelima objasniti zašto je neki faktor rizika uključila svoj model za određivanje cijena, a ne u svoj interni model za mjerenje rizika.
 - (b) interni model za mjerenje rizika obuhvaća nelinearnost opcija i drugih proizvoda te korelacijski rizik i rizik osnove. Procjene koje se upotrebljavaju za faktore rizika moraju pokazati dobar dosadašnji uspjeh u vezi sa stvarnom pozicijom.
 - (c) interni model za mjerenje rizika uključuje skup faktora rizika koji odgovaraju kamatnim stopama u svakoj valuti u kojoj institucija ima bilančne ili izvanbilančne pozicije osjetljive na promjene kamatnih stopa. Institucija izrađuje krivulje prinosa primjenom jednog od općeprihvaćenih pristupa. Za značajne izloženosti

kamatnom riziku u glavnim valutama i tržištima krivulja prinosa dijeli se na najmanje šest segmenata dospijeća, kako bi se obuhvatile varijacije volatilnosti stopa duž krivulje, a broj faktora rizika koji se upotrebljavaju za izradu krivulje prinosa razmjerni su prirodi i složenosti strategija trgovanja institucije. Model obuhvaća i rizik nesavršeno koreliranih kretanja među različitim krivuljama prinosa;

- (d) interni model za mjerenje rizika obuhvaća faktore rizika koji se odnose na zlato i pojedine strane valute u kojima su nominirane pozicije institucije. Za subjekte za zajednička ulaganja (CIU) uzimaju se u obzir stvarne devizne pozicije CIU-a. Institucije se mogu osloniti na izvješćivanje trećih osoba u vezi s deviznom pozicijom CIU-a ako je točnost izvješća adekvatno osigurana. Devizne pozicije CIU-a s kojima institucija nije upoznata izoliraju se iz pristupa internih modela i tretiraju u skladu s poglavljem 1.a ove glave;
- (e) interni model za mjerenje rizika primjenjuje zaseban faktor rizika najmanje za svako tržište vlasničkih instrumenata na kojem institucija ima značajne pozicije. Složenost tehnike modeliranja razmjerna je značajnosti aktivnosti institucija na tržištima vlasničkih instrumenata. Model uključuje najmanje jedan faktor rizika koji obuhvaća sistemska kretanja u cijenama vlasničkih instrumenata i ovisnost tog faktora rizika o pojedinačnim faktorima rizika za svako tržište vlasničkih instrumenata. Za značajne izloženosti prema tržištima vlasničkih instrumenata model uključuje najmanje jedan idiosinkratični faktor rizika za svaku izloženost na osnovi vlasničkih ulaganja.
- (f) interni model za mjerenje rizika primjenjuje zaseban faktor rizika najmanje za svaku robu u kojoj institucija ima značajne pozicije osim ako institucija ima malu agregiranu poziciju robe u usporedbi sa svim njezinim trgovačkim aktivnostima u kojem će slučaju biti prihvatljiv zaseban faktor rizika za svaku široku vrstu robe. Za značajne izloženosti tržištima robe model obuhvaća rizik nesavršeno koreliranih kretanja između sličnih, ali ne identičnih vrsta robe te izloženosti promjenama terminskih cijena koje proizlaze iz neusklađenosti dospijeća te prigodnu dobit između pozicija u izvedenicama i pozicija u gotovini.
- (g) procjene podataka primjereno su konzervativne te ih institucija može koristiti samo ako dostupni podaci nisu dovoljni, uključujući za vrijeme razdoblja stresa.
- (h) za značajne izloženosti rizicima volatilnosti u instrumentima koji uključuju opcionalnost, interni model za mjerenje rizika obuhvaća ovisnost pretpostavljenih volatilnosti prema izvršnim cijenama i dospijećima opcija.

2. Institucije mogu primijeniti empirijske korelacije unutar širokih kategorija faktora rizika, a za potrebe izračuna mjere neograničenog očekivanog manjka UES_t kako je navedeno u članku 325.bc stavku 1., među širokim kategorijama faktora rizika samo kad je pristup institucije za mjerenje tih korelacija dobar i u skladu s primjenjivim razdobljima likvidnosti te se cjelovito provodi.

Članak 325.bj

Kvalitativni zahtjevi

1. Svi interni modeli za mjerenje rizika koji se primjenjuju za potrebe ovog poglavlja konceptualno su dobri i cjelovito provedeni te u skladu sa svim sljedećim kvalitativnim zahtjevima:
 - (a) svi interni modeli za mjerenje rizika koji se upotrebljavaju za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike moraju biti integrirani u svakodnevni proces upravljanja rizicima institucije te služiti kao osnova za izvješćivanje višeg rukovodstva o izloženosti rizicima;
 - (b) institucija ima jedinicu za kontrolu rizika koja je neovisna o poslovnim jedinicama za trgovanje i koja je izravno podređena višoj upravi. Ta je jedinica odgovorna za razvoj i provedbu svih internih modela za mjerenje rizika. Navedena jedinica odgovorna je za cjelokupan sustav upravljanja rizikom i provodi početnu i kontinuiranu validaciju svih internih modela za potrebe ovog poglavlja. Ta jedinica izrađuje i analizira dnevna izvješća o podacima dobivenima primjenom internih modela za izračun kapitalnog zahtjeva za tržišne rizike kao i o primjerenosti mjera koje je potrebno poduzeti u vezi s limitima trgovanja;
 - (c) upravljačko tijelo institucije i više rukovodstvo aktivno sudjeluju u procesu kontrole rizika, a dnevna izvješća koja izrađuje jedinica za kontrolu rizika pregledava rukovodstvo koje ima ovlast nametnuti smanjenja pozicija koje zauzimaju pojedini zaposlenici jedinice za trgovanje i smanjenja ukupne izloženosti institucije;
 - (d) institucija ima dovoljan broj zaposlenika osposobljenih na razini primjerenosti svih internih modela za mjerenje rizika i osposobljenih u području trgovanja, kontrole rizika, revizije i administrativnih poslova;
 - (e) institucija ima uspostavljen dokumentirani skup internih politika, procedura i kontrola za praćenje i osiguravanje usklađenosti s cjelokupnom operacijom svih internih modela za mjerenje rizika;
 - (f) svi interni modeli za mjerenje rizika imaju dokazan dosadašnji uspjeh u vezi s prihvatljivom točnošću u mjerenju rizika;
 - (g) institucija redovito provodi stroge programe testiranja otpornosti na stres, uključujući povratne testove otpornosti na stres koji obuhvaćaju sve interne modele za mjerenje rizika. Rezultate tih testova otpornosti na stres pregledava više rukovodstvo najmanje jednom mjesečno i oni su u skladu s politikama i limitima koje je uprava institucije odobrila. Institucije poduzimaju adekvatne mjere ako rezultati tih testova otpornosti na stres pokazuju prekomjerne gubitke koji proizlaze iz poslova trgovanja institucije u određenim okolnostima;
 - (h) institucija provodi neovisnu reviziju svih internih modela za mjerenje rizika, u okviru svojeg internog postupka revizije ili ovlaštenjem subjekta treće strane da provede tu reviziju, u skladu sa zahtjevima nadležnih tijela.

Za potrebe točke (h) subjekt treće strane znači subjekt koji institucijama pruža usluge

revizije ili savjetovanja i čiji su zaposlenici dovoljno osposobljeni u području tržišnih rizika u aktivnostima trgovanja.

2. Revizija iz stavka 1. točke (h) uključuje aktivnosti poslovnih jedinica za trgovanje i neovisnu jedinicu kontrole rizika. Institucija provodi reviziju svojeg cjelokupnog procesa upravljanja rizicima najmanje jednom godišnje. Navedenom provjerom ocjenjuje se sljedeće:
 - (a) adekvatnost dokumentacije o sustavu i procesima upravljanja rizicima te ustroj jedinice za kontrolu rizika;
 - (b) integracija mjera rizika u svakodnevno upravljanje rizicima i cjelovitost sustava informiranja uprave;
 - (c) postupci koje institucija primjenjuje za odobravanje modela mjerenja rizika te sustavi vrednovanja koje primjenjuju zaposlenici jedinica za trgovanje i jedinica za pozadinske poslove;
 - (d) opseg rizika koje obuhvaća taj model, točnost i primjerenost sustava za mjerenje rizika i validacija svih znatnih promjena internog modela za mjerenje rizika;
 - (e) točnost i potpunost podataka o pozicijama, točnost i prikladnost pretpostavki o volatilnosti i korelaciji, točnost vrednovanja i izračuni osjetljivosti na rizik te točnost i prikladnost za izradu procjena podataka kad su dostupni podaci nedovoljni za ispunjavanje zahtjeva iz ovog poglavlja;
 - (f) postupak verifikacije kojim se institucija koristi za procjenu dosljednosti, pravodobnosti i pouzdanosti izvora podataka korištenih u bilo kojem od njezinih internih modela za mjerenje rizika, uključujući neovisnost tih izvora podataka;
 - (g) postupak verifikacije kojim se institucija koristi za procjenu zahtjeva retroaktivnog testiranja i zahtjeva za raspodjelu dobiti i gubitka koji se provode kako bi se ocijenila točnost internih modela za mjerenje rizika.
 - (h) ako reviziju provodi subjekt treće strane u skladu sa stavkom 1. točkom (h), provjera da interni proces validacije iz stavka 325.bk ispunjava ciljeve.
3. Institucije ažuriraju tehnike i postupke koje upotrebljavaju za sve interne modele za mjerenje rizika koji se upotrebljavaju za potrebe ovog poglavlja u skladu s razvojem novih tehnika i najboljim praksama koje nastaju u pogledu tih internih modela za mjerenje rizika.

Članak 325.bk
Interna validacija

1. Institucije imaju uspostavljene postupke kojima osiguravaju da su svi njihovi interni modeli za mjerenje rizika koji se upotrebljavaju za potrebe ovog poglavlja adekvatno validirani od strane primjereno kvalificiranih osoba, neovisno o postupku njihova oblikovanja, kako bi osigurale da svi takvi modeli budu konceptualno primjereni i da

- na odgovarajući način obuhvaćaju sve značajne rizike.
2. Institucije provode validaciju iz stavka 1. u sljedećim okolnostima:
 - (a) kad se interni model prvotno razvije i kad se takav model znatno izmijeni;
 - (b) periodično, a posebno ako je došlo do značajnih strukturnih promjena na tržištu ili do promjena u sastavu portfelja koje mogu dovesti do toga da interni model za mjerenje rizika više nije adekvatan.
 3. Validacija bilo kojeg internog modela institucije za mjerenje rizika ne smije biti ograničena na zahtjeve za retroaktivno testiranje i raspodjelu dobiti i gubitka već obuhvaća minimalno sljedeće:
 - (a) testiranje za provjeru adekvatnosti pretpostavki internog modela te podcjenjuju li ili precjenjuju rizik;
 - (b) vlastite testove validacije internih modela, uključujući retroaktivno testiranje povrh regulatornih programa retroaktivnog testiranja ovisno o rizicima i strukturi njihovih portfelja;
 - (c) upotrebu hipotetskih portfelja kako bi se osiguralo da interni model za mjerenje rizika može obuhvatiti pojedine strukturne karakteristike portfelja, kao što su značajna razina rizika osnove i koncentracijski rizik ili rizici povezani s upotrebom procjena.

Članak 325.bl

Izračun mjere rizika prema stresnom scenariju

1. U vremenu t institucija izračunava mjeru rizika prema stresnom scenariju za sve faktore rizika pozicija iz knjige trgovanja u određenom portfelju koji se ne mogu modelirati kako slijedi:

$$SS_t = \sqrt{\sum_m ICSS_t^m(t)} + \sum_l SS_t^l(t)$$

pri čemu je:

m = indeks koji označava sve faktore rizika koji se ne mogu modelirati

pozicija u portfelju koje predstavljaju idiosinkratski rizik koji je raspoređen u široku kategoriju faktora rizika kreditne marže u skladu s člankom 325.be stavkom 1. i za koji je institucija dokazala, u skladu s zahtjevima nadležnih tijela, da ti faktori rizika nisu korelirani;

l = indeks koji označava sve faktore rizika pozicija u portfelju koji se ne mogu modelirati osim onih koji su označeni indeksom „ m ”;

$ICSS_t^m$ = mjera rizika prema stresnom scenariju, kako je utvrđeno u skladu sa stavcima 2. i 3., faktora rizika „ m ” koji se ne može modelirati;

SS_t^1 = mjera rizika prema stresnom scenariju, kako je utvrđeno u skladu sa stavcima 2. i 3., faktora rizika „I” koji se ne može modelirati;

2. Mjera rizika prema stresnom scenariju određenog faktora rizika koji se ne može modelirati znači gubitak koji je nastao u svim pozicijama iz knjige trgovanja portfelja koji uključuje taj faktor rizika koji se ne može modelirati kada se ekstremni scenarij budućeg šoka primjenjuje na taj faktor rizika.
3. Institucije u skladu sa zahtjevima nadležnih tijela određuju odgovarajuće ekstremne scenarije budućeg šoka za sve faktore rizika koji se mogu modelirati.
4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se detaljnije određuje:
 - (a) kako institucije određuju ekstremni scenarij budućeg šoka koji je primjenjiv na faktore rizika koji se ne mogu modelirati i kako primjenjuju taj ekstremni scenarij budućeg šoka na te faktore rizika;
 - (b) regulatorni ekstremni scenarij budućeg šoka za svaku široku potkategoriju faktora rizika navedenu u članku 325.be u tablici 2. koji institucija može upotrijebiti kad ne može utvrditi ekstremni scenarij budućeg šoka u skladu s točkom (a) ili koji nadležna tijela mogu zahtijevati od institucija da ga primijene kad ta tijela nisu zadovoljna s ekstremnim scenarijem budućeg šoka koji određuje institucija.

EBA pri izradi tog nacrta regulatornih tehničkih standarda uzima u obzir da je razina kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik faktora rizika koji se ne može modelirati kako je utvrđena u ovom članku jednaka razini kapitalnih zahtjeva koja bi se izračunala u okviru ovog poglavlja da se taj faktor rizika može modelirati.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do [šest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

ODJELJAK 2.

INTERNI MODEL ZA RIZIK NASTANKA STATUSA NEISPUNJAVANJA OBVEZA

Članak 325.bm

Opseg internog modela za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza

5. Sve pozicije institucija povezane sa stolovima za trgovanje za koje je institucija dobila odobrenje iz članka 325.ba stavka 1. podliježu kapitalnom zahtjevu za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza ako pozicije sadržavaju najmanje jedan faktor rizika raspoređen u široke kategorije rizika „vlasnički instrument” ili „kreditna marža” u skladu s člankom 325.be stavkom 1. Taj kapitalni zahtjev, dodatan rizicima koji su obuhvaćeni kapitalnim zahtjevima iz članka 325.bb stavka 1. izračunava se

internim modelom za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza institucija koji je u skladu sa zahtjevima utvrđenima u ovom odjeljku.

6. Za svaku poziciju iz stavka 1. postoji najmanje jedan izdavatelj dužničkih instrumenata ili vlasničkih instrumenata povezan s najmanje jednim faktorom rizika.

Članak 325.bn

Odobrenje za primjenu internog modela za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza

1. Nadležna tijela daju instituciji odobrenje da primijeni interni model za rizik statusa neispunjavanja obveza za izračun kapitalnih zahtjeva iz članka 325.bb stavka 2. za sve pozicije iz knjige trgovanja iz članka 325.bm koje su raspoređene određenom stolu za trgovanje pod uvjetom da je interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza u skladu s člancima 325.bo, 325.bp, 325.bq, člancima 325.bj i 325.bk za taj stol za trgovanje.
2. EBA izdaje smjernice o zahtjevima iz članaka 325.bo, 325.bp i 325.bq do [dvije godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe].
3. Ako stol za trgovanje institucije, u koji je raspoređena najmanje jedna pozicija iz knjige trgovanja iz članka 325.bm, ne ispunjava zahtjeve iz stavka 1., kapitalni zahtjevi za tržišne rizike za sve pozicije u tom stolu za trgovanje izračunavaju se u skladu s pristupom određenim u Poglavlju 1.a.

Članak 325.bo

Kapitalni zahtjevi za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza primjenom internog modela za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza

1. Institucije izračunavaju kapitalne zahtjeve za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza primjenom internih modela za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza za portfelj svih pozicija iz članka 325.bm na sljedeći način:
 - (a) kapitalni zahtjevi jednaki su iznosu vrijednosti adherentnih riziku kojima se mjere potencijalni gubici u tržišnoj vrijednosti portfelja prouzročeni statusom neispunjavanja obveza izdavatelja povezanim s tim pozicijama u intervalu pouzdanosti 99,9 % tijekom jednogodišnjeg razdoblja;
 - (b) potencijalni gubitak iz točke (a) znači izravni ili neizravni gubitak u tržišnoj vrijednosti pozicije prouzročen neispunjavanjem obveze izdavatelja i koji je dodatan svim gubitcima koji su već uzeti u obzir u trenutačnom vrednovanju pozicije. Nastanak statusa neispunjavanja obveze izdavatelja pozicija u uvrštenim vlasničkim instrumentima prikazuje se cijenama vlasničkih instrumenata izdavatelja koje padaju na nulu;
 - (c) institucije određuju korelacije statusa neispunjavanja obveza među različitim izdavateljima na temelju konceptualno dobre metodologije i upotrebom objektivnih povijesnih podataka tržišnih kreditnih marži i cijena vlasničkih instrumenata koji obuhvaćaju najmanje desetogodišnje razdoblje uključujući

razdoblje stresa koje je institucija identificirala u skladu s člankom 325.bd stavkom 2. Izračun korelacija statusa neispunjavanja obveza među različitim izdavateljima kalibrira se na jednogodišnje razdoblje;

- (d) interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza temelji se na pretpostavci o konstantnoj jednogodišnjoj poziciji.
- 2. Institucije izračunavaju kapitalne zahtjeve za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza primjenom internog modela za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza iz stavka 1. najmanje na tjednoj osnovi.
- 3. Odstupajući od stavka 1. točaka (a) do (c) institucija može zamijeniti razdoblje od jedne godine razdobljem od šezdeset dana za potrebe izračuna rizika nastanka statusa neispunjavanja obveza pozicija vlasničkih instrumenata, a u tom je slučaju izračun korelacija nastanka statusa neispunjavanja obveza između cijena vlasničkih instrumenata i vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza u skladu s razdobljem od šezdeset dana, a izračun korelacija nastanka statusa neispunjavanja obveza između cijena vlasničkih instrumenata i cijena obveznica u skladu s razdobljem od jedne godine.

Članak 325.bp

Priznavanje zaštite u internom modelu za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza

- 1. Institucije mogu uključiti zaštitu u svoj interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza i mogu netirati pozicije ako se duge i kratke pozicije odnose na isti financijski instrument.
- 2. Institucije mogu u svojem internom modelu za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza priznati učinke zaštite ili diversifikacije povezane s dugim i kratkim pozicijama u različitim financijskim instrumentima ili različitim vrijednosnim papirima istog dužnika te dugim i kratkim pozicijama u različitim izdavateljima samo pri eksplicitnim modeliranju bruto dugih i kratkih pozicija u različitim financijskim instrumentima, uključujući modeliranje rizika osnove među različitim izdavateljima.
- 3. Institucije u svojim internim modelima za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza obuhvaćaju značajne rizike koji se mogu pojaviti u intervalu između dospijeca zaštite i razdoblja od godine dana, kao i mogućnost značajne razine rizika osnove u strategijama zaštite s obzirom na proizvod, redoslijed naplate u kapitalnoj strukturi, internom ili eksternom rejtingu, dospijeću, datumu izdavanja i drugim razlikama u njihovim instrumentima. Institucija priznaje zaštitu samo do razine do koje ju je moguće održati, čak i ako se dužnik približava kreditnom ili drugom događaju.

Članak 325.bq

Posebni zahtjevi za interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza

1. Internim modelom za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza iz članka 325.bn može se modelirati status neispunjavanja obveza pojedinačnih izdavatelja kao i istodobno neispunjavanje obveza više izdavatelja i uzima se u obzir učinak tih neispunjavanja obveza u tržišnim vrijednostima pozicija uvrštenih u opseg tog modela. Za tu svrhu, status neispunjavanja obveza svakoj pojedinačnog izdavatelja modelira se primjenom najmanje dvije vrste faktora sistemskog rizika i najmanje jednog idiosinkrastičnog faktora rizika.
2. Interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza odražava gospodarski ciklus, uključujući povezanost između stopa naplate i faktora sistemskog rizika iz stavka 1.
3. Interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza odražava nelinearni učinak opcija i ostalih pozicija sa značajnim nelinearnim kretanjem s obzirom na promjene cijena. Institucije na odgovarajući način moraju uzeti u obzir rizik modela koji proizlazi iz vrednovanja i procjene cjenovnih rizika povezanih s tim proizvodima.
4. Interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza zasniva se na podacima koji su objektivni i ažurirani.
5. Za simulaciju nastanka statusa neispunjavanja obveza u internom modelu za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza procjene institucija u pogledu vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza ispunjavaju sljedeće zahtjeve:
 - (a) za vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza utvrđena je najniža vrijednost od 0,03 %;
 - (b) vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza zasnivaju se na jednogodišnjem razdoblju, osim ako je u ovom odjeljku navedeno drukčije;
 - (c) vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza mjere se upotrebom podataka o neispunjavanju obveza u prošlom razdoblju od najmanje pet godina, samostalno ili u kombinaciji s tekućim tržišnim cijenama; vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza ne izvode se isključivo iz tekućih tržišnih cijena.
 - (d) institucija koja je dobila odobrenje za procjenu vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 3. odjeljkom 1. primjenjuje metodologiju iz dijela trećeg glave II. poglavlja 3. odjeljka 1. za izračun vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza;
 - (e) institucija koja nije dobila odobrenje za procjenu vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 3. odjeljkom 1. razvija internu metodologiju ili upotrebljava vanjske izvore za

procjenu vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza. U obje situacije procjene vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza u skladu su sa zahtjevima iz ovog članka.

6. Za simulaciju nastanka statusa neispunjavanja obveza izdavatelja u internom modelu za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza, procjene institucija u pogledu gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza ispunjavaju sljedeće zahtjeve:
 - (a) za procjene gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza utvrđena je najniža vrijednost od 0 %;
 - (b) procjene gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza odražavaju nadređenost svake pozicije;
 - (c) institucija koja je dobila odobrenje za procjenu gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 3. odjeljkom 1. primjenjuje metodologiju iz dijela trećeg glave II. poglavlja 3. odjeljka 1. za izračun procjena gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza;
 - (d) institucija koja nije dobila odobrenje za procjenu gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 3. odjeljkom 1. razvija internu metodologiju ili upotrebljava vanjske izvore za procjenu vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza. U obje situacije procjene gubitka zbog statusa neispunjavanja obveza u skladu su sa zahtjevima iz ovog članka.
7. U okviru neovisne provjere i validacije svojih internih modela upotrijebljenih za potrebe ovog poglavlja, uključujući za sustav mjerenja rizika, institucije obavljaju sve od navedenog:
 - (a) provjeravaju da je njihov pristup modeliranju za korelacije i promjene cijene primjeren za njihov portfelj, uključujući odabir i pondera faktora sistemskog rizika modela;
 - (b) provode različite testove otpornosti na stres, uključujući analizu osjetljivosti i analizu scenarija, radi procjene kvantitativne i kvalitativne osnovanosti internog modela za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza, posebno s obzirom na postupanje s koncentracijama. Ti testovi ne ograničavaju se samo na povijesne događaje;
 - (c) primjenjuje odgovarajuću kvantitativnu validaciju koja uključuje relevantna mjerila za interne modele.
8. Interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza primjereno odražava koncentracije izdavatelja i koncentracije koje mogu nastati unutar razreda proizvoda i između različitih razreda proizvoda u stresnim uvjetima.
9. Interni model za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza mora biti dosljedan internoj metodologiji institucije za utvrđivanje, mjerenje i upravljanje rizicima koji

proizlaze iz trgovanja.

10. Institucije imaju jasno definirane politike i postupke za određivanje pretpostavki o korelaciji među različitim izdavateljima u skladu s člankom 325.bo stavkom 2.
11. Institucije dokumentiraju svoje interne modele tako da su njihove korelacije i druge pretpostavke modela transparentne za nadležna tijela.
12. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju zahtjevi koje mora ispuniti interna metodologija institucije ili vanjski izvori za procjenu vjerojatnosti nastanka statusa neispunjavanja obveza i gubitka zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza u skladu sa stavkom 5. točkom (e) i stavkom 6. točkom (d).

EBA Komisiji dostavlja taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [15 mjeseci nakon stupanja ove Uredbe na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”.

- (85) U dijelu trećem glavi IV. naslov poglavlja 2. zamjenjuje se sljedećim:

**„Poglavlje 2.
Kapitalni zahtjevi za pozicijske rizike u skladu s
pojednostavnjenim standardiziranim pristupom”.**

- (86) U dijelu trećem glavi IV. naslov poglavlja 3. zamjenjuje se sljedećim:

**„Poglavlje 3.
Kapitalni zahtjevi za valutni rizik u skladu s pojednostavnjenim
standardiziranim pristupom”.**

- (87) U dijelu trećem glavi IV. naslov poglavlja 4. zamjenjuje se sljedećim:

**„Poglavlje 4.
Kapitalni zahtjevi za robne rizike u skladu s pojednostavnjenim
standardiziranim pristupom”.**

- (88) U dijelu trećem glavi IV. naslov poglavlja 5. zamjenjuje se sljedećim:

**„Poglavlje 5.
Kapitalni zahtjevi primjenom pojednostavnjenog pristupa
internih modela”.**

- (89) Uvodna rečenica u članku 384. stavku 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Institucija koja ne izračunava kapitalni zahtjev za CVA rizik za svoje druge ugovorne strane u skladu s člankom 383. izračunava kapitalni zahtjev za CVA rizik za portfelj, za

svaku drugu ugovornu stranu, u skladu sa sljedećom formulom, uzimajući u obzir CVA zaštite koje su priznate u skladu s člankom 386.:"

- (90) Definicija EAD_i^{ukupno} u članku 384. stavku 1. zamjenjuje se sljedećim:

„ EAD_i^{ukupno} = ukupna vrijednost izloženosti kreditnom riziku druge ugovorne strane „i” (zbrojena za sve skupove za netiranje), uključujući učinak kolaterala u skladu s metodama iz glave II., poglavlja 6., odjeljaka od 3. do 6. kako se primjenjuje na izračun kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik druge ugovorne strane za navedenu drugu ugovornu stranu.”

- (91) Članak 390. zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 390.
Izračun vrijednosti izloženosti*

1. Izloženosti prema grupi povezanih osoba izračunava se zbrajanjem izloženosti prema pojedinačnim osobama iz te grupe.
2. Ukupne izloženosti prema pojedinačnim osobama izračunavaju se zbrajanjem izloženosti u knjizi trgovanja i knjizi pozicija kojima se ne trguje.
3. Za izloženosti u knjizi trgovanja institucije mogu:
 - (a) prebiti svoje duge pozicije i kratke pozicije u istim financijskim instrumentima koje je izdala određena osoba, pri čemu se neto pozicija u svakom pojedinom instrumentu izračunava u skladu s metodama iz dijela trećeg, glave IV., poglavlja 2.;
 - (b) prebiti svoje duge pozicije i kratke pozicije u različitim financijskim instrumentima koje je izdala određena osoba samo ako je kratka pozicija podređena dugoj poziciji ili pozicije imaju istu nadređenost.

Za potrebe točaka (a) i (b) vrijednosni papiri mogu se raspodijeliti u razrede na temelju različitih stupnjeva nadređenosti kako bi se utvrdila relativna nadređenost pozicija.
4. Institucije izračunavaju izloženosti koje proizlaze iz ugovora iz Priloga II. i kreditne izvedenice u koje se ušlo izravno s osobom u skladu s jednom od metoda iz dijela trećeg glave II. poglavlja 6. odjeljaka 3. do 5., kako se primjenjuje.

Izloženosti koje proizlaze iz tih ugovora koje su raspoređene u knjigu trgovanja ispunjavaju i zahtjeve iz članka 299.
5. Institucije izloženostima prema klijentu dodaju izloženosti koje proizlaze iz ugovora iz Priloga II. i kreditne izvedenice koje nije izravno sklopila ta osoba nego se temelje na dužničkom instrumentu ili instrumentu vlasničkih papira koje je izdala ta osoba.
6. Izloženosti ne uključuju ni jedno od sljedećeg:
 - (a) u slučaju transakcija kupoprodaje valute, izloženosti nastale u redovnom roku namire ne duljem od dva radna dana nakon datuma izvršenog plaćanja;
 - (b) u slučaju transakcija kupnje ili prodaje vrijednosnih papira, izloženosti nastale u

redovnom roku namire, ne duljem od pet radnih dana nakon datuma izvršenog plaćanja ili isporuke vrijednosnih papira, ovisno o tomu što nastupi ranije;

- (c) u slučaju pružanja usluga prijenosa novčanih sredstava, uključujući usluge pružanja platnog prometa, poravnanja i namire u svim valutama i korespondentnog bankarstva ili usluga poravnanja, namire i skrbništva financijskih instrumenata, odgođene primitke sredstava te druge izloženosti koje proizlaze iz poslovanja klijenata, a koje ne traju dulje od sljedećeg radnog dana;
 - (d) u slučaju pružanja usluga prijenosa novčanih sredstava uključujući pružanje usluge platnog prometa, poravnanja i namire u svim valutama i usluga korespondentnog bankarstva, unutar dnevne izloženosti prema institucijama koje pružaju navedene usluge;
 - (e) izloženosti koje predstavljaju odbitnu stavku od stavki CET 1 ili stavki dodatnog osnovnog kapitala u skladu s člancima 36. i 56. ili bilo kakav drugi odbitak od tih stavki kojim se smanjuje omjer solventnosti objavljen u skladu s člankom 437.
7. Kako bi se utvrdila ukupna izloženost prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba prema kojima institucija ima izloženosti na temelju transakcija iz članka 112. točaka (m) i (o) ili na temelju drugih transakcija gdje postoji izloženost prema odnosnoj imovini, institucija procjenjuje svoje odnosne izloženosti ovisno o ekonomskoj biti strukture određene transakcije i rizike koji su inherentni strukturi same transakcije, kako bi se utvrdilo predstavlja li ona dodatnu izloženost.
8. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuje sljedeće:
- (a) uvjeti i metodologija koji će se upotrijebiti za utvrđivanje ukupne izloženosti prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba za vrste izloženosti iz stavka 7.;
 - (b) uvjete pod kojima struktura transakcija iz stavka 7. ne čini dodatnu izloženost.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

9. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuje, za potrebe stavka 5., način određivanja izloženosti koje proizlaze iz ugovora iz Priloga II. i kreditnih izvedenica koje nisu izravno ugovorene s jednom osobom, već čine odnosni dug ili vlasnički instrument koji je izdala ta osoba za njihovo uvrštenje u izloženosti prema klijentu.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [9 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”.

- (92) U članku 391. dodaje se sljedeći stavak:

„Za potrebe prvog stavka Komisija može provedbenim aktima donijeti odluku o tome primjenjuje li treća zemlja zahtjeve bonitetnog nadzora i regulatorne zahtjeve barem istovjetne onima koji se primjenjuju u Uniji. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 464. stavka 2.”.

- (93) Članak 392. zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 392.
Definicija velike izloženosti*

Izloženost institucije prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba smatra se velikom izloženosti ako je njezina vrijednost jednaka ili prelazi 10 % njezina osnovnog kapitala.”.

- (94) Članak 394. zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 394.
Izveštajni zahtjevi*

1. Institucije nadležnim tijelima dostavljaju sljedeće informacije za sve velike izloženosti koje drže, uključujući velike izloženosti na koje se ne primjenjuje članak 395. stavak 1.:

- (a) identitet osobe ili grupe povezanih osoba prema kojima institucija ima veliku izloženost;
- (b) vrijednost izloženosti prije uzimanja u obzir učinka smanjenja kreditnog rizika, ako je to primjenjivo;
- (c) ako je primijenjena, vrstu materijalne i nematerijalne kreditne zaštite;
- (d) vrijednost izloženosti nakon uzimanja u obzir učinka smanjenja kreditnog rizika izračunatog za potrebe članka 395. stavka 1., prema potrebi.

Institucije koje podliježu odredbama iz dijela trećeg glave II. poglavlja 3. nadležnim tijelima dostavljaju svojih 20 najvećih izloženosti na konsolidiranoj osnovi, ne uključujući izloženosti na koje se ne primjenjuje članak 395. stavak 1.

Institucije nadležnim tijelima dostavljaju i izloženosti vrijednosti u iznosu većem ili jednakom 300 milijuna EUR, ali manjem od 10 % osnovnog kapitala te institucije.

2. Osim informacija iz stavka 1. institucije svojim nadležnim tijelima dostavljaju sljedeće informacije u vezi svojih 10 najvećih izloženosti na konsolidiranoj osnovi prema institucijama ili subjektima u području bankarstva u sjeni koji obavljaju bankarske aktivnosti izvan propisanog okvira, uključujući velike izloženosti koje su izuzete iz primjene članka 395. stavka 1.

- (a) identitet osobe ili grupe povezanih osoba prema kojima institucija ima veliku izloženost;

- (b) vrijednost izloženosti prije uzimanja u obzir učinka smanjenja kreditnog rizika, ako je to primjenjivo;
 - (c) ako je primijenjena, vrstu materijalne i nematerijalne kreditne zaštite;
 - (d) vrijednost izloženosti nakon uzimanja u obzir učinka smanjenja kreditnog rizika izračunata za potrebe članka 395. stavka 1., prema potrebi.
3. Informacije iz stavaka 1. i 2. dostavljaju se nadležnim tijelima sljedećom učestalošću:
- (a) male institucije definirane u članku 430.a izvješćuju jednom godišnje;
 - (b) podložno stavku 4., ostale institucije izvješćuju na polugodišnjoj osnovi ili češće.
4. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuje sljedeće:
- (a) jedinstveni formati za izvješćivanje iz stavka 3. te upute za primjenu navedenih formata;
 - (b) učestalost i datume izvješćivanja iz stavka 3.;
 - (c) IT rješenja koja se primjenjuju za izvješćivanje iz stavka 3.

Izvještajni zahtjevi koji se navode u nacrtu provedbenih tehničkih standarda moraju biti razmjerni te uzimati u obzir veličinu institucije, složenost, prirodu i razinu rizika njezina poslovanja.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog stavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

5. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju kriteriji za identifikaciju subjekata u području bankarstva u sjeni iz stavka 2.

EBA pri izradi tog nacrt regulatornih tehničkih standarda EBA uzima u obzir međunarodna kretanja i međunarodno dogovorene standarde u području bankarstva u sjeni te razmatra:

- (a) može li veza s osobom ili pojedinim subjektom ili grupom subjekata nositi rizike za solventnost institucije ili likvidnosnu poziciju;
- (b) subjekti koji podliježu zahtjevima solventnosti ili likvidnosti koji su slični onima koje propisuje ova Direktiva i Uredba (EU) br. 1093/2010 potpuno su ili djelomično isključeni iz obveza izvješćivanja iz stavka 2. o subjektima u području bankarstva u sjeni.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [godinu dana nakon stupanja na snagu uredbe o izmjeni].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”.

(95) Članak 395. mijenja se kako slijedi:

(a) Stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Izloženost institucije prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba nakon uzimanja u obzir učinka smanjenja kreditnog rizika u skladu s člancima od 399. do 403. ne smije prelaziti 25 % njezina osnovnog kapitala. Ako je ta osoba institucija ili ako grupa povezanih osoba uključuje jednu ili više institucija, ta izloženost ne smije prelaziti 25 % osnovnog kapitala institucije ili 150 milijuna eura, ovisno o tome koji je iznos veći, pod uvjetom da zbroj vrijednosti izloženosti nakon uzimanja u obzir učinka smanjenja kreditnog rizika u skladu s člancima od 399. do 403. prema svim povezanim osobama koje nisu institucije ne prelazi 25 % osnovnog kapitala institucije.

Ako je iznos od 150 milijuna eura veći od 25 % osnovnog kapitala institucije, vrijednost izloženosti nakon što se uzme u obzir učinak smanjenja kreditnog rizika u skladu s člancima od 399. do 403. ne smije prelaziti razumno ograničenje u smislu osnovnog kapitala institucije. To ograničenje određuje institucija u skladu s politikama i postupcima iz članka 81. Direktive 2013/36/EU kako bi obuhvatila i nadzirala koncentracijski rizik. To ograničenje ne smije prelaziti 100 % osnovnog kapitala institucije.

Nadležna tijela mogu odrediti granicu nižu od 150 milijuna eura te o tome obavješćuju EBA-u i Komisiju.

Odstupajući od prvog podstavka, izloženost institucije koja je u skladu s člankom 131. Direktive 2013/36/EU određena kao institucija od globalne sistemske značajnosti prema drugoj instituciji koja se smatra institucijom od globalne sistemske značajnosti, nakon uzimanja u obzir učinka smanjenja kreditnog rizika u skladu s člancima od 399. do 403. ne smije prelaziti 15 % njezina osnovnog kapitala. Institucija se usklađuje s tim ograničenjem najkasnije dvanaest mjeseci nakon što je utvrđeno da je institucija od globalne sistemske značajnosti.”.

(b) Stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Ograničenja iz ovog članka mogu se prekoračiti za izloženosti u knjizi trgovanja institucije ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) izloženost prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba koja ne proizlazi iz knjige trgovanja ne prelazi ograničenje iz stavka 1., pri čemu se navedeno ograničenje izračunava u odnosu na osnovni kapital tako da prekoračenje u potpunosti proizlazi iz knjige trgovanja;
- (b) institucija ispunjava dodatni kapitalni zahtjev o dijelu izloženosti koja prekoračuje ograničenja iz stavka 1. koji se izračunava u skladu s člancima 397. i 398.;
- (c) ako je od prekoračenja iz točke (b) prošlo 10 ili manje dana, izloženost u knjizi trgovanja prema toj osobi ili toj grupi povezanih osoba ne smije prelaziti 500 % osnovnog kapitala institucije;
- (d) sva prekoračenja koja traju duže od 10 dana zajedno ne smiju prelaziti 600 %

osnovnog kapitala institucije.

Svaki put kad se ograničenje prekorači institucija bez odgode obavješćuje nadležna tijela o iznosu prekoračenja i nazivu osobe na koju se prekoračenje odnosi te, kada je to primjenjivo, o nazivu grupe povezanih osoba na koje se prekoračenje odnosi.”.

(96) Članak 396. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Kada se primjenjuje iznos od 150 milijuna eura iz članka 395. stavka 1., nadležna tijela mogu u pojedinom slučaju dopustiti prekoračenje ograničenja od 100 % osnovnog kapitala institucije.”

dodaje se sljedeći podstavak:

„Kada nadležno tijelo u iznimnim slučajevima iz prvog i drugog podstavka instituciji dopusti prekoračenje ograničenja iz članka 395. stavka 1. u razdoblju duljem od tri mjeseca, institucija nadležnom tijelu iznosi vjerodostojan plan za pravodobno ponovno ispunjavanje zahtjeva tog ograničenja i izvršava taj plan u roku koji je dogovoren s nadležnim tijelom. Nadležna tijela prate provedbu plana i prema potrebi zahtijevaju brže ponovno ispunjavanje zahtjeva.”.

(b) dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Za potrebe stavka 1., EBA izdaje smjernice kojima određuje sljedeće:

- (a) iznimne slučajeve u kojima nadležno tijelo možda dopustiti prekoračenje ograničenja u skladu sa stavkom 1.;
- (b) vrijeme koje se smatra primjerenim za ponovno ispunjavanje zahtjeva;
- (c) mjere koje nadležna tijela trebaju poduzeti kako bi osigurala da institucija pravodobno ponovno ispunjava zahtjeve.

Te se smjernice donose u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”.

(97) U članku 397. tablici 1. stupcu 1. izraz „priznatog kapitala” zamjenjuje se izrazom „osnovnog kapitala”.

(98) Članak 399. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Institucija upotrebljava tehniku smanjenja kreditnog rizika u izračunu izloženosti ako je tu tehniku upotrijebila za izračun kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik u skladu s dijelom trećim glavom II. i pod uvjetom da ispunjava uvjete iz ovog članka.

Za potrebe članaka od 400. do 403., pojam „jamstvo” uključuje kreditne izvedenice koje

se priznaju u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 4., osim kreditnih zapisa.”;

(b) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako institucija upotrebljava standardizirani pristup za potrebe smanjenja kreditnog rizika, članak 194. stavak 3. točka (a) ne primjenjuju se za potrebe ovog stavka.”.

(c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Tehnike smanjenja kreditnog rizika koje su dostupne samo institucijama koje upotrebljavaju jedan od IRB pristupa ne priznaju se za smanjenje vrijednosti izloženosti za potrebe velike izloženosti, osim za izloženosti osigurane nekretninom u skladu s člankom 402.”.

(99) Članak 400. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prvi podstavak mijenja se kako slijedi:

i. točka (j) zamjenjuje se sljedećim:

„(j) izloženosti iz trgovanja te uplate u jamstveni fond kvalificiranih središnjih drugih ugovornih strana;”.

ii. dodaje se sljedeća točka (l):

„(l) ulaganja subjekata u sanaciji u instrumente i prihvatljive instrumente regulatornog kapitala iz članka 45. stavka 3. točke (g) Direktive 2014/59/EU koja izdaju drugi subjekti koji pripadaju istoj sanacijskog grupi.”.

(b) u stavku 2. briše se točka (k).

(c) u stavku 3. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Nadležna tijela obavješćuju EBA-u planiraju li ili ne planiraju primjenjivati neko od izuzeća iz stavka 2. u skladu s točkama (a) i (b) ovog stavka i EBA-i dostavljaju razloge kojima potkrepljuju primjenu tih izuzeća.”

(d) dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. Istodobna primjena više od jednog izuzeća iz stavaka 1. i 2. na istu izloženost nije dopuštena.”

(100) Članak 401. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 401.

Izračun učinka primjene tehnika smanjenja kreditnog rizika

1. Pri izračunu vrijednosti izloženosti za potrebe članka 395. stavka 1. institucija može primjenjivati „potpuno prilagođenu vrijednost izloženosti” (E*) izračunanu u skladu s dijelom trećim, glavom II., poglavljem 4. uzimajući u obzir tehnike smanjenja

kreditnog rizika, korektivne faktore i moguću ročnu neusklađenost iz dijela trećeg, glave II., poglavlja 4.

2. Za potrebe prvog stavka institucije primjenjuju složenu metodu financijskog kolaterala, bez obzira na metodu koja se upotrebljava za izračun kapitalnog zahtjeva za kreditni rizik.
3. Pri izračunu vrijednosti izloženosti za potrebe članka 395. stavka 1. institucije provode povremeno testiranje otpornosti na stres svojih koncentracija kreditnog rizika, uključujući i u odnosu na vrijednost koja se može realizirati naplatom primljenog kolaterala.

To povremeno testiranje otpornosti na stres iz prvog podstavka odnosi se na rizike koji proizlaze iz potencijalnih promjena tržišnih uvjeta koji bi mogli negativno utjecati na adekvatnost regulatornog kapitala institucije kao i na rizike koji proizlaze iz realizacije naplate iz kolaterala u stresnim situacijama.

Provedena testiranja otpornosti na stres moraju biti adekvatna i prikladna za procjenu tih rizika.

Institucije uključuju sljedeće u svoje strategije za upravljanje koncentracijskim rizikom:

- (a) politike i postupke za upravljanje rizicima koji proizlaze iz ročne neusklađenosti između izloženosti i svih kreditnih zaštita tih izloženosti;
 - (b) politike i postupke koji se odnose na koncentracijski rizik koji proizlazi iz primjene tehnika smanjenja kreditnog rizika te posebno velikih neizravnih kreditnih izloženosti, na primjer prema jednom izdavatelju vrijednosnih papira koji se uzimaju kao kolateral.
4. Kada institucija smanjuje izloženost prema jednoj osobi zbog priznate tehnike smanjenja kreditnog rizika u skladu s člankom 399. stavkom 1., dio izloženosti za koji je izloženost prema jednoj osobi smanjena tretira kao da je uzrokovana pružatelju zaštite, a ne osobi.”

- (101) U članku 403. stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako za izloženost prema jednoj osobi jamči treća strana ili ako je ona osigurana kolateralom koji je izdala treća strana, institucija mora:”

- (102) U dijelu šestom naslov glave I. zamjenjuje se sljedećim:

„DEFINICIJE I LIKVIDNOSNI ZAHTJEVI”.

- (103) Članak 411. zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 411.
Definicije*

Za potrebe ovog dijela primjenjuju se sljedeće definicije:

(1) „financijski klijent” znači klijent, uključujući financijske klijente koji pripadaju nefinancijskim grupama trgovačkih društava, koji kao svoju osnovnu djelatnost obavlja jednu ili više djelatnosti navedenih u Prilogu I. Direktivi 2013/36/EU ili je jedan od sljedećih:

- (a) kreditna institucija;
- (b) investicijsko društvo;
- (c) sekuritizacijski subjekt posebne namjene („SSPN”);
- (d) subjekt za zajednička ulaganja („CIU”);
- (e) zatvoreni investicijski fond;
- (f) društvo za osiguranje;
- (g) društvo za reosiguranje;
- (h) financijski holding ili mješoviti financijski holding;
- (i) financijska institucija;

(2) „depoziti stanovništva” znači obveza prema fizičkoj osobi ili malom ili srednjem poduzetniku, pri čemu bi ta fizička osoba ili mali i srednji poduzetnik ispunjavao uvjete za kategoriju izloženosti prema stanovništvu prema standardiziranom pristupu ili pristupu zasnovanom na internim rejting-sustavima za kreditni rizik ili obvezu prema društvu na koje se može primijeniti postupak iz članka 153. stavka 4. i pri čemu ukupni depoziti tog malog i srednjeg poduzetnika ili društva na osnovi grupe povezanih osoba kako je definirana člankom 4. stavkom 1. točkom 39. ne prelaze 1 milijun eura;

(3) „društvo za privatno ulaganje” („DPU”) znači društvo ili uzajamni fond čiji je vlasnik odnosno stvarni korisnik fizička osoba ili grupa usko povezanih fizičkih osoba, koje je osnovano isključivo radi upravljanja bogatstvom vlasnika i koje ne obavlja druge komercijalne, sektorske ili profesionalne aktivnosti. Cilj DPU-a može uključivati druge pomoćne aktivnosti poput odvajanja imovine vlasnika od imovine trgovačkih društava, olakšavanja prijenosa imovine unutar obitelji ili sprječavanja podjele imovine nakon smrti člana obitelji, pod uvjetom da su te aktivnosti povezane s glavnim ciljem upravljanja bogatstvom vlasnika;

(4) „broker za depozite” znači fizička osoba ili društvo koje depozite trećih osoba, uključujući depozite stanovništva i depozite trgovačkih društava, ali isključujući depozite financijskih institucija, za naknadu polaže kod kreditnih institucija;

(5) „neopterećena imovina” znači imovina koja ne podliježe pravnim, ugovornim, regulatornim ni drugim ograničenjima koja bi instituciju sprječavala da unovči, , prod, ,

prenese, dodijeli ili, općenito, proda tu imovinu izravnom prodajom ili repo ugovorom;

(6) „neobvezna prekomjerna kolateralizacija” znači bilo koji iznos imovine koju institucija nije obvezna priložiti izdavanju pokrivenih obveznica zbog zakonskih ili regulatornih zahtjeva, ugovornih obveza ili zbog tržišne discipline, posebno uključujući situacije u kojima:

- (a) imovina se daje u iznosu većem od minimalnih pravnih, zakonskih ili regulatornih zahtjeva za prekomjernu kolateralizaciju koji se primjenjuju na pokrivene obveznice u skladu s nacionalnim pravom države članice ili treće zemlje;
- (b) u skladu s metodologijom odabranog VIPKR-a, imovina nije potrebna da bi pokrivene obveznice zadržale svoju trenutačnu kreditnu procjenu;
- (c) imovina nije potrebna za potrebe značajnog kreditnog poboljšanja;

(7) „zahtjev za pokriće imovine” znači omjer imovine i obveza koji je za potrebe kreditnog poboljšanja određen nacionalnim pravom države članice ili treće zemlje u odnosu na pokrivene obveznice;

(8) „maržni krediti” znači kolateralizirani krediti klijentima radi zauzimanja pozicija trgovanja s financijskom polugom;

(9) „ugovori o izvedenicama” znači ugovori navedeni u Prilogu II. i kreditne izvedenice;

(10) „stres” znači iznenadno ili ozbiljno pogoršanje solventnosti ili likvidnosne pozicije institucije zbog promjena tržišnih uvjeta ili idiosinkrastičnih čimbenika što može dovesti do znatnog rizika da institucija neće biti u mogućnosti ispuniti obveze koje joj dospijevaju u sljedećih 30 kalendarskih dana;

(11) „imovina prvog stupnja” znači imovina iznimno visoke likvidnosti i kreditne kvalitete iz članka 416. stavka 1. drugog podstavka;

(12) „imovina drugog stupnja” znači imovina visoke likvidnosti i kreditne kvalitete iz članka 416. stavka 1. drugog podstavka ove Uredbe. Imovina drugog stupnja dodatno se dijeli na imovinu 2.A i 2.B stupnja u skladu s glavom II. poglavljem 2. Delegirane uredbe (EU) 2015/61;

(13) „zaštitni sloj likvidnosti” znači iznos imovine prvog i drugog stupnja koju institucija drži u skladu s glavom II. Delegirane uredbe (EU) 2015/61;

(14) „neto likvidnosni odljevi” znači iznos koji se dobije odbijanjem likvidnosnih priljeva institucije od njezinih likvidnosnih odljeva;

(15) „izvještajna valuta” znači valuta u kojoj se nadležna tijela izvješćuje o likvidnosnim stavkama iz ovog dijela, glava II., III. i IV., u skladu s člankom 415. stavkom 1.”.

(104) Članak 412. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Institucije ne smiju dvostruko računati likvidnosne odljeve, likvidnosne priljeve i likvidnu imovinu.”.

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Odredbe iz glave II. primjenjuju se isključivo za potrebe određivanja obveza izvješćivanja iz članka 415. za investicijska društva osim sistemskih investicijskih društava.”.

(c) umeće se sljedeći novi stavak 4.a:

„4.a Delegirani akt iz članka 460. primjenjuje se na kreditne institucije i sistemska investicijska društva.”.

(105) Članak 413. zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 413.
Zahtjev za stabilnim izvorima financiranja*

1. Institucije osiguravaju odgovarajuće ispunjavanje dugoročnih obveza pomoću niza instrumenata stabilnih izvora financiranja u uobičajenim i stresnim uvjetima.
2. Odredbe iz glave III. primjenjuju se isključivo za potrebe određivanja obveza izvješćivanja iz članka 415. za investicijska društva osim sistemskih investicijskih društava i za sve institucije dok se ne utvrde i u Uniju uvedu obveze izvješćivanja iz članka 415. za omjer neto stabilnih izvora financiranja iz glave IV.
3. Odredbe iz glave IV. primjenjuju se za potrebe određivanja zahtjeva za stabilnim izvorima financiranja iz stavka 1. i obveza izvješćivanja iz članka 415. za kreditne institucije i sistemska investicijska društva.
4. Države članice mogu imati ili uvesti nacionalne odredbe u području zahtjeva za stabilnim izvorima financiranja prije nego što se počnu primjenjivati obvezujući minimalni standardi za zahtjeve za neto stabilne izvore financiranja iz stavka 1.”.

(106) Članak 414. zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 414.
Ispunjavanje likvidnosnih zahtjeva*

Institucija koja ne ispunjava ili očekuje da neće ispuniti zahtjeve iz članka 412. ili iz članka 413. stavka 1., uključujući i tijekom razdoblja stresa, o tome bez odgode obavještava nadležna tijela te im bez nepotrebnog odgađanja dostavlja plan za pravovremenu ponovnu uspostavu usklađenosti sa zahtjevima iz članka 412. ili članka 413. stavka 1., prema potrebi. Do ponovnog uspostavljanja navedene usklađenosti institucija, prema potrebi, svakodnevno do kraja radnog dana izvješćuje o stavkama iz glave II., III. ili IV. osim ako nadležno tijelo ne odobri manju učestalost izvješćivanja i duži rok dostave izvješća. Nadležna tijela daju ta

odobrenja na temelju pojedinačnog položaja institucije i uzimajući u obzir opseg i složenost poslovanja institucije. Nadležna tijela nadziru provedbu plana za ponovno uspostavljanje usklađenosti i prema potrebi zahtijevaju bržu provedbu.”.

(107) U članku 415. stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Kreditne institucije i sistemska investicijska društva izvješćuju nadležna tijela o stavkama navedenima u glavi IV. u jedinstvenoj valuti koja je valuta države članice u kojoj se nalazi njihovo sjedište, bez obzira na njihovu stvarnu nominaciju. Dok se ne utvrde i u Uniju uvedu obveze izvješćivanja i izvještajni format za omjer neto stabilnih izvora financiranja iz glave IV., kreditne institucije i sistemska investicijska društva izvješćuju nadležna tijela o stavkama navedenima u glavi III. u jedinstvenoj valuti koja je valuta države članice u kojoj se nalazi njihovo sjedište, bez obzira na njihovu stvarnu nominaciju.

Investicijska društva osim sistemskih investicijskih društava izvješćuju nadležna tijela o stavkama navedenima u glavama II. i III. te u Prilogu III. i njihovim sastavnicama kao i o sastavu svoje likvidne imovine u skladu s člankom 416. u jedinstvenoj valuti koja je valuta države članice u kojoj se nalazi njihovo sjedište, bez obzira na njihovu stvarnu nominaciju.

Učestalost izvješćivanja najmanje je jednom mjesečno za stavke iz glave II. i Priloga III. te najmanje jednom tromjesečno za stavke iz glava III. i IV.

2. Institucija odvojeno izvješćuje nadležna tijela matične države članice u izvještajnoj valuti o stavkama iz glava II., III. i IV. te Priloga III., prema potrebi nominiranim u valutama određenima u skladu sa sljedećim:

- (a) ako institucija ima ukupne obveze nominirane u valuti koja nije izvještajna valuta i koje iznose ili prelaze 5 % ukupnih obveza institucije ili ukupnih obveza jedinstvene likvidnosne podgrupe, isključujući regulatorni kapital i izvanbilančne stavke;
- (b) ako institucija ima značajnu podružnicu iz članka 51. Direktive 2013/36/EU u državi članici domaćinu koja se koristi valutom koja nije izvještajna valuta;
- (c) u izvještajnoj valuti, ako ukupni iznos obveza u valutama koje nisu izvještajna valuta iznosi ili prelazi 5 % ukupnih obveza institucije ili ukupnih obveza jedinstvene likvidnosne podgrupe, isključujući regulatorni kapital i izvanbilančne stavke.

3. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuje sljedeće:

- (a) jedinstveni izvještajni formati i IT rješenja s pripadajućim uputama za učestalost izvješćivanja, referentnim datumima i datumima dostave izvješća. Izvještajni formati i učestalost moraju biti razmjerni prirodi, opsegu i složenosti različitih aktivnosti institucija te moraju obuhvaćati izvješćivanje koje se zahtijeva u skladu sa stavcima 1. i 2.;
- (b) potrebna dodatna likvidnosna nadzorna izvješća, koja bi omogućila nadležnim

tijelima sveobuhvatan pregled profila rizičnosti za likvidnosni rizik i koja su razmjerna prirodi, opsegu i složenosti poslovanja institucije;

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda za stavke navedene u točki (a) u roku od [godinu dana nakon stupanja na snagu uredbe o izmjeni], a za stavke navedene u točki (b) do 1. siječnja 2014.

Do punog uvođenja obvezujućih likvidnosnih zahtjeva nadležna tijela mogu nastaviti prikupljati informacije pomoću nadzornih alata u svrhu praćenja usklađenosti s postojećim nacionalnim likvidnosnim standardima.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”.

(108) Članak 416. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. U skladu sa stavkom 1. institucije iskazuju kao likvidnu onu imovinu koja ispunjava sljedeće uvjete:

(a) neopterećena je ili stoji na raspolaganju unutar skupa kolaterala za dobivanje dodatnog izvora financiranja u sklopu obvezujuće kreditne linije čije financiranje još nije izvršeno, a koja stoji na raspolaganju instituciji;

(b) nije ju izdala sama institucija ili njezina matična institucija ili njezina društva kćeri ili drugo društvo kći njezinih matičnih institucija ili matičnog financijskoga holdinga;

(c) njezinu cijenu obično dogovaraju sudionici na tržištu i do nje se može jednostavno doći na tržištu ili se njezina cijena može odrediti formulom koju je jednostavno izračunati na temelju javno dostupnih ulaznih podataka te nije ovisna o značajnim pretpostavkama kao što je obično slučaj kod strukturiranih ili egzotičnih proizvoda;

(d) uvrštena je na priznatoj burzi ili se njome trguje na aktivnim tržištima izravne prodaje ili putem jednostavnog repo ugovora na repo tržištima. Ti se kriteriji ocjenjuju posebno za svako tržište.

Uvjeti iz točaka (c) i (d) prvog podstavka ne primjenjuju se na imovinu iz stavka 1. točke (e).”.

(b) stavci 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„5. Dionice ili udjeli u CIU-u mogu se tretirati kao likvidna imovina do apsolutnog iznosa od 500 milijuna EUR u portfelju likvidne imovine svake institucije pod uvjetom da su zadovoljeni zahtjevi iz članka 132. stavka 3. te da CIU, osim izvedenica za smanjenje kamatnog ili kreditnog rizika ili valutnog rizika, ulaže isključivo u likvidnu imovinu iz stavka 1. ovog članka.

Činjenica da se CIU koristi ili bi se mogao koristiti izvedenicama za zaštitu od rizika dopuštenih ulaganja ne onemogućava prihvatljivost tog CIU-a. Kada treće strane iz

članka 418. stavka 4. točaka (a) i (b) ne vrednuju redovito po tržišnoj vrijednosti vrijednost dionica ili udjela u CIU-u i kada se nadležno tijelo ne uvjeri da je institucija razvila učinkovite metodologije i postupke za takvo vrednovanje kako je navedeno u prvoj rečenici članka 418. stavka 4., dionice ili udjeli u tom CIU-u ne tretiraju se kao likvidna imovina.

(c) 6. Kada likvidna imovina prestane biti prihvatljiva kao rezerva likvidne imovine, institucija je može nastaviti smatrati likvidnom imovinom tijekom dodatnog razdoblja od 30 kalendarskih dana. Kada likvidna imovina u CIU-u prestane biti prihvatljiva za tretman iz stavka 5., dionice ili udjeli u CIU-u se bez obzira na to mogu smatrati likvidnom imovinom tijekom dodatnog razdoblja od 30 dana pod uvjetom da ta imovina ne prelazi 10 % ukupne imovine CIU-a.”.

(d) stavak 7. briše se.

(109) Članak 419. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Kada utemeljene potrebe za likvidnom imovinom u vezi sa zahtjevom iz članka 412. prelaze raspoloživost te likvidne imovine u nekoj valuti, primjenjuje se jedno ili više od sljedećih odstupanja:

(a) odstupajući od članka 417. točke (f), nominacija likvidne imovine može biti neusklađena s distribucijom po valutama likvidnosnih odljeva nakon odbitka priljeva;

(b) za valute države članice ili trećih zemalja, potrebna likvidna imovina može se zamijeniti kreditnim linijama središnje banke te države članice ili treće zemlje koje su ugovorno neopozivo obvezujuće tijekom razdoblja od sljedećih 30 dana i temelje se na pravičnoj cijeni i neovisne su o trenutčno povučenom iznosu, pod uvjetom da nadležna tijela te države članice ili treće zemlje čine isto i da ta država članica ili treća zemlja ima usporedive izvještajne zahtjeve;

(c) ako postoji manjak imovine prvog stupnja, institucija može držati dodatnu imovinu 2.A stupnja te se gornja granica koja se u skladu s člankom 17. Delegirane Uredbe (EU) 2015/61 primjenjuje na tu imovinu može izmijeniti.”.

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju odstupanja iz stavka 2. i uvjeti za njihovu primjenu.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [šest mjeseci od stupanja na snagu uredbe o izmjeni].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”.

(110) Članak 422. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Usluge poravnanja, skrbništva, upravljanja gotovinom ili druge slične usluge iz stavka 3. točaka (a) i (d) pokrivaju te usluge samo ako se te usluge pružaju u kontekstu postojanog odnosa o kojem je deponent značajno ovisan. Te se usluge ne smiju sastojati samo od korespondentnog bankarstva ili usluge glavnog brokera, a institucije moraju imati dokaze da klijent nije u mogućnosti povući iznose, koje po zakonu duguje, u razdoblju od 30 dana bez ugrožavanja svog operativnog djelovanja.

Do donošenja jedinstvene definicije postojanog operativnog odnosa iz stavka 3. točke (c), institucije same određuju kriterije za utvrđivanje postojanog operativnog odnosa za koji imaju dokaz da klijent nije u mogućnosti povući iznose koje po zakonu duguje, u razdoblju od 30 dana bez ugrožavanja njegova operativnog funkcioniranja te o tim kriterijima obavješćuju nadležna tijela. Nadležna tijela mogu, u nedostatku jedinstvene definicije, pružiti opću uputu koju institucije trebaju slijediti pri određivanju depozita koje drži deponent u kontekstu postojanog operativnog odnosa.”.

(b) stavak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„8. Nadležna tijela mogu odobriti primjenu nižeg postotka odljeva na obveze iz stavka 7. u pojedinim slučajevima kada su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) druga ugovorna strana je:

- i. matična institucija ili društvo kći institucije ili drugo društvo kći iste matične institucije;
- ii. povezana s institucijom odnosom u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 83/349/EEZ;
- iii. institucija koja je obuhvaćena istim institucionalnim sustavom zaštite koji ispunjava zahtjeve iz članka 113. stavka 7.;
- iv. središnja institucija ili član mreže koji je usklađen s člankom 400. stavkom 2. točkom (d);

(b) postoje razlozi zbog kojih se u sljedećih 30 dana očekuje manji odljev, čak i u slučaju kombinacije idiosinkrastičnog stresnog scenarija i stresnog scenarija na razini tržišta;

(c) druga ugovorna strana uz odstupanje od članka 425. primjenjuje odgovarajući simetričan ili konzervativniji priljev;

(d) institucija i druga ugovorna strana imaju poslovni nastan u istoj državi članici.”.

(111) U članku 423. stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Institucija obavješćuje nadležna tijela o svim sklopljenim ugovorima čiji ugovorni uvjeti dovode, u roku od 30 dana nakon značajnog pogoršanja njezine kreditne kvalitete, do likvidnosnih odljeva ili dodatnih potreba za kolateralom. Ako nadležna tijela smatraju

da su ti ugovori značajni u odnosu na potencijalne likvidnosne odljeve institucije, ona zahtijevaju od institucije da doda dodatni odljev za te ugovore koji odgovara dodatnim potrebama za kolateralom koje proizlaze iz značajnog pogoršanja njezine kreditne kvalitete poput smanjenja vanjske procjene kreditnog rizika za tri stupnja. Institucija redovito preispituje razmjer tog značajnog pogoršanja u svjetlu onoga što je značajno prema ugovorima koje je sklopila i o rezultatima svog preispitivanja obavješćuje nadležna tijela.

3. Institucija dodaje dodatni odljev koji odgovara potrebama za kolateralom koje su rezultat utjecaja negativne situacije na tržištu na njezine transakcije s izvedenicama ako je taj utjecaj značajan.

EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju uvjeti u kojima se može primijeniti pojam značajnosti te metode mjerenja dodatnog odljeva.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [šest mjeseci od stupanja na snagu uredbe o izmjeni].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u drugom podstavku u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”.

(112) U članku 424., stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Obvezujući iznos likvidnosne linije koji je ponuđen SSPN-u kako bi se tom SSPN-u omogućila kupnja imovine osim vrijednosnih papira od clijenata koji nisu financijski klijenti množi se s 10 % pod uvjetom da obvezujući iznos prelazi iznos trenutačno kupljene imovine od clijenata i da je najviši iznos koji se može povući ugovorno ograničen na iznos trenutačno kupljene imovine.”.

(113) U članku 425. stavku 2., točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) krediti s nedefiniranim ugovornim datumom dospijeca uzimaju se u obzir u visini od 20 % priljeva pod uvjetom da ugovor omogućava instituciji da se povuče i zahtijeva plaćanje u roku od 30 dana;”.

(114) U dijelu šestom nakon članka 428. umeće se sljedeća nova glava IV.:

„GLAVA IV. OMJER NETO STABILNIH IZVORA FINANCIRANJA

POGLAVLJE 1. Omjer neto stabilnih izvora financiranja

Članak 428.a

Primjena na konsolidiranoj osnovi

Kada se omjer neto stabilnih izvora financiranja iz ove glave primjenjuje na konsolidiranoj osnovi u skladu s člankom 11. stavkom 4., primjenjuje se sljedeće:

- (a) faktori potrebnih stabilnih izvora financiranja u društvu kćeri čije se sjedište nalazi u trećoj zemlji na koje se, u skladu s nacionalnim pravom te treće zemlje kojim se utvrđuje zahtjev za neto stabilne izvore financiranja, primjenjuju viši postoci od onih iz poglavlja 4. ove glave podliježu konsolidaciji u skladu s višim stopama propisanim nacionalnim pravom te treće zemlje;
- (b) faktori dostupnih stabilnih izvora financiranja u društvu kćeri čije se sjedište nalazi u trećoj zemlji na koje se, u skladu s nacionalnim pravom te treće zemlje kojim se utvrđuje zahtjev za neto stabilne izvore financiranja, primjenjuju niži postoci od onih iz poglavlja 3. ove glave podliježu konsolidaciji u skladu s nižim stopama propisanim nacionalnim pravom te treće zemlje;
- (c) imovina iz treće zemlje koja ispunjava uvjete iz glave II. Delegirane uredbe (EU) 2015/61 i koju drži društvo kćer čije se sjedište nalazi u trećoj zemlji ne priznaje se kao likvidna imovina za potrebe konsolidacije ako ona nije priznata kao likvidna imovina prema nacionalnom pravu te treće zemlje kojim se utvrđuje zahtjev za likvidnosnu pokrivenost;
- (d) na investicijska društva osim sistemskih investicijskih društava u grupi primjenjuje se članak 428.b na konsolidiranoj osnovi i članak 413. za pojedinačne i konsolidirane potrebe. Osim u slučajevima navedenima u ovoj točki, na investicijska društva osim sistemskih investicijskih društava primjenjuje se detaljni zahtjev za neto stabilne izvore financiranja za investicijska društva propisan nacionalnim pravom država članica.

Članak 428.b

Omjer neto stabilnih izvora financiranja

1. Detaljni zahtjev za neto stabilne izvore financiranja propisan člankom 413. stavkom 1. jednak je omjeru dostupnih stabilnih izvora financiranja institucije iz poglavlja 3. ove glave i potrebnih stabilnih izvora financiranja institucije iz poglavlja 4. ove glave tijekom jednogodišnjeg razdoblja te se iskazuje postotkom. Institucije izračunavaju svoj omjer neto stabilnih izvora financiranja u skladu sa

sljedećom formulom:

$$\frac{\text{dostupni stabilni izvori financiranja}}{\text{potrebni stabilni izvori financiranja}} = \text{omjer neto stabilnih izvora financiranja (\%)}$$

2. Institucije održavaju neto stabilni izvor financiranja od najmanje 100 %.
3. Ako je omjer neto stabilnih izvora financiranja institucije pao ispod 100 % ili se može razumno očekivati da će pasti ispod 100 %, primjenjuje se zahtjev iz članka 414. Institucija nastoji ponovno uspostaviti svoj omjer neto stabilnih izvora financiranja na razini iz stavka 2. Nadležna tijela procjenjuju, prije nego što prema potrebi poduzmu bilo koju nadzornu mjeru, razloge neusklađenosti s razinom iz stavka 2.
4. Institucije izračunavaju i prate svoj omjer neto stabilnih izvora financiranja u izvještajnoj valuti za sve svoje transakcije, bez obzira na njihovu stvarnu nominaciju, te odvojeno za svoje transakcije nominirane u svakoj od valuta za koje je u skladu s člankom 415. stavkom 2. propisano odvojeno izvješćivanje.
5. Institucije osiguravaju da je valuta nominacije njihovih obveza u skladu s distribucijom njihove imovine prema valuti. Nadležna tijela mogu prema potrebi od institucija zahtijevati da valutnu neusklađenost ograniče utvrđivanjem ograničenja za omjer potrebnih stabilnih izvora financiranja u određenoj valuti koji se može pokriti dostupnim stabilnim izvorima financiranja koji nisu nominirani u toj valuti. To se ograničenje može primjenjivati samo za valutu za koju je u skladu s člankom 415. stavkom 2. propisano odvojeno izvješćivanje.

Pri određivanju razine određenog ograničenja valutne neusklađenosti koje se može primijeniti u skladu s ovim člankom, nadležna tijela u obzir uzimaju barem sljedeće:

- (a) je li institucija sposobna prenijeti dostupne stabilne izvore financiranja iz jedne valute u drugu i među nadležnostima i pravnim subjektima unutar svoje grupe, zamijeniti valute i prikupiti sredstva na deviznim tržištima tijekom jednogodišnjeg razdoblja omjera neto stabilnih izvora financiranja;
- (b) utjecaj nepovoljnih tečajnih kretanja na postojeće neusklađene pozicije i na učinkovitost uspostavljenih valutnih zaštita.

Ograničenja valutnih neusklađenosti u skladu s ovim člankom čine posebni likvidnosni zahtjev iz članka 105. Direktive 2013/36/EU.

POGLAVLJE 2.

Opća pravila o izračunu omjera neto stabilnih izvora financiranja

Članak 428.c

Izračun omjera neto stabilnih izvora financiranja

1. Institucije obračunavaju imovinu, obveze i izvanbilančne stavke na bruto osnovi, osim ako je ovom glavom određeno drukčije.
2. Za potrebe izračuna svojeg omjera neto stabilnih izvora financiranja institucije na računovodstvenu vrijednost svoje imovine, obveza i izvanbilančnih stavki primjenjuju odgovarajuće faktore stabilnih izvora financiranja iz poglavlja 3. i 4. ove glave, osim ako je ovom glavom određeno drukčije.
3. Institucije ne smiju dvostruko računati potrebne stabilne izvore financiranja i dostupne stabilne izvore financiranja.

Članak 428.d

Ugovori o izvedenicama

1. Institucije primjenjuju odredbe ovog članka za izračun iznosa potrebnih stabilnih izvora financiranja za ugovore o izvedenicama iz poglavlja 4. ove glave.
2. Odstupajući od članka 428.c stavka 1. institucije uzimaju u obzir računovodstvenu vrijednost pozicija u izvedenicama na neto osnovi ako su te pozicije obuhvaćene istim skupom za netiranje koji ispunjava zahtjeve iz članaka 295., 296. i 297. Kada to nije slučaj, institucije uzimaju u obzir računovodstvenu vrijednost pozicija u izvedenicama na bruto osnovi te te pozicije u izvedenicama smatraju vlastitim skupom za netiranje za potrebe poglavlja 4. ove glave.
3. Za potrebe ove glave „tržišna vrijednost skupa za netiranje” znači zbroj tržišnih vrijednosti svih transakcija uključenih u skup za netiranje.
4. Svi ugovori o izvedenicama iz Priloga II. stavka 2. točaka (a) do (e) koji uključuju razmjenu ukupne glavnice na isti datum izračunavaju se na neto osnovi za različite valute uključujući za potrebe izvješćivanja u valuti na koju se primjenjuje odvojeno izvješćivanje u skladu s člankom 415. stavkom 2., čak i ako te transakcije nisu obuhvaćene istim skupom za netiranje koji ispunjava zahtjeve iz članaka 295., 296. i 297.
5. Gotovina koja je primljena kao kolateral radi smanjenja izloženosti pozicije u izvedenicama tretira se kao takva, a ne kao depoziti na koje se primjenjuje poglavlje 3. ove glave.
6. Nadležna tijela mogu, uz odobrenje relevantne središnje banke, odlučiti da neće uzeti u obzir učinak ugovora o izvedenicama na izračun omjera neto stabilnih izvora

financiranja, između ostalog i određivanjem faktora potrebnih stabilnih izvora financiranja te rezervacija i gubitaka, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) za te je ugovore preostali rok do dospijeca kraći od šest mjeseci;
- (b) druga ugovorna strana je Europska središnja banka ili središnja banka države članice;
- (c) ugovorima o izvedenicama provodi se monetarna politika Europske središnje banke ili središnje banke države članice.

Ako društvo kćer sa sjedištem u trećoj zemlji ostvaruje korist od izuzeća iz prvog podstavka u skladu s nacionalnim pravom te treće zemlje kojim se utvrđuje zahtjev za neto stabilne izvore financiranja, to se izuzeće uzima u obzir za potrebe konsolidacije kako je određeno u nacionalnom pravu te treće zemlje. U suprotnom društvo kći u trećoj zemlji ne ostvaruje korist od tog izuzeća.

Članak 428.e

Netiranje transakcija osiguranih kolateralom i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala

Odstupajući od članka 428.c stavka 1. imovina i obveze koje proizlaze iz transakcija osiguranih kolateralom i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala kako su definirane u članku 192. stavcima 2. i 3. s istom drugom ugovornom stranom izračunavaju se na neto osnovi ako se tom imovinom i obvezama poštuju uvjeti netiranja iz članka 429.b stavka 4.

Članak 428.f

Međuovisna imovina i obveze

1. Podložno prethodnom odobrenju nadležnih tijela, institucija može smatrati da su imovina i obveza međuovisni ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) institucija djeluje isključivo kao prolazna jedinica za usmjeravanje financijskih sredstava iz obveza u odgovarajuću međuovisnu imovinu;
 - (b) pojedina međuovisna imovina i obveze jasno se mogu utvrditi te imaju isti iznos glavnice;
 - (c) imovina i međuovisna obveza imaju uglavnom usklađene rokove dospijeca, pri čemu je najveća moguća razlika između roka dospijeca imovine i roka dospijeca obveze 20 dana;
 - (d) međuovisna obveza zatražena je u skladu s pravnom, regulatornom ili ugovornom obvezom i ne upotrebljava se za financiranje druge imovine;
 - (e) tokovi plaćanja glavnice koji proizlaze iz imovine upotrebljavaju se samo za svrhu otplate međuovisne obveze;
 - (f) druge ugovorne strane za svaki par međuovisne imovine i obveza nisu iste.

2. Smatra se da imovina i obveze koji su izravno povezani sa sljedećim proizvodima ili uslugama ispunjavaju uvjete iz stavka 1. te ih se smatra međuovisnima:
- (a) centralizirane regulirane uštede za koje su institucije pravno obvezne prenijeti regulirane depozite centraliziranom fondu koji uspostavlja i kontrolira središnja država države članice i koji osigurava kredite za promicanje ciljeva od javnog interesa, ako se depoziti prenose u centralizirani fond najmanje jednom mjesečno;
 - (b) promotivni krediti te kreditne i likvidnosne linije koje ispunjavaju kriterije iz članka 31. stavka 9. Delegirane uredbe (EU) 2015/61 za institucije koje djeluju kao obični posrednici koji ne podupiru nikakve financijske rizike;
 - (c) pokrivene obveznice iz članka 52. stavka 4. Direktive 2009/65/EZ;
 - (d) pokrivene obveznice koje ispunjavaju zahtjeve za priznavanje za tretman iz članka 129. stavka 4. ili 5., prema potrebi, kada se financiranje odnosnih kredita u potpunosti pokriva izdanim pokrivenim obveznicama ili kada se nediskrecijska produživa dospjeća za pokrivene obveznice s dospjećem od godinu dana ili dulje aktiviraju do roka dospjeća odnosnih kredita u slučaju da refinanciranje ne uspije na datum dospjeća pokrivene obveznice;
 - (e) klirinške usluge klijentu za izvedenice, ako institucija ne jamči svojim klijentima obavljanje aktivnosti središnje druge ugovorne strane te se, kao rezultat toga, ne izlaže financijskim rizicima.

Članak 428.g

Depoziti u institucionalnim sustavima zaštite i mrežama zadruga

Ako institucija pripada institucionalnom sustavu zaštite vrste iz članka 113. stavka 7., mreži koja je prihvatljiva za izuzeće iz članka 10. ili mreži zadruga u državi članici, depoziti po viđenju koje institucija drži u središnjoj instituciji i koje se smatra likvidnom imovinom institucije koja pohranjuje depozit u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) 2015/61 podliježu sljedećim zahtjevima:

- (a) primjereni faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja koji treba primijeniti za instituciju koja pohranjuje depozit u skladu s dijelom 2. poglavljem 4. ove glave, ovisno o tome tretira li se te depozite po viđenju kao imovinu prvog stupnja, 2.A ili 2.B stupnja u skladu s člankom 16. Delegirane uredbe (EU) 2015/61 te o relevantnom korektivnom faktoru koji se primjenjuje na te depozite po viđenju za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti;
- (b) simetričan faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja za središnju instituciju koja prima depozit.

Članak 428.h

Povlašteni tretman unutar grupe ili institucionalnog sustava zaštite

1. Odstupajući od članka 428.g i od poglavlja 3. i 4. ove glave, nadležna tijela mogu na pojedinačnoj osnovi dopustiti institucijama da primjenjuju veći faktor dostupnih

stabilnih izvora financiranja ili manji faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja na imovinu, obveze i obvezujuće kreditne ili likvidnosne linije, ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) druga ugovorna strana je jedna od sljedećih:
 - i. matično društvo ili društvo kći institucije;
 - ii. drugo društvo kći istog matičnog društva;
 - iii. povezana s institucijom odnosom u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 83/349/EEZ;
 - iv. član istog institucionalnog sustava zaštite iz članka 113. stavka 7. ove Uredbe kao i institucija;
 - v. središnja institucija ili član mreže ili grupe zadruga iz članka 10. ove Uredbe;
- (b) postoje razlozi na temelju kojih se očekuje da obveza ili primljena obvezujuća kreditna ili likvidnosna linija čine stabilniji izvor financiranja ili da imovina ili dodijeljena kreditna ili likvidnosna linija zahtijevaju manje stabilan izvor financiranja tijekom jednogodišnjeg razdoblja omjera neto stabilnih izvora financiranja nego ta ista obveza, imovina ili obvezujuća kreditna ili likvidnosna linija od drugih drugih ugovornih strana;
- (c) druga ugovorna strana primjenjuje veći faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja koji je simetričan većem faktoru dostupnih stabilnih izvora financiranja ili manji faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja koji je simetričan manjem faktoru potrebnih stabilnih izvora financiranja;
- (d) institucija i druga ugovorna strana imaju poslovni nastan u istoj državi članici.

2. Ako institucija i druga ugovorna strana imaju poslovni nastan u različitim državama članicama, nadležna tijela mogu izuzeti od primjene uvjet iz stavka 1. točke (d) ako su, uz kriterije iz stavka 1., ispunjeni sljedeći kriteriji:

- (a) postoje pravno obvezujući sporazumi i obveze između subjekata grupe u pogledu obveze, imovine ili obvezujuće kreditne ili likvidnosne linije;
- (b) pružatelj izvora financiranja ima nizak profil rizičnosti financiranja;
- (c) profil rizičnosti financiranja primatelja izvora financiranja adekvatno je uzet u obzir u upravljanju likvidnosnim rizikom pružatelja izvora financiranja.

Nadležna tijela međusobno se savjetuju u skladu s člankom 20. stavkom 1. točkom (b) kako bi utvrdila jesu li ispunjeni dodatni kriteriji iz ovog stavka.

POGLAVLJE 3.

Dostupni stabilni izvori financiranja

ODJELJAK 1.

OPĆE ODREDBE

Članak 428.i

Izračun iznosa dostupnih stabilnih izvora financiranja

Osim ako je u ovom poglavlju određeno drugačije, iznos dostupnih stabilnih izvora financiranja izračunava se množenjem računovodstvene vrijednosti raznih kategorija ili vrsta obveza i regulatornog kapitala odgovarajućim faktorima dostupnih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju u skladu s odjeljkom 2. Ukupan iznos dostupnih stabilnih izvora financiranja jednak je zbroju ponderiranih iznosa obveza i regulatornog kapitala.

Članak 428.j

Rok do dospijea obveze ili regulatornog kapitala

1. Osim ako je u ovom poglavlju određeno drugačije, institucije uzimaju u obzir preostali rok do ugovornog dospijea svojih obveza i regulatornog kapitala kako bi utvrdile odgovarajuće faktore dostupnih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju u skladu s odjeljkom 2. ovog poglavlja.
2. Institucije za određivanje preostalog roka do dospijea obveze ili regulatornog kapitala uzimaju u obzir postojeće opcije. One to čine uz pretpostavku da će ulagatelji što je prije moguće otkupiti opciju kupnje. Za opcije koje se izvršavaju na osnovi diskrecijskog prava institucije, institucija i nadležna tijela uzimaju u obzir čimbenike zaštite ugleda kojima se može ograničavati sposobnost institucije da ne izvrši opciju, pogotovo uzimajući u obzir tržišna očekivanja da institucije otkupljuju određene obveze prije njihova roka dospijea.
3. Radi utvrđivanja faktora dostupnih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju u skladu s odjeljkom 2. ovog poglavlja institucije tretiraju svaki dio obveza koji ima preostali rok do dospijea od jedne godine ili duže i koji dospijeva u roku kraćem od šest mjeseci ili od šest mjeseci do godine dana kao da ima preostali rok do dospijea kraći od šest mjeseci ili od šest mjeseci do godine dana.

ODJELJAK 2.

FAKTORI DOSTUPNIH STABILNIH IZVORA FINANCIRANJA

Članak 428.k

Faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 0 %

1. Osim ako je u člancima 428.l do 428.o drugačije određeno, na sve obveze bez utvrđenog roka dospijea, uključujući kratke pozicije i pozicije s otvorenim dospijećem, primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 0 %, uz

sljedeće izuzetke:

- (a) odgođene porezne obveze koje se obrađuju u skladu s prvim mogućim datumom na koji se takve obveze mogu realizirati;
- (b) manjinske udjele, koji se obrađuju u skladu s dospijecom instrumenta.

Na odgođene porezne obveze i manjinske udjele primjenjuje se jedan od sljedećih faktora:

- i. 0 % ako je stvarni preostali rok do dospijeca odgođene porezne obveze ili manjinskog udjela kraći od šest mjeseci;
- ii. 50 % ako je stvarni preostali rok do dospijeca odgođene porezne obveze ili manjinskog udjela najmanje šest mjeseci i kraće od godine dana;
- iii. 100 % ako je stvarni preostali rok do dospijeca odgođene porezne obveze ili manjinskog udjela godina dana ili duže.

2. Na sljedeće obveze primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 0 %:

- (a) obveze po datumu trgovanja koje proizlaze iz kupnje financijskih instrumenata, stranih valuta i robe za koje se očekuje da će biti podmirene u okviru standardnog ciklusa namire ili u razdoblju koje je uobičajeno za relevantnu razmjenu ili vrstu transakcija ili koje nisu namirene ali se još uvijek očekuje da će biti namirene;
- (b) obveze koje su kategorizirane kao međuovisne s imovinom u skladu s člankom 428.f;
- (c) obveze s preostalim rokom do dospijeca kraćim od šest mjeseci koje pružaju:
 - i. Europska središnja banka ili središnja banka države članice;
 - ii. središnja banka treće zemlje;
 - iii. financijski klijenti;
- (d) bilo koje druge obveze i stavke kapitala ili instrumenti koji nisu navedeni u člancima 428.l do 428.o.

3. Institucije primjenjuju faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 0 % na apsolutnu vrijednost razlike, ako je negativna, između zbroja tržišnih vrijednosti svih skupova za netiranje s pozitivnom tržišnom vrijednošću i zbroja tržišnih vrijednosti svih skupova za netiranje s negativnom tržišnom vrijednošću izračunanom u skladu s člankom 428.d ove Uredbe.

Na izračun iz prvog podstavka primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) varijacijske marže koje su institucije primile od svojih drugih ugovornih strana odbijaju se od tržišne vrijednosti skupa za netiranje s pozitivnom tržišnom

vrijednošću ako se kolateral primljen kao varijacijska marža smatra imovinom prvog stupnja u skladu s glavom II. Delegirane uredbe (EU) 2015/61, isključujući pokrivene obveznice iznimno visoke kvalitete iz članka 10. stavka 1. točke (f) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, i na koje institucije zakonski imaju pravo te su operativno u stanju ponovno upotrijebiti;

- (b) sve varijacijske marže koje su institucije dale svojim drugim ugovornim stranama odbijaju se od tržišne vrijednosti skupa za netiranje s negativnom tržišnom vrijednošću.

Članak 428.l

Faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 50 %

Odstupajući od članka 428.k, na sljedeće obveze primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 50 %:

- (a) primljeni depoziti koji ispunjavaju kriterije za operativne depozite iz članka 27. Delegirane uredbe (EU) 2015/61;
- (b) obveze s preostalim rokom do dospijeca kraćim od godine dana koje pružaju:
 - i. središnja država države članice ili treće zemlje;
 - ii. područna (regionalna) ili lokalna samouprava države članice ili treće zemlje;
 - iii. subjekt javnog sektora države članice ili treće zemlje;
 - iv. multilateralne razvojne banke iz članka 117. stavka 2. i međunarodne organizacije iz članka 118.;
 - v. kreditne institucije iz članka 10. stavka 1. točke (e) Delegirane uredbe (EU) 2015/61;
 - vi. nefinancijski korporativni klijenti;
 - vii. kreditne unije koje su od nadležnog tijela dobila odobrenje za rad, društva za privatno ulaganje i klijenti koji su brokeri za depozite u mjeri u kojoj se na te obveze ne primjenjuje točka (a);
- (c) obveze s preostalim rokom do ugovornog dospijeca najmanje šest mjeseci i kraće od godine dana koje pružaju:
 - i. Europska središnja banka ili središnja banka države članice;
 - ii. središnja banka treće zemlje;
 - iii. financijski klijenti;
- (d) bilo koje druge obveze s preostalim rokom do dospijeca najmanje šest mjeseci i

kraće od godine dana koje nisu navedene u člancima 428.m do 428.o.

Članak 428.m

Faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 90 %

Odstupajući od članka 428.k, na depozite po viđenju stanovništva i oročene depozite stanovništva čiji je preostali rok do dospelja kraći od godine dana koji ispunjavaju kriterije iz članka 25. Delegirane uredbe (EU) 2015/61 primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 90 %.

Članak 428.n

Faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 95 %

Odstupajući od članka 428.k, na depozite po viđenju stanovništva i oročene depozite stanovništva čiji je preostali rok do dospelja kraći od godine dana koji ispunjavaju kriterije iz članka 24. Delegirane uredbe (EU) 2015/61 primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 95 %.

Članak 428.o

Faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 100 %

Odstupajući od članka 428.k, na sljedeće obveze te stavke kapitala i instrumente primjenjuje se faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 100 %:

- (a) stavke redovnog osnovnog kapitala institucije prije prilagodbi koje su potrebne u skladu s člancima 32. do 35., odbitke u skladu s člankom 36. te primjenu izuzeća i alternativa navedenih u člancima 48., 49. i 79.;
- (b) stavke dodatnog osnovnog kapitala institucije prije odbitka stavki iz članka 56. te prije primjene članka 79.;
- (c) stavke dopunskog kapitala institucije prije odbitaka iz članka 66. i prije primjene članka 79. čiji je preostali rok do dospelja godina dana ili duže, isključujući sve instrumente s izričitim ili ugrađenim opcijama koje bi, ako ih se izvrši, smanjile očekivani rok dospelja na kraće od godinu dana;
- (d) bilo koji drugi instrumenti kapitala čiji je rok do dospelja godina dana ili duže, isključujući sve instrumente s izričitim ili ugrađenim opcijama koje bi, ako ih se izvrši, smanjile očekivani rok dospelja na kraće od godinu dana;
- (e) bilo koji drugi osigurani i neosigurani krediti i obveze s preostalim rokom do dospelja od godinu dana ili duže, uključujući oročene depozite, ako u člancima 428.k do 428.n nije drukčije određeno.

POGLAVLJE 4.

Potrebni stabilni izvori financiranja

ODJELJAK 1.

OPĆE ODREDBE

Članak 428.p

Izračun iznosa potrebnih stabilnih izvora financiranja

1. Osim ako je u ovom poglavlju određeno drugačije, iznos potrebnih stabilnih izvora financiranja izračunava se množenjem računovodstvene vrijednosti raznih kategorija ili vrsta imovine i izvanbilančnih stavki odgovarajućim faktorima potrebnih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju u skladu s odjeljkom 2. Ukupan iznos potrebnih stabilnih izvora financiranja jednak je zbroju ponderiranih iznosa imovine i izvanbilančnih stavki.
2. Imovina za koju su se institucije zadužile, uključujući transakcije osigurane kolateralom i transakcije ovisne o kretanju na tržištu kapitala kako su definirane u članku 192. stavcima 2. i 3., i koja je navedena u njihovoj bilanci i nad kojom nemaju stvarno vlasništvo isključuje se iz izračuna iznosa potrebnih stabilnih izvora financiranja.
3. Imovina koju institucije kreditiraju, uključujući transakcije osigurane kolateralom i transakcije ovisne o kretanju, i koja je navedena u njihovoj bilanci i nad kojom one zadržavaju stvarno vlasništvo smatra se za potrebe ovog poglavlja opterećenom imovinom te se na nju primjenjuju odgovarajući faktori potrebnih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju u skladu s odjeljkom 2. ovog poglavlja. U suprotnom se ta imovina isključuje iz izračuna iznosa potrebnih stabilnih izvora financiranja.
4. Sljedeća se imovina smatra neopterećenom:
 - (a) imovinu koja je dio skupa i koja je dostupna za neposrednu uporabu kao kolateral da bi se dobilo dodatne izvore financiranja u okviru obvezujuće ili, ako skupom upravlja središnja banka, neobvezujuće kreditne linije čije financiranje još nije izvršeno, a koja stoji na raspolaganju instituciji. Ta imovina uključuje imovinu koju je kreditna institucija deponirala kod središnje institucije u mreži zadruga ili institucionalnom sustavu zaštite. Institucije pretpostavljaju da je imovina u skupu opterećena rastućim redoslijedom likvidnosti na temelju klasifikacije likvidnosti iz poglavlja 2. Delegirane uredbe (EU) 2015/61, počevši s imovinom koja nije prihvatljiva za zaštitni sloj likvidnosti;
 - (b) imovina koju je institucija primila kao kolateral za potrebe smanjenja kreditnog rizika u transakcijama osiguranim kolateralom, transakcijama osiguranog financiranja ili transakcijama razmjene kolaterala, kojom institucija može raspolagati;
 - (c) imovina priložena kao neobvezna prekomjerna kolateralizacija za izdavanje pokrivenih obveznica.
5. Institucije isključuju imovinu koja je povezana s kolateralom priznatim kao

varijacijske marže koje su dane u skladu s člankom 428.k stavkom 3. točkom (b) i člankom 428.ag stavkom 3. točkom (b) ili kao dane incijalne marže ili kao doprinosi jamstvenom fondu središnje druge ugovorne strane u skladu s člankom 428.af točkama (a) i (b) iz drugih dijelova izračuna iznosa potrebnih stabilnih izvora financiranja u skladu s ovim poglavljem kako bi se izbjeglo dvostruko obračunavanje.

6. Institucije u izračun iznosa potrebnih stabilnih izvora financiranja uključuju financijske instrumente, strane valute i robu za koje je izvršen nalog za kupnju. Iz izračuna iznosa potrebnih stabilnih izvora financiranja isključuju se financijski instrumenti, strane valute i roba za koju je izvršen nalog za prodaju, ako se te transakcije u bilanci institucija ne iskazuju kao transakcije izvedenicama ili transakcije osiguranog financiranja i ako će se nakon namire iskazati u bilanci institucija.
7. Nadležna tijela mogu odrediti koji će se faktori stabilnih izvora financiranja primjenjivati na izvanbilančne izloženosti koje se ne navode u ovom poglavlju, kako bi se osiguralo da institucije imaju odgovarajući iznos dostupnih stabilnih izvora financiranja za dio tih izloženosti za koje se očekuje da će biti potrebni izvori financiranja tijekom jednogodišnjeg razdoblja omjera neto stabilnih izvora financiranja. Kako bi odredila te faktore, nadležna tijela uzimaju u obzir značajnu štetu za ugled institucije do koje bi moglo doći ako se ne osiguraju ti izvori financiranja.

Nadležna tijela najmanje jednom godišnje izvješćuju EBA-u o vrstama izvanbilančnih izloženosti za koje su odredile faktore potrebnih stabilnih izvora financiranja. U to izvješće uključuju objašnjenje metodologije upotrijebljene za određivanje tih faktora.

Članak 428.q Preostali rok do dospijeca imovine

1. Osim ako je u ovom poglavlju određeno drugačije, institucije uzimaju u obzir preostali rok do ugovornog dospijeca svoje imovine i izvanbilančne transakcije pri utvrđivanju odgovarajućih faktora potrebnih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju na njihovu imovinu i izvanbilančne stavke u skladu s odjeljkom 2. ovog poglavlja.
2. Za imovinu koja je opterećena, rok dospijeca koji se upotrebljava za utvrđivanje odgovarajućih faktora potrebnih stabilnih izvora financiranja koji treba primijeniti u skladu s odjeljkom 2. ovog poglavlja jest preostali rok do dospijeca imovine ili rok dospijeca transakcije koja je izvor opterećenja, ovisno o tome koji je duži. Na imovinu za koju je preostali rok opterećenosti kraći od šest mjeseci primjenjuje se

- faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja koji u skladu s odjeljkom 2. ovog poglavlja treba primijeniti na istu imovinu koja je neopterećena.
3. Kada institucija ponovno upotrebljava ili ponovno zalaže imovinu za koju se zadužila, uključujući transakcije osigurane kolateralom i transakcije ovisne o kretanju na tržištu kapitala kako su definirane u članku 192. stavcima 2. i 3., i koja je iskazana u njihovoj bilanci, preostali rok do dospijeca transakcije na temelju koje je ta imovina posuđena i koja se upotrebljava za utvrđivanje faktora potrebnih stabilnih izvora financiranja koji treba primijeniti u skladu s odjeljkom 2. ovog poglavlja jest preostali rok do dospijeca transakcije na temelju koje se ta imovina ponovno upotrebljava ili ponovno zalaže.
 4. Institucije s imovinom koja je odvojena u skladu s člankom 11. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 648/2012 postupaju u skladu sa svojom odnosnom izloženošću. Međutim, institucije će na tu imovinu primijeniti veći faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja ovisno o roku opterećenja koji utvrđuju nadležna tijela, koja razmatraju može li institucija slobodno raspolagati takvom imovinom ili je razmjenjivati, i roku obveza klijenata institucija zbog kojih je došlo do zahtjeva za odvajanjem.
 5. Pri izračunu preostalog roka do dospijeca imovine, institucije uzimaju u obzir opcije na temelju pretpostavke da će izdavatelj izvršiti svaku opciju kojom može produžiti rok dospijeca. Za opcije koje se izvršavaju na osnovi diskrecijskog prava institucije, institucija i nadležna tijela uzimaju u obzir čimbenike zaštite ugleda kojima se može ograničavati sposobnost institucije da ne izvrši opciju, pogotovo uzimajući u obzir tržišna očekivanja i očekivanja klijenata da institucija produžuju rok dospijeca određene imovine u trenutku njezina dospijeca.
 6. U slučaju amortizacije kredita s preostalim rokom do ugovornog dospijeca od godine dana ili duže za dio čiji je rok dospijeca kraći od šest mjeseci i od šest mjeseci do godine dana smatra se da je preostali rok do dospijeca kraći od šest mjeseci odnosno od šest mjeseci do godine dana da bi se utvrdilo primjerene faktore potrebnih stabilnih izvora financiranja koje treba primijeniti u skladu s odjeljkom 2. ovog poglavlja.

ODJELJAK 2.

FAKTORI POTREBNIH STABILNIH IZVORA FINANCIRANJA

Članak 428.r

Faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 0 %

1. Na sljedeću imovinu primjenjuje se faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 0 %:

- (a) neopterećenu imovinu koja je prihvatljiva kao likvidna imovina visoke kvalitete prvog stupnja u skladu s člankom 10. Delegirane uredbe (EU) 2015/61, isključujući pokrivene obveznice iznimno visoke kvalitete iz članka 10. stavka 1. točke (f) te Delegirane uredbe, bez obzira na njihovu usklađenost s operativnim zahtjevima iz članka 8. te Delegirane uredbe;
- (b) neopterećene dionice ili udjele u CIU-u koji su prihvatljivi za primjenu korektivnog faktora od 0 % za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u skladu s člankom 15. stavkom 2. točkom (a) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, bez obzira na njihovu usklađenost s operativnim zahtjevima iz članka 8. i zahtjevima o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti iz članka 17. te Delegirane uredbe;
- (c) sve rezerve središnje banke koje drže Europska središnja banka ili središnja banka države članice ili treće zemlje, uključujući obvezne rezerve i višak rezervi;
- (d) sva potraživanja prema Europskoj središnjoj banci, središnjoj banci države članice ili treće zemlje s preostalim rokom do dospijeća kraćim od šest mjeseci;
- (e) potraživanja po datumu trgovanja koja proizlaze iz prodaje financijskih instrumenata, stranih valuta i robe za koje se očekuje da će biti podmirena u okviru standardnog ciklusa namire ili u razdoblju koje je uobičajeno za relevantnu razmjenu ili vrstu transakcije ili koja nisu namirena ali se još uvijek očekuje da će biti namirena;
- (f) imovinu koja je kategorizirana kao međuovisna s obvezama u skladu s člankom 428.f;

2. Odstupajući od stavka 1. točke (c) ovog članka, nadležna tijela mogu odlučiti, uz suglasnost relevantne središnje banke, na obvezne rezerve primijeniti veći faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja, posebice uzimajući u obzir u kojoj mjeri postoji zahtjev za rezervama tijekom jednogodišnjeg razdoblja te stoga i potrebu za povezanim stabilnim izvorima financiranja.

Za društva kćeri sa sjedištem u trećoj zemlji u kojoj se na obvezne rezerve središnje banke primjenjuje veći faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja u skladu s nacionalnim pravom te treće zemlje kojim je propisan zahtjev za neto stabilne izvore financiranja, taj se veći faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja uzima u obzir za potrebe konsolidacije.

Članak 428.s

Faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 5 %

Na sljedeću imovinu i izvanbilančne stavke primjenjuje se faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 5 %:

- (a) neopterećene dionice ili udjele u CIU-u koji su prihvatljivi za primjenu korektivnog faktora od 5 % za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u skladu s člankom 15. stavkom 2. točkom (b) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, bez obzira na njihovu usklađenost s operativnim zahtjevima iz članka 8. i zahtjevima o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti iz članka 17. te Delegirane uredbe;

- (b) imovinu s preostalim rokom do dospijeca kraćim od šest mjeseci koja proizlazi iz transakcija osiguranih kolateralom i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala s financijskim klijentima kako su definirane u članku 192. stavcima 2. i 3., kada se ta imovina kolateralizira imovinom koja se smatra imovinom prvog stupnja u skladu s glavom II. Delegirane uredbe (EU) 2015/61, isključujući pokrivene obveznice iznimno visoke kvalitete iz članka 10. stavka 1. točke (f) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, i na koje institucije zakonski imaju pravo te su operativno u stanju ponovno upotrijebiti tijekom trajanja transakcije, bez obzira na to je li kolateral već bio ponovno upotrijebljen. Institucije uzimaju tu imovinu u obzir na neto osnovi u slučaju primjene članka 428.e stavka 1. ove Uredbe;
- (c) neiskorišteni dio neopozivih i uvjetno opozivih obvezujućih kreditnih i likvidnosnih linija iz članka 31. stavka 1. Delegirane uredbe (EU) 2015/61;
- (d) izvanbilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine iz članka 111. stavka 1. ove Uredbe s preostalim rokom do dospijeca kraćim od šest mjeseci.

Članak 428.t

Faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 7 %

Na neopterećenu imovinu prihvatljivu kao pokrivene obveznice iznimno visoke kvalitete prvog stupnja iz članka 10. stavka 1. točke (f) Delegirane uredbe (EU) 2015/61 primjenjuje se faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 7 %, bez obzira na njihovu usklađenost s operativnim zahtjevima iz članka 8. i zahtjevima o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti iz članka 17. te Delegirane uredbe.

Članak 428.u

Faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 10 %

1. Na sljedeću imovinu i izvanbilančne stavke primjenjuje se faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 10 %:
 - (a) imovinu s preostalim rokom do dospijeca kraćim od šest mjeseci koja proizlazi iz transakcija osiguranih kolateralom i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala s financijskim klijentima kako su definirane u članku 192. stavcima 2. i 3., osim onih iz članka 428.s točke (b). Ta imovina uzima se u obzir na neto osnovi u slučaju primjene članka 428.e stavka 1.;
 - (b) imovinu s preostalim rokom do dospijeca kraćim od šest mjeseci koja proizlazi iz transakcija s financijskim klijentima, osim onih iz članka 428.s točke (b) i točke (a) ovog članka;
 - (c) bilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine s preostalim rokom do dospijeca kraćim od šest mjeseci;
 - (d) izvanbilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine iz članka 111. stavka 1. s preostalim rokom do dospijeca od najmanje šest mjeseci i kraće od godine dana.
2. Za sve skupove za netiranje ugovora o izvedenicama na koje se ne primjenjuju

ugovori o marži u skladu s kojima institucije svojim drugim ugovornim stranama daju varijacijske marže institucije primjenjuju faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 10 % na apsolutnu tržišnu vrijednost tih skupova za netiranje ugovora o izvedenicama, uključujući sav dani kolateral, kada ti skupovi za netiranje imaju negativnu tržišnu vrijednost.

Članak 428.v

Faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 12 %

Na neopterećene dionice ili udjele u CIU-u koji su prihvatljivi za primjenu korektivnog faktora od 12 % za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u skladu s člankom 15. stavkom 2. točkom (c) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, bez obzira na njihovu usklađenost s operativnim zahtjevima iz članka 8. i zahtjevima o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti iz članka 17. te Delegirane uredbe, primjenjuje se faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 12 %.

Članak 428.w

Faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 15 %

Na sljedeću imovinu i izvanbilančne stavke primjenjuje se faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 15 %:

- (a) neopterećenu imovinu prihvatljivu kao imovina 2.A stupnja iz članka 11. Delegirane uredbe (EU) 2015/61, bez obzira na njezinu usklađenost s operativnim zahtjevima iz članka 8. i zahtjevima o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti iz članka 17. te Delegirane uredbe;
- (b) izvanbilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine iz članka 111. stavka 1. s preostalim rokom do dospelja od godinu dana ili duže.

Članak 428.x

Faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 20 %

1. Na neopterećene dionice ili udjele u CIU-u koji su prihvatljivi za primjenu korektivnog faktora od 20 % za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u skladu s člankom 15. stavkom 2. točkom (d) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, bez obzira na njihovu usklađenost s operativnim zahtjevima iz članka 8. i zahtjevima o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti iz članka 17. te Delegirane uredbe, primjenjuje se faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 20 %.
2. Za sve skupove za netiranje ugovora o izvedenicama na koje se primjenjuju ugovori o marži u skladu s kojima institucije svojim drugim ugovornim stranama daju varijacijske marže, institucije primjenjuju faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 20 % na apsolutnu tržišnu vrijednost tih skupova za netiranje ugovora o izvedenicama, uključujući sav dani kolateral, kada ti skupovi za netiranje imaju

negativnu tržišnu vrijednost.

3. Institucija može zamijeniti zahtjev za stabilni izvor financiranja iz stavka 2. za sve skupove za netiranje ugovora o izvedenicama na koje se primjenjuju ugovori o marži u skladu s kojima institucija svojoj drugoj ugovornoj strani daje varijacijske marže s iznosom potrebnih stabilnih izvora financiranja izračunanim kao apsolutni iznos razlike između:
- (a) za sve skupove za netiranje s negativnom tržišnom vrijednošću, uključujući dani kolateral, na koje se primjenjuje ugovor o marži u skladu s kojim institucije daju varijacijske marže svojoj drugoj ugovornoj strani, zbroj Addon^(a) za sve kategorije rizika izračunano u skladu s člankom 278. stavkom 1.;
 - (b) za sve skupove za netiranje s pozitivnom tržišnom vrijednošću, uključujući primljeni kolateral, na koje se primjenjuje ugovor o marži u skladu s kojim institucija prima varijacijske marže od svoje druge ugovorne strane, zbroj Addon^(a) za sve kategorije rizika izračunano u skladu s člankom 278. stavkom 1.;

Za potrebe izračuna i kako bi se utvrdila rizična pozicija ugovora o izvedenicama uključenih u skupove za netiranje iz prvog podstavka, institucije faktor prilagodbe za efektivno dospijeće koji se izračunava u skladu s člankom 279.c stavkom 1. točkom (b) zamjenjuju s faktorom prilagodbe za efektivno dospijeće izračunanim u skladu s člankom 279.c stavkom 1. točkom (a) ili sa vrijednošću 1.

4. Institucije koje za utvrđivanje vrijednosti izloženosti svojih ugovora o izvedenicama upotrebljavaju metode iz dijela trećeg, glave II., poglavlja 6., odjeljaka 4. ili 5. ne primjenjuju zahtjev za stabilne izvore financiranja iz stavka 2. ovog članka na skupove za netiranje ugovora o izvedenicama na koje se primjenjuju ugovori o marži u skladu s kojima institucije svojim drugim ugovornim stranama daju varijacijske marže, kada ti skupovi za netiranje imaju negativnu tržišnu vrijednost.

Članak 428.y

Faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 25 %

Na neopterećene sekuritizacije 2.B stupnja iz članka 13. stavka 14. točke (a) Delegirane uredbe (EU) 2015/61 primjenjuje se faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 25 %, bez obzira na njihovu usklađenost s operativnim zahtjevima iz članka 8. i zahtjevima o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti iz članka 17. te Delegirane uredbe.

Članak 428.z

Faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 30 %

Na sljedeću imovinu primjenjuje se faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 30 %:

- (a) neopterećene pokrivene obveznice visoke kvalitete iz članka 12. stavka 1. točke (e) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, bez obzira na njihovu usklađenost s operativnim zahtjevima iz članka 8. i zahtjevima o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti iz članka 17.

te Delegirane uredbe;

- (b) neopterećene dionice ili udjele u CIU-u koji su prihvatljivi za primjenu korektivnog faktora od 30 % za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u skladu s člankom 15. stavkom 2. točkom (e) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, bez obzira na njihovu usklađenost s operativnim zahtjevima iz članka 8. i zahtjevima o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti iz članka 17. te Delegirane uredbe.

Članak 428.aa

Faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 35 %

Na sljedeću imovinu primjenjuje se faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 35 %:

- (a) neopterećene sekuritizacije 2.B stupnja iz članka 13. stavka 14. točke (b) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, bez obzira na njihovu usklađenost s operativnim zahtjevima iz članka 8. i zahtjevima o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti iz članka 17. te Delegirane uredbe;
- (b) neopterećene dionice ili udjele u CIU-u koji su prihvatljivi za primjenu korektivnog faktora od 35 % za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u skladu s člankom 15. stavkom 2. točkom (f) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, bez obzira na njihovu usklađenost s operativnim zahtjevima iz članka 8. i zahtjevima o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti iz članka 17. te Delegirane uredbe.

Članak 428.ab

Faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 40 %

Na neopterećene dionice ili udjele u CIU-u koji su prihvatljivi za primjenu korektivnog faktora od 40 % za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u skladu s člankom 15. stavkom 2. točkom (g) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, bez obzira na njihovu usklađenost s operativnim zahtjevima iz članka 8. i zahtjevima o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti iz članka 17. te Delegirane uredbe, primjenjuje se faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 40 %.

Članak 428.ac

Faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 50 %

Na sljedeću imovinu primjenjuje se faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 50 %:

- (a) neopterećenu imovinu prihvatljivu kao imovina 2.B stupnja iz članka 12. Delegirane uredbe (EU) 2015/61, isključujući sekuritizacije 2.B stupnja i pokrivene obveznice visoke kvalitete iz članka 12. stavka 1. točaka (a) i (e) te Delegirane uredbe, bez obzira na njezinu usklađenost s operativnim zahtjevima iz članka 8. i zahtjevima o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti iz članka 17. te Delegirane uredbe;
- (b) depozite koje drži ta institucija ili druga financijska institucija koji ispunjavaju kriterije za operativne depozite iz članka 27. Delegirane uredbe (EU) 2015/61;

- (c) imovinu s preostalim rokom do dospijea kraćim od godine dana koja proizlazi iz transakcija sa:
- središnjom državom države članice ili treće zemlje;
 - područnom (regionalnom) ili lokalnom samoupravom države članice ili treće zemlje;
 - subjektima javnog sektora države članice ili treće zemlje;
 - multilateralnim razvojnim bankama iz članka 117. stavka 2. i međunarodnim organizacijama iz članka 118.;
 - kreditnim institucijama iz članka 10. stavka 1. točke (e) Delegirane uredbe (EU) 2015/61;
 - nefinancijskim korporativnim klijentima, fizičkim osobama te malim i srednjim poduzetnicima;
 - kreditnim unijama koje su od nadležnog tijela dobile odobrenje za rad, društvima za privatno ulaganje i klijentima koji su brokeri za depozite u mjeri u kojoj se na tu imovinu ne primjenjuje točka (b) ovog stavka;
- (d) imovinu s preostalim rokom do dospijea najmanje šest mjeseci i kraće od godine dana koja proizlazi iz transakcija s:
- Europskom središnjom bankom ili središnjom bankom države članice;
 - središnjom bankom treće zemlje;
 - financijskim klijentima;
- (e) bilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine s preostalim rokom do dospijea najmanje šest mjeseci i kraće od godine dana;
- (f) imovinu opterećenu tijekom roka do dospijea od najmanje šest mjeseci i kraće od godine dana, osim ako bi toj imovini bio dodijeljen veći faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja u skladu s člancima 428.ad i 428.ag ove Uredbe da je neopterećena, u kojem se slučaju na nju primjenjuje veći faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja koji treba primijeniti na neopterećenu imovinu;
- (g) bilo koju drugu imovinu s preostalim rokom do dospijea kraćim od godine dana, ako u člancima 428.r do 428.ab ove Uredbe nije drukčije određeno.

Članak 428.ad

Faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 55 %

Na neopterećene dionice ili udjele u CIU-u koji su prihvatljivi za primjenu korektivnog faktora od 55 % za izračun koeficijenta likvidnosne pokrivenosti u skladu s člankom 15. stavkom 2. točkom (h) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, bez obzira na njihovu usklađenost s

operativnim zahtjevima iz članka 8. i zahtjevima o sastavu zaštitnog sloja likvidnosti iz članka 17. te Delegirane uredbe, primjenjuje se faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 55 %.

Članak 428.ae

Faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 65 %

Na sljedeću imovinu primjenjuje se faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 65 %:

- (a) neopterećene kredite osigurane hipotekama na stambenu nekretninu ili neopterećene stambene kredite za koje u cijelosti jamči priznati pružatelj zaštite iz članka 129. stavka 1. točke (e) s preostalim rokom do dospijeca od godinu dana ili duže, ako se tim kreditima dodijeli ponder rizika od 35 % ili manji u skladu s dijelom trećim, glavom II., poglavljem 2.;
- (b) neopterećene kredite s preostalim rokom do dospijeca od godinu dana ili duže, osim kredita financijskim klijentima i kredita navedenih u člancima 428.r do 428.ac, ako se tim kreditima dodijeli ponder rizika od 35 % ili manji u skladu s dijelom trećim, glavom II., poglavljem 2.

Članak 428.af

Faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 85 %

Na sljedeću imovinu primjenjuje se faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 85 %:

- (a) bilo koju imovinu, uključujući gotovinu, danu kao inicijalna marža za ugovore o izvedenicama, osim ako bi toj imovini bio dodijeljen veći faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja u skladu s člankom 428.ag da je neopterećena, u kojem se slučaju na nju primjenjuje veći faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja koji treba primijeniti na neopterećenu imovinu;
- (b) bilo koju imovinu, uključujući gotovinu, danu kao uplata u jamstveni fond središnje druge ugovorne strane, osim ako bi toj imovini bio dodijeljen veći faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja u skladu s člankom 428.ag da je neopterećena, u kojem se slučaju na nju primjenjuje veći faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja koji bi se primjenjivao na neopterećenu imovinu;
- (c) neopterećene kredite s preostalim rokom do dospijeca od godinu dana ili duže, osim kredita financijskim klijentima i kredita navedenih u člancima 428.r do 428.ae, koji nisu dospjeli više od 90 dana i kojima se dodjeljuje ponder rizika veći od 35 % u skladu s dijelom trećim, glavom II., poglavljem 2.;
- (d) bilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine s preostalim rokom do dospijeca od godinu dana ili duže;
- (e) neopterećene vrijednosne papire s preostalim rokom do dospijeca od godinu dana ili duže koji nisu u statusu neispunjavanja obveza u skladu s člankom 178. i koji nisu prihvatljivi kao likvidna imovina u skladu s člancima 10. do 13. Delegirane uredbe

(EU) 2015/61;

- (f) neopterećena vlasnička ulaganja u društva koja kotiraju na burzi koja nisu prihvatljiva kao imovina 2.B stupnja u skladu s člankom 12. Delegirane uredbe (EU) 2015/61;
- (g) fizičku robu koja se razmjenjuje, uključujući zlato, ali ne uključujući robne izvedenice.

Članak 428.ag

Faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 100 %

1. Na sljedeću imovinu primjenjuje se faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 100 %:
 - (a) bilo koju imovinu opterećenu tijekom preostalog roka do dospijeca od godine dana ili duže;
 - (b) bilo koju imovinu osim imovine navedene u člancima 428.r do 428.af, uključujući kredite financijskim klijentima s preostalim rokom do ugovornog dospijeca od godine dana ili duže, loše kredite, stavke odbijene od regulatornog kapitala, dugotrajna imovina, vlasnička ulaganja u društva koja ne kotiraju na burzi, zadržane udjele, imovinu iz osiguranja, vrijednosne papire u statusu neispunjavanja obveza.
2. Odstupajući od stavka 1. točke (a), imovini koja je opterećena tijekom godine dana ili duže za nestandardne, privremene aktivnosti koje provodi Europska središnja banka ili središnja banka države članice kako bi ostvarila svoj mandat u razdoblju financijskog stresa na razini tržišta ili iznimnih makroekonomskih izazova može biti dodijeljen smanjeni faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja.

Nadležna tijela utvrđuju, uz odobrenje relevantne središnje banke, odgovarajući faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuje na tu opterećenu imovinu koji ne smije biti niži od faktora potrebnih stabilnih izvora financiranja koji bi se na tu imovinu u skladu s ovim odjeljkom primjenjivao da je ona neopterećena.
3. Institucije primjenjuju faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 100 % na razliku, ako je pozitivna, između zbroja tržišnih vrijednosti svih skupova za netiranje s pozitivnom tržišnom vrijednošću i zbroja tržišnih vrijednosti svih skupova za netiranje s negativnom tržišnom vrijednošću izračunanom u skladu s člankom 428.d.

Na izračun iz prvog podstavka primjenjuju se sljedeća pravila:

 - (a) varijacijske marže koje su institucije primile od svojih drugih ugovornih strana odbijaju se od tržišne vrijednosti skupa za netiranje s pozitivnom tržišnom vrijednošću ako se kolateral primljen kao varijacijska marža smatra imovinom prvog stupnja u skladu s glavom II. Delegirane uredbe (EU) 2015/61, isključujući pokrivene obveznice iznimno visoke kvalitete iz članka 10. stavka 1. točke (f) te

Delegirane uredbe, i na koje bi institucije zakonski imale pravo te su operativno u stanju ponovno upotrijebiti;

- (b) sve varijacijske marže koje su institucije dale svojim drugim ugovornim stranama odbijaju se od tržišne vrijednosti skupa za netiranje s negativnom tržišnom vrijednošću.”.

(115) Dio sedmi zamjenjuje se sljedećim:

„DIO SEDMI FINANCIJSKA POLUGA

Članak 429.

Izračun omjera financijske poluge

1. Institucije izračunavaju svoj omjer financijske poluge u skladu s metodologijom iz stavaka 2. do 4. ovog članka.
2. Omjer financijske poluge izračunava se tako da se mjera kapitala institucije podijeli s mjerom ukupne izloženosti institucije te se izražava kao postotak.
Institucije izračunavaju omjer financijske poluge na referentni datum izvješćivanja.
3. Za potrebe stavka 2. mjera kapitala jest osnovni kapital.
4. Za potrebe stavka 2. mjera ukupne izloženosti zbroj je vrijednosti izloženosti:
 - (a) imovine, isključujući ugovore navedene u Prilogu II., kreditne izvedenice i pozicije definirane u članku 429.e, izračunane u skladu s člankom 429.b stavkom 1.;
 - (b) ugovora navedenih u Prilogu II. i kreditnih izvedenica, uključujući ugovore i kreditne izvedenice koji su izvanbilančni, izračunane u skladu s člancima 429.c i 429.d;
 - (c) uvećanja za kreditni rizik druge ugovorne strane na transakcije financiranja vrijednosnim papirima, uključujući one izvanbilančne, izračunane u skladu s člankom 429.e;
 - (d) izvanbilančnih stavki, isključujući ugovore navedene u Prilogu II., kreditne izvedenice, transakcije financiranja vrijednosnim papirima i pozicija koje su definirane u člancima 429.d i 429.g, izračunane u skladu s člankom 429.f;
 - (e) redovnih kupnji ili prodaja koje treba namiriti, izračunanih u skladu s člankom 429.g.

Institucije s transakcijama s dugim rokom namire postupaju u skladu s prvim podstavkom, točkama (a) do (d), prema potrebi.

Institucije mogu smanjiti zbroj iz prvog podstavka za ukupni iznos općih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik bilančnih i izvanbilančnih stavki, pri čemu je najniža moguća vrijednost nula.

5. Odstupajući od stavka 4. točke (d) primjenjuje se sljedeće:
 - (a) s izvedenim instrumentom kojeg se smatra izvanbilančnom stavkom u skladu sa stavkom 4. točkom (d), ali ga se tretira kao izvedenicu u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom postupa se u skladu sa stavkom 4. točkom (b).;
 - (b) kada klijent institucije koja djeluje kao klirinški član ulazi izravno u transakciju s

izvedenicama sa središnjom drugom ugovornom stranom i institucija jamči performansu klijentove izloženosti iz trgovanja prema središnjoj drugoj ugovornoj strani koja proizlazi iz te transakcije, institucija izračunava svoju izloženost koja proizlazi iz jamstva u skladu sa stavkom 4. točkom (b) kao da je ta institucija izravno ušla u transakciju s klijentom, uključujući u pogledu primitka ili davanja gotovinske varijacijske marže.

Tretman iz prvog podstavka točke (b) primjenjuje se i na instituciju koja djeluje kao klijent više razine koja jamči performansu klijentove izloženosti iz trgovanja.

Za potrebe prvog podstavka točke (b) i drugog podstavka, institucije mogu smatrati da je povezani subjekt klijent samo ako je taj subjekt izvan opsega regulatorne konsolidacije na razini na kojoj se primjenjuje zahtjev iz članka 92. stavka 3. točke (d).

6. Za potrebe stavka 4. točke (e) ovog članka i članka 429.g, „redovna kupnja ili prodaja” znači kupnja ili prodaja vrijednosnih papira prema ugovorima čiji uvjeti zahtijevaju isporuku vrijednosnih papira u roku koji je općenito određen zakonom ili konvencijom na predmetnom tržištu.

„Članak 429.a

Izloženosti isključene iz mjere izloženosti

1. Odstupajući od članka 429. stavka 4. točke (a) institucija može bilo koju od sljedećih izloženosti isključiti iz svoje mjere izloženosti:
 - (a) iznose oduzete od redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (d);
 - (b) imovinu odbijenu pri izračunu mjere kapitala iz članka 429. stavka 3.;
 - (c) izloženosti kojima je u skladu s člankom 113. stavkom 6. dodijeljen ponder rizika od 0 %;
 - (d) kada je institucija javna razvojna kreditna institucija, izloženosti koje proizlaze iz imovine koja čini potraživanja od područne (regionalne) samouprave, lokalne samouprave ili subjekata javnog sektora u odnosu na ulaganja javnog sektora;
 - (e) izloženosti koje proizlaze iz prolaznih promotivnih kredita drugim kreditnim institucijama koje dodjeljuju promotivne kredite;
 - (f) zajamčeni dijelovi izloženosti koji proizlaze iz izvoznih kredita koji ispunjavaju oba sljedeća uvjeta:
 - i. jamstvo pruža agencija za kreditiranje izvoza ili središnja država;
 - ii. na zajamčeni dio izloženosti primjenjuje se ponder rizika od 0 %, u skladu s člankom 114. stavkom 4. ili člankom 116. stavkom 4.;
 - (g) ako je institucija klirinški član kvalificirane središnje druge ugovorne strane, izloženosti iz trgovanja te institucije, uz uvjet da se poravnaju s tom kvalificiranom

središnjom drugom ugovornom stranom te da ispunjavaju uvjete iz članka 306. stavka 1. točke (c);

- (h) ako je institucija klijent više razine unutar višerazinske strukture klijenata, izloženosti iz trgovanja prema klirinškom članu ili prema subjektu koji služi kao klijent više razine te institucije, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz članka 305. stavka 2. i da institucija nije obvezna svojem klijentu nadoknaditi gubitke koje bi pretrpio u slučaju neispunjenja obveza klirinškog člana ili kvalificirane središnje druge ugovorne strane;
- (i) fiducijarnu imovinu koja ispunjava sve sljedeće uvjete:
 - i. priznata je u bilanci institucije prema nacionalnim općeprihvaćenim računovodstvenim načelima u skladu s člankom 10. Direktive 86/635/EEZ;
 - ii. ispunjava kriterije za prestanak priznavanja iz Međunarodnog računovodstvenog standarda (MRS) 39, koji se primjenjuje u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002;
 - iii. ispunjava, prema potrebi, kriterije za neuključivanje u konsolidaciju iz Međunarodnog standarda financijskog izvještavanja (MSFI) 10, koji se primjenjuje u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002;
- (j) izloženosti koje ispunjavaju sve sljedeće uvjete:
 - i. riječ je o izloženostima prema subjektu javnog sektora;
 - ii. tretira ih se u skladu s člankom 116. stavkom 4.;
 - iii. proizlaze iz depozita koje je institucija pravno obvezna prenijeti na subjekt javnog sektora iz točke i. za potrebe financiranja ulaganja od općeg interesa;
- (k) višak kolaterala deponiran kod agenta treće strane koji nije dan u zajam;
- (l) ako u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom institucija priznaje varijacijsku maržu u gotovinu plaćenu njezinoj drugoj ugovornoj strani kao imovinu koja se potražuje, ako su ispunjeni uvjeti iz članka 429.c stavka 3. točaka (a) do (e);
- (m) sekuritizirane izloženosti iz tradicionalne sekuritizacije koje ispunjavaju uvjete za prijenos značajnog rizika iz članka 243.

2. Za potrebe stavka 1. točke (d) javna razvojna kreditna institucija znači kreditna institucija koja ispunjava sve sljedeće uvjete:

- (a) osnovana je u skladu s javnim pravom središnje države odnosno područne (regionalne) ili lokalne samouprave države članice;
- (b) njezina je djelatnost ograničena na unapređivanje određenih ciljeva javne

financijske, socijalne ili ekonomske politike u skladu sa zakonima i drugim propisima kojima je ta institucija uređena na osnovi nekonkurentnosti. Za te potrebe, ciljevi javne politike mogu uključivati pružanje financijskih sredstava za promotivne ili razvojne potrebe određenim gospodarskim sektorima ili geografskim područjima relevantne države članice;

- (c) cilj joj nije maksimalno povećavanje profita ili tržišnog udjela;
 - (d) podložno pravilima o državnim potporama, središnja država odnosno područna (regionalna) ili lokalna samouprava, ima obvezu zaštititi redovno poslovanje kreditne institucije odnosno izravno ili neizravno jamči za barem 90 % kapitalnih zahtjeva, zahtjeva za izvore financiranja ili izloženosti kreditne institucije;
 - (e) ne smije prihvatiti osigurane depozite kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki 5. Direktive 2014/49/EU ili u nacionalnom pravu države članice kojim se provodi ta Direktiva.
3. Institucije ne primjenjuju postupak iz stavka 1. točaka (g) i (h) ako uvjet članka 429. stavka 5. zadnjeg podstavka nije ispunjen.

Članak 429.b

Izračun vrijednosti izloženosti imovine

1. Institucija izračunava vrijednost izloženosti imovine, isključujući ugovore navedene u Prilogu II., kreditne izvedenice i pozicije definirane u članku 429.e u skladu sa sljedećim načelima:
- (a) vrijednosti izloženosti imovine znači vrijednosti izloženosti kako su definirane u članku 111. stavku 1. prvoj rečenici;
 - (b) fizički ili financijski kolateral, jamstva ili kupljeno smanjenje kreditnog rizika ne upotrebljavaju se za smanjenje vrijednosti izloženosti imovine;
 - (c) netiranje imovine obvezama nije dopušteno;
 - (d) transakcije financiranja vrijednosnim papirima ne netiraju se.
2. Za potrebe stavka 1. točke (c), aranžmanom objedinjenog vođenja računa koji nudi institucija ne povređuje se uvjet iz te točke samo ako taj aranžman ispunjava oba sljedeća uvjeta:
- (a) institucija koja nudi aranžman objedinjenog vođenja računa prenosi potražni i dugovni saldo nekoliko pojedinačnih računa grupe subjekata koji sudjeluju u aranžmanu („izvorni računi”) u zaseban, jedinstveni račun i time saldo izvornih računa iznosi nula;
 - (b) institucija na dnevnoj osnovi provodi mjere iz točke (a) ovoga stavka.
3. Odstupajući od stavka 2. aranžman objedinjenog vođenja računa koji ne ispunjava uvjet iz točke (b) tog stavka, ali ispunjava uvjet iz točke (a) tog stavka, ne povređuje uvjet iz stavka 1. točke (c) ako taj aranžman ispunjava sve sljedeće dodatne uvjete:

- (a) institucija ima pravno izvršivo pravo u bilo kojem trenutku prebiti saldo izvornih računa prijenosom na jedinstveni račun;
 - (b) nema ročnih neusklađenosti između salda izvornih računa;
 - (c) institucija naplaćuje ili plaća kamate na temelju kombiniranog salda izvornih računa;
 - (d) nadležno tijelo institucije smatra da je učestalost kojom se salda svih izvornih računa prenose primjerena za potrebe uključivanja samo kombiniranog salda aranžmana objedinjenog vođenja računa u mjeru izloženosti za potrebe omjera financijske poluge.
4. Odstupajući od stavka 1. točke (d), institucije mogu izračunati vrijednost izloženosti gotovinska potraživanja i gotovinskih obveza transakcija financiranja vrijednosnim papirima s istom drugom ugovornom stranom samo na neto osnovi ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
- (a) transakcije imaju isti izričiti konačni datum namire;
 - (b) pravo da se iznos koji se duguje drugoj ugovornoj strani poravna iznosom koji druga ugovorna strana duguje pravno je provedivo u svim sljedećim situacijama:
 - i. u okolnostima uobičajenog tijeka poslovanja;
 - ii. u slučaju nastanka statusa neispunjenja obveza, insolventnosti i stečaja;
 - (c) druge ugovorne strane imaju namjeru izvršiti namiru na neto osnovi, obaviti istovremenu namiru ili transakcije podliježu mehanizmu namire koji rezultira funkcionalnim ekvivalentom neto namire.
5. Za potrebe stavka 4. točke (c) institucije mogu zaključiti da mehanizam namire rezultira funkcionalnim ekvivalentom neto namire ako je, na datum namire, neto rezultat novčanih tokova transakcija u skladu s tim mehanizmom jednak jedinstvenom neto iznosu koji bi proizašao iz neto namire te su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
- (a) namira transakcije izvršava se u istom sustavu namire;
 - (b) aranžmani o namiri oslanjaju se na novčane i dnevne kredite kojima je cilj osigurati da namira transakcija bude izvršena do kraja radnog dana;
 - (c) bilo koji problemi koji proizlaze iz strane vrijednosnih papira u transakcijama financiranja vrijednosnim papirima ne ometaju dovršenje neto namire novčanih potraživanja i obveza.

Uvjet iz točke (c) prvog podstavka ispunjen je samo ako se izostankom namire bilo koje transakcije financiranja vrijednosnim papirima u okviru mehanizma namire može odgoditi namira samo odgovarajuće novčane strane ili može stvoriti obveza u okviru mehanizma namire, koja se temelji na povezanoj kreditnoj liniji.

U slučaju izostanka namire strane vrijednosnih papira u transakcijama financiranja vrijednosnih papira u okviru mehanizma namire na kraju razdoblja za namiru u okviru mehanizma namire, institucije izdvajaju tu transakciju i njezinu odgovarajuću novčanu stranu iz skupa za netiranje i s njima postupaju na bruto osnovi.

6. Za potrebe stavaka 2. i 3. „aranžman objedinjenog vođenja računa” znači aranžman u kojem se potražni i dugovni saldi nekoliko pojedinačnih računa kombiniraju za potrebe upravljanje gotovinom ili likvidnošću.

Članak 429.c

Izračun vrijednosti izloženosti izvedenica

1. Institucije izračunavaju vrijednost izloženosti za ugovore iz Priloga II. i za kreditne izvedenice, uključujući i one izvanbilančne, u skladu s metodom iz dijela trećeg, glave II., poglavlja 6., odjeljka 3.

Pri određivanju vrijednosti izloženosti, institucije mogu uzeti u obzir učinke ugovora o obnovi i drugih sporazuma o netiranju u skladu s člankom 295. Institucije ne uzimaju u obzir netiranje između različitih kategorija proizvoda, ali im je dopušteno netiranje unutar kategorije proizvoda iz članka 272. točke 25. podtočke (c) i kreditnih izvedenica ako su one predmet sporazuma o netiranju između različitih kategorija proizvoda iz članka 295. točke (c).

Institucije u mjeru izloženosti uključuju prodane opcije čak i kada njihova vrijednost izloženosti može iznositi nula u skladu s tretmanom iz članka 274. stavka 5.

2. Ako se pružanjem kolaterala u vezi s ugovorima o izvedenicama smanjuje iznos imovine na temelju primjenljivog računovodstvenog okvira, institucije to smanjenje poništavaju.
3. Za potrebe stavka 1. ovog članka, institucije koje izračunavaju troškove zamjene ugovora o izvedenicama u skladu s člankom 275. mogu priznati samo kolateral primljen u gotovini od svojih drugih ugovornih strana kao varijacijsku maržu iz članka 275. ako varijacijska marža nije već priznata kao smanjenje vrijednosti izloženosti na temelju primjenljivog računovodstvenog okvira te ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) u slučaju transakcija koje nisu poravnane preko kvalificirane središnje druge ugovorne strane, novac koji prima druga ugovorna strana primateljica ne podliježe odjeljivanju;
 - (b) varijacijska marža izračunava se i razmjenjuje najmanje jednom dnevno na temelju utvrđene tržišne vrijednosti pozicija u izvedenicama;
 - (c) primljena varijacijska marža je u valuti određenoj u ugovoru o izvedenicama, glavnom standardiziranom sporazumu o netiranju, prilogu kvalificiranom standardiziranom sporazumu o netiranju koji se odnosi na kreditnu potporu ili koja je definirana u bilo kojem sporazumu o netiranju s kvalificiranom središnjom

drugom ugovornom stranom;

- (d) primljena varijacijska marža odgovara punom iznosu koji bi bio potreban za potpuno uklanjanje izloženosti utvrđene prema tržišnoj vrijednosti ugovora o izvedenicama podložno pragu i najnižim iznosima marže koji će se razmijeniti primjenjivima na drugu ugovornu stranu;
- (e) ugovor o izvedenicama i varijacijska marža između institucije i druge ugovorne strane u tom ugovoru pokriveni su jedinstvenim sporazumom o netiranju koji institucija može tretirati kao činitelja smanjenja rizika u skladu s člankom 295.

Za potrebe prvog podstavka, kada institucija daje gotovinski kolateral drugoj ugovornoj strani i taj kolateral ispunjava uvjete iz točaka (a) do (e) tog podstavka, institucija smatra taj kolateral varijacijskom maržom danom drugoj ugovornoj strani i uključuje ga u izračun troškova zamjene.

Za potrebe točke (b) prvog podstavka smatra se da institucija ispunjava uvjete iz nje ako se varijacijska marža razmjenjuje u jutro dana trgovanja nakon dana trgovanja u kojem je sklopljen ugovor o izvedenicama, ako se ta razmjena temelji na vrijednosti ugovora na kraju dana trgovanja u kojem je ugovor sklopljen.

Za potrebe točke (d) prvog podstavka, kada dođe do spora u pogledu marže, institucije mogu priznati iznos nespornog kolaterala koji je razmijenjen.

- 4. Za potrebe stavka 1. ovog članka, institucije kolateral primljen u izračunu NICA-e kako je on definiran u članku 272. točki 12.a ne računavaju osim u slučaju ugovora o izvedenicama s klijentima u kojem je kvalificirana središnja druga ugovorna strana poravnala te ugovore.
- 5. Za potrebe stavka 1. ovog članka, institucije određuju vrijednost multiplikatora upotrijebljenog u izračunu potencijalne buduće izloženosti u skladu s člankom 278. stavkom 1., osim u slučaju ugovora o izvedenicama s klijentima u kojem je kvalificirana središnja druga ugovorna strana poravnala te ugovore.
- 6. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, institucije mogu upotrebljavati metodu iz dijela trećeg glave II. poglavlja 6. odjeljka 4. ili 5. za određivanje vrijednosti izloženosti ugovora iz točaka 1. i 2. Priloga II. ali samo kada se tom istom metodom koriste za određivanje vrijednosti izloženosti tih ugovora za potrebe ispunjavanja kapitalnih zahtjeva iz članka 92.

Ako institucije primjenjuju jednu od metoda iz prvog podstavka, one ne smanjuju mjeru izloženosti za iznos primljene marže.

Članak 429.d

Dodatne odredbe o izračunu vrijednosti izloženosti prodanih kreditnih izvedenica

- 1. Uz tretman utvrđen u članku 429.c, institucije u izračun vrijednosti izloženosti

prodanih kreditnih izvedenica uključuju efektivne zamišljene iznose na koje se odnose prodane kreditne izvedenice umanjene za negativne promjene fer vrijednosti koje su uključene u osnovni kapital u vezi s tim prodanim kreditnim izvedenicama.

Institucije izračunavaju efektivne zamišljene iznose prodanih kreditnih izvedenica prilagođavanjem zamišljenog iznosa tih izvedenica kako bi odražavao stvarnu izloženost ugovora u kojima je primijenjena financijska poluga ili koji su na drugi način poboljšani strukturom transakcije.

2. Institucije mogu u potpunosti ili djelomično umanjiti vrijednost izloženosti koja se izračunava u skladu sa stavkom 1. za efektivan zamišljeni iznos kupljenih kreditnih izvedenica, ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) preostali rok dospijeca kupljene kreditne izvedenice jednak je preostalom roku dospijeca prodane kreditne izvedenice ili je duži od njega;
- (b) na kupljenu kreditnu izvedenicu u suprotnom se primjenjuju isti ili konzervativniji značajni uvjeti kao oni koji se primjenjuju na odgovarajuću prodanu kreditnu izvedenicu;
- (c) kupljenu kreditnu izvedenicu nije kupila druga ugovorna strana koja bi instituciju izložila određenom povratnom riziku definiranom u članku 291. stavku 1. točki (b);
- (d) ako je efektivan zamišljeni iznos prodane kreditne izvedenice umanjen za bilo koju negativnu promjenu fer vrijednosti koja je uključena u osnovni kapital te institucije, efektivan zamišljeni iznos kupljene kreditne izvedenice umanjuje se za bilo koju pozitivnu promjenu fer vrijednosti koja je uključena u osnovni kapital;
- (e) kupljena kreditna izvedenica nije uključena u transakciju koju je institucija poravnala u ime klijenta ili u svojoj ulozi klijenta više razine unutar višerazinske strukture klijenata i za koju je efektivan zamišljeni iznos na koji upućuje prodana kreditna izvedenica isključen iz mjere izloženosti u skladu s člankom 429.a točkom (g) ili (h), prema potrebi.

Za potrebe izračuna moguće buduće izloženosti u skladu s člankom 429.c stavkom 1. institucije mogu iz skupa za netiranje isključiti dio prodane kreditne izvedenice koji nije prebijen u skladu s prvim podstavkom ovog stavka i za koji je efektivan zamišljeni iznos uključen u mjeru izloženosti.

3. Za potrebe stavka 2. točke (b) „značajni uvjet” znači bilo koja karakteristika kreditne izvedenice koja je relevantna za njezino vrednovanje, uključujući razinu podređenosti, opcionalnost, kreditne događaje, odnosno referentni subjekt ili skup subjekata i odnosnu referentnu obvezu ili skup obveza, s izuzetkom zamišljenog iznosa i preostalog roka do dospijeca kreditne izvedenice.

Za potrebe prvog podstavka, dva referentna imena smiju biti ista samo ako se odnose na isti pravni subjekt.

4. Odstupajući od stavka 2. točke (b) institucije mogu upotrebljavati kupljene kreditne izvedenice za skup referentnih imena radi prebijanja prodanih kreditnih izvedenica za pojedinačna referentna imena u tom skupu ako su skup referentnih subjekata i razina podređenosti u obje transakcije iste.
5. Institucije ne umanjuju efektivni zamišljeni iznos prodane kreditne izvedenice ako kreditnu zaštitu kupuju na temelju ugovora o razmjeni ukupnog prinosa i primljena neto plaćanja evidentiraju kao neto prihod, ali ne evidentiraju odgovarajuće smanjenje vrijednosti prodane kreditne izvedenice u osnovnom kapitalu.
6. U slučaju kupljenih kreditnih izvedenica u skupu referentnih subjekata, institucija može umanjiti efektivni zamišljeni iznos prodanih kreditnih izvedenica po pojedinačnim referentnim obvezama za efektivni zamišljeni iznos kupljenih kreditnih izvedenica u skladu sa stavkom 2. samo ako je kupljena zaštita ekonomski jednakovrijedna kupnji zaštite zasebno po svakoj pojedinačnoj obvezi u skupu.
7. Za potrebe ovog članka „prodana kreditna izvedenica” znači financijski instrument kojim institucija efektivno pruža kreditnu zaštitu uključujući ugovore o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza, ugovore o razmjeni ukupnog prinosa i opcije ako institucija ima obvezu pružati kreditnu zaštitu pod uvjetima navedenima u ugovoru o opcijama.

Članak 429.e

Uvećanje za kreditni rizik druge ugovorne strane u transakcijama financiranja vrijednosnim papirima

1. Osim izračuna vrijednosti izloženosti transakcija financiranja vrijednosnim papirima, uključujući one izvanbilančne u skladu s člankom 429.b stavkom 1., institucije u mjeru izloženosti uključuju uvećanje za kreditni rizik druge ugovorne strane određen u skladu sa stavcima 2. ili 3. ovog članka, prema potrebi.
2. Institucije izračunavaju uvećanje u transakcijama s drugom ugovornom stranom koje nisu predmet standardiziranog sporazuma o netiranju koji ispunjava uvjete iz članka 206. (E_i^*) za svaku transakciju zasebno u skladu sa sljedećom formulom:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

pri čemu je:

i = indeks koji označava transakciju;

E_i = fer vrijednost vrijednosnih papira ili gotovine pozajmljenih drugoj ugovornoj strani u okviru transakcije i ;

C_i = fer vrijednost vrijednosnih papira ili gotovine primljenih od druge ugovorne strane u okviru transakcije i .

Institucije mogu odrediti da E_i^* iznosi nula ako se E_i odnosi na gotovinu pozajmljenu drugoj ugovornoj strani, a povezano gotovinsko potraživanje ne ispunjava uvjete za netiranje utvrđene člankom 429.b stavkom 4.

3. Institucije izračunavaju uvećanje u transakcijama s drugom ugovornom stranom koje su predmet standardiziranog sporazuma o netiranju koji ispunjava uvjete iz članka 206. (E_i^*) za svaki sporazum zasebno u skladu sa sljedećom formulom:

$$E_i^* = \max \left\{ 0, \sum_i E_i - \sum_i C_i \right\}$$

pri čemu je:

i = indeks koji označava sporazum o netiranju;

E_i = fer vrijednost vrijednosnih papira ili gotovine pozajmljenih drugoj ugovornoj strani za transakcije koje su predmet standardiziranog sporazuma o netiranju i ;

C_i = fer vrijednost gotovine ili vrijednosnih papira primljenih od druge ugovorne strane koji su predmet standardiziranog sporazuma o netiranju i .

4. Za potrebe stavaka 2. i 3. pojam druga ugovorna strana uključuje i agenta treće strane koji prima kolateral u obliku depozita te upravlja kolateralom u slučaju transakcija s trećom stranom.
5. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, institucije mogu metodu iz članka 222. primjenjivati za određivanje uvećanja u transakcijama financiranja vrijednosnim papirima uključujući one izvanbilančne, pod uvjetom da primjenjivi ponder rizika iznosi minimalno 20 %. Institucije mogu tu metodu primjenjivati samo ako je primjenjuju i za izračun vrijednosti izloženosti tih transakcija za potrebe ispunjavanja kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točaka (a) do (c).
6. Ako se repo transakcija obračunava kao prodaja u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom, institucija poništava sve računovodstvene unose povezane s prodajom.
7. Ako institucija djeluje kao posrednik između dvije strane u transakciji financiranja vrijednosnim papirima, uključujući izvanbilančne transakcije financiranja vrijednosnim papirima, na izračun mjere izloženosti institucije primjenjuje se sljedeće:
 - (a) ako institucija pruža osiguranje ili jamstvo jednoj od strana u transakciji financiranja vrijednosnim papirima i ako su to osiguranje ili jamstvo ograničeni na razliku između vrijednosti vrijednosnog papira ili gotovine koje strana pozajmljuje i vrijednosti kolaterala koji je dao dužnik, institucija u mjeru izloženosti uključuje samo uvećanje određeno u skladu sa stavkom 2. ili 3., prema potrebi;

- (b) ako institucija nijednoj od uključenih strana ne pruža osiguranje ili jamstvo, transakcija se ne uključuje u mjeru izloženosti;
- (c) ako je njezina ekonomska izloženost prema odnosnom vrijednosnom papiru ili iznosu gotovine u transakciji veća od izloženosti pokrivena uvećanjem, institucija u mjeru izloženosti uključuje i cijeli iznos vrijednosnog papira ili gotovine kojemu je izložena;
- (d) ako institucija koja djeluje kao posrednik pruža osiguranje ili jamstvo objema stranama uključenima u transakciju financiranja vrijednosnim papirima, institucija svoju mjeru izloženosti izračunava u skladu s točkama (a) do (c) zasebno za svaku stranu uključenu u transakciju.

Članak 429.f

Izračun vrijednosti izloženosti izvanbilančnih stavki

1. Institucija izračunava, u skladu s člankom 111. stavkom 1., vrijednost izloženosti izvanbilančnih stavki, isključujući ugovore navedene u Prilogu II., kreditne izvedenice, transakcije financiranja vrijednosnim papirima i pozicije definirane u članku 429.d.

U skladu s člankom 166. stavkom 9. ako se ugovorom kojim je preuzela izvanbilančnu obvezu obvezala na preuzimanje nove izvanbilančne obveze, institucija primjenjuje niži od dva konverzijska faktora primjenjiva na pojedinačnu izvanbilančnu obvezu.

2. Odstupajući od stavka 1., institucija može iznos istovrijedne kreditne izloženosti izvanbilančne stavke umanjiti za odgovarajući iznos specifičnih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik. Izračun podliježe pragu koji iznosi nula.
3. Odstupajući od stavka 1., institucije primjenjuju konverzijski faktor od 10 % na izvanbilančne stavke s niskim rizikom iz članka 111. stavka 1. točke (d).

Članak 429.g

Izračun vrijednosti izloženosti redovnih kupnji i prodaja koje treba namiriti

1. Institucije gotovinu koja se odnosi na redovne prodaje i vrijednosne papire koji se odnose na redovne kupnje koji se iskazuju u bilanci do datuma namire smatraju imovinom u skladu s člankom 429. stavkom 4. točkom (a).
2. Institucije koje, u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom, na redovne kupnje i prodaje koje treba namiriti primjenjuju obračunavanje na datum trgovanja, poništavaju svako prebijanje, dopušteno tim okvirom, novčanih potraživanja za redovne prodaje koje treba namiriti s novčanim dugovanjima za redovne kupnje koje treba namiriti. Nakon što su poništile računovodstveno prebijanje, institucije mogu ta novčana potraživanja prebiti s novčanim dugovanjima ako se povezane redovne prodaje i kupnje namiruju na temelju isporuke po plaćanju.
3. Institucije koje, u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom, na redovne

kupnje i prodaje koje treba namiriti primjenjuju obračunavanje na datum namire, uključuju u mjeru izloženosti cijeli iznos vrijednosti obveza koje treba platiti i koje se odnose na redovne kupnje.

Za potrebe prvog podstavka institucije mogu cijeli nominalni iznos obveza koje se odnose na redovne kupnje prebiti s cijelim nominalnim iznosom novčanih potraživanja koja se odnose na redovne prodaje koje treba namiriti samo ako se redovne prodaje i kupnje namiruju na temelju isporuke po plaćanju.

Članak 430.
Izvještajni zahtjev

1. Institucije svoja nadležna tijela izvješćuju o omjeru financijske poluge kako je utvrđeno u ovome dijelu. Male institucije jednom godišnje dostavljaju izvješća o omjeru financijske poluge kako je definirano člankom 430.a, dok ih u skladu sa stavkom 2. ostale institucije dostavljaju jednom godišnje ili češće.
2. Za potrebe izvještajnog zahtjeva iz stavka 1. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi odredila jedinstvene obrasce za izvješćivanje, upute za upotrebu tih obrazaca, učestalost i datume izvješćivanja i informatička rješenja.

Izvještajni zahtjevi koji se navode u nacrtu provedbenih tehničkih standarda moraju biti razmjerni uzimajući u obzir veličinu i složenost institucije te prirodu i razinu rizika njezina poslovanja.

EBA dostavlja Komisiji navedeni nacrt provedbenih tehničkih standarda u roku od [12 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”.

(116) Dio osmi zamjenjuje se sljedećim:

„DIO OSMI OBJAVA INSTITUCIJA GLAVA I. OPĆA NAČELA

Članak 430.a Definicije

Za potrebe ovog dijela i članaka 13., 99., 100., 394. i 430., primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „velika institucija” znači institucija koja ispunjava bilo koji od sljedećih uvjeta:
- (a) institucija se smatra globalnom sistemski važnom institucijom (GSV institucija) u skladu s člankom 131. stavcima 1. i 2. Direktive 2013/36/EU;
 - (b) institucija se smatra ostalom sistemski važnom institucijom (OSV institucija) u skladu s člankom 131. stavcima 1. i 3. Direktive 2013/36/EU;
 - (c) institucija je u državi članici u kojoj ima poslovni nastan jedna od tri najveće institucije prema ukupnoj vrijednosti imovine;
 - (d) ukupna vrijednost imovine institucije na temelju konsolidiranog stanja iznosi 30 milijardi EUR ili više;
 - (e) ukupna vrijednost imovine institucije iznosi 5 milijardi EUR ili više te udio njezine ukupne imovine u BDP-u države članice u kojoj ima poslovni nastan iznosi u prosjeku 20 % ili više u razdoblju od četiri godine koje neposredno prethodi tekućem godišnjem razdoblju objave.
- (2) „veliko društvo kći” znači društvo kći koje se smatra velikom institucijom kako je definirano u stavku 1.
- (3) „institucija koja ne kotira na burzi” znači institucija koja ne izdaje vrijednosne papire koji su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu bilo koje države članice, kako je definirano člankom 4. stavkom 1. podstavkom 21. Direktive 2014/65/EU.
- (4) „mala institucija” znači institucija s vrijednošću imovine koja u prosjeku iznosi 1,5 milijardu EUR ili manje u razdoblju od četiri godine koje neposredno prethodi tekućem godišnjem razdoblju objave.

Članak 431. Zahtjevi za objavu i politike u vezi s time

1. Institucije javno objavljuju informacije iz glava II. i III. u skladu s odredbama utvrđenima u ovoj glavi, uz primjenu izuzeća iz članka 432.
2. Institucije javno objavljuju sva odobrenja o primjeni instrumenata i metoda iz glave III. koja su izdala nadležna tijela u skladu s dijelom trećim.
3. Upravljačko tijelo ili više rukovodstvo institucija donosi službenu politiku za

ispunjenje zahtjeva za objavu utvrđenih u ovom dijelu te uspostavlja interne procese, sustave i kontrole kojima se provjerava da su objave institucija primjerene i u skladu sa zahtjevima utvrđenima u ovom dijelu. Barem jedan član upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva institucija potvrđuje u pisanom obliku da je relevantna institucija objavila informacije propisane u ovom dijelu u skladu s politikama i internim procesima, sustavima i kontrolama iz ovog stavka. Pisana potvrda iz ovog stavka sadržana je u objavama institucija.

Institucije moraju imati uspostavljene politike kojima se provjerava prikazuju li njihove objavljene informacije sudionicima na tržištu cjelovit profil rizičnosti. Ako smatraju da objavljene informacije propisane u ovom dijelu sudionicima na tržištu ne prikazuju cjelovit profil rizičnosti, institucije javno objavljuju dodatne informacije uz informacije koje treba objaviti u skladu s ovim dijelom. Neovisno o prethodno navedenome, od institucija se zahtijeva da objavljuju samo informacije koje su materijalno značajne, a koje nisu zaštićene ili povjerljive, kako se navodi u članku 432.

4. Uz sve kvantitativne objavljene informacije prilaže se kvalitativan opis i sve druge dodatne informacije koje su možda potrebne kako bi korisnici tih informacija razumjeli kvantitativne objavljene informacije, ističući svaku značajnu promjenu bilo koje objavljene informacije u odnosu na informacije iz prethodne objave.
5. Institucije na zahtjev objašnjavaju svoje odluke o dodjeli rejtinga malim i srednjim poduzetnicima i drugim korporativnim podnositeljima zahtjeva za kredit, ako je potrebno i pisanim putem. Administrativni troškovi tog objašnjenja moraju biti razmjerni veličini kredita.

Članak 432.

Informacije koje nisu materijalno značajne, zaštićene ili povjerljive informacije

1. Institucije mogu izostaviti objavu jedne ili više informacija iz glava II. i III. ako se informacije iz tih objava ne smatraju materijalno značajnima, osim u vezi s objavama iz članka 435. stavka 2. točke (c), članka 437. i članka 450.

Informacije se smatraju materijalno značajnima ako bi njihovo izostavljanje ili pogrešno navođenje moglo promijeniti ili utjecati na procjenu ili odluku korisnika tih informacija koji se oslanja na navedene informacije pri donošenju poslovnih odluka.

U skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 EBA izdaje smjernice o načinu na koji institucije trebaju primijeniti materijalnu značajnost u vezi sa zahtjevima za objavu iz glava II. i III.

2. Institucije mogu izostaviti jednu ili više informacija iz glava II. i III. ako te informacije uključuju informacije koje se smatraju zaštićenima ili povjerljivima u skladu s ovim stavkom, osim u slučaju objava iz članka 437. i 450.

Informacije se smatraju zaštićenima ako bi njihova javna objava ugrozila konkurentski

položaj institucija. Zaštićene informacije mogu uključivati informacije o proizvodima ili sustavima čija bi objava konkurentima umanjila vrijednost s njima povezanih ulaganja institucija.

Informacije se smatraju povjerljivima ako se institucije na temelju obveza prema klijentima ili na temelju drugih odnosa s drugim ugovornim stranama obvezuju na zaštitu povjerljivosti ili ako, u iznimnim slučajevima i pod uvjetom da postoji prethodna suglasnost nadležnog tijela, te informacije mogu znatno utjecati na konkurentski položaj institucije.

U skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 EBA izdaje smjernice o načinu na koji institucije trebaju primjenjivati zaštićene i povjerljive informacije u odnosu na zahtjeve za objavu iz glava II. i III.

3. U iznimnim slučajevima iz stavka 2. dotična institucija u svojim objavama navodi da određene informacije nisu objavljene, razlog njihova neobjavljivanja te objavljuje općenitije informacije o predmetu zahtjeva za objavu, osim ako je taj predmet zahtjeva zaštićen ili povjerljiv.

Članak 433.

Učestalost i opseg objava

Institucije objavljuju informacije propisane u glavama II. i III. na način koji je utvrđen člancima 433.a do 433.c.

Godišnje objave provode se na isti datum kad institucije objavljuju svoje financijske izvještaje ili što je prije moguće nakon toga.

Polugodišnje i tromjesečne informacije objavljuju se na isti datum kad institucije objavljuju svoje financijske izvještaje za odgovarajuće razdoblje, ako je primjenjivo, ili što je prije moguće nakon toga.

Odgoda objave informacija propisanih u ovom dijelu u odnosu na datum objave relevantnih financijskih izvještaja mora biti razumna i u svakom slučaju njome se ne smiju prekršiti rokovi koje su utvrdila nadležna tijela u skladu s člankom 106. Direktive 2013/36/EU.

Članak 433.a

Objava velikih institucija

1. Velike institucije objavljuju dolje navedene informacije barem uz sljedeću učestalost:
 - (a) sve informacije propisane u ovom dijelu jednom godišnje;
 - (b) informacije iz članka 439. točaka (e) i (f), članka 442. točke 1. podtočke (e) i točke 3., članka 444. točke (e), članka 448. točaka (a) i (b), članka 449. točaka (k) do (m), članka 451. točaka (a) i (b), članka 451.a stavaka 2. i 3., članka 452. točke (f), članka 453. točke (f) i članka 455. stavka 2. točke (a) na polugodišnjoj osnovi;
 - (c) informacije iz članka 437. točke (a), točke 438. točke (c), članka 442. točke (c) i

ključne mjerne parametre iz članka 447. na tromjesečnoj osnovi.

2. Odstupajući od stavka 1., velike institucije osim GSV institucije koje ne kotiraju na burzi objavljuju dolje navedene informacije barem uz sljedeću učestalost:
 - (d) sve informacije propisane u ovom dijelu jednom godišnje;
 - (e) ključne mjerne parametre iz članka 447. na polugodišnjoj osnovi.
3. Velike institucije na koje se primjenjuju članci 92.a ili 92.b objavljuju informacije propisane člankom 437.a na polugodišnjoj osnovi, osim informacije o ključnim mjernim parametrima iz članka 447. točke (h).

Članak 433.b
Objava malih institucija

1. Male institucije objavljuju dolje navedene informacije barem uz sljedeću učestalost:
 - (a) na godišnjoj osnovi:
 - i. informacije iz članka 435. stavka 1. točaka (a), (e) i (f);
 - ii. informacije iz članka 435. stavka 2. točaka (a), (b) i (c);
 - iii. informacije iz članka 450.;
 - iv. informacije iz članka 437. točke (a), članka 438. točke (c), članka 439. točaka (e) i (f), članka 442. točka 1. podtočke (c) i (e) i točka 3., članka 444. točke (e), članka 448. točaka (a) i (b), članka 449. točaka (k) do (m), članka 451. točaka (a) i (b), članka 451.a stavaka 2. i 3., članka 452. točke (f), članka 453. točke (f) i članka 455. stavka 2. točke (a), ako je primjenjivo.
 - (b) ključne mjerne parametre iz članka 447. na polugodišnjoj osnovi;
2. Odstupajući od stavka 1., male institucije koje ne kotiraju na burzi objavljuju sljedeće informacije barem jednom godišnje:
 - (a) informacije iz članka 435. stavka 1. točaka (a), (e) i (f);
 - (b) informacije iz članka 435. stavka 2. točaka (a), (b) i (c);
 - (c) informacije iz članka 450.;
 - (d) ključne mjerne pokazatelje iz članka 447.

Članak 433.c
Objava ostalih institucija

1. Institucije na koje se ne primjenjuju članci 433.a ili 433.b objavljuju dolje navedene informacije barem uz sljedeću učestalost:
 - (a) sve informacije propisane u ovom dijelu jednom godišnje;

- (b) ključne mjerne pokazatelje iz članka 447. na polugodišnjoj osnovi.
2. Odstupajući od stavka 1., ostale institucije koje ne kotiraju na burzi objavljuju dolje navedene informacije barem uz sljedeću učestalost:
- (a) informacije iz članaka 435. i 450., članka 437. točke (a), članka 438. točke (c), članka 439. točaka (e) i (f), članka 442. točke 1. podtočaka (c) i (e) i točke 3., članka 444. točke (e), članka 448. točaka (a) i (b), članka 449. točaka (k) do (m), članka 451. točaka (a) i (b), članka 451.a stavaka 2. i 3., članka 452. točke (f), članka 453. točke (f) i članka 455. stavka 2. točke (a) na godišnjoj osnovi;
- (b) ključne mjerne parametre iz članka 447. na polugodišnjoj osnovi.

*Članak 434.
Način objave*

1. Institucije sve informacije propisane u glavama II. i III. objavljuju u elektroničkom formatu i na jedinstvenom mediju ili lokaciji. Jedinstveni medij ili lokacija znači zaseban dokument kojim se korisnicima informacija osigurava jednostavno dostupan izvor informacija o bonitetu ili poseban odjeljak koji je dio financijskih izvještaja ili financijskih izvješća institucija ili koji je njima priložen te koji sadržava potrebne objavljene informacije i koje ti korisnici mogu jednostavno utvrditi.
2. Institucije na svojim internetskim stranicama, ili na nekoj drugoj odgovarajućoj lokaciji ako ne postoje internetske stranice, stavljaju na raspolaganje arhivu informacija koje moraju objaviti u skladu s ovim dijelom. Ta je arhiva dostupna u razdoblju koje ne smije biti kraće od razdoblja pohrane informacija sadržanih u financijskim izvještajima institucija koje je utvrđeno nacionalnim propisima.
3. Za potrebe ovog članka „financijski izvještaj” znači financijski izvještaj u smislu članaka 4. i 5. Direktive 2004/109/EZ³⁰ Europskog parlamenta i Vijeća.

*Članak 434.a
Jedinstveni formati za objavu*

1. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuju jedinstveni formati za objavu i povezane upute u skladu s kojima se objavljuju informacije propisane u glavama II. i III.
- Tim se jedinstvenim formatima za objavu pružaju dovoljno sveobuhvatne i usporedive informacije korisnicima tih informacija kako bi mogli procijeniti profil rizičnosti institucija i mjeru u kojoj ispunjavaju zahtjeve utvrđene u dijelu prvom do dijela sedmog. Radi lakše usporedivosti informacija nastoji se da formati za objavu iz provedbenih tehničkih

³⁰ Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.).

standarda budu usklađeni s međunarodnim standardima za objave.

Formati za objavu su, prema potrebi, u tabličnom obliku.

2. EBA dostavlja Komisiji nacrt provedbenih tehničkih standarda iz stavka 1. do [30. lipnja 2019.].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje tih provedbenih tehničkih standarda u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

GLAVA II.

TEHNIČKI KRITERIJI TRANSPARENTNOSTI I OBJAVE

Članak 435.

Objava ciljeva i politika upravljanja rizikom

1. Institucije objavljuju ciljeve i politike upravljanja rizikom za svaku pojedinu kategoriju rizika, uključujući rizike iz ove glave, na način utvrđen člancima 433.a, 433.b i 433.c. Te objave uključuju:
 - (a) strategije i postupke upravljanja tim kategorijama rizika;
 - (b) strukturu i organizaciju relevantne funkcije za upravljanje rizikom, uključujući informacije na kojima se temelji njezina nadležnost, ovlasti i odgovornosti u skladu s aktima o osnivanju institucije i njezinu upravljanju;
 - (c) opseg i vrstu sustava izvješćivanja i mjerenja rizika;
 - (d) politike zaštite od rizika i smanjenja rizika te strategije i postupke za praćenje stalne učinkovitosti zaštite od rizika i smanjenja rizika;
 - (e) izjavu koju je odobrilo upravljačko tijelo o primjerenosti mehanizama relevantne institucije za upravljanje rizikom, čime se jamči da su uspostavljeni sustavi upravljanja rizikom primjereni s obzirom na profil i strategiju institucije;
 - (f) kratku izjavu o riziku koju je odobrilo upravljačko tijelo kojom se sažeto opisuje ukupni profil rizičnosti relevantne institucije povezan s poslovnom strategijom. Ta izjava uključuje:
 - i. ključne udjele i brojčane podatke koje vanjskim dionicima pružaju cjelovit pregled načina na koji institucija upravlja rizikom kao i načina na koji je profil rizičnosti institucije povezan s tolerancijom rizika koju odredi upravljačko tijelo;
 - ii. informacije o transakcijama unutar grupe i transakcijama s povezanim stranama koje mogu imati bitan učinak na profil rizičnosti grupe na konsolidiranoj osnovi.

2. Institucije na način utvrđen člancima 433.a, 433.b i 433.c objavljuju sljedeće informacije o mehanizmima upravljanja, uključujući redovna ažuriranja barem jednom godišnje:
- (a) broj direktorskih mjesta na kojima se nalaze članovi upravljačkoga tijela;
 - (b) politiku zapošljavanja za odabir članova upravljačkog tijela te njihovo stvarno znanje, sposobnosti i stručnost;
 - (c) politiku raznovrsnosti pri odabiru članova upravljačkog tijela, njezinu svrhu i sve relevantne ciljeve spomenute politike te mjeru u kojoj su ta svrha i ciljevi ostvareni;
 - (d) je li institucija uspostavila zaseban odbor za rizik te koliko je puta odbor za rizik zasjedao;
 - (e) opis toka informacija o riziku do upravljačkog tijela.

Članak 436.

Objava opsega primjene

Institucije objavljuju sljedeće informacije u vezi s opsegom primjene zahtjeva iz ove Uredbe:

- (a) ime institucije na koju se primjenjuju zahtjevi iz ove Uredbe;
- (b) usklađivanje konsolidiranih financijskih izvještaja izrađenih u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom s konsolidiranim financijskim izvještajima izrađenima u skladu sa zahtjevima o regulatornoj konsolidaciji u skladu s dijelom prvim, glavom II. odjeljcima 2. i 3. To usklađivanje odražava razlike između računovodstvenog i regulatornog opsega konsolidacije i pravnih subjekata uključenih u svaki opseg. U navođenju pravnih subjekata uključenih u opseg regulatorne konsolidacije opisuje se jesu li ti subjekti u potpunosti ili razmjerno konsolidirani te jesu li udjeli u tim pravnim subjektima odbijeni od regulatornog kapitala;
- (c) sve trenutačne ili predviđene značajne praktične ili pravne prepreke u vezi s promptnim prijenosom regulatornog kapitala ili otplatom obveza između matičnog društva i njegovih društava kćeri;
- (d) ukupan iznos za koji je stvarni regulatorni kapital niži od zahtijevanog u svim društvima kćerima koja nisu uključena u konsolidaciju te ime ili imena tih društava kćeri;
- (e) ako je primjenjivo, okolnosti u kojima se primjenjuje odstupanje iz članka 7. ili metoda pojedinačne konsolidacije iz članka 9.

Članak 437.

Objava regulatornoga kapitala

Institucije objavljuju sljedeće informacije u vezi sa svojim regulatornim kapitalom:

- (a) potpuno usklađenje stavki redovnog osnovnog kapitala, stavki dodatnog osnovnog kapitala, stavki dopunskog kapitala te filtara i odbitaka koji se primjenjuju na regulatorni kapital institucije u skladu s člancima od 32. do 35., 36., 56., 66. i bilance u revidiranim financijskim izvještajima institucije;
- (b) opis glavnih značajki instrumenata redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala koje je izdala institucija;
- (c) sve uvjete instrumenata redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala;
- (d) zasebno objavljivanje vrste i iznosa sljedećeg:
 - i. svakog bonitetnog filtra koji se primjenjuje u skladu s člancima 32. do 35.;
 - ii. svakog odbitka u skladu s člancima 36., 56. i 66.;
 - iii. stavki koje nisu odbijene u skladu s člancima 47., 48., 56., 66. i 79.;
- (e) opis svih ograničenja koja se primjenjuju na izračun regulatornog kapitala u skladu s ovom Uredbom te instrumenata, bonitetnih filtara i odbitaka na koje se ta ograničenja primjenjuju;
- (f) sveobuhvatno objašnjenje osnove na kojoj su izračunate stope kapitala ako su te stope kapitala izračunate primjenom elemenata regulatornog kapitala koji su utvrđeni na osnovi koja nije određena ovom Uredbom,

Članak 437.a

Objava kapitalnih zahtjeva i zahtjeva za prihvatljive obveze

Institucije na koje se primjenjuju članci 92.a ili 92.b objavljuju sljedeće informacije u vezi sa svojim regulatornim kapitalom i prihvatljivim obvezama:

- (a) sastav regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza, njihovo dospijeće i glavne značajke;
- (b) položaj prihvatljivih obveza u hijerarhiji vjerovnika;
- (c) ukupan iznos svakog izdanja prihvatljivih obveza iz članka 72.b te iznos tih izdanja koji je uključen u stavke prihvatljivih obveza u okviru ograničenja određenih u članku 72.b stavku 3.;
- (d) ukupan iznos obveza koje nisu uključene u skladu s člankom 72.a stavkom 2.

Članak 438.

Objava kapitalnih zahtjeva i iznosa izloženosti ponderiranih rizikom

Institucije objavljuju sljedeće informacije u vezi s ispunjenjem zahtjeva iz članka 92. ove Uredbe i članka 73. Direktive 2013/36/EU:

- (a) sažetak pristupa procjeni adekvatnosti njihova internog kapitala za potporu tekućim i budućim aktivnostima;
- (b) sastav dodatnih kapitalnih zahtjeva za redovni osnovni kapital na temelju postupka nadzorne provjere iz članka 104. stavka 1. točke (a) Direktive 2013/36/EU;
- (c) na zahtjev relevantnog nadležnog tijela, rezultat postupka procjene adekvatnosti internoga kapitala institucije;
- (d) ukupan iznos izloženosti ponderiran rizikom i odgovarajući ukupni kapitalni zahtjevi određeni u skladu s člankom 92. i razvrstani prema različitim kategorijama rizika utvrđenima u dijelu trećem i, ako je primjenjivo, objašnjenje učinka primjene gornjih granica i neodbijanja stavki od regulatornog kapitala na izračun regulatornog kapitala i iznosa izloženosti ponderiranog rizikom.
- (e) iznos izloženosti ponderiran rizikom za svaku kategoriju izloženosti u obliku specijaliziranog financiranja iz tablice 1. članka 153. stavka 5. i za kategorije izloženosti na osnovi vlasničkih ulaganja utvrđene u članku 155. stavku 2.;
- (f) vrijednost izloženosti i iznos izloženosti ponderiran rizikom instrumenata regulatornog kapitala koji se drže u bilo kojem društvu za osiguranje, društvu za reosiguranje ili osigurateljnom holdingu koje institucije ne odbijaju od svojeg regulatornog kapitala pri izračunu kapitalnih zahtjeva na pojedinačnoj, potkonsolidiranoj i konsolidiranoj osnovi u skladu s člankom 49.;
- (g) dodatne kapitalne zahtjeve i stopu adekvatnosti kapitala financijskog konglomerata izračunate u skladu s člankom 6. Direktive 2002/87/EZ i Prilogom I. toj Direktivi ako se primjenjuju metode 1. ili 2. iz tog Priloga;
- (h) razlike u iznosima izloženosti ponderiranima rizikom iz tekućeg izvještajnog razdoblja u usporedbi s izvještajnim razdobljem koje mu neposredno prethodi, koje proizlaze iz primjene internih modela, uključujući opis ključnih razloga tih razlika;
- (i) za institucije kojima je odobrena primjena internih modela hipotetski iznosi izloženosti ponderirani rizikom koji bi se dobili da se za relevantne izloženosti primijenio primjenjivi standardizirani pristup.

Članak 439.

Objava izloženosti kreditnom riziku druge ugovorne strane

Institucije objavljuju sljedeće informacije u vezi sa svojom izloženošću kreditnom riziku druge ugovorne strane kako je određeno u dijelu trećem, glavi II., poglavlju 6.:

- (a) opis metodologije primijenjene za raspoređivanje internog kapitala i dodjeljivanje kreditnih limita izloženostima riziku druge ugovorne strane, uključujući metode za dodjeljivanje tih limita izloženostima prema središnjim drugim ugovornim stranama;
- (b) opis politika koje se odnose na jamstva i ostale instrumente smanjenja kreditnog rizika, primjerice politike za osiguravanje kolaterala i uspostavu kreditnih rezervi;

- (c) opis politika povezanih s povratnim rizikom kako je definirano u članku 291.;
- (d) iznos odvojenog i neodvojenog kolaterala koji je primljen i dan prema vrsti kolaterala te dodatno razvrstan između kolaterala koji se upotrebljava za transakcije izvedenicama i transakcije financiranja vrijednosnim papirima te iznos kolaterala koji bi institucija trebala osigurati u slučaju smanjenja njezina kreditnog rejtinga;
- (e) bruto pozitivna fer vrijednost ugovora o transakcijama izvedenicama i transakcijama financiranja vrijednosnim papirima, pozitivni učinci netiranja, netirane sadašnje kreditne izloženosti, kolateral koji se drži i neto kreditne izloženosti izvedenica prema vrsti transakcija izvedenicama i transakcija financiranja vrijednosnim papirima. Za potrebe ove točke, netirana sadašnja kreditna izloženost jest kreditna izloženost na osnovi transakcija izvedenicama i transakcija financiranja vrijednosnim papirima nakon što se u obzir uzmu pozitivni učinci pravno provedivih sporazuma o netiranju i ugovora o kolateralu;
- (f) mjere za transakcije izvedenicama, vrijednosti izloženosti prije i poslije učinka smanjenja kreditnog rizika kako je određeno na temelju metoda iz dijela tri, glave II., poglavlja 6., odjeljaka 3. do 6., neovisno o tome koja je metoda primijenjena, razvrstane između troška zamjene i potencijalnih budućih komponenti na temelju metoda iz dijela tri, glave II., poglavlja 6., odjeljaka 3., 4. i 5.;
- (g) za transakcije financiranja vrijednosnim papirima, vrijednosti izloženosti prije i poslije učinka smanjenja kreditnog rizika kako je određeno na temelju metoda iz dijela tri, glave II., poglavlja 4. i 6., neovisno o tome koja je metoda primijenjena.
- (h) zamišljena vrijednost kreditnih izvedenica koje se koriste kao instrument zaštite i podjela sadašnje kreditne izloženosti prema vrstama kreditne izloženosti;
- (i) zamišljene vrijednosti i fer vrijednost transakcija kreditnim izvedenicama. Transakcije kreditnim izvedenicama razvrstavaju se u kreditne izvedenice koje se primjenjuju za vlastiti kreditni portfelj institucija i kreditne izvedenice koje se primjenjuju za potrebe posredovanja, te prema vrsti proizvoda. U okviru svake vrste proizvoda kreditne izvedenice razvrstavaju se dodatno prema tome je li kreditna zaštita kupljena ili prodana;
- (j) procjena parametra alfa ako je institucija dobila odobrenje nadležnog tijela da primjenjuje vlastitu procjenu parametra alfa u skladu s člankom 284. stavkom 9.;
- (k) za institucije koje primjenjuju metode iz dijela trećeg, glave II., poglavlja 6., odjeljaka 4. do 5., obujam njihovih bilančnih i izvanbilančnih poslova s izvedenicama kako su izračunani u skladu s člankom 273.a stavcima 1. i 2., prema potrebi.

Članak 440.
Objava protucikličkih zaštitnih slojeva kapitala

Institucije objavljuju sljedeće informacije u vezi s ispunjenjem zahtjeva za protuciklički zaštitni sloj kapitala iz glave VII., poglavlja 4. Direktive 2013/36/EU:

- (a) geografsku distribuciju iznosa kreditnih izloženosti ponderiranih rizikom koja je osnova za izračun njihova protucikličnog zaštitnog sloja kapitala;
- (b) iznos specifičnog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala institucije.

Članak 441.
Objava globalne sistemske značajnosti

Institucije koje se smatraju GSV institucijama u skladu s člankom 131. Direktive 2013/36/EU objavljuju jednom godišnje vrijednosti pokazatelja primijenjenih za utvrđivanje njihovih rezultata u skladu s metodologijom određivanja iz tog članka.

Članak 442.
Objava izloženosti kreditnom riziku i razrjeđivačkom riziku

Institucije objavljuju sljedeće informacije u vezi sa svojom izloženosti kreditnom riziku i razrjeđivačkom riziku:

- (a) definicije koje one koriste za računovodstvene potrebe pojmova „dospio” i „umanjen”;
- (b) opis pristupa i metoda donesenih radi utvrđivanja specifičnih i općih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik;
- (c) informacije o iznosu i kvaliteti prihodujućih, neprihodujućih i restrukturiranih izloženosti, uključujući akumulirano umanjenje vrijednosti, rezervacije i promjene negativnih fer vrijednosti zbog kreditnog rizika i iznosa primljenog kolaterala i financijskih jamstava;
- (d) analiza dospelosti računovodstveno dospjelih izloženosti;
- (e) bruto i neto knjigovodstvene vrijednosti izloženosti koje su u statusu neispunjavanja obveza i izloženosti koje nisu u statusu neispunjavanja obveza, akumulirani opći i specifični ispravci vrijednosti za kreditni rizik i akumulirani otpisi koji se odnose na te izloženosti te njihova distribucija prema geografskom području i vrsti sektora;
- (f) sve promjene bruto iznosa izloženosti, izloženosti dužničkih vrijednosnih papira i izvanbilančnih izloženosti koje su u statusu neispunjavanja obveza, što u najmanjoj mjeri mora uključivati informacije o početnom i završnom stanju tih izloženosti, bruto iznos bilo koje izloženosti koja je prešla u status neispunjavanja obveza ili koja podliježe otpisu te preostali rok do dospijeca za kredite i dužničke vrijednosne papire.

Članak 443.

Objava opterećene i neopterećene imovine

Institucije objavljuju informacije u vezi sa svojom opterećenom i neopterećenom imovinom. Za te potrebe institucije primjenjuju knjigovodstvenu vrijednost po kategoriji izloženosti razvrstane prema kvaliteti imovine i ukupan iznos knjigovodstvene vrijednosti opterećene i neopterećene imovine. Objavom informacija o opterećenoj i neopterećenoj imovini ne smije se otkriti likvidnosna pomoć u izvanrednim situacijama koju pružaju središnje banke ESSB-a.

Članak 444.

Objava primjene standardiziranog pristupa

Institucije koje izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu s dijelom trećim, glavom II., poglavljem 2. objavljuju sljedeće informacije za svaku kategoriju izloženosti iz članka 112.:

- (a) imena odabranih VIPKR-a i AKI-ja te razlozi za bilo kakve promjene tih odabranih institucija tijekom razdoblja objave;
- (b) kategorije izloženosti za koje se upotrebljava VIPKR ili AKI;
- (c) opis postupka koji se upotrebljava za transfer kreditnih procjena izdavatelja i izdanja na stavke koje nisu uključene u knjigu trgovanja;
- (d) povezivanje vanjskog kreditnog rejtinga odabranih VIPKR-a ili AKI-ja s ponderima rizika koji odgovaraju stupnjevima kreditne kvalitete kako je utvrđeno u dijelu trećem, glavi II., poglavlju 2., uzimajući u obzir da navedene informacije nije potrebno objaviti ako institucija poštuje standard povezivanja koji je objavila EBA;
- (e) vrijednosti izloženosti i vrijednosti izloženosti nakon smanjenja kreditnog rizika povezano sa svakim stupnjem kreditne kvalitete kako je utvrđeno u dijelu trećem, glavi II., poglavlju 2. kao i vrijednosti izloženosti oduzete od regulatornog kapitala.

Članak 445.

Objava izloženosti tržišnom riziku prema standardiziranom pristupu

Institucije koje svoje kapitalne zahtjeve izračunavaju u skladu s dijelom trećim, glavom IV., poglavljem 1.a objavljuju ukupni kapitalni zahtjev, kapitalne zahtjeve za mjere metoda zasnovanih na osjetljivostima, kapitalni zahtjev za rizik nastanka statusa neispunjenja obveza i kapitalne zahtjeve za preostale rizike za sljedeće instrumente:

- (a) financijske instrumente osim sekuritizacijskih instrumenata koji se drže u knjizi trgovanja, te koji se razvrstavaju prema vrsti rizika i zasebnom određivanju kapitalnog zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjenja obveza;
- (b) sekuritizacijske instrumente koji se ne drže u korelacijskom portfelju namijenjenom trgovanju, sa zasebnim određivanjem kapitalnog zahtjeva za rizik kreditne marže i kapitalnog zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjenja obveza;

- (c) sekuritizacijske instrumente koji se drže u korelacijskom portfelju namijenjenu trgovanju, sa zasebnim određivanjem kapitalnog zahtjeva za rizik kreditne marže i kapitalnog zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjenja obveza.

Članak 446.

Objava upravljanja operativnim rizikom

Institucije objavljuju informacije o upravljanju operativnim rizikom uključujući:

- (a) ukupne gubitke nastale zbog operativnog rizika u zadnjih deset godina, s povijesnim podacima o gubicima razvrstano po godini i zasebnim određivanjem iznosa gubitaka koji su veći od 1 milijuna EUR;
- (b) broj gubitaka koji su veći od 1 milijuna EUR, ukupne iznose povezane s tim gubicima u zadnje tri godine, kao i ukupne iznose pet najvećih gubitaka;
- (c) pokazatelje i komponente za izračun kapitalnih zahtjeva, razvrstano po relevantnom pokazatelju poslovanja.

Članak 447.

Objava ključnih mjernih parametara

Institucije objavljuju u tabličnom obliku sljedeće ključne mjerne parametre:

- (a) sastav regulatornog kapitala i kapitalne zahtjeve kako je izračunano u skladu s člankom 92.;
- (b) ukupan iznos izloženosti riziku kako je izračunano u skladu s člankom 92. stavkom 3.;
- (c) ako je primjenjivo, iznos redovnog osnovnog kapitala koje institucije moraju držati u skladu s člankom 104. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2013/36/EU;
- (d) zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kapitala koji institucija mora držati u skladu s glavom VII., poglavljem 4. Direktive 2013/36/EU;
- (e) omjer financijske poluge kako je izračunano u skladu s člankom 429.;
- (f) prosjek ili prosjeci, prema potrebi, koeficijenta likvidnosne pokrivenosti za svako tromjesečje relevantnog razdoblja objave, kako je izračunano u skladu s Delegiranom uredbom (EU) 2015/61, na temelju mjesečnih podataka;
- (g) zahtjev za neto stabilne izvore financiranja kako je izračunano u skladu s člankom 428.b;
- (h) kapitalne zahtjeve i zahtjeve za prihvatljive obveze kako je izračunano u skladu s člancima 92.a i 92.b te raščlanjeno na razini svake grupe u sanaciji, ako je primjenjivo.

Članak 448.

Objava izloženosti kamatnom riziku za pozicije koje se ne drže u knjizi trgovanja

1. [Dvije godine nakon stupanja na snagu Uredbe o izmjeni CRR-a] institucije počinju objavljivati kvantitativne i kvalitativne informacije o rizicima koji proizlaze iz mogućih promjena kamatnih stopa koje utječu na ekonomsku vrijednost vlasničkih instrumenata i neto kamatni prihod od poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje kako se navodi u članku 84. i članku 98. stavku 5. Direktive 2013/36/EU:
 - (a) promjene ekonomskih vrijednosti vlasničkih instrumenata na temelju šest nadzornih scenarija šoka kako se navodi u članku 98. stavku 5. Direktive 2013/36/EU za tekuće i prethodno razdoblje objave
 - (b) promjene neto kamatnog prihoda izračunano na temelju šest nadzornih scenarija šoka kako se navodi u članku 98. stavku 5. Direktive 2013/36/EU za tekuće i prethodno razdoblje objave;
 - (c) opis ključnih pretpostavki modela i parametara, osim onih iz stavka 2. ovog članka i članka 98. stavka 5.a točke (b) Direktive 2013/36/EU, koje se upotrebljavaju za izračun promjena ekonomske vrijednosti vlasničkih instrumenata i neto kamatnog prihoda kako je propisano točkama (a) i (b) ovog stavka;
 - (d) objašnjenje značaja mjera rizika objavljenih u skladu s točkama (a) i (b) ovog stavka i značajnih razlika tih mjera rizika u odnosu na prethodno izvještajno razdoblje;
 - (e) opis načina na koji institucije definiraju, mjere, smanjuju i kontroliraju kamatne rizike koji proizlaze iz njihovih poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje za potrebe provjere od strane nadležnih tijela u skladu s člankom 84. Direktive 2013/36/EU uključujući:
 - i. opis specifičnih mjera rizika koje institucije upotrebljavaju za procjenu promjena ekonomske vrijednosti vlasničkih instrumenata i neto kamatnog prihoda;
 - ii. opis ključnih pretpostavki modela i parametara koje se upotrebljavaju u internim sustavima institucija za mjerenje i koje bi se razlikovale od zajedničkih pretpostavki modela i parametara iz članka 98. stavka 5.a Direktive 2013/36/EU i stavka 2. ovog članka za potrebe izračuna promjena ekonomske vrijednosti vlasničkih instrumenata i neto kamatnog prihoda na temelju šest nadzornih scenarija, uključujući objašnjenje tih razlika;
 - iii. opis scenarija šoka kamatnih stopa koje institucije upotrebljavaju za procjenu tih kamatnih rizika;
 - iv. priznavanje učinka zaštite od tih kamatnih rizika, uključujući interne instrumente zaštite od rizika koji ispunjavaju zahtjeve utvrđene

člankom 106. stavkom 3. ove Uredbe;

v. prikaz učestalosti ocjena tih kamatnih rizika;

(f) opis općih strategija upravljanja tim rizicima i smanjenja tih rizika.

2. Odstupajući od stavka 1., zahtjevi iz stavka 1. točke (c) i točke (e) podtočaka i. do iv. ne primjenjuju se na institucije koje primjenjuju standardiziranu metodologiju iz članka 84. stavka 1. Direktive 2013/36/EU.

3. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojim se određuju zajedničke pretpostavke modela i parametara koje institucije uzimaju u obzir u izračunu neto kamatnog prihoda iz stavka 1. točke (b).

EBA dostavlja Komisiji nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [godinu dana nakon stupanja Uredbe na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 449.

Objava izloženosti sekuritizacijskim pozicijama

Institucije koje izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu s dijelom trećim, glavom II., poglavljem 5. ili kapitalne zahtjeve u skladu s člankom 337. ili 338. objavljuju sljedeće informacije odvojeno za poslove koji se vode u knjizi trgovanja i knjizi pozicija kojima se ne trguje:

- (a) opis sekuritizacijskih i resekuritizacijskih aktivnosti, uključujući ciljeve njihova upravljanja rizikom i ulaganja u vezi s tim aktivnostima, njihove uloge u sekuritizacijskim i resekuritizacijskim transakcijama i mjeru u kojoj te transakcije koriste za prijenos kreditnog rizika sekuritiziranih izloženosti na treće osobe;
- (b) vrste rizika kojima su izloženi u okviru sekuritizacijskih i resekuritizacijskih aktivnosti na temelju razine nadređenosti relevantnih sekuritizacijskih pozicija, s time da se razlikuje:
 - i. rizik koji je sadržan u transakcijama u kojima je inicijator sama institucija;
 - ii. rizik koji nastaje u vezi sa transakcijama u kojima je inicijator treća osoba.
- (c) opis politike kojom se uređuje primjena zaštite i nematerijalne zaštite za smanjenje rizika zadržanih sekuritizacijskih i resekuritizacijskih pozicija, uključujući određivanje materijalno značajnih drugih ugovornih strana s kojima su sklopljeni poslovi zaštite prema relevantnoj vrsti izloženosti riziku;

- (d) pristupe izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom koje one primjenjuju za svoje sekuritizacijske aktivnosti, uključujući vrste sekuritizacijskih pozicija na koje se svaki pristup primjenjuje;
- (e) popis SSPN-ova koji pripadaju bilo kojoj od sljedećih kategorija, s opisom vrsta bilančnih i izvanbilančnih izloženosti tim SSPN-ovima:
 - i. SSPN-ovi koji preuzimaju izloženosti koje su inicirale institucije;
 - ii. SSPN-ovi koje sponzoriraju institucije;
 - iii. SSPN-ovi i drugi pravni subjekti kojima institucije pružaju usluge povezane sa sekuritizacijom, primjerice usluge savjetovanja, servisiranja imovine ili upravljanja njome;
 - iv. SSPN-ovi uključeni u opseg regulatorne konsolidacije institucija;
- (f) popis svih pravnih subjekata u vezi s kojima su institucije objavile da su pružile potporu u skladu s dijelom trećim, glavom II., poglavljem 5.;
- (g) popis pravnih subjekata koji su povezani s institucijama i koji ulažu u sekuritizacije u kojima su institucije inicijator ili u sekuritizacijske pozicije koje izdaju SSPN-ovi koje sponzoriraju institucije;
- (h) sažetak računovodstvenih politika za sekuritizacijske aktivnosti, uključujući prema potrebi razlikovanje sekuritizacijskih i resekuritizacijskih pozicija;
- (i) nazive VIPKR-ova kojima se koristi za sekuritizacije i vrste izloženosti za koju se koristi svaki pojedinačni VIPKR;
- (j) ako je primjenjivo, opis pristupa interne procjene iz dijela trećeg, glave II., poglavlja 5., uključujući strukturu procesa interne procjene te odnos između interne procjene i vanjskog rejtinga relevantnog VIPKR-a objavljenog u skladu s točkom i., nadzorne mehanizme za postupak interne procjene, uključujući opis neovisnosti, odgovornosti i provjeru postupka interne procjene, vrsti izloženosti na koju se primjenjuje postupak interne procjene te čimbenike stresa koji se upotrebljavaju za određivanje razine kreditnog poboljšanja;
- (k) zasebno za knjigu trgovanja i knjigu pozicija kojima se ne trguje, sljedeće informacije:
 - i. knjigovodstvenu vrijednost preostalih izloženosti koje su sekuritizirale institucije, odvojeno za tradicionalne i sintetske sekuritizacije te sekuritizacije u kojima institucije djeluju samo kao sponzori. Kako bi se izbjegla svaka dvojba, upućivanje na sekuritizirane izloženosti u ovoj točki uključuje samo one sekuritizirane izloženosti u odnosu na koje su institucije prenijele značajan dio kreditnog rizika u skladu s dijelom trećim, glavom II., poglavljem 5.;

- ii. ukupan iznos imovine koja će se sekuritizirati;
 - iii. iznos sekuritiziranih izloženosti te iznos priznate dobiti ili gubitka od prodaje u tekućem razdoblju;
- (l) zasebno za poslove koji se vode u knjizi trgovanja i knjizi pozicija kojima se ne trguje, sljedeće informacije:
- i. ukupan iznos zadržanih ili kupljenih sekuritizacijskih pozicija te povezane imovine ponderirane rizikom i kapitalnih zahtjeva, raščlanjen na tradicionalne i sintetske sekuritizacije te sekuritizacijske i resekuritizacijske izloženosti te dalje raščlanjen na primjeren broj razreda primijenjenih pondera rizika ili raspona kapitalnog zahtjeva za svaki od pristupa primijenjenih za izračun kapitalnih zahtjeva;
 - ii. iznos zadržanih ili kupljenih sekuritizacijskih pozicija, raščlanjen na tradicionalne i sintetske sekuritizacije te sekuritizacijske i resekuritizacijske izloženosti koje se odbijaju od regulatornog kapitala ili na koje se primjenjuje ponder rizika 1 250 %;
- (m) za izloženosti iz knjige pozicija kojima se ne trguje koje su sekuritizirale institucije, iznos sekuritizirane imovine kod koje je izvršeno umanjeње vrijednosti ili koja je dospjela nenaplaćena te iznos gubitaka koje su institucije priznale u tekućem izvještajnom razdoblju, oboje raščlanjeno prema vrsti izloženosti.

Članak 450.

Objava politike primitaka

1. U skladu s načinom utvrđenim člancima 433.a, 433.b i 433.c institucije objavljuju sljedeće informacije u vezi s politikom primitaka te praksama za one kategorije zaposlenika čije profesionalne aktivnosti imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti institucija:
- (a) informacije o postupku odlučivanja koji se primjenjuje pri određivanju politike primitaka kao i o broju sastanaka koje je održalo glavno tijelo koje nadzire primitke tijekom financijske godine, uključujući prema potrebi, informacije o sastavu i mandatu odbora za primitke, vanjskom konzultantu čije su usluge korištene pri određivanju politike primitaka te ulozi relevantnih dionika;
 - (b) informacije o vezi između plaće zaposlenika i njihove uspješnosti;
 - (c) najvažnije značajke sustava primitaka, uključujući informacije o kriterijima koji se primjenjuju za mjerenje uspješnosti i prilagodbu rizicima, politici odgode i kriterijima za prijenos prava iz primitaka;
 - (d) omjere između fiksnih i varijabilnih primitaka određene u skladu s člankom 94. stavkom 1. točkom (g) Direktive 2013/36/EU;
 - (e) informacije o kriterijima uspješnosti na kojima se temelje prava na dionice, opcije

ili varijabilne komponente primitaka;

- (f) glavne parametre i obrazloženje svih shema varijabilnih komponenti primitaka te drugih negotovinskih pogodnosti;
- (g) ukupne kvantitativne informacije o primicima, podijeljene prema području poslovanja;
- (h) ukupne kvantitativne informacije o primicima podijeljene na više rukovodstvo i zaposlenike čiji postupci imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti institucija, u kojima se navodi sljedeće:
 - i. iznosi primitaka dodijeljenih za financijsku godinu, podijeljeno na fiksne primitke uključujući opis fiksnih komponenti i varijabilne primitke te broj korisnika;
 - ii. iznosi i oblici dodijeljenih varijabilnih primitaka, podijeljeno na gotovinu, dionice, instrumente povezane s dionicama i ostalo, odvojeno za dio plaćen unaprijed i za odgođeni dio;
 - iii. iznosi odgođenih primitaka dodijeljenih za uspješnost u prethodnim razdobljima, podijeljeno na iznos za koji se pravo iz primitaka prenosi u financijskoj godini i iznos za koji se pravo iz primitaka prenosi u narednim godinama;
 - iv. iznosi odgođenih primitaka za koje se pravo prenosi u financijskoj godini, isplaćenih tijekom financijske godine te umanjnih na temelju usklađivanja s uspješnošću;
 - v. zajamčeni varijabilni primici dodijeljene tijekom financijske godine i broj korisnika tih dodijeljenih primitaka;
 - vi. otpremnine dodijeljene u prethodnim razdobljima koje su isplaćene tijekom financijske godine;
 - vii. broj otpremnina dodijeljenih tijekom financijske godine, podijeljeno na otpremnine unaprijed isplaćene i odgođene otpremnine, broj korisnika tih isplata i najveća isplata koja je dodijeljena jednoj osobi;
- (i) broj pojedinaca čiji primici iznose milijun EUR ili više po financijskoj godini, pri čemu se primici između 1 milijun EUR i 5 milijuna EUR dijele u platne razrede od po 500 000 EUR, a primici od 5 milijuna EUR ili više dijele se u platne razrede od po 1 milijun EUR;
- (j) na zahtjev relevantne države članice ili nadležnog tijela, ukupne primitke svakog pojedinog člana upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva.
- (k) informacije o tome može li se institucija koristiti izuzećem utvrđenim člankom 94. stavkom 3. Direktive 2013/36/EU.

Za potrebe točke (k) institucije koje se koriste tim izuzećem navode temelji li se ono na točki (a) i/ili (b) članka 94. stavka 3. Direktive 2013/36/EU. Navode i na koja načela primitaka primjenjuju izuzeća, broj zaposlenika koji se koriste izuzećima i njihove ukupne primitke, podijeljeno na fiksne i varijabilne primitke.

2. U slučaju velikih institucija javnosti se na raspolaganje stavljaju kvantitativne informacije o primicima upravljačkog tijela institucija iz ovog članka, pri čemu se razlikuju članovi s izvršnim i neizvršnim funkcijama.

Institucije ispunjavaju zahtjeve iz ovog članka na način koji je primjeren njihovoj veličini, unutarnjoj organizaciji te vrsti, opsegu i složenosti njihovih aktivnosti ne dovodeći u pitanje Direktivu 95/46/EZ.

Članak 451.

Objava omjera financijske poluge

1. Institucije objavljuju sljedeće informacije o omjeru financijske poluge kako je izračunano u skladu s člankom 429. i upravljanju rizikom prekomjerne financijske poluge:
 - (a) omjer financijske poluge i način na koji institucije primjenjuju članak 499. stavke 2. i 3.;
 - (b) raščlambu mjere ukupne izloženosti kao i usklađenost ukupne mjere izloženosti s relevantnim informacijama objavljenima u objavljenim financijskim izvještajima;
 - (c) ako je primjenjivo, iznos fiducijarnih stavki koje su se prestale priznavati u skladu s člankom 429.a stavkom 1. točkom (h);
 - (d) opis postupaka koji se primjenjuju za upravljanje rizikom prekomjerne financijske poluge;
 - (e) opis čimbenika koji su utjecali na omjer financijske poluge tijekom razdoblja na koje se odnosi objavljeni omjer financijske poluge.
2. Javne razvojne kreditne institucije kako su definirane člankom 429.a stavkom 2. objavljuju omjer financijske poluge bez prilagodbe mjere izloženosti za potrebe izračuna omjera financijske poluge kako je utvrđeno u skladu s člankom 429. stavkom 8.

Članak 451.a

Objava likvidnosnih zahtjeva za kreditne institucije i sistemska investicijska društva

1. Kreditne institucije i sistemska investicijska društva objavljuju u skladu s ovim člankom informacije o svojem koeficijentu likvidnosne pokrivenosti, omjeru neto stabilnih izvora financiranja i upravljanju likvidnosnim rizikom.
2. Kreditne institucije i sistemska investicijska društva objavljuju sljedeće informacije o svojem koeficijentu likvidnosne pokrivenosti kako je izračunan u skladu s

Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2015/61³¹:

- (a) prema potrebi, prosjek ili prosjeci koeficijenta likvidnosne pokrivenosti na temelju mjesečnih podataka za svako tromjesečje relevantnog razdoblja objave;
 - (b) ukupan iznos, nakon primjene relevantnih korektivnih faktora, likvidne imovine visoke kvalitete uključene u zaštitni sloj likvidnosti u skladu s glavom II. Delegirane uredbe (EU) 2015/61 i opis sastava zaštitnog sloja likvidnosti;
 - (c) pregled likvidnosnih odljeva, priljeva i neto likvidnosnih odljeva kako je izračunano u skladu s glavom III. Delegirane uredbe (EU) 2015/61.
3. Kreditne institucije i sistemska investicijska društva objavljuju sljedeće informacije o omjeru neto stabilnih izvora financiranja kako je izračunano u skladu s dijelom šestim, glavom IV. ove Uredbe:
- (a) podatke na kraju tromjesečja o omjeru neto stabilnih izvora financiranja u skladu s dijelom šestim, glavom IV., poglavljem 2. ove Uredbe za svako tromjesečje relevantnog razdoblja objave;
 - (b) pregled potrebnih stabilnih izvora financiranja izračunanih u skladu s dijelom šestim, glavom IV., poglavljem 4. ove Uredbe;
 - (c) pregled dostupnih stabilnih izvora financiranja izračunanih u skladu s dijelom šestim, glavom IV., poglavljem 3. ove Uredbe;
4. Kreditne institucije i sistemska investicijska društva objavljuju aranžmane, sustave, procese i strategije uspostavljene radi utvrđivanja, mjerenja i praćenja likvidnosnog rizika te upravljanja tim rizikom u skladu s člankom 86. Direktive 2013/36/EU.

³¹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 od 10. listopada 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija (SL L 11, 17.1.2015., str. 1.).

GLAVA III.

KVALIFIKACIJSKI ZAHTJEVI ZA PRIMJENU POSEBNIH INSTRUMENATA ILI METODOLOGIJA

Članak 452.

Objava primjene IRB pristupa na kreditni rizik

1. Institucije koje izračunavaju iznose izloženosti ponderirane kreditnim rizikom u skladu s pristupom zasnovanim na internim rejting-sustavima (IRB pristup) objavljuju sljedeće informacije:
 - (a) dopuštenje nadležnog tijela za pristup ili odobrenje za postupno uvođenje pristupa;
 - (b) za svaku kategoriju izloženosti iz članka 147., postotak ukupne vrijednosti izloženosti iz svake kategorije izloženosti na koju se primjenjuje standardizirani pristup utvrđen dijelom trećim, glavom II., poglavljem 2. ili IRB pristup utvrđen dijelom trećim, glavom II., poglavljem 3., kao i dio svake kategorije izloženosti koji podliježe planu uvođenja. Ako su dobile odobrenje za primjenu vlastitih LGD-a i konverzijskih faktora za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom, institucije zasebno objavljuju postotak ukupne vrijednosti izloženosti svake kategorije izloženosti na koju se primjenjuje to odobrenje. Za potrebe ove točke institucije primjenjuju vrijednost izloženosti kako je definirano člankom 166.;
 - (c) objašnjenje i pregled:
 - i. strukture i procesa internih rejting-sustava, glavnih značajki odobrenih modela te veze između internih i vanjskih rejtinga;
 - ii. primjene internih procjena od strane institucija u druge svrhe osim za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom u skladu s dijelom trećim, glavom II., poglavljem 3.;
 - iii. postupka upravljanja i priznavanja sustava smanjenja kreditnog rizika;
 - iv. uloge funkcija uključenih u izradu, odobrenje i naknadne izmjene modela kreditnog rizika;
 - v. opsega i glavnog sadržaja izvješćivanja u vezi s modelima kreditnog rizika.
 - (d) prema potrebi, sljedeće informacije u vezi sa svakom kategorijom izloženosti iz članka 147.:
 - i. vrijednosti bilančnih izloženosti;
 - ii. vrijednosti izvanbilančnih izloženosti prije i nakon primjene relevantnog konverzijskog faktora;

- iii. vrijednosti bilančnih i izvanbilančnih izloženosti nakon primjene relevantnog smanjenja kreditnog rizika;
 - iv. ako su institucije dobile odobrenje za primjenu vlastitih LGD-a i konverzijskih faktora za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom, vrijednosti izloženosti iz točaka i., ii. i iii. na koje se primjenjuje to odobrenje.
- (e) opis svakog parametra ili ulaznih elemenata koji se koriste u modelu i koji su relevantni za razumijevanje ponderiranja rizikom za dostatan reprezentativan broj rejting-kategorija dužnika;
- (f) opis faktora koji su utjecali na ostvarene gubitke tijekom prethodnog razdoblja objave;
- (g) procjene institucija u usporedbi s ostvarenim vrijednostima tijekom dužeg razdoblja, pri čemu se zasebno objavljuje sljedeće:
- i. procjene gubitaka u usporedbi sa stvarnim gubicima u svakoj kategoriji izloženosti odvojeno za izloženosti koje su u statusu neispunjavanja obveza i izloženosti koje nisu u statusu neispunjavanja obveza, s odgovarajućim informacijama o razdoblju promatranja korištenom za retroaktivno testiranje i mjernim parametrima korištenima za određivanje stvarnih gubitaka. Informacije iz ove točke objavljuju se za svaku kategoriju izloženosti prema stanovništvu iz stavka 2. točke (d) tijekom dovoljno dugog razdoblja kako bi se omogućila smisljena procjena uspješnosti procesa dodjele internog rejtinga za svaku kategoriju;
 - ii. procjene PD-a u usporedbi sa stvarnom stopom nastanka statusa neispunjavanja obveza za svaku kategoriju izloženosti, pri čemu se zasebno objavljuju raspon PD-a, prosječni PD, broj dužnika na kraju prethodnog razdoblja objave i tijekom razdoblja objave, broj dužnika u statusu neispunjavanja obveza, broj novih dužnika u statusu neispunjavanja obveza i prosječna povijesna godišnja stopa nastanka statusa neispunjavanja obveza;
 - iii. za institucije koje upotrebljavaju vlastite procjene LGD-a ili konverzijske faktore, LGD i konverzijski faktori u usporedbi s procijenjenim vrijednostima na temelju objava kvantitativne ocjene rizika iz ovog članka.
2. Informacije iz stavka 1. točke (c) objavljuju se zasebno za sljedeće kategorije izloženosti:
- (a) središnje države i središnje banke;
 - (b) institucije;

- (c) trgovačka društva, uključujući male i srednje poduzetnike, specijalizirano financiranje i otkupljena potraživanja od trgovačkih društava;
- (d) izloženosti prema stanovništvu, za svaku od kategorija izloženosti kojoj odgovaraju različite korelacije iz članka 154. stavaka 1. do 4.; i
- (e) vlasnička ulaganja.

Članak 453.

Objava primjene tehnika smanjenja kreditnog rizika

Institucije koje primjenjuju tehnike smanjenja kreditnog rizika objavljuju sljedeće informacije:

- (a) politike i postupke za bilančno i izvanbilančno netiranje te prikaz mjere u kojoj institucije koriste to netiranje;
- (b) vrednovanje prihvatljivog kolaterala i upravljanje njime;
- (c) opis glavnih vrsta kolaterala koje je institucija primila;
- (d) za jamstva i kreditne izvedenice koje se koriste kao kreditna zaštita, glavne vrste davatelja jamstava i drugih ugovornih strana u kreditnim izvedenicama te njihovu kreditnu sposobnost;
- (e) korištenu kreditnu zaštitu i analizu svih koncentracija kojima bi se mogla spriječiti djelotvornost kreditne zaštite;
- (f) za institucije koje izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu sa standardiziranim pristupom ili IRB pristupom, ukupnu vrijednost izloženosti koja nije pokrivena prihvatljivom kreditnom zaštitom i ukupnu vrijednost izloženosti koja je pokrivena prihvatljivom kreditnom zaštitom nakon primjene korektivnih faktora. Informacije iz ove točke objavljuju se zasebno za svaku kategoriju izloženosti i za svaki pristup za kategoriju izloženosti na osnovi vlasničkih ulaganja kako je utvrđeno člankom 155.;
- (g) za institucije koje izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu sa standardiziranim pristupom ili IRB pristupom, osigurani iznos izloženosti koje su pokrivene prihvatljivom kreditnom zaštitom. Informacije iz ove točka objavljuju se zasebno za svaku kategoriju izloženosti;
- (h) odgovarajući konverzijski faktor i smanjenje kreditnog rizika povezano s izloženosti i učestalost primjene tehnika smanjenja kredita s učinkom zamjene ili bez njega;
- (i) za institucije koje izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu sa standardiziranim pristupom, iznos izloženosti ponderiran rizikom i vrijednost izloženosti nakon primjene odgovarajućeg konverzijskog faktora i smanjenja kreditnog rizika povezanog s izloženosti. Informacije iz ove točka objavljuju se zasebno za svaku kategoriju izloženosti;

- (j) za institucije koje izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu s IRB pristupom, iznos izloženosti ponderiran rizikom prije i nakon priznavanja učinka smanjenja kreditnog rizika na kreditne izvedenice. Ako su dobile odobrenje za primjenu vlastitih LGD-a i konverzijskih faktora za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom, institucije zasebno objavljuju informacije iz ove točke za svaku kategoriju izloženosti na koje se primjenjuje to odobrenje.

Članak 454.

Objave primjene naprednih pristupa za operativni rizik

Institucije koje primjenjuju napredne pristupe iz članaka 321. do 324. za izračun kapitalnog zahtjeva za operativni rizik objavljuju opis korištenja polica osiguranja i drugih mehanizama za prijenos rizika u svrhu smanjenja tog rizika.

Članak 455.

Primjena internih modela za tržišni rizik

1. Institucije kojima je nadležno tijelo, u skladu s člankom 325.ba, odobrilo primjenu internih modela za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik objavljuju opseg, glavne značajke i ključne odabire modeliranja različitih internih modela korištenih za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom za glavne modele korištene na konsolidiranoj razini u skladu s dijelom prvim, glavom II. Te institucije objašnjavaju u kojoj mjeri ti interni modeli predstavljaju sve modele korištene na konsolidiranoj razini.
2. Ako je primjenjivo u skladu s člankom 104.b, institucije objavljuju sljedeće informacije pojedinačno za glavne stolove za trgovanje i skupno za sve preostale stolove za trgovanje:
 - (a) najveću, najmanju i srednju vrijednost u izvještajnom razdoblju za sljedeće stavke:
 - i. mjera neograničenog očekivanog manjka kako je utvrđeno člankom 325.ba stavkom 2. točkom (a);
 - ii. kapitalni zahtjevi za tržišne rizike koji bi se izračunavali u skladu s poglavljem 1.a ove glave u slučaju da institucije nisu dobile odobrenje za primjenu internih modela za relevantne stolove za trgovanje kako je utvrđeno u članku 325.ba stavku 2. točki (b).
 - (b) za modele očekivanog manjka:
 - i. broj prekoračenja na osnovi retroaktivnog testiranja tijekom posljednjih 250 radnih dana;
 - ii. broj kršenja pri raspodjeli dobiti i gubitka tijekom posljednjih 12 mjeseci;
3. Institucije odvojeno objavljuju sljedeće elemente kapitalnog zahtjeva kako je

utvrđeno člankom 325.bb: :

- (a) mjera neograničenog očekivanog manjka za najnovije mjere rizika; i
- (b) prosjek mjera rizika iz prethodnih 12 tjedana za svaki sljedeći element:
 - i. mjera rizika očekivanog manjka;
 - ii. mjera rizika prema stresnom scenariju za faktore rizike koji se ne mogu modelirati;
 - iii. kapitalni zahtjev za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza;
 - iv. međuzbroj mjera navedenih u točkama i., ii. i iii. za prosjek od 12 tjedana, koji uključuje primjenjivi multiplikator;
 - v. ukupni kapitalni zahtjev.”

(117) U članku 456. dodaje se sljedeća točka (k):

„(k) izmjene zahtjeva za objavu utvrđenih u dijelu osmom, glavama II. i III. kako bi se u obzir uzela izrada ili izmjene međunarodnih standarda o objavi”.

(118) Članak 460. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija je ovlaštena donijeti delegirani akt u skladu s člankom 462. kako bi pobliže odredila opće zahtjeve iz članka 412. stavka 1. Delegirani akt donesen u skladu s ovim stavkom temelji se na stavkama koje se izvješćuju u skladu s dijelom šestim, glavom II. i Prilogom III., određuje u kojim okolnostima nadležna tijela moraju nametnuti institucijama određene razine priljeva i odljeva kako bi obuhvatile specifične rizike kojima su izložene i poštuje pragove iz stavka 2.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirani akt u skladu s člankom 462. kako bi izmijenila ili zamijenila Delegiranu uredbu (EU) 2015/61 za potrebe primjene članka 8. stavka 3., članaka 411., 412., 413., 416., 419., 422., 425., 428.a, 428.f, 428.g, članaka 428.k do 428.n, članaka 428.p, 428.r, 428.s, 428.t, članaka 428.v do 428.ad, članaka 428.af, 428.ag i 451.a ove Uredbe.”.

(b) dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Komisija je ovlaštena donijeti delegirani akt u skladu s člankom 462. kako bi izmijenila popis proizvoda ili usluga iz članka 428.f stavka 2. ako smatra da imovina i obveze koje su izravno povezane s drugim proizvodima ili uslugama ispunjavaju uvjete iz članka 428.f stavka 1.

Komisija donosi delegirani akt iz prvog podstavka u roku od [tri godine od datuma primjene omjera neto stabilnih izvora financiranja kako je utvrđeno u dijelu šestom, glavi IV.].”.

(119) Nakon članka 473. umeće se sljedeći novi članak 473.a:

*„Članak 473.a
Uvođenje MSFI-ja 9*

1. Do [datuma primjene ovog članka + 5 godina] institucije koje pripremaju svoje financijske izvještaje u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima donesenim u skladu s postupkom iz članka 6. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1606/2002 mogu svojem redovnom osnovnom kapitalu dodati iznos izračunan u skladu sa stavkom 2. ovog članka pomnožen s primijenjenim faktorom utvrđenim u stavku 3.
2. Iznos iz stavka 1. izračunava se kao očekivani kreditni gubici tijekom 12 mjeseci kako je određeno u skladu s točkom 5.5.5. Uredbe Komisije (EU) br. / 2016⁽³²⁾ i iznos rezervacija za umanjeње vrijednosti financijskih instrumenata koji je jednak očekivanim gubicima tijekom vijeka trajanja kako je određeno u skladu s točkom 5.5.3. Uredbe Komisije (EU) br. / 2016 (1).
3. Pri izračunu iznosa iz stavka 1. primjenjuju se sljedeći faktori:
 - (a) 1 u razdoblju od [datuma primjene ovog članka] do [datuma primjene ovog članka + 1 godina – 1 dan];
 - (b) 0,8 u razdoblju od [datuma primjene ovog članka + 1 godina] do [datuma primjene ovog članka + 2 godine – 1 dan];
 - (c) 0,6 u razdoblju od [datuma primjene ovog članka + 2 godine] do [datuma primjene ovog članka + 3 godine – 1 dan];
 - (d) 0,4 u razdoblju od [datuma primjene ovog članka + 3 godine] do [datuma primjene ovog članka + 4 godine – 1 dan];
 - (e) 0,2 u razdoblju od [datuma primjene ovog članka + 4 godine] do [datuma primjene ovog članka + 5 godina – 1 dan].

Institucije u objave svojeg regulatornog kapitala uključuju iznos dodan njihovu redovnom osnovnom kapitalu u skladu sa stavkom 1.”.

(120) Članak 493. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Odredbe o velikim izloženostima iz članaka 387. do 403. ne primjenjuju se na investicijska društva čija je osnovna djelatnost isključivo pružanje investicijskih usluga ili obavljanje aktivnosti povezanih s financijskim instrumentima iz odjeljka C, točaka 5., 6., 7., 9. i 11. Priloga I. Direktivi 2014/65/EU te na koje se Direktiva Vijeća 93/22/EEZ od

³² Uredba Komisije (EU) br./2016 od 2016 o usvajanju određenih međunarodnih računovodstvenih standarda u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L ,, str.).

10. svibnja 1993. o investicijskim uslugama u području vrijednosnih papira (1) nije primjenjivala 31. prosinca 2006.”.

(b) dodaju se sljedeći stavci 4. i 5.:

„4. Odstupajući od članka 395., nadležna tijela mogu institucijama dopustiti da im nastane jedna od izloženosti iz članka 400. stavka 1. točaka (a), (c), (d) i (e) nominirana i financirana u valuti bilo koje države članice u okviru sljedećih vrijednosti, nakon što se u obzir uzme učinak smanjenja kreditnog rizika u skladu s člancima 399. do 403.:

(a) 100 % osnovnog kapitala institucije do 31. prosinca 2018.;

(b) 75 % osnovnog kapitala institucije do 31. prosinca 2019.;

(c) 50 % osnovnog kapitala institucije do 31. prosinca 2020.

5. Izloženosti iz članka 400. stavka 1. točaka (a), (c), (d) i (e) nominirane i financirane u valuti bilo koje države članice koje su institucijama nastale prije 22. studenoga 2016. izuzete su od primjene članka 395.”

(121) Članak 494. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 494.

Prijelazne odredbe – kapitalni zahtjev i zahtjev za prihvatljive obveze

1. Odstupajući od članka 92.a, od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2021. institucije koje se smatraju subjektima za sanaciju i koje su GSV institucije ili dio GSV institucije ispunjavaju u svakom trenutku sljedeće kapitalne zahtjeve i zahtjeve za prihvatljive obveze:

(a) omjer od 16 % zasnovan na riziku, koji predstavlja regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije iskazano kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4.;

(b) omjer od 6 % koji nije zasnovan na riziku, koji predstavlja regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije iskazano kao postotni udio mjere ukupne izloženosti iz članka 429. stavka 4.

2. Odstupajući od članka 72.b stavka 3., od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2021. mjera u kojoj se instrumenti prihvatljivih obveza iz članka 72.b stavka 3. mogu uključiti u stavke prihvatljivih obveza iznosi 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4.

(122) Nakon članka 494. umeće se sljedeći članak 494.a:

„Članak 494.a

Nastavak priznavanja izdanja preko subjekata posebne namjene

1. Odstupajući od članka 52., instrumenti kapitala koje institucija ne izdaje izravno

ispunjavaju uvjete za instrumente dodatnog osnovnog kapitala do 31. prosinca 2021. samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) uvjeti utvrđeni člankom 52. stavkom 1., osim uvjeta da instrumente izravno izdaje institucija;
- (b) instrumenti su izdani preko subjekta koji je uključen u konsolidaciju u skladu s dijelom prvim, glavom II., poglavljem 2.;
- (c) sredstva su odmah i bez ograničenja dostupna instituciji i u obliku su koji ispunjava uvjete propisane u ovom stavku.

2. Odstupajući od članka 63., instrumenti kapitala koje institucija ne izdaje izravno ili podređeni krediti koje institucija ne prima izravno, kako je primjenjivo, ispunjavaju uvjete za instrumente dodatnog dopunskog kapitala do 31. prosinca 2021. samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) uvjeti utvrđeni člankom 63. stavkom 1., osim uvjeta da instrumente izravno izdaje institucija;
- (b) instrumenti su izdani ili su podređeni krediti primljeni, kako je primjenjivo, preko subjekta koji je uključen u konsolidaciju u skladu s dijelom prvim, glavom II., poglavljem 2.;
- (c) sredstva su odmah i bez ograničenja dostupna instituciji i u obliku su koji ispunjava uvjete propisane u ovom stavku.”.

(123) Članak 497. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 497.

Kapitalni zahtjevi za izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama

1. Ako središnja druga ugovorna strana treće zemlje podnese zahtjev za priznavanje u skladu s člankom 25. Uredbe (EU) br. 648/2012, institucije mogu tu središnju drugu ugovornu stranu smatrati kvalificiranom središnjom drugom ugovornom stranom u razdoblju od datuma kada je ta središnja druga ugovorna strana ESMA-i podnijela zahtjev za priznavanje do jednog od sljedećih datuma:

- (a) ako je Komisija već donijela provedbeni akt iz članka 25. stavka 6. Uredbe (EU) br. 648/2012 u vezi s trećom zemljom u kojoj središnja druga ugovorna strana ima poslovni nastan i taj je akt već stupio na snagu, dvije godine od datuma podnošenja zahtjeva;
- (b) ako Komisija još nije donijela provedbeni akt iz članka 25. stavka 6. Uredbe (EU) br. 648/2012 u vezi s trećom zemljom u kojoj središnja druga ugovorna strana ima poslovni nastan i taj akt još nije stupio na snagu, raniji datum od sljedeća dva datuma:
 - i. dvije godine od stupanja na snagu provedbenog akta;

ii. pet godina od datuma podnošenja zahtjeva.

2. Do isteka roka utvrđenog u stavku 1., ako središnja druga ugovorna strana iz tog stavka nema jamstveni fond i nema uspostavljen obvezujući aranžman sa svojim klirinškim članovima koji joj omogućava upotrebu cijele ili dijela inicijalne marže primljene od njezinih klirinških članova kao da je riječ o preduplatama, institucija zamjenjuje formulu za izračun kapitalnih zahtjeva (K_i) iz članka 308. stavka 2. sa sljedećom formulom:

$$K_{CM_i} = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; 8\% \cdot 2\% \cdot IM_i \right\}$$

pri čemu je:

i = indeks koji označuje klirinškog člana;

IM_i = inicijalna marža koju klirinški član i daje središnjoj drugoj ugovornoj strani;

IM = ukupan iznos inicijalne marže o kojoj je središnja druga ugovorna strana obavijestila instituciju u skladu s člankom 89. stavkom 5.a Uredbe (EU) br. 648/2012.”.

- (124) U članku 498. stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Odredbe o kapitalnim zahtjevima iz ove Uredbe ne primjenjuju se na investicijska društva čija se osnovna djelatnost isključivo sastoji od pružanja investicijskih usluga ili obavljanja aktivnosti povezanih s financijskim instrumentima iz odjeljka C točaka 5., 6., 7., 9., 10. i 11. Priloga I. Direktivi 2014/65/EU te na koje se Direktiva 93/22/EEZ nije primjenjivala 31. prosinca 2006.”.

- (125) Članak 499. stavak 3. briše se.

- (126) Članak 501. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 501.

Prilagodba izloženosti prema malim i srednjim poduzetnicima

1. Iznosi izloženosti ponderirani rizikom za izloženosti prema malim i srednjim poduzetnicima prilagođuju se prema sljedećim formulama:

ako je $E' \leq 1\,500\,000$ EUR, $RW^* = RW \cdot 0,7612$;

ako je $E' > 1\,500\,000$ EUR, $RW^* = \min \{RW; EUR\,1\,500\,000\} \cdot 0,7612 + \max \{0; RW - 1\,500\,000\} \cdot 0,85$;

pri čemu je:

RW^* = prilagođeni iznos izloženosti ponderiran rizikom za izloženost prema malim i srednjim poduzetnicima;

E' = ukupan iznos koji instituciji i njezinim matičnim društvima i društvima kćerima, uključujući izloženosti u statusu neispunjavanja obveza, duguje dužnik ili grupa povezanih osoba, ali isključujući potraživanja ili potencijalne obveze osigurane stambenim nekretninama;

RW = iznos izloženosti ponderiran rizikom za izloženost prema malim i srednjim poduzetnicima izračunano u skladu s dijelom II., glavom II. i ovim člankom.

2. Za potrebe ovog članka:

- (a) izloženost prema malim i srednjim poduzetnicima uključena je u kategoriju stanovništva ili u kategoriju trgovačkih društava ili u kategoriju osiguranu nekretninom. Izloženosti u statusu neispunjavanja obveza isključuju se;
- (b) mali i srednji poduzetnik definiran je u skladu s Preporukom Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzetnika, malih i srednjih poduzetnika³³. Od kriterija navedenih u članku 2. Priloga toj Preporuci, u obzir se uzima samo godišnji promet.”

(127) Umeću se sljedeći članci 501.a, 501.b i 501.c:

„Članak 501.a

Prilagodba kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik izloženosti prema subjektima koji upravljaju ili financiraju fizičke tvorevine ili objekte, sustave i mreže za pružanje ili potporu u pružanju bitnih javnih usluga

1. Kapitalni zahtjevi za kreditni rizik izračunani u skladu s dijelom III., glavom II. množe se s faktorom 0,75 pod uvjetom da izloženost ispunjava sve sljedeće uvjete:

- (a) izloženost je uključena u kategoriju izloženosti prema trgovačkim društvima ili kategoriju izloženosti u obliku specijaliziranog financiranja, a isključene su izloženosti u statusu neispunjavanja obveza;
- (b) izloženost je prema subjektu koji je posebno osnovan za financiranje ili upravljanje fizičkim tvorevinama ili objektima, sustavima i mrežama za pružanje ili potporu u pružanju bitnih javnih usluga;
- (c) primarni izvor otplate obveza jest prihod koji se ostvaruje na osnovi imovine koja je predmet financiranja, a ne neovisni novčani tokovi koje taj subjekt ostvaruje u poslovanju;
- (d) dužnik može ispuniti svoje financijske obveze čak i u ozbiljnim uvjetima stresa koji su relevantni za rizik projekta;
- (e) novčani su tokovi koje ostvaruje dužnik predvidljivi i pokrivaju sve buduće otplate kredita tijekom trajanja kredita;
- (f) rizik refinanciranja izloženosti je nizak ili primjereno smanjen;

³³ SL L 124, 20.5.2003., str. 36.

- (g) ugovornim odredbama vjerovnicima se osigurava visok stupanj zaštite, uključujući sljedeće:
- i. ako prihodi dužnika nisu financirani plaćanjima velikog broja korisnika, ugovorne odredbe uključuju odredbe kojima se vjerovnike djelotvorno štiti od gubitaka koji nastaju u slučaju da projekt raskine stranka koja je pristala kupovati robu ili usluge koje pruža dužnik;
 - ii. dužnik raspolaže dostatnim pričuvnim sredstvima koja su u cijelosti financirana gotovinom ili je sklopio druge financijske aranžmane s davateljima jamstva s visokim rejtingom kako bi osigurao financiranje za nepredviđene događaje i obrtni kapital tijekom ekonomskog vijeka imovine iz točke (b) ovog stavka;
 - iii. vjerovnici imaju značajan stupanj kontrole nad imovinom i prihodima koje ostvaruje dužnik;
 - iv. vjerovnici imaju pravo, u mjeri koja je dopuštena na temelju primjenjivog prava, na imovinu i ugovore ključne za infrastrukturne poslove ili raspolažu alternativnim mehanizmima kojima se osigurava njihov položaj;
 - v. vjerovnicima se u zalog daju vlasnički instrumenti na način da mogu preuzeti kontrolu nad subjektom u slučaju neispunjavanja obveza;
 - vi. ograničena je uporaba neto novčanih tokova od poslovanja nakon obveznih plaćanja iz projekta u svrhe nepovezane sa servisiranjem dužničkih obveza;
 - vii. postoje ugovorna ograničenja u pogledu mogućnosti dužnika da poduzima aktivnosti koje bi mogle štetiti vjerovnicima, uključujući ograničenje da se novi dug ne može izdati bez suglasnosti postojećih ulagatelja u dužničke instrumente;
- (h) obveza je nadređena u odnosu na sva druga potraživanja osim zakonskih potraživanja i potraživanja na temelju izvedenica drugih ugovornih strana;
- (i) ako je dužnik u fazi gradnje, ulagatelj u vlasnički kapital mora ispuniti sljedeće kriterije, a u slučaju većeg broja ulagatelja skupina ulagatelja u vlasnički kapital sljedeće uvjete mora ispunjavati kao cjelina:
- i. ulagatelji u vlasnički kapital imaju iskustvo u uspješnom nadziranju infrastrukturnih projekata, financijsku snagu i relevantno stručno znanje,
 - ii. za ulagatelje u vlasnički kapital rizik od nastanka statusa neispunjavanja obveza je nizak odnosno nizak je rizik od značajnih gubitaka za dužnika zbog njihova statusa neispunjavanja obveza;
 - iii. uspostavljeni su primjereni mehanizmi kojima se interesi ulagatelja u

vlasnički kapital usklađuju s interesima vjerovnika;

- (j) dužnik je uspostavio prikladne zaštitne mehanizme kako bi osigurao dovršenje projekta u skladu s ugovorenim specifikacijama, proračunom ili datumom dovršetka; uključujući jamstva za okončanje projekta;
- (k) ako postoje značajni operativni rizici, njima se primjereno upravlja;
- (l) dužnik se koristi testiranim tehnologijama i dizajnom;
- (m) pribavljene su sve potrebne dozvole i odobrenja;
- (n) dužnik se koristi izvedenicama samo za potrebe smanjenje rizika.

2. Za potrebe stavka 1. točke (e) nastali novčani tokovi ne smatraju se predvidljivima osim ako znatan dio prihoda ispunjava sljedeće uvjete:

- (a) ispunjen je jedan od sljedećih uvjeta:
 - i. prihodi su zasnovani na dostupnosti;
 - ii. prihodi podliježu pravilu o stopi povrata;
 - iii. prihodi podliježu ugovorima s klauzulom „puno za prazno“;
 - iv. razina rezultata ili korištenja i cijena moraju zasebno ispunjavati jedan od sljedećih kriterija:
 - regulirani su,
 - utvrđeni su ugovorom,
 - u dostatnoj su mjeri predvidljivi na temelju niskog rizika od potražnje;
- (b) ako prihodi dužnika nisu financirani plaćanjima velikog broja korisnika, strana koja pristane kupovati robu ili usluge dužnika mora biti jedno od sljedećega:
 - i. središnja država, područna (regionalna) ili lokalna samouprava;
 - ii. subjekt javnog sektora za koji je vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika ocijenila da se raspoređuje u najmanje 3. stupanj kreditne kvalitete;
 - iii. trgovačko društvo za koje je vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika ocijenila da se raspoređuje u najmanje 3. stupanj kreditne kvalitete;
 - iv. subjekt koji se može zamijeniti bez značajne promjene u visini i vremenskom rasporedu prihoda.

3. Institucije svakih šest mjeseci izvješćuju nadležna tijela o ukupnom iznosu izloženosti prema subjektima infrastrukturnog projekta izračunanom u skladu s ovim člankom.
4. Komisija u roku od [tri godine od stupanja na snagu] podnosi izvješće o učinku kapitalnih zahtjeva iz ove Uredbe na kreditiranje subjekata infrastrukturnog projekta i podnosi ga Europskom parlamentu i Vijeću, prema potrebi zajedno s prijedlogom zakonodavnog akta.
5. Za potrebe stavka 4. EBA izvješćuje Komisiju o sljedećem:
 - (a) analizi kretanja trendova i uvjeta na tržištima kreditiranja infrastrukture i financiranja projekata tijekom razdoblja iz stavka 4.;
 - (b) analizi stvarne rizičnosti subjekata iz stavka 1. točke (b) tijekom cijelog ekonomskog ciklusa;
 - (c) usklađenosti kapitalnih zahtjeva iz ove Uredbe s rezultatima analize iz točaka (a) i (b).

Članak 501.b
Kapitalni zahtjevi za tržišne rizike

1. Do [datuma primjene + 3 godine] institucije koje za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike primjenjuju pristupe iz dijela trećeg, glave IV., poglavlja 1.a i 1.b množe faktorom 65 % svoje kapitalne zahtjeve za tržišne rizike izračunane u skladu s tim pristupima.
2. EBA prati primjerenost razine kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike institucija u Uniji, izračunatih u skladu s pristupima iz dijela trećeg, glave IV., poglavlja 1.a i 1.b te do [datum primjene + 2 godine] Komisiju izvješćuje o mogućnosti promjene kalibracije tih pristupa. U izvješću se procjenjuje barem sljedeće:
 - (a) za financijske instrumente najčešće raspoređene u knjigu trgovanja institucija u Uniji, je li razina kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike koje institucije izračunavaju u skladu s pristupom iz dijela trećeg, glave IV., poglavlja 1.a, prekomjerna u odnosu na kapitalne zahtjeve za tržišne rizike koje institucije izračunavaju u skladu s pristupom iz članka 325. stavka 1. točke (a).
 - (b) za financijske instrumente najčešće raspoređene u knjigu trgovanja institucija u Uniji, je li razina kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike koje institucije izračunavaju u skladu s pristupom iz dijela trećeg, glave IV., poglavlja 3., prekomjerna u odnosu na kapitalne zahtjeve za tržišne rizike koje institucije izračunavaju u skladu s pristupom iz dijela trećeg, glave IV., poglavlja 7.
 - (c) za financijske instrumente najčešće raspoređene u knjigu trgovanja institucija u Uniji, je li razina kapitalnog zahtjeva za tržišne rizike koje institucije izračunavaju u skladu s pristupom iz dijela trećeg, glave IV., poglavlja 2., prekomjerna u

odnosu na kapitalni zahtjev za tržišne rizike koji institucije izračunavaju u skladu s pristupom iz dijela trećeg, glave IV., poglavlja 3.

3. Komisija je ovlaštena, u roku od tri godine od datuma primjene pristupa iz dijela trećeg, glave IV., poglavlja 1.a i 1.b, donijeti delegirani akt u skladu s člankom 462. ove Uredbe kojim se produžuje primjena tretmana iz stavka 1. ili se izmjenjuje faktor iz tog stavka, ako se to smatra primjerenim i uzimajući u obzir izvješće iz stavka 2., međunarodne regulatorne promjene i specifičnosti financijskih tržišta i tržišta kapitala u Uniji.
4. Ako se u određenom roku ne donese delegirani akt iz prethodnog podstavka, tretman iz stavka 1. prestaje se primjenjivati.

Članak 501.c

Izuzeće za investicijska društva osim za sistemska investicijska društva

Investicijska društva, koja nisu sistemska investicijska društva kako su definirana člankom 4. stavkom 1. točkom 139., mogu i dalje primjenjivati odredbe iz ove Uredbe kako su one glasile [na dan prije datuma stupanja na snagu uredbe o izmjeni] pod uvjetom da ta investicijska društva najkasnije do [fiksni datum – prije primjene] obavijeste relevantno nadležno tijelo o svojoj namjeri da primjenjuju ovaj članak

Članak 501.d

Izuzeće od izvještajnih zahtjeva

Odstupajući od članaka 99., 100., 101., 394., 415. i 430., u razdoblju od datuma primjene ove Uredbe do datuma dostave prvog izvješća utvrđenog u svim tehničkim standardima iz tih članaka, institucije mogu odlučiti da o informacijama neće izvješćivati u formatu određenom u predlošcima iz Provedbene uredbe (EU) br. 680/2014 ako se ti predlošci ne ažuriraju u skladu s odredbama iz ove Uredbe.”.

(128) Članak 507. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 507. Velike izloženosti

EBA prati primjenu izuzeća iz članka 390. stavka 6., članka 400. stavka 1. i članka 400. stavka 2. te u roku od [godine dane nakon stupanja na snagu uredbe o izmjeni] Komisiji dostavlja izvješće u kojem procjenjuje kvantitativni učinak ukidanja tih izuzeća ili uvođenja ograničenja u pogledu njihove primjene. U izvješću se za svako izuzeće iz tih članaka procjenjuje konkretno sljedeće:

- (a) broj velikih izloženosti na koje je primijenjeno izuzeće u svakoj državi članici;
- (b) broj institucija koje primjenjuju izuzeće u svakoj državi članici;
- (c) ukupan iznos izloženosti na koje je primijenjeno izuzeće u svakoj državi članici.”;

(129) U članku 510. dodaju se sljedeći stavci 4. do 7.:

„4. EBA prati iznos potrebnih stabilnih izvora financiranja kojima se pokriva rizik

financiranja povezan s ugovorima o izvedenicama iz Priloga II. i kreditnim izvedenicama tijekom jednogodišnjeg razdoblja omjera neto stabilnih izvora financiranja, osobito za budući rizik financiranja tih ugovora kako je utvrđeno člankom 428.u stavkom 2. i člankom 428.x stavcima 2. do 4. te Komisiju izvješćuju o mogućnosti donošenja mjere koja je osjetljivija na rizik u roku od [dvije godine od datuma primjene omjera neto stabilnih izvora financiranja kako je utvrđeno dijelom šestim glavom IV.]. U izvješću se procjenjuje barem sljedeće:

- (a) primjerenost primjene standardiziranog pristupa za mjerenje izloženosti kreditnom riziku druge ugovorne strane kako je utvrđeno u dijelu trećem, glavi II., poglavlju 6., odjeljku 3., ili njezinih elemenata, za potrebe izračuna budućeg rizika financiranja za ugovore o izvedenicama;
- (b) mogućnost razlikovanja ugovora o izvedenicama s maržama i bez marži;
- (c) mogućnost isključivanja ili zamjene zahtjeva iz članka 428.u i članka 428.x stavaka 2. do 4.;
- (d) mogućnost općenitije izmjene tretmana ugovora o izvedenicama pri izračunu omjera neto stabilnih izvora financiranja kako je utvrđeno člankom 428.d, člankom 428.k stavkom 3., člankom 428.u stavkom 2., člankom 428.x stavcima 2. do 4., člankom 428.af točkama (a) i (b) i člankom 428.ag stavkom 3., kako bi se bolje uzeo u obzir rizik financiranja povezan s tim ugovorima tijekom jednogodišnjeg razdoblja omjera neto stabilnih izvora financiranja;
- (e) učinak predloženih izmjena na iznos stabilnih izvora financiranja potrebnih za ugovore o izvedenicama institucija.

5. Komisija je ovlaštena donijeti delegirani akt u skladu s člankom 462. kako bi izmijenila tretman ugovora o izvedenicama iz Priloga II. i kreditnih izvedenica za izračun omjera neto stabilnih izvora financiranja kako je utvrđeno u dijelu šestom, glavi IV. ako smatra da je potrebno uzeti u obzir učinak postojećeg tretmana na omjer neto stabilnih izvora financiranja institucija te uzeti bolje u obzir rizik financiranja povezan s tim transakcijama tijekom jednogodišnjeg razdoblja omjera neto stabilnih izvora financiranja; U tu svrhu Komisija uzima u obzir izvješće iz stavka 4., međunarodne standarde koje donose međunarodni forumi i raznolikost bankarskog sektora u Uniji.

Komisija donosi delegirani akt iz prvog podstavka u roku od [tri godine od datuma primjene omjera neto stabilnih izvora financiranja kako je utvrđeno u dijelu šestom, glavi IV].

Ako se u roku od [tri godine od datuma primjene omjera neto stabilnih izvora financiranja kako je utvrđeno dijelom šestim glavom IV.] ne donese delegirani akt iz prvog podstavka ili Komisija ne potvrdi točnost tretmana ugovora o izvedenicama iz Priloga II. i kreditnih izvedenica za izračun omjera neto stabilnih izvora financiranja, zahtjev iz članka 428.x stavka 2. ove Uredbe primjenjuje se na sve institucije i sve ugovore o izvedenicama iz Priloga II. i kreditne izvedenice neovisno o njihovim značajkama, a odredbe iz članka 428.u stavka 2. i članka 428.x stavaka 3. i 4. prestaju se primjenjivati.

6. EBA prati iznos potrebnih stabilnih izvora financiranja kojima se pokriva rizik

financiranja povezan s transakcijama osiguranim kolateralom i transakcijama ovisnima o kretanju na tržištu kapitala, uključujući s imovinom primljenom i danom u tim transakcijama i s neosiguranim transakcijama s financijskim klijentima s preostalim rokom do dospijeca kraćim od šest mjeseci te Komisiju izvješćuje o primjerenosti tog tretmana u roku od [dvije godine od datuma primjene omjera neto stabilnih izvora financiranja kako je utvrđeno dijelom šestim glavom IV.]. U izvješću se procjenjuje barem sljedeće:

- (a) mogućnost primjene viših ili nižih faktora stabilnih izvora financiranja na transakcije osigurane kolateralom i transakcije ovisne o kretanju na tržištu kapitala s financijskim klijentima te na neosigurane transakcije s financijskim klijentima s preostalim rokom do dospijeca kraćim od šest mjeseci kako bi se bolje uzeo u obzir rizik financiranja tijekom jednogodišnjeg razdoblja omjera neto stabilnih izvora financiranja i mogući rizik zaraze među financijskim klijentima;
- (b) mogućnost primjene tretmana iz članka 428.s točke (b) na transakcije osigurane kolateralom i transakcije ovisne o kretanju na tržištu kapitala koje su osigurane drugim kategorijama imovine;
- (c) mogućnost primjene faktora stabilnih izvora financiranja na izvanbilančne stavke korištene u transakcijama osiguranim kolateralom i transakcijama ovisnima o kretanju na tržištu kapitala umjesto tretmana iz članka 428.q stavka 3.;
- (d) primjerenost asimetričnog tretmana obveza s preostalim rokom do dospijeca kraćim od šest mjeseci koje pružaju financijski klijenti na koje se primjenjuje faktor dostupnih stabilnih izvora financiranja od 0 % u skladu s člankom 428.k stavkom 2. i imovine koja proizlazi iz transakcija s financijskim klijentima s preostalim rokom do dospijeca kraćim od šest mjeseci na koje se primjenjuje faktor potrebnih stabilnih izvora financiranja od 5 % ili 10 % u skladu s člankom 428.s točkom (b) i člankom 428.u točkama (a) i (b);
- (e) učinak uvođenja viših ili nižih faktora stabilnih izvora financiranja za transakcije osigurane kolateralom i transakcije ovisne o kretanju na tržištu kapitala, osobito one s financijskim klijentima s preostalim rokom do dospijeca kraćim od šest mjeseci, na likvidnost tržišta imovine primljene kao kolateral u tim transakcijama, osobito državnih i korporativnih obveznica;
- (f) učinak predloženih izmjena na iznos stabilnih izvora financiranja koji su potrebni za transakcije tih institucija, osobito za transakcije osigurane kolateralom i transakcije ovisne o kretanju na tržištu kapitala s financijskim klijentima s preostalim rokom do dospijeca kraćim od šest mjeseci ako su u tim transakcijama kao kolateral primljene državne obveznice.

7. Komisija je ovlaštena donijeti delegirani akt u skladu s člankom 462. kako bi izmijenila tretman transakcija osiguranih kolateralom i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala, uključujući imovine primljene ili dane u tim transakcijama, i tretman neosiguranih transakcija s financijskim klijentima s preostalim rokom do dospijeca kraćim od šest mjeseci, za izračun omjera neto stabilnih izvora financiranja kako je utvrđeno u dijelu šestom, glavi IV. ako smatra da je to potrebno s obzirom na učinak postojećeg tretmana na omjer neto stabilnih izvora financiranja institucija te kako bi se bolje uzeo u

obzir rizik financiranja povezan s tim transakcijama tijekom jednogodišnjeg razdoblja omjera neto stabilnih izvora financiranja. U tu svrhu Komisija uzima u obzir izvješće iz stavka 6., međunarodne standarde koje donose međunarodni forumi i raznolikost bankarskog sektora u Uniji.

Komisija donosi delegirani akt iz prvog podstavka u roku od [tri godine od datuma primjene omjera neto stabilnih izvora financiranja kako je utvrđeno u dijelu šestom, glavi IV].

Ako se u roku od [tri godine od datuma primjene omjera neto stabilnih izvora financiranja kako je utvrđeno dijelom šestim, glavom IV.] ne donese delegirani akt iz prvog podstavka ili Komisija ne potvrdi točnost tretmana transakcija osiguranih kolateralom i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala, uključujući imovine primljene i dane u tim transakcijama i neosiguranih transakcija s financijskim klijentima s preostalim rokom do dospijeća kraćim od šest mjeseci, faktori potrebnih stabilnih izvora financiranja koji se primjenjuju na transakcije iz članka 428.s točke (b) i članka 428.u točaka (a) i (b) povećavaju se na 10% odnosno 15 %.”.

(130) Članak 511. briše se.

(131) Umeće se sljedeći članak 519.a:

*„Članak 519.a
Kapitalni zahtjevi za tržišne rizike*

1. EBA u roku od [pet godina od stupanja na snagu ove Uredbe] Komisiji podnosi izvješće o primjerenosti:

- (a) metodologija koje institucije koriste za izračun osjetljivosti za potrebe izračuna kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike na temelju standardiziranog pristupa kako je utvrđeno u dijelu trećem, glavi IV., poglavlju 1.a;
- (b) primjene pojednostavnjenog standardiziranog pristupa iz dijela trećeg, glave IV., članka 325. stavka 1. točke (c) za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike;
- (c) procjene modeliranja faktora rizika kako je utvrđeno u članku 325.bf;
- (d) uvjeta iz članka 325.bg kojima se definira usklađenost sa zahtjevima o retroaktivnom testiranju.

Komisija može na temelju ovog prijedloga podnijeti prijedlog zakonodavnog akta za izmjenu ove Uredbe.

2. U izvješću iz stavka 1. točke (a) uzima se u obzir:

- (a) mjera u kojoj je primjena osjetljivosti izvor promjenjivosti kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike koje institucije izračunavaju na temelju standardiziranog pristupa;
- (b) mjera u kojoj bi dodatne specifikacije pretpostavki iz modela određivanja cijena za izračun osjetljivosti bile korisne za jamčenje primjerenosti kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike;

3. U izvješću iz stavka 1. točke (b) uzima se u obzir:
- (a) može li se pojednostavnjeni standardizirani pristup zadržati i ponovno kalibrirati kako bi se dosegla usporediva razina kapitalnih zahtjeva kao i na temelju metoda;
 - (b) može li se pojednostavnjeni standardizirani pristup zamijeniti novom pojednostavljenom metodom za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike s obzirom na međunarodne regulatorne promjene, osiguravajući pritom da se novom pojednostavljenom metodom za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike ne uzrokuje dodatna neopravdana složenost institucijama koje bi je mogle primjenjivati.
4. U izvješću iz stavka 1. točke (c) uzima se u obzir uvjet iz članka 325.bf stavka 1. točke (b) te je li u skladu s razdobljima likvidnosti faktora rizika.
5. U izvješću iz stavka 1. točke (d) uzima se u obzir:
- (a) može li se vrijednost adherentna riziku zamijeniti primjerenijom mjerom rizika za potrebe retroaktivnog testiranja mjere rizika izračunane za faktore rizika koji se mogu modelirati, te ako je tomu tako, način na koji bi se ponovno definirali multiplikacijski faktori na temelju primjerenije mjere rizika;
 - (b) je li primjereno izuzeće iz članka 325.bg stavka 8.”.
- (132) U dijelu desetom dodaje se sljedeća glava II.a:

„Glava II.a Provedba pravila

*„Članak 519.b
Alat za usklađenost*

1. EBA izrađuje elektronički alat kojim se institucijama omogućuje usklađenost s ovom Uredbom i Direktivom 36/2013/EU kao i s regulatornim tehničkim standardima, provedbenim tehničkim standardima, smjernicama i predlošcima donesenima radi provedbe ove Uredbe i Direktive 36/2013/EU.
2. Alat iz stavka 1. svakoj instituciji omogućuje barem sljedeće:
 - (a) brzo utvrđivanje relevantnih odredbi s kojima se mora uskladiti u odnosu na veličinu i poslovni model institucije;
 - (b) praćenje promjena zakonodavstva i povezanih provedbenih odredbi, smjernica i predložaka.”.

(133) Prilog II. mijenja se kako je utvrđeno u Prilogu ovoj Uredbi.

*Članak 2.
Izmjene Uredbe (EU) br. 648/2012*

Uredba (EU) br. 648/2012 mijenja se kako slijedi:

- (1) U članku 50.a stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Središnja druga ugovorna strana izračunava hipotetski kapital (K_{CCP}) kako slijedi:

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot stopa\ kapitala$$

pri čemu je:

i = indeks koji označuje klirinškog člana;

EAD_i = iznos izloženosti središnje druge ugovorne strane prema klirinškom članu i , uključujući vlastite transakcije klirinških članova sa središnjim drugim ugovornim stranama, transakcije s klijentima za koje jamči klirinški član, i sve vrijednosti kolaterala koji drži središnja druga ugovorna strana, uključujući preduplate klirinškog člana u jamstveni fond, za te transakcije, koje se odnose na vrednovanje na kraju regulatornog izvještajnog datuma prije nego što se uplate marže koje su pozvane za uplatu pri posljednjem pozivu za uplatu marže tog dana.

RW = ponder rizika od 20 %;

stopa kapitala = 8 %.”

- (2) Članak 50.b zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 50.b
Opća pravila za izračun K_{CCP}*

Za potrebe izračuna K_{CCP} iz članka 50.a stavka 2. primjenjuje se sljedeće:

- (a) središnja druga ugovorna strana izračunava vrijednost izloženosti prema svojim klirinškim članovima kako slijedi:

za izloženosti koje proizlaze iz ugovora i transakcija navedenih u članku 301. stavku 1. točkama (a) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, središnje druge ugovorne strane izračunavaju vrijednost u skladu s metodom iz dijela trećeg, glave II., poglavlja 6., odjeljka 3. te Uredbe, uz primjenu razdoblja marže za rizik od 10 radnih dana;

za izloženosti koje proizlaze iz ugovora i transakcija navedenih u članku 301. stavku 1. točki (b) Uredbe (EU) br. 575/2013, središnje druge ugovorne strane izračunavaju vrijednost (EAD_i) u skladu sa sljedećom formulom:

$$EAD_i = \max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

pri čemu je:

i = indeks koji označuje klirinškog člana;

$EBRM_i$ = vrijednost izloženosti prije smanjenja rizika koja je jednaka vrijednosti izloženosti središnje druge ugovorne strane prema klirinškom članu i koja proizlazi iz svih ugovora i transakcija s tim klirinškim članom, izračunata bez uzimanja u obzir kolaterala kojeg je dao taj klirinški član;

IM_i = inicijalna marža koju klirinški član i daje središnjoj drugoj ugovornoj strani;

DF_i = preduplate klirinškog člana u jamstveni fond i .

Sve vrijednosti u formuli u prvom podstavku ove točke odnose se na vrednovanje na kraju dana prije nego što se uplate marže koje su pozvane za uplatu pri posljednjem pozivu za uplatu marže tog dana.

za situacije iz zadnje rečenice u članku 301. stavku 1. drugom podstavku Uredbe (EU) br. 575/2013, središnje druge ugovorne strane izračunavaju vrijednost transakcija iz prve rečenice tog podstavka u skladu s formulom iz ovog članka točke (a) podtočke ii. te određuju $EBRM_i$ u skladu s dijelom trećim, glavom V. te Uredbe.

Za potrebe ovog članka točke (a) podtočaka i. i ii. izuzeće iz članka 285. stavka 3. točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013 ne primjenjuje se.

Za potrebe ovog članka točke (a) podtočke ii. središnje druge ugovorne strane za izračun vrijednosti izloženosti primjenjuju metodu određenu u članku 223. Uredbe (EU) br. 575/2013 s regulatornim korektivnim faktorima iz članka 224. te Uredbe.

- (b) za institucije koje su obuhvaćene Uredbom (EU) br. 575/2013, skupovi za netiranje jednaki su onima definiranim u članku 272. točki 4. te Uredbe;
- (c) središnja druga ugovorna strana koja ima izloženosti prema jednoj ili više središnjih drugih ugovornih strana, tretira te izloženosti kao da su izloženosti klirinškim

članovima te u izračun K_{CCP} uključuje sve marže ili preduplate u fond koje je primila od tih središnjih drugih ugovornih strana;

- (d) središnja druga ugovorna strana koja ima obvezujući ugovorni aranžman sa svojim klirinškim članovima koji toj središnjoj drugoj ugovornoj strani omogućava da cijelu inicijalnu maržu ili dio inicijalne marže primljene od njezinih klirinških članova iskoristi kao preduplate u fond, za potrebe izračuna iz stavka 1. smatra tu inicijalnu maržu preduplatama u fond, a ne inicijalnim maržama;
- (e) ako se kolateral drži za račun koji sadržava više od jedne vrste ugovora i transakcija navedenih u članku 301. stavku 1., središnje druge ugovorne strane raspoređuju inicijalnu maržu koju pružaju njihovi klirinški članovi ili klijenti, prema potrebi, razmjerno vrijednostima EAD odgovarajućih vrsta ugovora i transakcija izračunanim u skladu s točkom (a), ne uzimajući u obzir inicijalnu maržu pri izračunu;
- (f) središnja druga ugovorna strana koja ima više jamstvenih fondova provodi izračun zasebno za svaki jamstveni fond;
- (g) ako klirinški član klijentu pruža klirinške usluge te se transakcije i kolateral klijenata klirinškog člana vode na zasebnim podračunima u odnosu na vlasničke aktivnosti klirinškog člana, središnje druge ugovorne strane izračunavaju EAD_i zasebno za svaki podračun i izračunavaju ukupni EAD_i klirinškog člana kao zbroj vrijednosti EAD podračuna klijenata i vrijednosti EAD podračuna vlasničkih aktivnosti klirinškog člana;
- (h) za potrebe točke (f) ako DF_i nije raspodijeljen između podračuna klijenata i podračuna vlasničkih aktivnosti klirinškog člana, središnje druge ugovorne strane raspoređuju DF_i po podračunu na temelju odgovarajućeg udjela inicijalne marže tog podračuna u odnosu na ukupnu inicijalnu maržu koju daje klirinški član ili za račun klirinškog člana;
- (i) središnje druge ugovorne strane ne provode izračun u skladu s člankom 50.a stavkom 2. ako su jamstvenim fondom obuhvaćene samo gotovinske transakcije.”.

(3) U članku 50.c stavku 1. brišu se točke (d) i (e).

(4) U članku 50.d briše se točka (c).

(5) U članku 89. stavak 5.a zamjenjuje se sljedećim:

„5.a Tijekom prijelaznog razdoblja iz članka 497. Uredbe (EU) 575/2013 središnja druga ugovorna strana iz tog članka uključuje u informacije o kojima izvješćuje u skladu s člankom 50.c stavkom 1. ove Uredbe ukupan iznos inicijalne marže, kako je definirano člankom 4. stavkom 1. točkom 140. Uredbe (EU) 575/2013, koju je primila od svojih klirinških članova ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:

(a) središnja druga ugovorna strana nema jamstveni fond;

(b) središnja druga ugovorna strana nema obvezujući aranžman sa svojim klirinškim

članovima koji joj omogućava da cijelu inicijalnu maržu ili dio inicijalne marže primljene od tih klirinških članova iskoristi kao preduplate u fond.”

Članak 3.

Stupanje na snagu i datum primjene

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.
2. Ova Uredba počinje se primjenjivati [dvije godine nakon datuma stupanja na snagu], uz sljedeća izuzeća:
 - (a) odredbe o uvođenju novih zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz točke 4. podtočke (b), točaka 7. do 9. i točaka 12. do 40., koje se primjenjuju od 1. siječnja 2019.;
 - (b) odredbe iz točke 119. koje se odnose na izmjene članka 473.a Uredbe (EU) br. 575/2013, koje se primjenjuju od datuma stupanja na snagu ove Uredbe.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik